

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2025
9. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 105. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 623/ – druhé čtení
2. Vládní návrh zákona o veřejných kulturních institucích a o změně souvisejících zákonů (zákon o veřejných kulturních institucích) /sněmovní tisk 654/ – druhé čtení
3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 663/ – druhé čtení
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 669/ – druhé čtení
5. Návrh poslanců Josefa Bernarda, Markéty Pekarové Adamové, Marka Výborného, Martina Baxy a Kláry Kocmanové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 354/ – druhé čtení
6. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 331/ – první čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 424/2023 Sb., o požadavcích na přístupnost některých výrobků a služeb /sněmovní tisk 682/ – první čtení podle § 90 odst. 2
8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 689/ – první čtení podle § 90 odst. 2
9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 203/2006 Sb., o některých druzích podpory kultury a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 227/2009 Sb., a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 690/ – první čtení

10. Vládní návrh zákona o implementaci předpisů Evropské unie v oblasti digitalizace finančního trhu (zákon o digitalizaci finančního trhu) /sněmovní tisk 692/ – první čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací předpisů Evropské unie v oblasti digitalizace finančního trhu a financování udržitelnosti /sněmovní tisk 694/ – první čtení
12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 693/ – první čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zbraních a střelivu a zákona o munici /sněmovní tisk 695/ – první čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 697/ – první čtení
15. Vládní návrh zákona o Národní rozvojové bance /sněmovní tisk 699/ – první čtení
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Národní rozvojové bance /sněmovní tisk 700/ – první čtení
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 701/ – první čtení
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 263/2016 Sb., atomový zákon, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 702/ – první čtení
19. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 77/2002 Sb., o akciové společnosti České dráhy, státní organizaci Správa železnic a o změně zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 705/ – první čtení
20. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 706/ – první čtení
21. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 710/ – první čtení
22. Vládní návrh zákona o vnitrostátních orgánech v oblasti polovodičů a některých jimi vykonávaných činnostech /sněmovní tisk 714/ – první čtení podle § 90 odst. 2
23. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 715/ – první čtení
24. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/2014 Sb., o poskytování služby péče o dítě v dětské skupině a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 716/ – první čtení

25. Návrh poslanců Jana Hrnčíře, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 4/ – první čtení
26. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona o změně a zrušení některých zákonů v souvislosti se zrušením soudních exekutorů /sněmovní tisk 5/ – první čtení
27. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jiřího Kobzy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 6/ – první čtení
28. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 7/ – první čtení
29. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně Ústavy České republiky /sněmovní tisk 8/ – první čtení
30. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 9/ – první čtení
31. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád), a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 10/ – první čtení
32. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 11/ – první čtení
33. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Radka Kotena a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 12/ – první čtení
34. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Jiřího Kobzy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 13/ – první čtení
35. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 14/ – první čtení
36. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 15/ – první čtení
37. Návrh poslanců Jiřího Kobzy, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 16/ – první čtení

38. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon a zákon č. 284/2021 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím stavebního zákona /sněmovní tisk 18/ – první čtení podle § 90 odst. 2
39. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 19/ – první čtení
40. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 22/ – první čtení
41. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 23/ – první čtení
42. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Lucie Šafránkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 24/ – první čtení
43. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Radka Kotena a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 25/ – první čtení podle § 90 odst. 2
44. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 38/ – první čtení
45. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 39/ – první čtení
46. Návrh poslanců Heleny Válkové, Patrika Nachera, Marka Nováka, Jany Hanzlíkové, Zuzany Ožanové, Taťány Malé, Stanislava Fridricha, Josefa Bělíci a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů a další související zákony /sněmovní tisk 40/ – první čtení podle § 90 odst. 2
47. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 41/ – první čtení
48. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 52/ – první čtení
49. Návrh poslanců Jana Hrnčíře, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 53/ – první čtení

50. Návrh poslance Andreje Babiše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 54/ – první čtení podle § 90 odst. 2
51. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Martina Kupky, Věry Kovářové, Jana Jakoba, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/2021 Sb., stavební zákon /sněmovní tisk 63/ – první čtení podle § 90 odst. 2
52. Návrh poslanců Marka Nováka, Patrika Nachera, Karla Havlíčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 66/ – první čtení
53. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 109/ – první čtení
54. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Věry Kovářové, Marka Výborného, Marka Bendy a Jana Jakoba na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 110/ – první čtení
55. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 118/ – první čtení
56. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 119/ – první čtení
57. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 129/ – první čtení podle § 90 odst. 2
58. Návrh poslanců Karla Havlíčka, Aleny Schillerové, Jany Pastuchové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 153/ – první čtení podle § 90 odst. 2
59. Návrh poslanců Richarda Brabce, Kláry Dostálové, Jany Pastuchové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 154/ – první čtení podle § 90 odst. 2
60. Návrh poslanců Aleny Schillerové, Richarda Brabce, Pavla Růžičky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 158/ – první čtení podle § 90 odst. 2

61. Návrh poslanců Věry Adámkové, Vlastimila Válka, Toma Philippa, Miloslava Janulíka, Kamala Farhana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 296/2008 Sb., o zajištění jakosti a bezpečnosti lidských tkání a buněk určených k použití u člověka a o změně souvisejících zákonů (zákon o lidských tkáních a buňkách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 162/ – první čtení
62. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 164/ – první čtení
63. Návrh poslanců Aleny Schillerové, Andreje Babiše, Karla Havlíčka a Jany Mračkové Vildumetzové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 184/ – první čtení podle § 90 odst. 2
64. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 185/ – první čtení
65. Návrh poslanců Josefa Bělici, Michala Ratiborského, Pavla Růžičky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 209/ – první čtení
66. Návrh poslanců Andreje Babiše, Aleše Juchelky, Aleny Schillerové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 231/ – první čtení podle § 90 odst. 2
67. Návrh poslanců Andreje Babiše, Aleše Juchelky, Aleny Schillerové a dalších na vydání zákona o jednorázovém příspěvku důchodci v roce 2022 /sněmovní tisk 233/ – první čtení podle § 90 odst. 2
68. Návrh poslanců Andreje Babiše, Aleše Juchelky, Aleny Schillerové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 234/ – první čtení
69. Návrh poslanců Radima Fialy, Tomia Okamury a dalších na vydání zákona o zástupcích státu v obchodních korporacích /sněmovní tisk 245/ – první čtení
70. Návrh poslanců Marka Nováka, Tomáše Helebranta, Petra Sadovského, Michala Ratiborského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 246/ – první čtení
71. Návrh poslanců Jaroslava Bašty a Věry Adámkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ – první čtení

72. Návrh poslanců Marka Nováka, Andreje Babiše, Margity Balaščíkové a dalších na vydání zákona o některých právech osob se zdravotním postižením, které využívají doprovodu psa se speciálním výcvikem /sněmovní tisk 250/ – první čtení
73. Návrh poslanců Marka Nováka, Věry Adámkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 257/ – první čtení
74. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 258/ – první čtení
75. Návrh poslanců Heleny Válkové, Davida Kasala, Karla Raise, Aleny Schillerové a dalších, na vydání zákona o ochraně práv dětí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o ochraně práv dětí) /sněmovní tisk 262/ – první čtení
76. Návrh Zastupitelstva Zlínského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 265/ – první čtení
77. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 266/ – první čtení
78. Návrh poslanců Vladimíra Balaše, Lucie Potůčkové, Lukáše Vlčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a v politických hnutích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 268/ – první čtení
79. Návrh poslanců Marka Nováka, Lubomíra Metnara, Patrika Nachera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 273/ – první čtení
80. Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Jiřího Maška, Roberta Králíčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 290/ – první čtení
81. Návrh poslanců Aleše Juchelky, Aleny Schillerové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 292/ – první čtení
82. Návrh poslance Andreje Babiše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 294/ – první čtení
83. Návrh poslance Andreje Babiše na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 326/ – první čtení
84. Návrh Zastupitelstva Zlínského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 345/ – první čtení

85. Návrh poslankyň Kláry Dostálové a Aleny Schillerové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2021 Sb., kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 355/ – první čtení podle § 90 odst. 2
86. Návrh poslanců Ivana Adamce, Martina Kupky, Ondřeje Lochmana, Antonína Tesaříka, Jiřího Slavíka a Jakuba Michálka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 376/ – první čtení podle § 90 odst. 2
87. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Pavla Blažka, Petra Gazdíka, Lucie Šafránkové, Mariana Jurečky, Vlastimila Válka a dalších na vydání zákona o zemských znacích a vlajkách /sněmovní tisk 400/ – první čtení
88. Návrh poslanců Heleny Válkové, Aleny Schillerové, Radka Vondráčka a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu a o změně ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 420/ – první čtení
89. Návrh poslankyň Zuzany Ožanové a Heleny Válkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 424/ – první čtení
90. Návrh poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 269/2021 Sb., o občanských průkazech, ve znění zákona č. 471/2022 Sb. /sněmovní tisk 451/ – první čtení podle § 90 odst. 2
91. Návrh poslanců Aleše Juchelky, Aleny Schillerové, Patrika Nachera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 467/ – první čtení

92. Návrh poslanců Aleše Juchelky, Aleny Schillerové, Patrika Nachera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 468/ – první čtení
93. Návrh poslanců Margity Balaščíkové, Bereniky Peštové, Jiřího Maška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 480/ – první čtení podle § 90 odst. 2
94. Návrh poslanců Margity Balaščíkové, Bereniky Peštové, Jiřího Maška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 481/ – první čtení podle § 90 odst. 2
95. Návrh poslanců Jiřího Navrátila, Mariana Jurečky, Marka Výborného, Pavly Golasowské, Davida Šimka, Karla Smetany, Antonína Tesaříka, Hayato Okamury, Jana Bartoška, Víta Kaňkovského, Miroslava Zborovského, Niny Novákové, Aleše Dufka, Romany Bělohávkové, Ondřeje Benešika, Jiřího Horáka a Michaela Kohajdy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 483/ – první čtení
96. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění Listina základních práv a svobod, vyhlášená usnesením předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 484/ – první čtení
97. Návrh Zastupitelstva Zlínského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení daní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 542/ – první čtení
98. Návrh Zastupitelstva Pardubického kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 552/ – první čtení
99. Návrh Zastupitelstva Středočeského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 553/ – první čtení podle § 90 odst. 2
100. Návrh Zastupitelstva Libereckého kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 559/ – první čtení

101. Návrh poslanců Aleše Juchelky, Aleny Schillerové, Karla Havlíčka, Andreje Babiše a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, a některé související zákony /sněmovní tisk 565/ – první čtení podle § 90 odst. 2
102. Návrh poslanců Aleše Juchelky, Andreje Babiše, Aleny Schillerové, Karla Havlíčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 567/ – první čtení podle § 90 odst. 2
103. Návrh poslanců Lucie Šafránkové, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 571/ – první čtení podle § 90 odst. 2
104. Návrh Zastupitelstva Jihomoravského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 572/ – první čtení
105. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 575/ – první čtení
106. Návrh poslanců Romana Bělora, Vladimíra Balaše, Ondřeje Benešíka, Evy Decroix, Jakuba Michálka, Martiny Ochodnické a Hayata Okamury na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 585/ – první čtení
107. Návrh poslankyně Lucie Šafránkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 615/ – první čtení podle § 90 odst. 2
108. Návrh poslanců Radka Vondráčka, Andreje Babiše, Aleny Schillerové, Karla Havlíčka, Jaroslavy Pokorné Jermanové, Lubomíra Metnara, Patrika Nachera a Heleny Válkové na vydání ústavního zákona o referendu o nahrazení peněžní jednotky koruny české peněžní jednotkou euro, o korespondenčním hlasování ve volbách, o zrušení práva veta v Evropské unii a o přerozdělování migrantů v Evropské unii /sněmovní tisk 618/ – první čtení
109. Návrh poslanců Vojtěcha Munzara, Josefa Bernarda, Michaela Kohajdy, Miloše Nového a Jakuba Michálka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 630/ – první čtení podle § 90 odst. 2
110. Návrh poslanců Jiřího Havránka, Marka Nováka, Jakuba Michálka, Michala Zuny, Josefa Fleka a Karla Sládečka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 370/2017 Sb., o platebním styku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 631/ – první čtení
111. Návrh poslanců Pavla Staňka a Jana Bureše na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě, ve znění pozdějších předpisů, a další související právní předpisy /sněmovní tisk 646/ – první čtení

112. Návrh poslanců Toma Philippa, Zdenky Němečkové Crkvenjaš, Michaely Šebelové, Martiny Ochodnické, Kláry Kocmanové, Róberta Telekyho a Věry Adámkové na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti veřejného zdravotního pojištění /sněmovní tisk 680/ – první čtení
113. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 686/ – první čtení podle § 90 odst. 2
114. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací úmluva Mezinárodní organizace práce č. 191 o bezpečném a zdravém pracovním prostředí (následné změny) z roku 2023 a k informaci Změny z roku 2022 k Úmluvě o práci na moři z roku 2006, doporučení Mezinárodní organizace práce č. 207 o bezpečném a zdravém pracovním prostředí (následné změny) z roku 2023, a doporučení Mezinárodní organizace práce č. 208 o kvalitní učňovské přípravě z roku 2023 spolu se stanoviskem vlády k nim /sněmovní tisk 635/ – druhé čtení
115. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí (Istanbul, 11. 5. 2011) /sněmovní tisk 486/ – první čtení
116. Vládní návrh, kterým se předkládají Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh II, VIII a IX Basilejské úmluvy o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování, přijaté v Ženevě dne 10. května 2019 /sněmovní tisk 670/ – první čtení podle § 90 odst. 2
117. Vládní návrh, kterým se předkládají Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny přílohy III a nová příloha VII Rotterdamské úmluvy o postupu předchozího souhlasu pro určité nebezpečné chemické látky a pesticidy v mezinárodním obchodu, přijaté v Ženevě dne 10. května 2019 /sněmovní tisk 671/ – první čtení podle § 90 odst. 2
118. Vládní návrh, kterým se předkládají Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přístupem České republiky Stanovy Mezinárodního centra pro registraci seriálových publikací /sněmovní tisk 684/ – první čtení
119. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh I a II Úmluvy o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů, přijatých v Samarkandu, Uzbekistán, dne 17. února 2024 /sněmovní tisk 708/ – první čtení podle § 90 odst. 2
120. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 412/2005 Sb., o ochraně utajovaných informací a o bezpečnostní způsobilosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 519/ – třetí čtení
121. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 598/ – třetí čtení
122. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 633/ – třetí čtení

123. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 275/2012 Sb., o volbě prezidenta republiky a o změně některých zákonů (zákon o volbě prezidenta republiky), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 636/ – třetí čtení
124. Vládní návrh zákona o veřejné hydrometeorologické službě a o změně zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (zákon o veřejné hydrometeorologické službě) /sněmovní tisk 637/ – třetí čtení
125. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 659/ – třetí čtení
126. Návrh poslanců Víta Rakušana, Petra Fialy, Mariana Jurečky, Markéty Pekarové Adamové, Ivana Bartoše, Josefa Cogana, Marka Bendy, Aleše Dufka, Jana Jakoba, Jakuba Michálka, Lucie Potůčkové, Evy Decroix, Jiřího Navrátila, Michala Zuny a Olgy Richterové na vydání zákona, kterým se mění zákon o správě voleb a některé další zákony /sněmovní tisk 596/ – třetí čtení
127. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 623/ – třetí čtení
128. Vládní návrh zákona o veřejných kulturních institucích a o změně souvisejících zákonů (zákon o veřejných kulturních institucích) /sněmovní tisk 654/ – třetí čtení
129. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 663/ – třetí čtení
130. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 669/ – třetí čtení
131. Návrh poslanců Josefa Bernarda, Markéty Pekarové Adamové, Marka Výborného, Martina Baxy a Kláry Kocmanové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 354/ – třetí čtení
132. Návrh na volbu členů Orgánu nezávislé kontroly zpravodajských služeb České republiky
133. Návrh na volbu člena Rady pro rozhlasové a televizní vysílání
134. Návrh Poslanecké sněmovny na volbu kandidátů na členy Rady Ústavu pro studium totalitních režimů
135. Návrh na volbu člena dozorčí rady Státního fondu dopravní infrastruktury
136. Návrh na volbu člena Rady Českého rozhlasu
137. Návrh na volbu člena Rady České televize
138. Roční zpráva o výsledku hospodaření České národní banky za rok 2023 /sněmovní tisk 652/

139. Výroční zpráva o činnosti NKÚ za rok 2023 /sněmovní tisk 664/
140. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2023 /sněmovní tisk 665/
141. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2023 /sněmovní tisk 667/
142. Zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2024 s vyjádřením vlády spolu s hodnocením zdravotně pojistných plánů na rok 2024 a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 674/
143. Návrh změny rozpočtu Státního fondu podpory investic na rok 2024 /sněmovní tisk 711/
144. Návrh na zřízení Vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k prošetření kauz Kanceláře prezidenta republiky v letech 2013 až 2023
145. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2023 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech a návrh na jeho přikázání výborům včetně přikázání jeho kapitol a jejich vztahů k státním fondům
146. Návrh na stanovení výše odměn členům kontrolní rady Technologické agentury ČR za rok 2023
147. Návrh usnesení Poslanecké sněmovny podle § 1 odst. 2 jednacího řádu, kterým se upravují vnitřní poměry Poslanecké sněmovny
148. Strategie zvládání uprchlické vlny
149. Představení vládní strategie zvládání ukrajinské krize
150. Usnesení Izrael
151. Tragická událost na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy
152. Návrh na zřízení Vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny ke střelbě na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy dne 21. 12. 2023
153. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
154. Ústní interpelace

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2025
9. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 105. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 11. a 13. června 2024

Obsah:

Strana:

11. června 2024

Schůzi zahájila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Usnesení schváleno (č. 1027).

Řeč poslance Marka Bendy	22
Řeč poslance Romana Kubička	23
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	24
Řeč poslance Tomia Okamury	24
Řeč poslance Igora Hendrycha	28
Řeč poslance Davida Pražáka	29
Řeč poslance Patrika Nachera	30
Řeč poslance Radka Vondráčka	31
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	32
Řeč poslance Marka Nováka	34
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	39

2. Vládní návrh zákona o veřejných kulturních institucích a o změně souvisejících zákonů (zákon o veřejných kulturních institucích) /sněmovní tisk 654/ – druhé čtení

Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	40
--	----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Jana Laciny	40
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	42
Řeč poslance Pavla Svobody	44
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	45
Řeč poslance Romana Bělora	46
Řeč poslance Lubomíra Brože	46
Řeč poslance Pavla Svobody	47
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	47
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	48
Řeč poslance Romana Bělora	49
Řeč poslance Pavla Svobody	49

3. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 663/ – druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády, ministra práce a sociálních věcí ČR Mariana Jurečky 49
Řeč poslankyně Pavly Golasowské 50
Řeč poslance Igora Hendrycha 51
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové 52
Řeč poslance Roberta Stržíňka 52
Řeč poslance Jiřího Navrátila 53

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč poslance Toma Philippa 54
Řeč poslance Milana Brázdila 54
Řeč poslance Aleše Juchelky 55
Řeč poslance Víta Kaňkovského 55
Řeč poslance Igora Hendrycha 56
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové 56
Řeč poslance Roberta Stržíňka 57
Řeč poslance Jiřího Navrátila 57
Řeč poslance Toma Philippa 57
Řeč poslance Aleše Juchelky 57
Řeč poslance Víta Kaňkovského 57
4. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 669/ – druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka 58
Řeč poslance Petra Fifky 59
Řeč poslance Kamala Farhana 60
Řeč poslance Petra Fifky 60
5. Návrh poslanců Josefa Bernarda, Markéty Pekarové Adamové, Marka Výborného, Martina Baxy a Kláry Kocmanové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 354/ – druhé čtení

Řeč poslance Josefa Bernarda 62
Řeč poslance Matěje Ondřeje Havla 62
Řeč poslance Zdeňka Kettnera 63
Řeč poslankyně Jany Berkovcové 63
Řeč poslance Pavla Bělobrádka 63
Řeč poslance Matěje Ondřeje Havla 64
Řeč poslance Pavla Bělobrádka 64
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh, ve znění pozdějších předpisů, a zákon

č. 424/2023 Sb., o požadavcích na přístupnost některých výrobků a služeb /sněmovní tisk 682/ – první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministra průmyslu a obchodu ČR Jozefa Síkely	65
Řeč poslance Jiřího Hájka	65
Řeč poslance Martina Kukly	66

Usnesení schváleno (č. 1028).

8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 689/ – první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Radka Kotena	67
---------------------------------	----

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

Řeč poslance Huberta Langa	69
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	83
Řeč poslance Radka Kotena	84
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	84
Řeč poslance Petra Letochy	85
Řeč poslance Jiřího Maška	85
Řeč poslance Pavla Růžičky	86
Řeč poslance Radka Vondráčka	86
Řeč poslance Petra Letochy	87
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	87

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

Řeč poslance Radka Kotena	88
Řeč poslance Radka Vondráčka	88
Řeč poslance Pavla Růžičky	89
Řeč poslance Jana Volného	89
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	90
Řeč poslance Petra Letochy	90
Řeč poslance Pavla Růžičky	91
Řeč poslance Jiřího Maška	91
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	92
Řeč poslance Pavla Růžičky	92
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	93
Řeč poslankyně Bereniky Peštové	93
Řeč poslance Pavla Růžičky	93
Řeč poslance Jiřího Maška	96
Řeč poslance Radka Kotena	99
Řeč poslance Martina Kolovratníka	99
Řeč poslance Radka Vondráčka	101
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Víta Rakušana	102
Řeč poslance Petra Letochy	103

Usnesení schváleno (č. 1029).

Řeč poslance Radka Vondráčka	104
------------------------------------	-----

13. června 2024

Další část schůze řídila místopředsedkyně PSP Olga Richterová.

153. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslankyně Aleny Schillerové	107
Řeč předsedy vlády ČR Petra Fialy	108
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	112
Řeč poslankyně Ivety Štefanové	113
Řeč poslance Martina Kolovratníka	113
Řeč poslance Marka Bendy	114

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Bartošek.

143. Návrh změny rozpočtu Státního fondu podpory investic na rok 2024 /sněmovní tisk 711/

Řeč ministra pro legislativu ČR Michala Šalomouna	114
Řeč poslankyně Jany Bačíkové	116
Řeč poslance Roberta Stržíňka	117
Řeč poslankyně Jany Bačíkové	118
Řeč poslance Marka Bendy	118

Usnesení schváleno (č. 1031).

145. Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2023 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech a návrh na jeho přikázání výborům včetně přikázání jeho kapitol a jejich vztahů k státním fondům /sněmovní dokument 4288/

Řeč poslance Josefa Bernarda	119
Řeč poslance Jana Volného	120
Řeč poslance Jakuba Michálka	121
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	121
Řeč poslance Josefa Bernarda	122

Usnesení schváleno (č. 1032).

142. Zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2024 s vyjádřením vlády spolu s hodnocením zdravotně pojistných plánů na rok 2024 a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 674/

Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	122
Řeč poslance Róberta Telekyho	124
Řeč poslance Milana Brázdila	125

Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	125
Řeč poslance Kamala Farhana	126
Řeč poslance Jiřího Maška	127
Řeč poslance Patrika Nachera	128
Řeč poslance Róberta Telekyho	128

Usnesení schváleno (č. 1033).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

146. Návrh na stanovení výše odměn členům kontrolní rady Technologické agentury ČR za rok 2023 /sněmovní dokument 4443/

Řeč poslance Stanislava Fridricha	129
---	-----

Usnesení schváleno (č. 1034).

9. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 203/2006 Sb., o některých druzích podpory kultury a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 227/2009 Sb., a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 690/ – první čtení

Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	130
Řeč poslance Pavla Svobody	131
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	132
Řeč poslance Zdeňka Kettnera	133
Řeč poslance Ondřeje Babky	134
Řeč poslance Milana Brázdila	134
Řeč poslance Patrika Nachera	135
Řeč poslance Pavla Svobody	135
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	136
Řeč poslance Ondřeje Babky	136
Řeč poslankyně Věry Adámkové	137
Řeč poslance Patrika Nachera	137
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	138
Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	138
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	138
Řeč poslankyně Aleny Schillerové	139

Usnesení schváleno (č. 1035).

Řeč poslankyně Jaroslavy Pokorné Jermanové	140
--	-----

10. Vládní návrh zákona o implementaci předpisů Evropské unie v oblasti digitalizace finančního trhu (zákon o digitalizaci finančního trhu) /sněmovní tisk 692/ – první čtení

Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	141
Řeč poslance Jiřího Havránka	141

Projednávání bodu bylo přerušeno.

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací předpisů Evropské unie v oblasti digitalizace finančního trhu a financování udržitelnosti /sněmovní tisk 694/ – první čtení

Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	142
Řeč poslance Jiřího Havránka	142
Řeč poslance Patrika Nachera	144
Řeč poslance Jiřího Havránka	144

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Pokračování v projednávání bodu

10. Vládní návrh zákona o implementaci předpisů Evropské unie v oblasti digitalizace finančního trhu (zákon o digitalizaci finančního trhu) /sněmovní tisk 692/ – první čtení

Usnesení schváleno (č. 1036).

Pokračování v projednávání bodu

11. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací předpisů Evropské unie v oblasti digitalizace finančního trhu a financování udržitelnosti /sněmovní tisk 694/ – první čtení

Usnesení schváleno (č. 1037).

Další část schůze řídila předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová.

154. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	147
Řeč poslance Radka Kotena	147
Řeč poslance Jana Síly	148
Řeč poslankyně Karly Maříkové	148
Řeč poslance Lubomíra Metnara	149
Řeč poslankyně Ivety Štefanové	149
Řeč poslance Karla Sládečka	150
Řeč poslankyně Věry Adámkové	150
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	151
Řeč poslance Lubomíra Metnara	151
Řeč poslankyně Věry Adámkové	152
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	152
Řeč poslance Radka Kotena	153
Řeč poslankyně Lenky Knechtové	153
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláše Beka	154
Řeč poslance Lubomíra Brože	155
Řeč poslance Jiřího Strýčka	156
Řeč poslance Zdeňka Kettnera	156

Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláše Beka	157
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	158
Řeč poslankyně Věry Adámkové	158
Řeč ministra pro vědu, výzkum a inovace ČR Marka Ženíška	159
Řeč poslankyně Věry Adámkové	160
Řeč poslankyně Ivany Mádllové	160
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláše Beka	161

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Skopeček.

Řeč poslance Igora Hendrycha	162
Řeč ministra financí ČR Zbyňka Stanjury	163
Řeč poslance Ondřeje Babky	164
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	165
Řeč poslankyně Jany Berkovcové	166
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláše Beka	167
Řeč poslankyně Karly Maříkové	168
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	169

Další část schůze řídil místopředseda PSP Karel Havlíček.

Řeč poslankyně Karly Maříkové	170
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	170
Řeč poslance Huberta Langa	171
Řeč poslance Lubomíra Wenzla	171
Řeč poslance Ondřeje Babky	172
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	172
Řeč poslance Zdeňka Kettnera	174
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláše Beka	175
Řeč poslankyně Věry Adámkové	176
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláše Beka	176
Řeč poslance Lubomíra Brože	178
Řeč ministra kultury ČR Martina Baxy	178
Řeč poslance Igora Hendrycha	180
Řeč ministra školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláše Beka	181
Řeč poslance Huberta Langa	183
Řeč poslance Lubomíra Wenzla	183
Řeč místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví ČR Vlastimila Válka	184
Řeč poslance Huberta Langa	195

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Karla Havlíčka

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

11. června 2024

Přítomno: 166 poslanců

(Schůze zahájena ve 14.00 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 105. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, právě jsem vás všechny odhlásila. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo má – nebo žádá o vydání náhradní karty.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 105. schůze dne 29. května tohoto roku a pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou téhož dne.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslankyni Renátu Zajíčkovou a poslance Petra Vrátu. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na určení ověřovatelů této schůze? Nikoho nevidím s jiným návrhem se hlásit, proto tedy dám hlasovat.

Zahajuji hlasování o navržených ověřovatelích. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, je přihlášeno 105 přítomných, pro 101, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že jsme ověřovateli 105. schůze Poslanecké sněmovny určili poslankyni Renátu Zajíčkovou a poslance Petra Vrátu.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci a poslankyně: Babišová Andrea z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Bartošek Jan z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Benešík Ondřej z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Bžoch Jaroslav z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Carbol Jiří z celého jednacího dne z osobních důvodů, Černý Oldřich z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Dostálová Klára z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Dvořák Jaroslav z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Fialová Eva do 16.30 z osobních důvodů, Hájek Martin z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Heller Šimon z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Hrnčíř Jan z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Jáč Ivan z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Janulík Miloslav z celého jednacího dne bez udání důvodu, Kobza Jiří z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Kovářová Věra z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Králíček Robert z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Krejza Karel z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Kučera Michal z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Pastuchová Jana z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Ratiborský Michal z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Svoboda Bohuslav z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Válková Helena z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Vích Radovan z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Zborovský Miroslav z celého jednacího dne z osobních důvodů, Žáček Pavel z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty.

Z členů vlády se omlouvají Bartoš Ivan z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Bek Mikuláš z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Blažek Pavel do 17 hodin

z pracovních důvodů, Dvořák Martin do 16 hodin z pracovních důvodů, Hladík Petr z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Lipavský Jan z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty a Šalomoun Michal od 17 hodin z pracovních důvodů.

Nyní tedy přistoupíme k návrhu pořadu 105. schůze tak, jak je uveden na pozvánce. Nejdříve vás seznámím s návrhy, na kterých se shodlo dnešní grémium.

Navrhujeme za prvé vyřadit z návrhu pořadu bod 143, sněmovní tisk 658, Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2023.

Za druhé zařadit do návrhu pořadu nové body, a to sněmovní tisk 674, zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2024 s vyjádřením vlády spolu s hodnocením zdravotně pojistných plánů na rok 2024 a tabulkovými přílohami a sněmovní dokument 4443, návrh na stanovení výše odměn členům kontrolní rady Technologické agentury České republiky za rok 2023.

Za třetí navrhujeme následující postup jednání v tomto týdnu.

Dnes, tedy v úterý 11. června, navrhujeme projednávat body 2, 4 a 5 z bloku Zákony – druhé čtení, jsou to sněmovní tisky 654, 669 a 354. Dále navrhujeme projednávat body z bloku Zákony – první čtení, a to v pořadí: bod 7, sněmovní tisk 682; body 9 až 13, sněmovní tisky 690, 692, 694, 693 a 695; body 16 a 17, sněmovní tisky 699 a 700; body 19 až 25, sněmovní tisky 702, 705, 706, 710, 714, 715 a 716, a body 110 a 111, sněmovní tisky 630 a 631.

Na závěr dnešního jednacího dne bychom 105. schůzi přerušili, a to do čtvrtka 13. června do 9 hodin. Ve středu 12. června totiž bude v 9 hodin zahájena 107. schůze Poslanecké sněmovny.

Ve čtvrtek 13. června navrhujeme po projednání bodu 156, tedy odpovědi členů vlády na písemné interpelace, projednávat tyto body: 147, tedy sněmovní tisk 711, návrh změny rozpočtu Státního fondu podpory investic na rok 2024, a 149, sněmovní dokument 4288, návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky na rok 2023 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech. poté dva nové body, a to sněmovní tisk 674, zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2024, a sněmovní dokument 4443, návrh na stanovení výše odměn členům kontrolní rady Technologické agentury ČR za rok 2023. Následně bychom pokračovali projednáváním bodů z bloku Zákony – první čtení, a to v pořadí neprojednaných bodů z úterý.

Na závěr mi dovoluje informovat vás o tom, že na 103. a 104. schůzi Poslanecké sněmovny byly projednány body 14, 121 a 123 a také 135 návrhu pořadu, a proto jsou na 105. schůzi neprojednatelné. Nemusí se o tom hlasovat ani o jejich vyřazení, nebudou součástí schváleného pořadu. To je z mé strany vše.

Nyní tedy prosím, paní poslankyně a páni poslanci, abyste se k návrhu pořadu vyjádřili i vy, a já už mám několik přihlášek. Jako první je přihlášený s přednostním právem pan předseda Marek Benda, následuje pan místopředseda Havlíček, paní předsedkyně Schillerová, pan předseda Okamura, pan předseda Fiala a páni poslanci Hendrych a Pražák.

Prosím vás, kolegyně a kolegové, o ztišení a pana předsedu Bendu prosím o jeho návrh.

Ještě jednou, kolegyně a kolegové, vás žádám o ztišení a přesunutí vašich rozhovorů do předsálí. Pokud máte cokoli k řešení, číňte tak v předsálí, kolegové. Děkuji.

Máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážená paní předsedkyně, vážené dámy, vážení pánové, nejprve zasignalizuji procedurální návrh, který bychom měli pak bezprostředně hlasovat, a to

abychom dnes jednali a meritorně hlasovali i o návrzích zákonů i po 19., i po 21. hodině. Říkal jsem to na grémiu, záleží na tom, jak rychle se nám podaří schválit program. Všechno, co bude nad 15. hodinu, bychom nastavili případně večer, ať se někam posuneme. Tento návrh přednáším jménem koaličních klubů.

A dále čtyři návrhy, které byly na grémiu někým z opozice vetovány, že nemají z toho gremiálního usnesení, to znamená nejprve, aby za bod 2 byl zařazen bod 3, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, sněmovní tisk 663, druhé čtení; dále v bloku prvních čtení za bod 7 zařadit bod 8, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních, sněmovní tisk 689; dále za bod 13 bod 15, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, sněmovní tisk 697, a poslední návrh, aby za bod 17 byl zařazen bod 18, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní, sněmovní tisk 701.

Toto jsou návrhy, které přednáším, abychom doplnili do programu dnešní schůze, a poprosím, aby se teď tedy hlasovalo o mém procedurálním návrhu. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Zazněl tady procedurální návrh, abychom rozhodli svým hlasováním o jednání i meritorním hlasování po 19. i 21. hodině. Přivolávám kolegyně a kolegy z předsálí.

Vnímám zájem o odhlášení. Nebo to nebyl signál k tomuto? (Z pléna zájem o odhlášení.) Dobře, tak ale jo, je zájem. Takže vás všechny odhlašuji, prosím, abyste se přihlásili svými kartami. Jakmile bude počet přihlášených ustálen, zahájím hlasování.

Pro nově příchozí pouze připomínám, že se jedná o procedurální návrh přednesený panem předsedou Bendou ve jménu všech pěti koaličních klubů, a to o tom, že budeme jednat i hlasovat po 19. i 21. hodině.

Zahájila jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, je přihlášeno 139 přítomných, pro 76, proti 61. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že budeme tedy dnes jednat i meritorně hlasovat po 19. a 21. hodině.

Vidím, že je zájem o kontrolu hlasování. Prosím, kolegyně a kolegové, ještě o ztišení, pan kolega se tedy hlásí k hlasování. Poprosím vás, kolegyně, o ztišení.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já jsem hlasoval proti, na sjetině mám pro, ale nezpochybňuji hlasování.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, děkuji. Nebudeme tedy hlasovat dále, protože jsou další návrhy k pořadu.

Pan místopředseda Havlíček se vzdává své přihlášky, a nyní je tedy na řadě paní předsedkyně Schillerová, následuje pan předseda Okamura a pan předseda Fiala.

Prosím o ztišení, kolegyně a kolegové, opět. Přesuňte své rozhovory do předsálí. Prosím o to i pana ministra, ať tady je větší ticho.

Prosím, paní předsedkyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, minulý týden vydalo Ministerstvo práce a sociálních věcí očekávanou zprávu o vývoji penzí. Ta přinesla hned několik mimořádně zajímavých informací, ale bohužel, ta úplně nejzajímavější z nich zůstala zcela mimo pozornost vlády i médií. Tou zásadní zprávou je totiž klesající trend porodnosti v České republice a jeho zdrcující dopady nejen na náš důchodový systém, ale na celé naše veřejné finance. Vždyť co může být důležitější zprávou pro udržitelnost našeho penzijního systému, než že v roce 2023 klesl počet narozených dětí o 10 200 novorozeňat, což dělá meziroční pokles o neuvěřitelných 10 %.

Aby bylo jasno, o jak smutné číslo jde: ročník 2023 se stal nejslabším ročníkem za posledních 22 let. Ano, narodilo se u nás nejméně dětí od roku 2001 a příliš optimismu nenabízí ani ukazatel průměrného počtu dětí na ženu. Připomenu, že do roku 2021 počet dětí na jednu ženu dlouhodobě rostl, a to až na 1,83 v roce 2021. Bohužel, už v roce 2022 se tento trend obrátil, aby počet dětí na jednu ženu klesl až na loňských 1,5.

A to vše v úhrnu znamená smutný fakt: Češi jako národ vymírají. Dámy a pánové, znovu opakuji, podle oficiálních vládních dokumentů Češi jako národ vymírají a toto tempo roste za vlády Petra Fialy závratným tempem. Tato skutečnost by měla být alarmem pro všechny, kdo jakýmkoliv způsobem řeší budoucnost našeho penzijního systému. Dnešní novorozenci jsou totiž ti, kdo za dvacet až třicet let potáhnou udržitelnost našeho penzijního systému. Nebudeme-li mít dostatek ekonomicky aktivních, žádné kafkovské tabulky posouvání věku odchodu do důchodu nám nepomohou. Úsilí vlády by proto mělo být naprosto jasné. Tento trend se musí okamžitě obrátit, a to jak jinak než skutečnou prorodinnou politikou. O tom, jak se bude náš penzijní systém vyvíjet za dvacet a více let, se totiž rozhoduje právě v těchto týdnech a měsících.

Vyzýváme vládu ve světle její vlastní studie k okamžité podpoře mladých rodin a k podpoře mladých párů, aby se nebály mít co nejvíce dětí. Vyzýváme vládu k maximální podpoře výstavby škol a školek, k obnovení školkovného, k podpoře komplexu opatření naší stínové ministryně místního rozvoje Kláry Dostálové na lepší dostupnost bydlení, k rozšiřování zkrácených úvazků v první vlně u státních zaměstnanců nebo ke zvýšení slev na děti a dalším prorodinným opatřením. Jsou to kroky, které se nám dvakrát vrátí. A jsou to zároveň kroky, bez kterých, jak ukazuje zveřejněná studie Ministerstva práce a sociálních věcí, nejenže nebudeme mít dostupné peníze, ale jako národ nebudeme mít ani budoucnost.

A proto, paní předsedkyně, navrhuji zařadit bod s názvem Porodnost, a to jako první bod po dnes pevně zařazených bodech. Děkuji vám. (Potlesk v levé části jednacího sálu.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí pan předseda Okamura, který je dalším přihlášeným, a pak stáhl svoji přihlášku další přihlášený, takže už je na řadě pan poslanec Hendrych. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych jako první bod za SPD navrhl bod s názvem V České republice se zdražuje bydlení. Situace je totiž skutečně vážná a já bych chtěl, aby Fialova vládní pětikoalice řekla, co plánují, jak tedy chtějí tuto situaci řešit, protože výdaje průměrné české domácnosti na bydlení loni podle Českého statistického úřadu meziročně vzrostly o 21,7 %. Lidé mají problémy a vláda to vůbec neřeší. My už tady

na to upozorňujeme poměrně dlouho. Měsíčně vydávala průměrná česká domácnost na bydlení 8 299 korun, což bylo 16,7 % jejich čistých příjmů. Podíl těchto výdajů se proti předchozímu roku zvedl z necelých 15 %. Za nárůstem vydané sumy a podílu je zdražení energií, vody a nájmu. Vyplývá to, jak jsem říkal, z údajů Českého statistického úřadu a potvrzuje se to, na co tady SPD celou dobu upozorňuje, že je potřeba řešit.

Samozřejmě, odpovědnost za to nese vláda, protože především kvůli zdražování energií se zdražovalo téměř vše. Já bych tady připomněl, že loni mělo podle evropských statistik nejlevnější ceny energií Maďarsko, které je přitom dovozcem energie, a Česká republika byla na čtvrtém místě, je čtvrtým největším vývozcem, ale zároveň jsme byli na prvním místě, měli jsme nejdražší energie v přepočtu na paritu kupní síly. Takže tady vidíte i tu nelogičnost a opravdu to padá na vrub Fialovy vlády.

Výdaje za plyn se meziročně zvedly zhruba o 44 %, za elektřinu o 26 %, za vodné a stočné o 12 % a za nájemné přibližně o 6 %. Výdaje na bydlení v posledních letech výrazně rostou. Do roku 2021 byl podle Českého statistického úřadu ten růst pozvolný, v roce 2022, tedy po nástupu Fialovy vlády, se výdaje zvedly o 10,4 % a v roce 2023 se výdaje domácností na bydlení zvýšily dokonce o 21,7 %. Na bydlení ve vlastním domě, když to ještě budu strukturovat, loni činily náklady přibližně 8 000 korun měsíčně, tedy 13,5 % příjmů. Téměř tři čtvrtiny částky z toho domácnosti ovšem utratily za energie. V nájmu lidé dali v průměru v České republice něco přes 12 000 korun, 12 251 korun měsíčně, což bylo dokonce 30 % jejich čistých příjmů, takže více než dvě pětiny částky putovaly do nájemného. Dávku na bydlení je možné získat, pokud se za bydlení utratí přes 30 % příjmu, takže v podstatě Fialova vláda žene české domácnosti do závislosti na sociálních dávkách, místo aby zajistila levnější energie, jako to dělají vlády kolem nás. Přitom dneska je ta situace taková, že dvě pětiny domácností žijí ve vlastním domě a zhruba 29 % ve vlastním bytě. Družstevní byt mělo asi 6 % lidí, v nájmu bydlela více než pětina.

Takže já bych chtěl – znova zopakuji – jako první bod dnešní poslanecké schůze, schůze Sněmovny, zařadit bod V České republice se zdražuje bydlení a chceme slyšet, jak to chce Fialova vláda řešit. Já už tady k tomu vyzývám delší dobu a odpovědí je pouze zamítání, zamítání tohoto mého návrhu, návrhu SPD ze strany Fialovy vládní pětikoalice. Nechcete se o tom vůbec bavit, řešení nemáte a mezitím rostou náklady na bydlení občanů. My si myslíme, že to prostě je potřeba řešit, protože občané s tím mají problémy.

Jako druhou věc bych chtěl předřadit návrh zákona SPD na zestátnění exekutorů, protože právě s tím, jak se všechno zdražuje a lidi nemají peníze, je tady obrovské množství lidí, stoupá množství lidí, kteří mají exekuce, a opravdu ti občané už nevědí, kudy kam, včetně jejich rodin. Já už od minulého volebního období tady jménem SPD navrhuji zestátnění exekutorů jako například v Německu. Já si myslím, že by to byl takový ten první krok, aby exekuce přestala být byznys a aby se to vrátilo do takových mantinelů, aby samozřejmě věřitelé mohli dostat peníze zpátky, ale zároveň dlužníci byli schopni splácet. Prostě ve finále ten stav je takový, že končí, ty rodiny končí na sociálních dávkách a v podstatě celý ten problém sanuje stát. Exekutoři vydělávají, právníci vydělávají, ale stát na to doplácí, a ti občané, kdyby se chtěli vrátit do běžného života, potom často musí být na černém trhu, takže na tom trátí v podstatě úplně všichni. Takže vrátit tu situaci tak, aby občané, kteří chtějí splácet, splácet mohli, aby mohli normálně pracovat, aby byli v systému, zároveň věřitelé dostávali také své peníze. To znamená, jako druhý svůj návrh jsem chtěl, abychom zařadili jako bod číslo 2 návrh zákona SPD, který je tady podán, a je to Zestátnění exekutorů.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Můžu se zeptat – tam se jedná o sněmovní tisk číslo 10?

Poslanec Tomio Okamura: Jedná se o sněmovní tisk 27. (Předsedající: Děkuji.)

Dále bych chtěl jako bod číslo 3 zařadit návrh zákona SPD, je to tisk číslo 35, který má pracovní název „můj dům, můj hrad“. Už jsem se to tady snažil zařazovat několikrát, v podstatě už třetí volební období. Tento návrh jsem podal – už ho podávám třetí volební období a je to návrh, kterým chceme posílit právo občanů na nutnou obranu v případě, že jsou doma přepadeni anebo se tam někdo vloupá, protože dneska je ta situace taková, že když občany někdo přepadne, překoná násilím překážku, vylomí dveře, vylomí zámek, vykopne dveře, vypáčí okno a vloupá se vám třeba v noci domů a vy tam spíte, rodina vám tam spí, spí vám tam děti, tak ještě rozespálý člověk dneska musí zvažovat přiměřenou obranu, aby náhodou toho zloděje nepřizabil – když třeba v rukou nemá zbraň, občan ji nemá taky, tak se ještě bude posuzovat nějaká přiměřená obrana. My chceme, aby občan, který je napaden, byl vždycky v právu, pakliže bude přepaden ve svém obydlí, a ten kriminálník, ten, kdo se vloupá, překoná násilím překážku. A to je přesně ten moment, který je zcela jasný. Tak já bych to chtěl dát jako bod číslo 3, protože ta situace je dneska taková – už jsem tady o tom hovořil, byl to třeba ten případ na Plzeňsku, kdy byl propuštěn vrah, recidivista, a první, co udělal, šel a v noci přepadl manželský pár v důchodu na Plzeňsku. Samozřejmě to bylo v noci, pán vstal a tohohle kriminálního, který se mu tam vloupal – manželka spala – tak ho legálně drženou zbraní střelil do břicha a ještě byl dlouho potom tento pán popotahován a posuzovalo se, zdali obrana byla přiměřená, nebo ne. Já nevím, dneska podle těch zákonů by se asi měl nechat nejdřív přizabít, aby se mohl bránit, ale to si myslíme v SPD, že je špatně. Takže my chceme, aby byl projednán tento náš návrh zákona „můj dům, můj hrad“, který chrání slušné občany, chrání občany, kteří jsou ve svém obydlí, spí tam anebo prostě v jakoukoli hodinu. Samozřejmě myslím, že je úplně absurdní, že dneska chceme na občanech nebo dnešní zákony chtějí na občanech, aby v noci rozespálí posuzovali, jestli ten útočník má v ruce nějakou zbraň nebo je mistr světa v karate nebo co, a poté aby posuzovali, jestli se můžou vůbec adekvátně bránit. Takže návrh zákona „můj dům, můj hrad“ na ochranu všech slušných lidí, kteří by měli být přepadeni doma, tak já myslím, že by tu situaci hodně pomohl řešit. Dneska lidé mají různé bezpečnostní zámky, často se doma bojí, bojí se o svoji rodinu, a kdyby ti kriminálníci a tihle zločinci věděli předem, co je čeká, a že ten, kdo je napaden, bude vždycky v právu, tak si myslím, že by to mělo velký odrazující účinek.

Vy jste mi tenhle návrh na předložení tady opakovaně zamítali, opakovaně jste odmítali tento návrh zařadit, a já bych vás chtěl požádat, abyste tento návrh SPD zařadili na projednání, abychom mohli pomoci občanům, aby se cítili bezpečněji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já se zase zeptám, to je sněmovní tisk 13, bod číslo 35, trestní zákoník?

Poslanec Tomio Okamura: Mám to jako tisk 34. Ono se to asi tedy z nepochopitelného důvodu...

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Tisk se nemění, to číslo, to musí být bod.

Poslanec Tomio Okamura: 34. Mám to z minulé schůze, tam to bylo 12, tak teď se to možná posunulo jako 13, ale tisk je 34.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Sněmovní tisk 34 tady ale nemáme. To musí být bod číslo 35 a sněmovní tisk 13. Já si to ověřím, pro jistotu.

Poslanec Tomio Okamura: Je to možné, o jedno číslo se to možná... Já tu tabulku mám z minula, tak teď nevím, jestli se to tedy nějakým způsobem neposunulo.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, teď už je to jiné.

Poslanec Tomio Okamura: Jako bod číslo 4 bych chtěl zařadit bod s názvem Vláda vybírá více na daních, ale zadlužení stoupá, protože aktuální statistiky, teď úplně ty nové, poukázaly na záležitost, na kterou jsme tady dlouho upozorňovali, a je to samozřejmě alarmující, protože přestože Fialova vláda vybírá na daních, které jste nedávno zvýšili, od českých občanů a firem o desítky miliard korun více než v loňském roce, deficit státního rozpočtu dosahuje rekordních hodnot. Schodek státního rozpočtu České republiky za prvních pět měsíců letošního roku činí 210,4 miliardy korun. Je to třetí největší rozpočtový schodek od vzniku samostatné České republiky a já si myslím, že by tady tu debatu vládní koalice měla na základě našeho návrhu s opozicí otevřít, protože je faktem – a došlo na naše slova – že takto nepřijatelný vysoký rozpočtový deficit je zde i přesto, že stát vybírá od občanů a firem na daních a sociálním pojištění mnohem více peněz než v loňském roce. Fialova vláda dnes, protože zvýšila daně, u daní vybírá od občanů o 11,3 % více a u sociálního pojištění z kapes občanů vybírá o 8,8 % více. Výběr daně z příjmů fyzických osob stoupl meziročně o 18 % a výběr daně z příjmů právnických osob stoupl o 15,3 %, takže je úplně jasné, že problémem hospodaření státu pod vedením Fialovy vlády nejsou nedostatečné rozpočtové příjmy, ale enormní a mnohdy zbytečné výdaje. Jsou to výdaje zejména v oblastech, které neslouží k financování veřejných služeb, důchodů, podpory porodnosti a rodin s dětmi či zdravotně postižených občanů. Stát totiž místo toho vydává mnohamiliardové sumy na nejrůznější platby do rozpočtu Evropské unie, na podporu Ukrajiny anebo na financování politicky neziskových organizací či na dotace soukromým subjektům typu takzvaných solárních baronů. Já už jsem to tady říkal několikrát, že hnutí SPD dlouhodobě požaduje provést hloubkový audit státního rozpočtu a podoby veřejné správy, aby došlo k citelné úspoře veřejných výdajů a jejich efektivnímu využívání ve prospěch českých občanů a českých firem a zaměstnavatelů. Rovněž chceme snížit zdanění českých zaměstnanců a živnostníků na úroveň, která byla před nástupem Fialovy vlády.

Tady bych ještě zmínil daň z nemovitosti. Já myslím, že to opravdu rozčiluje úplně všechny v České republice. My jsme hlasovali proti tomu, aby se zvyšovala daň z nemovitosti. Fialova vládní pětikoalice to tady prosadila a já si myslím, že to je úplně špatně, protože ještě zvyšovat lidem daně na něco, co si koupili už z legálních zdaněných peněz, to opravdu nemá logiku. A já si myslím, že je to úplně špatně a že daň z nemovitosti je potřeba vrátit zpátky na úroveň, která tady byla před zvýšením ze strany Fialovy vlády, protože místo aby Fialova vláda usnadnila pořízení vlastního bydlení a motivovala k tomu, aby si lidé mohli pořídit vlastní bydlení, tak jste to lidem snížili, a výsledkem je právě to,

o čem já tady hovořím, že dostupnost bydlení se v České republice velice za vaší vlády zhoršila. My v SPD to považujeme za zásadní problém, protože bydlení považujeme za zásadní věc, kterou je nutno držet v takových mantinelech, aby bylo pro naše občany dostupné. Takže já bych chtěl, aby byl zařazen tento bod jako číslo 4, bod s názvem V České republice se zdražuje bydlení – pardon, ten bod se jmenuje Vláda vybírá více na daních, ale zadlužení stoupá – protože bych rád slyšel od vlády, jestli to chtějí vůbec řešit, protože teď to tady vidíme celé volební období, že vláda to řešit nechce, naopak zdražujete lidem bydlení. Problematiku bydlení mají na starosti Piráti především, protože to má na starosti Ministerstvo pro místní rozvoj, které vedou Piráti – pan Bartoš, a samozřejmě také to má na starosti pan Síkela, ministr průmyslu za STAN, protože ten má řešit energie, ten má řešit ceny energií, a vůbec to neřeší, naopak máme v přepočtu na paritu kupní síly dokonce nejdražší cenu energií v celé Evropě, přitom jsme exportérem, čtvrtým největším exportérem levné elektřiny, zatímco Maďarsko je importérem, a má dokonce nejlevnější energie z celé Evropy, takže vidíte, že to jde.

Jako pátý bod bych chtěl zařadit bod s názvem Ohrožení pracovních míst. Já bych chtěl od Fialovy vlády slyšet – a abychom tady mohli diskutovat i návrhy řešení za SPD, které se tady dlouhodobě snažíme předkládat z opozice – protože dneska je situace taková, a jsou to nejnovější údaje, že dochází k ohrožení některých tradičních průmyslových odvětví i existence desítek tisíc pracovních míst českých občanů. Průmyslová výroba v České republice totiž v dubnu meziročně poklesla. Český statistický úřad minulý týden prezentoval, že za tímto propadem stojí hlavně pokles objemu produkce elektřiny, konkrétně o 10 %, těžba uhlí se meziročně propadla o více než 20 %, pokračoval i pokles produkce v dalších oborech s vyšší energetickou náročností. A samozřejmě, čeho je to důsledek? Je to důsledek škodlivého a nebezpečného projektu Green Deal Evropské unie, který poškozujeme evropskou ekonomiku a jehož jednotlivá opatření podporuje i Fialova vláda. Green Deal začíná zcela jasně ničit náš průmysl, který je páteří českého hospodářství a prosperity naší země. Nařízení Evropské unie v oblasti klimatické a energetické politiky ohrožují zejména naše tradiční průmyslové obory, výrobu automobilů, která se přitom podílí přibližně 10 % na HDP České republiky, energetiku či těžbu uhlí, a důsledkem právě může být zánik desítek tisíc pracovních míst českých občanů a setrvalý propad našeho hrubého domácího produktu spojený s výrazným poklesem životní úrovně a zvýšením nákladů sociálního systému na podpory v nezaměstnanosti či sociální dávky. V hnutí SPD dlouhodobě říkáme, že je nezbytné rychle se vyvázat z podřízenosti normám klimatické a energetické politiky EU. Jejich dopady, hlavně vysoké ceny energií, postupně likvidují český průmysl i zemědělství a vedou k trvalému zdražování naprosté většiny výrobků a služeb i potravin a tak dále a jako stát postupně přicházíme i o energetickou a potravinovou bezpečnost a soběstačnost.

Takže za hnutí SPD navrhuji za sebe těchto pět bodů. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad SPD.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní tedy vystoupí s návrhy na změnu pořadu schůze pan poslanec Hendrych, který je dalším přihlášeným, a následuje pan poslanec Pražák, pan poslanec Nacher, pan poslanec Vondráček a další. Prosím, máte slovo.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, vážení členové vlády, já jsem tady s tím, abych přednesl návrh na zařazení nového bodu, a to je Finanční situace ve Vězeňské službě České republiky a nouzový režim ve věznici Pankrác.

Začal bych asi tím nouzovým režimem, to je docela nový fenomén, který jsme tady po roce 1989 zatím neměli. V pankrácké věznici dosáhla úroveň počtu dozorců a strážných té míry, že se spouští nouzový režim, což znamená omezení detenčního ústavu, respektive Ústavu pro výkon zabezpečovací detence. Paradoxně byl otevřen teprve před nějakými dvěma lety a všichni ti příslušníci ve služebním poměru, kteří tam slouží, jsou převedeni na eskortní službu, aby mohly být zabezpečeny eskorty k soudům na soudní jednání, jichž jsou ti konkrétně odsouzení účastníci, a také do zdravotnických zařízení, aby mohla být poskytnuta zdravotnická péče pro tyto odsouzené. Je to proto, protože Vězeňské službě chybí chronicky zaměstnanci, a to nejenom příslušníci, těch neustále přibývá, aktuálně jich je kolem 900 z celkového počtu cca 7 000, což je už dneska víc než 10 %, ale chybí téměř už 300 občanských zaměstnanců, což dříve také nebylo.

Já jsem tady v této věci interpeloval pana ministra Blažka, interpeloval jsem předsedu vlády. Dostalo se mi odpovědi od pana ministra, že mám ve všem pravdu, že to je špatné a že se tahleta věc bude řešit někdy v létě, až k tomu ministr vnitra zpracuje nějaký materiál, který se bude týkat fungování i dalších bezpečnostních sborů. Nicméně se domnívám, že ta situace už je opravdu neúnosná a je třeba ji emergentně řešit, protože jsme tady opravdu po demokratických změnách v roce 1989 takovou situaci neměli. Netýká se to zdaleka jenom věznice Pankrác, týká se to minimálně šesti dalších věznic, kde toho personálu je tak málo, že se můžou dostat do té situace jako na Pankráci.

Myslím si, že nikdo z nás ani z občanů České republiky si nepřeje, aby ve věznicích byly nepokoje, aby tam byly vzpoury, aby docházelo ještě k většímu počtu napadání personálu, než je tomu v současné době. To se mimochodem tedy velmi zhoršilo, protože jenom v loňském roce došlo k 58 napadením občanských zaměstnanců nebo příslušníků, což je nevídaný jev do té doby. To je více než jedno napadení týdně.

Mám pocit, že vláda Petra Fialy obecně – protože říkám, interpeloval jsem nejenom ministra spravedlnosti, ale už i předsedu vlády – se k tomu staví velmi otažitě. Domnívám se, že je to problém velmi vážný, a proto bychom ho měli řešit ideálně dnes, na této schůzi. Paní předsedkyně, dovolím si navrhnout jeho zařazení jako bod číslo 1. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní tedy vystoupí s návrhem pan poslanec Pražák, následuje pan poslanec Nacher. Pan poslanec Vondráček hned vzápětí, a protože tady pan poslanec Nacher není, tak možná aby byl také připraven. Prosím, máte slovo.

Poslanec David Pražák: Dobré odpoledne, paní předsedkyně, páni ministři, paní ministryně. Budu opět se svým bodem otravovat tady na půdě Sněmovny tak, jak jsem to už avizoval v předešlých týdnech. Bohužel opět tady dneska nemáme pana ministra Bartoše, kterému bych to rád sdělil. Nevím, jestli se hledají někde tady v kuloárech nebo kde jsou, protože přece jenom po eurovolbách jich je teď tolik, že možná mají problém se zorientovat, aby se neztratili. Chtěl bych navrhnout bod Odsun digitalizace stavebního řízení. Chtěl bych opět apelovat a poprosit všechny starostky a starosty v této Sněmovně, ať už s velkým S nebo s malým s, aby podpořili tento bod, abychom se mohli věnovat tomu, co by mělo nastat od 1. července tohoto roku.

Já jsem se minulý týden šestého zúčastnil společně s našimi úředníky takového webináře, který pořádá Ministerstvo pro místní rozvoj. Jmenovalo se to Základy práce v informačním systému stavebního řízení. Všichni jsme čekali, že se během té hodiny dozvíme něco konkrétního. Bylo nás tam asi dvanáct. Já jsem se k nim přidal, tak jsem

poslouchal pečlivě, co nám bylo řečeno. Řečeno nám bylo to, že vlastně nic není, na nic se neptejte, na nic vám neodpovíme a hodinu vám tady budeme říkat, jakým způsobem se dá v tom systému hýbat se sloupky, s tabulkami, ale hlavně neuslyšíte nic konkrétního. Po dvaceti minutách, kdy jsme se dozvěděli tyto základní věci a naskakovaly tam ty chaty, kde ti úředníci, kteří tam byli přihlášení napříč republikou, chtěli, aby bylo vidět nějaké fiktivní podání žádosti, aby mohli vidět, jak to tam do toho systému budou vkládat, jak to budou dělat, tak se na obrazovce objevilo, že pana ředitele ten systém odhlásil. Takže pana ředitele systém odhlásil, takže ani nemohl pokračovat ve své prezentaci, která byla na hodinu – ten webinář byl na hodinu – a zkoušel odpovídat na některé dotazy, kterým se ale vyhýbal.

K důležitým věcem, jestli bude systém od 1. července nebo před 1. červencem v ostré verzi, aby si mohli vyzkoušet, jestli budou fungovat ty základní registry, tak jim pan ředitel řekl: Nebude to spuštěno, protože my na to nejsme připraveni a my to prostě neumíme pro vás spustit v ostré verzi. Takže tam mají dneska nějaký fiktivní program, který něco umožňuje, ale vlastně se do toho vůbec nedostanou. Stále tam byly opakované dotazy na to, zda opravdu bude, nebo nebude ta fiktivní žádost ukázána, jak se tam dostanou, nebo nedostanou. Opravdu je problém s tím, že oni nevědí, co se bude dít. Dneska úředníci na stavebních úřadech používají například šablony, takové ty hrubé formuláře, které mají předpřipravené, do toho sypou ty ostatní věci. Ptali se, jestli i tyto šablony budou v tom novém systému fungovat. Bylo jim odpovězeno, že na tom pracuje dodavatel, ale že ještě nic nemají, nemají metodiky, nemají vyhlášky, nemají vůbec nic. Takže když jsme tam měli konkrétní případ – my dneska řešíme průtah města, kde je třeba 150 účastníků řízení – tak dneska ty systémy, jak je mají na stavebních úřadech, jim umožní, že těch 150 účastníků řízení se jim automaticky přetáhne do toho stavebního řízení. Nově od 1. července to tam všechno budou bouchat ručně. Takže tak, jak to dneska mají, že se jim to tam přetáhne najednou automaticky, tak od 1. července ta digitalizace spočívá v tom, že těch 150 účastníků řízení tam budou bouchat ručně. Opravdu si představuji to, že takto to má fungovat. Nedoověděli jsme se tam vlastně vůbec nic. Po hodině, kdy už se některé otázky opakovaly a už nebylo kam uniknout z těch dotazů nebo k těm odpovědím, pan ředitel řekl, že uplynul čas, dál se tomu už věnovat nemůžou a že se k tomu vrátí v některých dalších webinářích, anebo že ta školení budou probíhat i po 1. červenci 2024.

Takže takto máme připravenou dneska digitalizaci. Není připraveného vůbec nic, úředníci jsou zoufalí. Nikdo neřeší to, jakým způsobem se budou řešit věci, jako jsou stížnosti, jako jsou udání a tak dále. Bavíme se teď jenom o stavebním řízení, ale ti úředníci dnes a denně řeší i tyto věci, které s tím souvisí. Takže nemáme připraveného vůbec nic.

Proto bych vás chtěl poprosit o podporu tohoto bodu, zařazení nového bodu Odsunutí digitalizace stavebního řízení od 1. 7., a chtěl bych to jako druhý bod dnešního jednání. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní je přihlášen pan poslanec Nacher, následuje pan poslanec Vondráček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, paní předsedkyně. Vážená vládo, dámy a pánové, máme po volbách do Evropského parlamentu. Před sebou tady máme dva dny jednání o korespondenční volbě. Já si myslím, že bychom se měli začít – už není volební kampaň – bavit o těch věcech, které ty lidi opravdu trápí a kde oni neslyší odpověď od vlády. Proto bych chtěl zařadit bod, který bych nazval pracovně řekněme Energetická politika této vlády. Chtěl bych slyšet odpověď od vlády, ideálně od ministra průmyslu, ale případně dalších ministrů, co budete dělat s cenami energií, konkrétně třeba s cenami elektřiny? Jak je možné, že i přesto,

že jsme čistými vývozci, u nás při přepočtu na kupní sílu cena elektřiny patří k nejvyšším, nebo je dokonce úplně nejvyšší? V energetické inflaci se pohybujeme poslední rok v top 3, to znamená, u nás je nejvyšší nárůst cen energie. Ono to má samozřejmě vliv potom i na růst cen, inflaci. Teď jsem se podíval na aktuální čísla, z kterých vyplývá, že i přesto, že jste snížili DPH u potravin z 15 na 12 %, což je o 3 procentní body – my jsme říkali, že státní rozpočet přijde o prostředky, lidé neušetří, protože si to obchodníci nechají v marži, také se to stalo – potraviny oproti prosinci 2023, to znamená před snížením DPH, zdražily o 0,2 %. Měly by se ale snížit o 3 procentní body, a to se nestalo. Tak je otázka, jestli si to kompenzovali tím, že nevěří, jak se u nás bude vyvíjet hospodářská politika, dělají si takový polštář, nebo je to právě těmi cenami energií.

Každopádně toto je téma, které trápí lidi, trápí firmy. Nevím, jestli se bavíte i s podnikateli, abyste neřekli... (Z pravé strany sálu: Bavíme.) Bavíte se s podnikateli. Dobře, tak když se bavíte s podnikateli, tak se jich zeptejte, kolik platí zálohy, jak se to pohybuje, jak jsou konkurenceschopní a jak je možné, že u nás se ta elektřina levně vyrábí, ale přitom za ni platíme víc než ti, kteří ji od nás kupují. To je přece legitimní věc! Už není volební kampaň, máme po volbách. Rozumím, že vaše priorita je korespondenční volba, ale tohleto je nějaké politické téma.

My jsme na půdě Poslanecké sněmovny a bylo by dobré se o těchto věcech bavit. Takže jestli se nechcete schovávat, tak se, prosím, pojd'te bavit o cenách elektřiny, o cenách energií, o energetickém mixu, o tom, co vláda v této věci dělá pro snížení cen, pro vyšší konkurenceschopnost. Pojd'me se bavit o tom teď, protože zase v září se budete vymlouvat, že jsou krajské a senátní volby, a nebudete to chtít projednávat, a tohleto je za mě priorita. Pokud opravdu platí, že jste se i v rámci volební kampaně bavili s lidmi, vnímáte zpětnou vazbu, tak víte, že tohle lidi trápí.

Takže já bych si to dovolil to téma, energetická politika vlády nebo Informace o energetické politice vlády, zařadit dnes jako první bod za pevně zařazené body. Děkuji za vaši pozornost a doufám, že to podpoříte, protože nevidím jediný důvod, proč bychom se o této věci nemohli bavit, nevidím jedinou výmluvu. Kdy jindy a kde bychom se o těchto věcech v momentě, kdy my jsme na prvním místě, kdy my jsme nejdražší, kdy to máme my nejdražší, takže to nejhorší – Česká republika je na tom nejhůř, nejhůř z celé Evropské unie, a pokud jde o energetickou inflaci, tak i ze zemí OECD, tak si myslím, že by to měla být i vaše priorita. Vy byste proaktivně to tady měli chtít zařadit, a ne abych to tady zařazoval já jako opoziční politik. Takže já se pak podívám na to, kolik z koaličních poslanců najde odvahu a bude hlasovat po volbách, jo, po volbách, pro tento bod. Děkuju za vaši pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní je přihlášen pan poslanec Vondráček, následuje paní poslankyně Mračková Vildumetzová a pak už jenom pan poslanec Novák. Časté dotazy, kolik ještě přihlášených, takže s panem Vondráčkem tři. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji si navrhnout předřazení tisku 400, což je zákon o zemských znacích a vlajkách. V současné době jsou upraveny zemské znaky jen jako součást velkého státního znaku, zemské vlajky nejsou upraveny vůbec, přitom jsou zemské znaky i vlajky užívány samostatně, zejména na Moravě, a navržená zákonná úprava provádí ustanovení Ústavy České republiky, která ve své preambuli zmiňuje dobré tradice zemí Koruny české a též výslovně Čechy, Moravu a Slezsko.

Zákon je symbolickým uznáním významnosti Čech, Moravy a Slezska pro vývoj společné státnosti, výslovně v právním řádu zakotvuje zemské znaky a vlajky, přičemž vychází z jejich úpravy ve velkém státním znaku. Při popisu znaku je dle heraldických pravidel označována bílá jako stříbrná a žlutá jako zlatá, což u vlajek dle vexilologických pravidel neplatí. Pravá a levá strana se užívá v heraldickém pojetí, tedy při popisu z pohledu nosiče znaku, tedy herolda, nikoliv pozorovatele. Vlajka vychází ze znaku a má podobu heraldické vlajky, kdy list vlajky je v barvě pole štítu a na listu je uprostřed umístěna příslušná heraldická figura dané země. Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem, když navazuje na stávající preambuli ústavy, kde se uvádí Čechy, Morava a Slezsko, a zároveň odkazuje na dobré tradice státnosti zemí Koruny české. Návrh zákona se netýká mezinárodních závazků ČR ani jejich vztahu k Evropské unii a nemá vyčísitelný vliv na státní ani jiné rozpočty.

Tento zákon podepsalo víc než 70 poslanců napříč politickým spektrem, s výjimkou Pirátské strany jej podepsali zástupci všech poslaneckých klubů. Zákon byl rozeslán poslancům již 3. 3. 2023. Stanovisko vlády bylo vydáno 6. dubna 2023 a zákon byl pak předložen organizačnímu výboru 19. dubna 2023. To vše více jak před rokem a považuji tuto situaci již za závažnou, proto jsem připraven a odhodlán vystupovat již pravidelně a navrhopvat předřazení tohoto tisku, neboť je to opravdu jediný zákon, který je podepsán tak široce, tolika poslanci a zástupci všech poslaneckých klubů. Je to téma nekonfliktní, pozitivní, mohli bychom tady opravdu v téhle Poslanecké sněmovně něčeho dosáhnout ku prospěchu těch, kteří se o danou problematiku zajímají. Ve věci proběhl i úspěšný seminář, na kterém jsme se dohodli na všech sporných záležitostech, a jsme schopni a připraveni ve druhém čtení podat příslušný pozměňovací návrh.

Tento bod navrhuji zařadit jako první (na) dnešní jednací den. V případě, že tento návrh nebude přijat, pak navrhuji alespoň tento tisk zařadit jako první bod v rámci bloku zákonů projednávaných v prvním čtení. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Nyní tedy předloží své návrhy paní poslankyně Mračková Vildumetzová a následuje pan poslanec Novák jakožto poslední přihlášený k pořadu schůze.

Prosím ale kolegyně o ztišení.

Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Vážená paní předsedkyně, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já bych si dovolila dát návrh na předřazení bodu, a to bodu číslo 155 s názvem Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny ke střelbě (na) Filozofické fakultě Univerzity Karlovy dne 21. 12. 2023. Víte, že to tady mnohokrát již předkládal můj kolega Jan Richter, kterého se tato událost dotkla bezprostředně, protože tam měl svoji dceru.

Já bych vás tohoto místa znovu chtěla požádat, protože my jsme minulý týden měli bezpečnostní výbor. Na tomto bezpečnostním výboru jsme se dozvěděli závěry šetření Generální inspekce bezpečnostních sborů, kdy tento bod zařadil předseda tohoto bezpečnostního výboru, kde nám bylo sděleno to, co jsme věděli, to, co jsme předpokládali, a to, co jsme neustále tvrdili, že žádný policista nespáchal žádný trestný čin.

Z druhé strany na tomto jednání nejenom že vystupovali rodinní příslušníci, kteří přišli o své nejbližší při této největší tragické události, ale zároveň jsme tam pokládali řadu otázek panu řediteli Generální inspekce bezpečnostních sborů. Ten datum, 21. prosince roku 2023, si

zapamatujeme určitě všichni. Byla to největší tragická událost, která se stala podle mého názoru v České republice za dlouhá léta.

Zároveň, když se na to podíváte, zpráva úřadu vnitřní kontroly policejního prezidia byla při takto velké události takového rozsahu hotová již 7. ledna roku 2024, ale na zprávu Generální inspekce bezpečnostních sborů jsme čekali do 6. června, takže vezměte si už toto rozmezí. Zároveň, když byla tato zpráva úřadu vnitřní kontroly toho 7. ledna vypracována, tak jsme jako členové bezpečnostního výboru požádali, zda bychom s touto zprávou mohli být seznámeni v režimu tajném s podepsáním mlčenlivosti. Co nám bylo sděleno? Není to v žádném případě možné a zprávu jsme dostali z 80 % začerněnou.

Tento bezpečnostní výbor ve své druhé části probíhal v neveřejné části, kde tedy jsme se měli dozvědět v režimu vyhrazeném to, co obecně řekl pan ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů, a to je, že v té zprávě zároveň bude pro policii i doporučení, aby se některé věci ohledně taktiky, ohledně komunikace, ohledně operačního řízení v budoucnosti změnily. Musím říct, že my jsme se ale nic konkrétního nedozvěděli, my jsme se pouze vše dozvěděli obecně.

Co je také velmi nestandardní, že na tom jednání nebyl přítomen ani policejní prezident, ani ministr vnitra. Úřad vlády tam zastupoval pan Pojar, také to pro mě nebylo pochopitelné. A co pro mě tedy vůbec nebylo pochopitelné, že když tedy na konci tohoto výboru jsme měli vzít veškeré informace na vědomí a do daného usnesení jsme opět dali, zda bychom mohli být seznámeni se zprávou Generální inspekce bezpečnostních sborů, která bude předána Policii České republiky, tak jakou si myslíte, že jsme dostali odezvu a odpověď? Nemůžete být seznámeni, nemáte na to nárok. Ten postup, musím říct, že je velmi nestandardní a opravdu budí řadu pochybností.

Musím říct, že když tam na bezpečnostním výboru mluvil tatínek jedné z obětí a řekl, že poslal e-mail na Generální inspekci bezpečnostních sborů, a do současné chvíle mu na ten e-mail nikdo nereagoval, když řekl, že zákon o Generální inspekci bezpečnostních sborů ukládá, že má inspekce hovořit s fyzickými osobami, a on jim chtěl některé skutečnosti sdělit, ale jak je vidět, ty skutečnosti nikoho nezajímají. Ale já jsem si myslela, že všichni chceme udělat veškerá opatření, aby se nikdy popřípadě už takováto událost neuskutečnila, aby nikdy už nebyla, ale tomu přece zamezíme, když budeme vědět všechny skutečnosti a když nastavíme některé věci tak, abychom právě tyto věci v budoucnosti eliminovali. Ale tady je vidět, že zájem o to není. Já si i myslím, že vůči rodinným příslušníkům, kterých se ta tragická událost bezprostředně dotkla, že právě to zřízení vyšetřovací komise by i pro ně bylo přece daleko citlivější, protože ta komise by byla neveřejná. A myslím si, že i z tohoto pohledu by se měli opravdu na to koukat, že ti rodinní příslušníci tam chodí.

A myslím si, že teď, až bude další bezpečnostní výbor, že tam znovu přijdou a znovu se budou ptát a budou říkat: My neznáme ty odpovědi na ty otázky. Ale oni pořád hovoří o tom, že neznají odpovědi na otázky toho, co se dělo před tím zásahem samotným. Na to nemají odpovědi jak rodinní příslušníci, tak na to nemají odpovědi studenti. A když poslouchám na bezpečnostním výboru, že někteří to nechtějí – prosím vás, kdyby to chtěl jeden ten rodinný příslušník, tak je naší povinností, abychom tu vyšetřovací komisi zřídili.

Předpokládám, že opravdu vládní poslanci se nad tím zamyslí a že schválí, aby tento bod byl projednán. Pokud bude ten bod projednán, dejte těm rodinným příslušníkům a všem, kterých se to bezprostředně dotklo – řekněte jasně, že nechcete zřízení vyšetřovací komise, protože vy jste to udělali velmi alibisticky. Vy jste si na organizačním výboru nechali schválit a zařadit to na program této schůze, ale projednat to v žádném případě nechcete. A myslím si, že je to velmi nedůstojné vůči těm lidem, kterých se to bezprostředně dotklo, ale i vůči široké veřejnosti, protože všichni, podle mého názoru, mají nárok na ty informace. A jestliže se dneska zatajuje zpráva Generální inspekce bezpečnostních sborů, jestliže nemáme vůbec nárok na to, přečíst si zprávu Úřadu vnitřní kontroly policejního prezidia, tak musíte vidět, že

to je přece velmi nestandardní a budí to řadu pochybností, jako kdyby se něco chtělo tajit, popřípadě v čase nějakým způsobem prodlužovat.

Takže já vás znovu, především vládní poslance, z tohoto místa žádám a prosím, abyste zařadili a projednali bod Návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny ke střelbě na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy dne 21. prosince 2023, a abyste měli popřípadě více možností, tak bych si dovolila předradit tento bod jako dnes první po pevně zařazených, popřípadě jako první bod tento čtvrtek, popřípadě jako první bod v úterý – říkám to správně – 25. června. Takže jsou zde tyto tři návrhy a já předpokládám, že ze strany vládní koalice bude návrh tohoto bodu podpořen. Děkuji vám za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Paní poslankyně, ještě mi vydržte, musíme si ujasnit ta zařazení, protože některá by nebyla hlasovatelná. První bod – ve čtvrtek jsou písemné interpelace. Myslíte to tedy po písemných interpelacích? (Poslankyně Mračková Vildumetzová: Myslím to po písemných interpelacích.) Po písemných interpelacích, to je možné hlasovat.

A v úterý 25. 6. dle dohody z grémia tato schůze pokračovat již nebude, to znamená, aby bylo... jestli tato schůze skončí ve čtvrtek tento týden (Poslankyně Mračková Vildumetzová: Takže bude nová.), takže bude nová. Tam by bylo potřeba, abyste to navrhla znovu.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Takže tato schůze trvá pouze dva dny. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, takto to je. Tohleto je nehlasovatelný návrh, tak jenom abychom si to řekly. (Poslankyně Mračková Vildumetzová: Ale ty dva návrhy hlasovatelné jsou. Děkuji.) Ty ano, dobře.

Nyní bude pokračovat se svými návrhy již poslední přihlášený pan poslanec Novák. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Novák: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Kolegyně, kolegové, žádám o zařazení bodu nového, a to Informace ministra Bartoše o zajištění kontinuální podpory v oblasti posuzování bezbariérovosti staveb stavebními úřady v České republice. Ačkoliv jsme se o tom zatím nedočetli v novinách, tak není náhodou, proč s tím vystupuju právě teď. Je to proto, že doposud tuto službu pro stavební úřady poskytoval Národní institut pro integraci osob s omezenou schopností pohybu a integrace, který je financovaný především z veřejných zdrojů, a to také z dotací Ministerstva pro místní rozvoj.

Situace v podpoře výstavby bezbariérových staveb je u nás v současné době velmi tristní a bohužel současné vedení Ministerstva pro místní rozvoj nevnímá tento důležitý prvek jako prioritu.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Kolegyně, prosím o ztišení. Kolegyně a kolegové, samozřejmě, platí to pro všechny.

Poslanec Marek Novák: Přitom například odpovídající bydlení často umožňuje hendikepovaným spoluobčanům se lépe začlenit do společnosti, o kvalitě jejich života nemluvě. Zmíněný institut se aktivně podílí na tvorbě přístupného bezbariérového veřejného i soukromého prostoru, který je neopomenutelnou stránkou sociální integrace. Nyní tuto zásluhou činnost blokuje právě ministerstvo vedené panem Bartošem a aktuálně se tato kontrola, která tam probíhá, neustále protahuje, protahuje, jsou vyžadovány nové a nové dokumenty a ten proces vlastně blokuje to, aby tato společnost, která působí v rámci celé České republiky, mohla získat dotaci, kterou má už teď od Ministerstva pro místní rozvoj schválenou. Přitom všechny předchozí kontroly, které ministerstvo (provedlo) s předstihem, aby neblokovalo právě činnost organizací, v roce 2017 i v roce 2023 dopadly bez výhrad. Aktuálně ta kontrola tam probíhá pouze proto, že se vyměnilo vedení té organizace.

Co ta kontrola ministerstva, která se neúměrně protahuje, vlastně způsobuje k dnešnímu dni? Jde o neuvolnění schválených finančních zdrojů na celoroční činnost konzultantů, se kterými úzce spolupracují všechny stavební úřady. A to nejde o první případ, kdy na začátku ministerstvo finanční prostředky schválí a pak po nějaké peripetii spojené s mlčením a průtahy nepřidělí.

Kolegyně, kolegové, Národní institut pro integraci osob není skupina aktivistů, a vůbec to není skupina aktivistů, kteří stojí před ministerstvem s nataženou rukou. Je to jedinečná organizace, která svojí veřejně prospěšnou činností spojuje stavební část, prevenci, bezpečnost a sociální aspekt, a propojeno v praktické rovině tady navíc nahrazuje chybějící část právě ve státní správě, právě na stavebních úřadech. Společnosti tohoto typu v České republice ročně vydají 4 000 stanovisek, 47 000 stanovisek bez kolaudací a fyzických kontrol a přes 26 000 konzultací k projektovým dokumentacím a stavebním záměrům. Tím vším zjednodušují a usnadňují práci právě na stavebních úřadech v oblasti bezbariérových staveb. Tohle je dnes víceméně právě ze strany ministerstva vedené panem Bartošem znemožněno.

Organizace předchází vzniku bariér prevencí, která je úzce propojena s bezpečností a univerzálním designem, a také trvalou udržitelností, protože prostor je následně vhodný pro všechny, a konečně řeší sociální aspekt. Problematicke bezbariérovosti, a to převážně u staveb občanského vybavení a komunikací, respektive veřejného prostranství, se letos věnoval také ochránce veřejných práv. Ten upozornil na zásadní nedostatky ze strany stavebních úřadů právě v této oblasti a poznatky z řešených podnětů směřovaných právě ombudsmanovi ukázaly, že stavební úřady důsledně neposuzují záměry v souladu s požadavky bezbariérovosti, a proto je třeba, aby jim pomáhali konzultanti.

Kolegyně, kolegové, pokud chce Ministerstvo pro místní rozvoj tuto oblast poradenství optimalizovat a přenést odpovědnost na sebe, tak za mě má rozhodně palec nahoru a má na to právo. Nicméně to však musí provést kontinuálně, včetně zajištění hladkého chodu stavebního úřadu. To se nyní bohužel neděje a stavby tohoto typu mají zásadní problém. Od pana ministra bych tady chtěl slyšet jasné a stručné řešení, protože takhle péče řádného hospodáře nevypadá.

Tento bod prosím zařadit jako první po pevně zařazených. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: První bod po pevně zařazených bodech. Ano? (Poslanec Novák: Ano, děkuji.)

Nyní jsme se tedy vypořádali se všemi přihlášenými k pořadu schůze. Vidím, že už se nikdo další nehlásí.

Pokud tomu tak je, přistoupíme k hlasování o jednotlivých návrzích v pořadí, v jakém byly podány. Přivolám kolegyně a kolegy z předsálí.

Ještě načtu došlé omluvy v mezičase. Omlouvají se Kasal David do 15.30 z pracovních důvodů, Kuchař Jan do 15.23 z pracovních důvodů, Levko Jarmila z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Salvetr Rudolf z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Svoboda Pavel od 14 do 15 hodin z pracovních důvodů. Z členů vlády se ještě omlouvá Kupka Martin z celého jednacího dne z pracovních důvodů.

Nejdříve bychom tedy měli hlasovat návrhy z grémia. Pokud nejsou námitky, hlasovali bychom návrhy z grémia v rámci jednoho hlasování jako jeden celek. Námitku od nikoho nevidím a ptám se, zda je mám všechny znovu číst, či nemusím? Nemusím.

Vidím, že souhlasíte s tím, že bychom hlasovali tak, jak jsem je přednesla v úvodu schůze.

Zahajuji hlasování o návrzích z grémia. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 3, přihlášeno 157 přítomných, pro 149, proti nikdo. Návrhy z grémia byly přijaty.

Nyní se vypořádáme s jednotlivými návrhy v pořadí, jak zazněly, v pořadí, v jakém zazněly.

Nejdříve pan předseda Benda přednesl návrh, abychom bod číslo 3, tedy sněmovní tisk 663, zákoník práce, zařadili za bod číslo 2.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 4, přihlášeno 157 přítomných, pro 141, proti 10. Návrh byl přijat.

Dále pan předseda Benda navrhuje bod číslo 8, tedy sněmovní tisk 689, zákon o zbraních, zařadit za bod číslo 7.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 5, přihlášeno 157 přítomných, pro 140, proti 11. I tento návrh byl přijat.

Pan předseda Benda dále navrhuje bod číslo 15, tedy sněmovní tisk 697, zákon o obchodování s povolenkami, zařadit za bod 13.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 6, přihlášeno 157 přítomných, pro 141, proti 11. I tento návrh byl přijat.

Závěrečný návrh od pana předsedy Bendy: bod číslo 18, sněmovní tisk 701, rozpočtové určení daní, zařadit za bod 17.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, přihlášeno 157 přítomných, pro 85, proti 1. I tento návrh byl přijat.

Paní předsedkyně Schillerová navrhuje zařazení nového bodu s názvem Porodnost. Nejdříve se vypořádáme s tím, zda vůbec zařadíme tento bod.

Vnímám váš zájem o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásila a prosím, abyste se opětovně přihlásili svými identifikačními kartami.

Jakmile se počet přihlášených ustálí, budeme hlasovat o zařazení bodu Porodnost.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 8, přihlášeno 153 přítomných, pro 69, proti 70. Návrh byl zamítnut.

Pan předseda Okamura navrhuje nejdříve zařazení nového bodu s názvem V České republice se zdražuje bydlení.

Zahajuji hlasování o zařazení nového bodu a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, přihlášeno 153 přítomných, pro 69, proti 71. I tento návrh byl zamítnut.

Pan předseda Okamura dále navrhuje, abychom bod číslo 27, sněmovní tisk 5, tedy Zrušení soudních exekutorů, zařadili jako druhý bod na dnešní jednání.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 10 této schůze, je přihlášeno 153 poslankyň a poslanců, pro 11, proti 126. Návrh byl zamítnut.

Dále pan předseda Okamura navrhuje bod číslo 34, tedy sněmovní tisk 12, trestní zákoník, zařadit je jako třetí dnešní bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro pevné zařazení tohoto bodu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 11, je přihlášeno 152 přítomných, pro 11, proti 73. Návrh byl zamítnut.

Pan předseda Okamura také žádá o zařazení nového bodu, a to pod názvem Vláda vybírá více na daních, ale zadlužení stoupá.

Zahajuji hlasování o zařazení nového bodu. Ptám se, kdo je pro?

Hlasování číslo 12, je přihlášeno 153 přítomných, pro 66, proti 81. Návrh byl zamítnut.

A poslední návrh pana předsedy Okamury je nový bod pod názvem Ohrožení pracovních míst.

Zahajuji hlasování o zařazení nového bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 13 této schůze, je přihlášeno 153 přítomných, pro 67, proti 77. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Hendrych navrhuje nový bod zařadit na tuto schůzi, a to pod názvem Finanční situace ve Vězeňské službě a nouzový režim ve věznici Pankrác.

Zahajuji hlasování o zařazení nového bodu. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 14, je přihlášeno 153 přítomných, pro 68, proti 69. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Pražák navrhuje zařadit na schůzi nový bod s názvem Odsunutí digitalizace stavebního řízení.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu? Kdo je proti?

Hlasování číslo 15, je přihlášeno 153 přítomných, pro 67, proti 31. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Nacher chce zařadit nový bod s názvem Energetická politika vlády.

Zahajují hlasování o zařazení nového bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 16, přihlášeno 153 přítomných, pro 68, proti 71. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Vondráček navrhuje, abychom bod číslo 88, tedy sněmovní tisk 400, zákon o zemských znacích a vlajkách, zařadili nejdříve jako první bod dnes, a pak má ještě alternativní druhý návrh.

Takže zahajují hlasování o pevném zařazení tohoto bodu.

Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 17, je přihlášeno 153 přítomných, pro 69, proti 68. Návrh byl zamítnut.

Druhý návrh na pevné zařazení tohoto bodu: pan poslanec Vondráček navrhuje jako první bod v rámci bloku prvních čtení.

Zahajují hlasování o tomto pevném zařazení a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 18, je přihlášeno 153 přítomných, pro 68, proti 72. Výsledek: zamítnuto.

Paní poslankyně Mračková Vildumetzová navrhuje, abychom bod číslo 155, tedy návrh na zřízení vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny ke střelbě na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy dne 21. 12. 2023, zařadili dnes jako první bod po pevně zařazených bodech, případně jako první bod ve čtvrtek.

Takže nejdříve hlasujeme první návrh pevného zařazení dnes jako první bod po pevně zařazených bodech.

Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 19, je přihlášeno 152 přítomných, pro 68, proti 61. Návrh byl zamítnut.

Druhý návrh pevného zařazení vyšetřovací komise, první bod ve čtvrtek po písemných interpelacích.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro toto pevné zařazení? Kdo je proti?

Hlasování číslo 20, je přihlášeno 153 přítomných, pro 70, proti 66. Návrh byl zamítnut.

Pan poslanec Novák navrhuje zařazení nového bodu pod názvem Informace ministra Bartoše o zajištění kontinuální podpory v oblasti posuzování bezbariérovosti staveb stavebními úřady v České republice.

Zahajuji hlasování o zařazení nového bodu. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 21, je přihlášeno 153 přítomných, pro 68, proti 69. Návrh byl zamítnut.

Vypořádali jsme se s hlasováním o všech návrzích na změnu pořadu schůze. Vidím, že nikdo nic nenamítá, takže jsem nic nevynechala.

Nyní tedy budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 105. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen a upraven schválenými pozměňovacími návrhy.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 22, je přihlášeno 153 přítomných, pro 84, proti 16. Návrh byl přijat. Pořad schůze byl tedy schválen.

Paní předsedkyně se hlásí s přednostním právem. Prosím o ztišení a paní předsedkyně má slovo.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. No, co dodat? Poněkolkáté zde mí kolegové, buď můj ctěný kolega Jan Richter, nebo nyní moje ctěná kolegyně Jana Mračková Vildumetzová, navrhuji zařazení bodu 155, vyšetřovací komise k událostem na Filozofické fakultě. Neustále jste nás odbývali tím, až bude bezpečnostní výbor, až tam se to prošetří, ale on byl, a moje kolegyně Jana Mračková Vildumetzová, vaším prostřednictvím, tady jasně řekla věci, které říci mohla, z těch věcí, které nebyly v režimu, řekla, jak to proběhlo, že se vlastně nedozvěděli vůbec nic. Velmi citlivou formou tady vysvětlovala, jak se tam vyjadřovali pozůstalí, někteří pozůstalí, rodiče, k té obrovské tragédii. Čemu se tedy bráníte? Čemu se bráníte? Proč to neustále zamítáte? Není vám hanba? Vy, zástupci pětikoalice? Se dvěma čestnými výjimkami, kdy dnes pro zřízení s námi hlasovali zástupci pětikoalice, paní poslankyně Zajíčková a pan poslanec Kaňkovský (Potlesk z lavic ANO.), takže ty já oceňuji. Jsou to hrdinové na tom vašem ostrově pokrytectví, protože jinak to nemůžu nazvat.

Kdyby mně nebylo líto zaměstnanců, které byste tady zase drželi večer, tak bych měla sto chutí si teď vzít pauzu, jak jsem našťvaná. Ale nebudu to dělat, protože jenom by na to doplatili zaměstnanci, kteří by tady museli sedět o x hodin déle. Nicméně my jsme se rozhodli už dneska na klubu, že pokud se postavíte k tomu tímto způsobem, budeme iniciovat svolání mimořádné schůze. Děkuji vám. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Já tedy otevírám projednávání dalšího bodu

2.

Vládní návrh zákona o veřejných kulturních institucích a o změně souvisejících zákonů (zákon o veřejných kulturních institucích) /sněmovní tisk 654/ – druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr kultury Martin Baxa a já ho prosím, aby se ujal slova, a předám řízení schůze.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji vám dnes ve druhém čtení předložit potřebné informace k vládnímu návrhu zákona o veřejných kulturních institucích. Zavádí se tímto návrhem nový typ právnické osoby veřejná kulturní instituce, která bude umožňovat zejména vícezdrojové a víceleté financování veřejných kulturních služeb a současně zajistí odborné zapojení veřejnosti do jejich řízení. VKI bude zřizovat stát nebo územní samosprávný celek, popřípadě více územních samosprávných celků dohromady. Financování VKI se bude uskutečňovat podle finančního plánu sestaveného maximálně na čtyři roky a podle každoročního rozpočtu. Zmíněná vícezdrojovost spočívá v možnosti zřídit VKI více územními samosprávnými celky společně, tak v možnosti smluvního financování ze strany těch územních samosprávných celků, které je nezřizují, popřípadě ze strany státu. Zaměstnanci VKI budou odměňováni platem. VKI je koncipována jako alternativa k příspěvkovým organizacím a z toho důvodu je navržena tato forma odměňování.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane ministře, já vás přeruším. V sále je hluk, že vám ani já nerozumím, co říkáte. Prosím kolegy a kolegyně, aby se ztišili. Ještě jednou poprosím kolegy a kolegyně, aby se ztišili, případně přinesli své hovory do předsálí.

Myslím, že můžete pokračovat, pane ministře.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji. Na půdě Poslanecké sněmovny byl návrh projednán kromě garančního výboru rovněž na podvýboru pro kulturu. S usnesením garančního výboru, který ve smyslu pozměňovacího návrhu paní poslankyně Levko a dalších navrhuje doplnit ustanovení k pracovněprávním vztahům, souhlasím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane ministře. Nejprve ještě vám popřeju krásné odpoledne. Vystřídali jsme se v řízení schůze.

Děkuji za úvodní vystoupení pana ministra a uvedu, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisk 654/1 a 2 a já poprosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, pan poslanec Jan Lacina, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy nám odůvodnil. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Lacina: Děkuji pěkně. Přeji všem příjemné úterní odpoledne. Návrh zákona o veřejných kulturních institucích zavádí nový typ právnické osoby poskytující veřejné kulturní služby, veřejné kulturní instituce jako alternativy k příspěvkovým organizacím. Umožňuje, aby kulturní instituce společně zřizovalo více zřizovatelů, typicky kraj a obec. Cílem je zajistit podmínky pro větší finanční stabilitu a rozvoj, tedy spolufinancování více zřizovateli, či víceletý finanční plán – to bych považoval za velmi důležité – ale také odpolitizování řízení kulturních institucí a účast odborné veřejnosti na jejich řízení.

Zákon není transformační, to je také druhý důležitý detail. Zřizovatelé, tedy stát, kraje a obce, sami rozhodnou, zda si ponechají příspěvkové organizace, nebo je transformují na veřejnou kulturní instituci. Zapojení do VKI tedy bude dobrovolné. V současné době mají kulturní instituce nejčastěji formu příspěvkových organizací. Takové řešení je však dlouhodobě kritizováno, neboť tato forma neodpovídá potřebám efektivního řízení a hospodaření těchto institucí. Jako problematické aspekty lze zmínit v první řadě velmi úzký vztah příspěvkových organizací a jejich zřizovatelů, jimiž jsou organizační složky státu či územní samosprávné celky, dále pak omezené zapojování veřejnosti do správy těchto institucí a v neposlední řadě nemožnost společného financování státem a územními samosprávnými celky za předem sjednaných podmínek.

Debaty o vyřešení těchto nedostatků se vedou již od devadesátých let, intenzivněji pak po roce 2000. Poslední takovou snahu představuje senátní návrh z roku 2016. Poté, co byl schválen Senátem, vydala vláda nesouhlasné stanovisko, odůvodněné především nedostatečnou připraveností návrhu a pochybami o souladu s právem Evropské unie. Zákon byl i přesto zařazen na program schůze Poslanecké sněmovny, nicméně k jeho projednání nikdy nedošlo. Vytvoření alternativy pro příspěvkové organizace je tak naším dlouholetým dluhem vůči institucím působícím v oblasti kultury. Po takovémto zákonu, který dnes předkládáme, volá kulturní obec už bezmála třicet let a ve svém vládním programu ho slibovalo několik předchozích vlád.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu číslo 197 ze 37. schůze dne 24. května roku 2024, které zní:

„Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění ministra kultury Martina Baxy, zpravodajské zprávě přednesené zpravodajem poslancem Janem Lacinou a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky sněmovní tisk 654 schválit ve znění přijatého pozměňovacího návrhu a ten zní: V části první se za § 46 vkládá hlava X Společná ustanovení a § 47 ve znění: Hlava X, Společná ustanovení, § 47 Pracovněprávní vztahy:

1. Člen uměleckého souboru je povinen být na pracovišti veřejné kulturní instituce v době stanovené rozvrhem, v době zastupování jiného člena uměleckého souboru a dále v případech, které stanoví v souladu se zákoníkem práce veřejná kulturní instituce. Veřejná kulturní instituce eviduje jen tu část pracovní doby, kterou sama rozvrhne.

2. Jde-li o výkon jiné práce než podle odst. 1, vykonává člen uměleckého souboru sjednanou práci v pracovní době, kterou si sám rozvrhuje, a na místě, které si sám určí. Náklady, které členovi uměleckého souboru vzniknou výlučně v souvislosti s výkonem práce na jiném místě než na pracovišti veřejné kulturní instituce podle věty první, se nepovažují za náklady vzniklé v souvislosti s výkonem závislé práce, a není-li dohodnuto jinak, hradí je člen uměleckého souboru.“ Následující paragrafy § 47 až § 63 přechíslovat.

A konečně „II. pověřuje místopředsedu výboru poslance Pavla Klímu, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR;

III. pověřuje zpravodaje výboru poslance Jana Lacinu, aby toto usnesení předložil ve schůzi Poslanecké sněmovny a ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl případně legislativně technické úpravy.“

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane poslanče, za vaši zprávu coby zpravodaje a otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásili poslanci podle tabule. První je přihlášená paní poslankyně Pokorná Jermanová, kterou zvu k mikrofonu. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, předstupuji se svými pozměňovacími návrhy. Nechci tady dlouze vést polemiku o tom, zda zákon o veřejných kulturních institucích je dobrý, či špatný. Na jedné věci se s panem ministrem shodnu, a to je to, že je potřebný. My se na něj díváme jako na nepříliš povedený, a proto budeme předkládat celou řadu pozměňovacích návrhů, které vycházejí i z připomínkového řízení během přípravy tohoto zákona.

Chci tady požádat pana ministra, aby opravdu k těm pozměňovacím návrhům přistupoval svědomitě a aby nebyly zamítnuty jenom proto, že je předkládáme my. Byla by to škoda. My se tím snažíme jen eliminovat z našeho pohledu slabá místa tohoto zákona.

A když dovolíte, já bych teď jednotlivé pozměňovací návrhy zdůvodnila. Tyto pozměňovací návrhy jsou společným dílem mým, pana kolegy Babky a pana kolegy Brože.

Takže první pozměňovací návrh s číslem 4462 se týká povinného zřízení veřejné kulturní instituce dvěma územními samosprávnými celky. Ministerstvo kultury argumentuje nutností zavedení nové právnické osoby v oblasti kultury z důvodu nemožnosti zřídit kulturní instituci dvěma nebo více subjekty na půdorysu příspěvkové organizace, především ve formátu město a kraj. Zásadním argumentem je pro nás problematické financování kulturní instituce bez přímého zapojení druhého zřizovatele. V návrhu zákona navíc je uvedena možnost finanční podpory státu pouze u VKI založené dvěma a více subjekty, kde z našeho pohledu dochází k nerovnosti mezi zřizovanými VKI.

Další pozměňovací návrh je s číslem 4463, kde Ministerstvo kultury stanovuje podmínku, že finanční podpora státu přes veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí dotace pro VKI bude možná jen v případě, kdy bude VKI zřízena minimálně dvěma územními samosprávnými celky. Výsledkem bude nerovný přístup k VKI, které budou založeny jen jedním zřizovatelem. Taková instituce na podporu státu nebude mít nárok, přičemž se dá předpokládat, že takových institucí bude spíše více.

Další je pozměňovací návrh s číslem 4464. Ministerstvo kultury kromě obecných pravidel možnosti odvolání ředitele instituce neřeší možnost otevřeného veřejného výběrového řízení na tento post. Vzhledem k povaze VKI, která stále bude primárně hospodařit s veřejnými prostředky a majetkem, je nezbytné vznikem takovéto nové právnické osoby zajistit i transparentní způsob výběru kandidátů na post ředitele. Lze to přirovnat ke konkurznímu řízení na ředitele základní školy či mateřské školy dle školského zákona.

Další pozměňovací návrh s číslem 4465. Týká se zrušení převodu působnosti dozorčí rady na správní radu. Návrh zákona umožňuje zřizovatelům prostřednictvím zřizovací listiny určit, že působnost dozorčí rady nebo revizora vykonává správní rada. Je ovšem vysoce problematické, aby správní rada přebírala kompetence dozorového orgánu, fakticky by tím došlo k rezignaci na výkon kontrolní funkce.

Další pozměňovací návrh s číslem 4466. Týká se ručení za dluhy. Ručení nástupnické instituce za dluhy předchozí instituce je možné, pokud by předchozí instituce byla taktéž zřízena jako veřejná kulturní instituce. Je ale krajně nevhodné, pokud má předchozí instituce jinou právní formu než veřejná kulturní instituce, například formu příspěvkové organizace.

Další pozměňovací návrh s číslem – sněmovní dokument 40467: zrušení veřejné kulturní instituce soudem. Návrh směřuje k tomu, aby nebylo přípustné zrušit VKI pouze

v důsledku té skutečnosti, že používá příjmy ze své činnosti v rozporu se zákonem o veřejných kulturních institucích. Zrušení právnické osoby je nutno považovat za opatření extrémní povahy, zvláště pak u takové právnické osoby, jakou má být veřejná kulturní instituce. Případné porušení zákona při používání příjmů z činnosti by mělo být řešeno, případně i sankcionováno s využitím jiných právních nástrojů.

Další pozměňovací návrh, sněmovní dokument 4468: ministerstvo – týká se víceletého financování, inflace minimálně čtyři roky a finanční doložka. Ministerstvo kultury dlouhodobě prosazuje vznik VKI jako nové právnické osoby v oblasti kultury z důvodu absence možnosti víceletého financování. To ovšem předložený návrh absolutně nesplňuje, protože umožňuje při vzniku VKI plánovat, respektive rozpočtovat instituci zřizovatelem opět pouze na jeden rok, jako je tomu u příspěvkové organizace. Zároveň tady právě chybí zajištění inflační doložky.

Dalším pozměňovacím návrhem je pozměňovací návrh pod číslem 4469. Týká se nabytí účasti VKI na jiné právnické osobě. Správní a dozorčí rada by neměly mít kompetenci schvalovat tak zásadní úkon, kterým se (je?) schvalování nabytí účinnosti veřejné kulturní instituce na jiné právnické osobě. Tato pravomoc má zůstat pouze na výhradním rozhodnutí zřizovatele. Na stranu druhou je čistě věcí instituce, zda a u jaké profesní nebo odborné organizace bude členem, jako jsou třeba asociace zaměstnavatelů a podobně.

Dalším je pozměňovací návrh s číslem 4470. Týká se zrušení schvalovací smlouvy o výkonu funkce dozorčí rady. Možnost převodu kompetence zřizovatelů schvalovat smlouvu o výkonu funkce člena správní rady na dozorčí radu je vysoce nevhodné. Dozorčí rada je z podstaty dozorujícím orgánem, neměla by dublovat roli zřizovatele v rozhodovacích a správních úkonech.

Další pozměňovací návrh je pod číslem 4471. Týká se seznamu osob s nominačním právem. Zřizovatel z našeho pohledu musí stále mít kontrolu nad děním ve veřejné kulturní instituci, byť zprostředkovaně i přes osoby s nominačním právem. Není přípustné, aby o instituci měly právo rozhodovat osoby bez alespoň zprostředkované kontroly zřizovatele.

Dalším pozměňovacím návrhem pod číslem 4472 je návrh, který se týká zrušení možnosti odvolat člena správní rady bez důvodu. Ministerstvo kultury prosazuje odpolitizování kulturních institucí, zároveň však návrhem zákona umožňuje zřizovateli prostřednictvím zřizovací listiny nastavit možnost odvolání člena správní rady bez udání důvodu, a to zcela popírá princip odpolitizování. Návrh směřuje k tomu, aby zákon přímo určil možnost odvolat člena správní rady pouze na základě jasného důvodu.

Dalším pozměňovacím návrhem pod číslem 4473 je návrh, který se týká klíčových kompetencí v oblasti majetku. V klíčových otázkách, jako je nabývání, zeizení nebo zatížení nemovité věci, je nezbytné, aby zákon ponechal rozhodovací kompetenci na straně zřizovatele. Zálžitosti spojené s nemovitostním majetkem mohou být klíčové a my se domníváme, že i velmi rizikové.

A další pozměňovací návrh pod číslem 4474 se zabývá správní a dozorčí radou. Ministerstvo kultury prosazuje nezbytnost odpolitizování. Předkladatel ale opomněl význam zapojení zaměstnanců a jejich zástupců, a to i v rámci návrhu zavedení osoby s nominačním právem. Právě zaměstnanci přitom mají primárně zájem na dobrém fungování instituce, která jim umožňuje existenci, pracovní a uměleckou realizaci. Průvodní materiály k návrhu zákona navíc obsahují odkazy na inspiraci v zahraničí, kde obdobné zapojení zástupců zaměstnanců také bývá standardem.

A poslední pozměňovací návrh z našeho pera pod číslem 4475 se také týká dozorčí rady. V podstatě je to obdobné jako předcházející pozměňovací návrh, jen se v tom samém vztahuje na dozorčí radu.

Takže to jsou všechno naše pozměňovací návrhy, které jsem nahrála do systému.

Chci na závěr říct, že mě trošku mrzí, že se Ministerstvo kultury tomuto zákonu nevěnovalo více ve směru spoluúčasti státu na spolufinancování, že nehledalo jiný způsob, jak zajistit financování ze strany státu, ať už je to například transformace grantů a dalších věcí. Já si uvědomuji, že to velmi složité, nicméně ve vládě, pane ministře, už jste poměrně dlouho, je to jedna z vašich vlajkových lodí vašeho programového prohlášení.

Tak musím říct, že mě to trošku mrzí – omlouvám se za ten výraz, ale mě ten zákon přijde trošku odfláknutý. Vy víte, že jsem se tomu věnovala velmi intenzivně, pořádala jsem k tomu semináře. Trošku mě mrzí, že ani mediálně nebo v rámci Poslanecké sněmovny jsme se tomu více nevěnovali, ani na podvýboru pro kulturu, a to, co mě mrzí – ještě řeknu jednou – je to, že tento zákon jste odmítli poslat do výboru týkajícího se regionálních záležitostí, protože se to dotýká územních samosprávných celků poměrně významně.

A na závěr si dovolím říct, že my zákon podpoříme, nicméně pokud budeme ve vládě, tak ho určitě znovelizujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji a nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Svoboda.

Než dorazí, načtu omluvy. Omlouvá se pan poslanec Kubík celý jednací den ze zdravotních důvodů, pan poslanec Karel Rais od 14 hodin z rodinných důvodů, pan poslanec Sadovský Petr celý jednací den z pracovních důvodů a pan poslanec Vomáčka Vít od 15.30 z pracovních důvodů.

Pane poslanče, vaše dvě minuty k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych si dovolil jenom stručně zareagovat na paní kolegyni Pokornou Jermanovou, která tady teď říkala, že jsme se tomu na podvýboru pro kulturu nevěnovali. Tak jenom bych chtěl uvést na pravou míru, že na jednání podvýboru jsme to téma samozřejmě měli, paní poslankyně se účastnila, probírali jsme tam pozměňovací návrhy za účasti Asociace divadel včetně zástupců odborů a vedení Ministerstva kultury. Lze to určitě najít v zápisu.

Paní kolegyně Jermanová tam zmínila, že nahraje pozměňovací návrhy. Já jsem ji tam o ně požádal, abychom o nich mohli diskutovat, a paní poslankyně – a to je tady potřeba tedy na rovinu říct, když jste to takhle zvedla – to se omlouvám, nechci tady jít do nějakých konfrontací, ale vy jste tam na mikrofon řekla, že je nahrajete až na poslední chvíli do druhého čtení, že o nich tam nechcete diskutovat. Tak prosím tady neříkejte, že o tom neproběhla debata. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za dodržení času a nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Pokorná Jermanová. Prosím.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji za slovo. Pane poslanče Svobodo, prostřednictvím pana předsedajícího, jestli považujete jeden podvýbor pro kulturu jako dostatečnou platformu pro to, aby se prodiskutoval za účasti těch, kteří se podíleli na tvorbě tohoto zákona, dostatečně úplně nový zákon, který se týká financování i z oblasti územních samosprávných celků, já nikoliv. Já jsem pořádala dva semináře, které jste měl pořádat vy,

vaším prostřednictvím, protože je to tak zásadní zákon, který přináší novou formu do této oblasti, takže by si to toto zasloužilo. A ano, já jsem řekla, že na těch pozměňovacích návrzích pracujeme, a když se na ně podíváte, jsou poměrně systematické, ono to nějakou dobu trvá a já už mám zkušenosti s tím, jak se na výborech pracuje s pozměňovacími návrhy opozice. Já si myslím, že je moje právo to nahrát na poslední chvíli. Já jsem to tak udělala, pan ministr je má, za to děkuju. Předpokládám, že pak před třetím čtením nás seznámí, protože ani od něj nechci, aby na to tady reagoval, protože to není v jeho silách, je to poměrně odborné a není právník, jak já vím, takže já tohle neberu, ani neříkám vůči panu ministrovi, nemám mu to za zlé.

Takže za mě tak, takže říkejte ty věci, jak máte. A za mě – podvýbor pro kulturu se změnil na výlety do příspěvkových organizací a nevěnuje se tématům, kterým by se věnovat měl, a říkám to dlouhodobě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za dodržení času a bude reagovat pan poslanec Svoboda s faktickou poznámkou.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo. Já už to tady rozhodně nechci vést konfrontačně. Jenom bych konstatoval pro paní kolegyni, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, že za prací podvýboru jako jeho předseda si stojím. Návštěvy kulturních institucí, ať zřizovaných ministerstvem, nebo kýmkoliv jiným, jsou naprosto klíčové záležitosti. My potřebujeme informace z praxe, potřebujeme slyšet, co nefunguje, potřebujeme kontakt s tím prostředím.

A já se moc budu těšit na diskusi o vašich pozměňovacích návrzích na dalším podvýboru pro kulturu, protože věřím, že školský výbor nám to zase přiřkne. Děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Bude pokračovat paní poslankyně Pokorná Jermanová s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Já jsem začala vystupovat velmi mírně a smírně, protože mám dobrou náladu, ale když chcete ostrou odpověď, tak ji dostanete. Omlouvám se, pane poslanče Svobodo, prostřednictvím pana předsedajícího: abyste zjistil, co je v kultuře špatně, co kultura potřebuje, na to nemusíte navštěvovat příspěvkové organizace. Já to tady říkám pokaždé, když se bavíme o kultuře – zásadní problémy, podfinancování kultury a platy v kultuře. Na to nemusíte jezdit od čerta k ďáblu a navštěvovat kulturní instituce. A jestli si myslíte, že vám tam někdo řekne, že se mají špatně, když nad nimi stojíte, no tak to fakt ne, to jste hodně naivní. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji a vracíme se k obecné rozpravě. Přihlášen je pan poslanec Běloušek. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Bělor: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já budu pokračovat v konstruktivním stylu v obecné rozpravě. Chtěl bych zdůvodnit pozměňovací návrh, který byl nahrán do systému pod číslem 4312 a předkladatelé jsou kromě mě paní kolegyně poslankyně Jarmila Levko a kolega poslanec Pavel Svoboda.

Pozměňovací návrh se týká pracovněprávních vztahů v kulturních institucích, a to konkrétně evidence pracovní doby, a má vést k jejímu administrativnímu zjednodušení. Navrhuje se zavést obdobný model, který je běžný v oblasti škol u pedagogické činnosti, a evidovat tak pouze tu část pracovní doby, kterou učí VKI na základě rozvrhu práce. V případě umělecké činnosti jde v podstatě o zkoušky a představení či koncerty, kdy umělci pracují společně na jejich přípravě a realizaci. Druhou část pracovní doby pak tvoří samostatná příprava každého jednotlivého umělce na zkoušky a představení či koncerty, která je velmi individuální a liší se podle náročnosti úkolu, role, partu a individuálního stylu práce. Přípravu provádí umělci dle svých potřeb a možností buď doma, nebo na pracovišti. Tuto část pracovní doby je obtížné evidovat, nelze ji ani účinně rozvrhovat či plánovat, protože každý jednotlivý umělec, herec, tanečník, hudebník, zpěvák má jinou potřebu času na zvládnutí individuální přípravy na daný výkon. Přijetím tohoto pozměňovacího návrhu by tuto část pracovní doby VKI nemusela evidovat a došlo by tak k podstatnému administrativnímu zjednodušení. Dnes u kulturních institucí bez ohledu na to, jakou mají právní osobnost, se tato věc obchází často pod tlakem zřizovatele či zakladatele nějakým umělým systémem, který je založen na nějaké konstrukci, a často to vede k takovému úřednickému pokrytectví. Přitom se zapomíná na to, že dokonalou zpětnou vazbou než nějaká úřednická evidence jsou samy umělecké výkony, protože tanečník, který neumí choreografii, herec, který nezná text své role, neřkuli hudebník, který nezná notový part, je často vyvržen tím uměleckým kolektivem ještě dříve, než vedení instituce zasáhne administrativně podle zákoníku práce.

Ještě se k tomu vrátím velmi stručně a formálně v podrobné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane poslanče, a nyní vystoupí další přihlášený, kterým je pan poslanec Brož, připraví se pan poslanec Svoboda. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Brož: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já budu opravdu velmi stručný, protože všechno podstatné řekla paní kolegyně Pokorná Jermanová a já ta slova všechna podtrhuju. V prvním čtení jsem tady vystoupil s kritikou stavu toho návrhu. Myslím, že nemá cenu opakovat to obrovské množství připomínek z připomínkových míst, které tady byly, včetně Legislativní rady vlády a dalších a dalších.

Chtěl bych zdůraznit, že i na projednávání pozměňovacích návrhů na výboru, jak tady padly, hnutí ANO souhlasilo s velkou částí i koaličních pozměňovacích návrhů a vedla se o nich velmi věcná diskuse. Věřím tomu, že věcná diskuse se povede i o našich pozměňovacích návrzích, protože si myslím, že to je něco, co může tu normu dovést k tomu, aby byla úspěšná potom v praxi, a o to všechno nám jde, protože všichni řečníci se shodneme v tom, že určitá část kulturní obce po tomhle zákonu volá již hodně dlouho.

Chci ještě jenom zmínit, že pozměňovací návrhy, které načetla paní Pokorná Jermanová, chtějí naplnit to, co si sama vláda dává do priorit, což je odpolitizování a víceleté financování. To jsou asi ty nejzákladnější věci, proč veřejná kulturní instituce má vzniknout. Já bych k tomu ještě přidal důležitou věc, že se jedná o správu a nabývání v práci s majetkem jako

takovým a možnost kontroly zřizovatele nad veřejnou kulturní institucí, což jsou všechno velmi důležité aspekty. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane poslanče, a nyní vystoupí pan poslanec Svoboda.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych si dovilil odůvodnit pozměňovací návrhy, které jsem do systému nechal nahrát. První je pod číslem 4316, týká se období, na které má být jmenován ředitel veřejné kulturní instituce. V paragrafovaném znění z Ministerstva kultury je uvedeno čtyři roky. Podle mého názoru je to velmi krátká doba, a to z toho důvodu, že ředitel umělecké instituce reálně minimálně dva roky funguje v prostředí, které vlastně připravil jeho předchůdce. Proto jsem si dovilil navrhnout, aby toto období bylo šest let, nicméně po diskusi s vedením Ministerstva kultury a po argumentech, kterým dávám za pravdu, se k tomuto pozměňovacímu návrhu nepřihlásím, jak jsme se dohodli. Důvod je jednoduchý – tuto záležitost lze ošetřit ve zřizovací listině a druhým argumentem je stejně dlouhá délka období mandátu správní rady.

Druhý pozměňovací návrh, který považuji za naprosto zásadní a také došlo myslím k dobré dohodě s vedením Ministerstva kultury, se týká naprosto zásadní věci a tou je z mého pohledu trochu potenciální střet zájmů mezi členy správní rady a ředitelem VKI, kdy, když to velmi zjednoduším, zřizovatel jmenuje správní radu, správní rada vybírá, volí a rozhoduje o platu ředitele a ve stávajícím znění bylo napsáno, že ředitel vlastně podepisuje smlouvu a rozhoduje o případné odměně člena správní rady. Proto jsem si dovilil navrhnout, aby takovou smlouvu s členy správní rady podepisoval zástupce zřizovatele. Doufám, že to říkám dostatečně srozumitelně. Tento pozměňovací návrh byl nahrán pod číslem 4317. Po dohodě s panem ministrem jsem se k tomuto návrhu nepřihlásil na výboru a nahrál jsem v systému do druhého čtení upravený tento pozměňovací návrh ze strany Ministerstva kultury, za což ještě jednou moc děkuji. Tento pozměňovací návrh je pod číslem 4366 a tento problém řeší tím způsobem, že ředitel podepisuje smlouvu se členy správní rady po předchozím projednání se zřizovatelem.

Takže děkuji, to je za mě vše, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Tak to byl zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Ptám se, zda se ještě někdo do obecné rozpravy hlásí? Není tomu tak, obecnou rozpravu tedy končím.

Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova? Pan ministr ano.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, já jsem pečlivě sledoval průběh obecné rozpravy a jednotlivé načené pozměňovací návrhy. Děkuji paní kolegyni Pokorné Jermanové za to, že nenaléhala na moje okamžité vyjádření k této věci. Já jsem v průběhu jejího vystoupení některé věci stačil zaregistrovat podrobněji, některé méně. Bezpochyby se můj úřad bude těmi pozměňovacími návrhy detailně zabývat. Vidím vlastně, že už jsou částečně rozděleny do několika skupin, ale takto to chci veřejně říci, že opravdu velice poctivě jednotlivé pozměňovací návrhy probereme.

U některých ustanovení toho návrhu zákona vycházíme z obecně platné legislativy, která se týká nakládání s majetkem státu a fungování státu ve vztahu k jiným subjektům. Moje ministerstvo bývalo v dosavadní diskusi – nebo ne bývalo, bylo – často kritizováno za to, že my neumožňujeme spoluzaložení veřejné kulturní instituce státem. Chci podotknout, že jakkoli tento návrh byl součástí podkladů, které se dlouhou dobu ve veřejném prostoru objevovaly, nikdy nebyl projednán v dosavadním dění, to znamená před tím, než jsme začali připravovat tento návrh, my jako Ministerstvo kultury, s Ministerstvem financí, protože i v té minulosti by bývalo bylo řečeno, že takový postup možný není. Proto jsme do návrhu zákona vložili možnost spolufinancování prostřednictvím smlouvy. Zachytil jsem jeden z těch pozměňovacích návrhů, který by vlastně rozvolňoval tu možnost takovou, že by spolufinancování státem bylo možné u VKI založené pouze jedním subjektem. To budeme muset pečlivě uvážit. Napadají mě hned konkrétní příklady.

Pozměňovací návrhy, které se týkají fungování správních, dozorčích rad určitě detailně probereme. Nevylučuji, že tam najdeme nějakou věc, kterou bychom určitě chtěli podpořit.

Co se týká pozměňovacího návrhu, který tady odůvodnil pan poslanec Bělor, to je pozměňovací návrh, který získal podporu garančního výboru, a avizuji tedy, že pozměňovací návrh, který zde předložil pan poslanec Svoboda, byl připraven ve spolupráci s mým ministerstvem, takže určitě já k němu dám kladné stanovisko. Velice vítám, paní poslankyně, prostřednictvím pana místopředsedy, vstřícný nárok řekl bych ze strany hnutí ANO k tomuto návrhu. Uvidíme, jak bude vypadat potom jeho projednání ve výborech i třetí čtení. Znovu vás chci ujistit o tom, že cílem tohoto návrhu je jednoznačně napomoci institucím, které jsou zřizovány na jiných stupních veřejné správy, stávajícím příspěvkovým organizacím v té podobě, že veřejná kulturní instituce umožňuje prostě a zjednodušeně řečeno lepší fungování z různých stran, a pokud se nám podaří ten návrh zákona schválit zde v Poslanecké sněmovně a potom v Senátu, nabude účinnosti a dojde k transformaci prvních příspěvkových organizací do veřejných kulturních institucí nebo budou založeny nové veřejné kulturní instituce, tak věřím, že i praxe prokáže, že se jednalo o návrh užitečný. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, to bylo závěrečné slovo pana ministra.

Nyní zahajuji podrobnou rozpravu a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. První přihlášená do podrobné rozpravy je paní poslankyně Pokorná Jermanová.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych se tímto chtěla přihlásit ke svým pozměňovacím návrhům. Jsou nahrány v systému, takže další odůvodnění v tuto chvíli nepotřebuji, já jsem je odůvodnila v obecné rozpravě. Takže tímto bych se chtěla přihlásit k pozměňovacímu návrhu číslo 4462, 4463, 4464, 4465, 4466, 4467, 4468, 4469, 4470, 4471, 4471, 4472, 4473, 4474 a 4475.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Nyní vystoupí v podrobné rozpravě pan poslanec Bělor, připraví se pan poslanec Svoboda.

Poslanec Roman Bělor: Děkuji, pane předsedo, budu velmi stručný. Tímto se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu číslo 4312, sněmovní dokument, který byl odůvodněn v obecné rozpravě.

Jenom ještě děkuji legislativní podpoře i panu ministrovi, že připomněli, že tento návrh má podporu v usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu z 24. května.

Na závěr jenom za sebe řeknu, že jsem byl účasten toho slovního ping-pongu, tak chci jenom říct, že věřím, že koaliční poslanci, kteří mají blízko ke kultuře, jistě najdou společný jazyk s opozičními poslanci, kteří mají blízko ke kultuře, protože kultura, jak pevně věřím, není politické kolbiště. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Nyní vystoupí pan poslanec Svoboda, zatím poslední přihlášený do podrobné rozpravy.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuju za slovo, děkuju všem předřečníkům. Dovoluji si přihlásit se k pozměňovacímu návrhu, který je v systému nahrán pod číslem 4366 a byl odůvodněn v obecné rozpravě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. To byl zatím poslední přihlášený do podrobné rozpravy. Ptám se, zda se někdo hlásí z místa? Není tomu tak. Končím tedy podrobnou rozpravu.

Zeptám se, zda je nyní zájem o závěrečná slova? Není.

Pana zpravodaje se zeptám, jestli máme něco k hlasování? Ale myslím si, že návrhy na zkrácení lhůt nebo vrácení zákona nezazněly. Pane zpravodaji? (Zpravodaj neslyší, poté kývá, že ne.) Tak jsme ho vyrušili. (S úsměvem.) Děkuji.

Tím pádem jsme se vypořádali s tímto tiskem. Končím druhé čtení tohoto návrhu a děkuji kolegům za spolupráci.

Budeme pokračovat dalším tiskem, což je

3.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 663/ – druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr práce a sociálních věcí Marian Jurečka. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády, ministr práce a sociálních věcí ČR Marian Jurečka: Děkuji. Dobré odpoledne, vážené dámy, vážení pánové, pane místopředsedo. Já si dovolím stručně uvést tento sněmovní tisk. Dívám se na naši tabuli, zdali nám tam naskočí zákoník práce,

sněmovní tisk 663 (Na tabuli je zatím uveden předchozí bod.), u kterého jsme ve druhém čtení.

Tato novelizace zákona se především týká problematiky transpoziční, to znamená, transpozice problematiky pravidelné valorizace a předvídatelné valorizace minimální mzdy. Tento návrh zákona to stanovuje tak, že během příštích čtyř let do roku 2029 budeme postupně zvyšovat minimální mzdu až na hodnotu 47 % vůči průměrné mzdě tak, aby tento systém byl předvídatelný pro zaměstnavatele, pro zaměstnance, pro všechny sociální partnery. Zároveň jsou tady nastavené mechanismy, které stanovují princip a stanovují povinnosti, kdy má vláda a Ministerstvo práce a sociální věci toto jasně vydat s tím, že jsou tady i určité pojistky, pokud by nastala nějaká nepředvídatelná významná hospodářská situace, tak aby případně bylo možné do toho vstoupit, do tohoto automatického mechanismu.

Dále tato novela upravuje podmínky pro kolektivní vyjednávání a rozšiřuje se tady okruh osob, na které se bude vztahovat kolektivní vyjednávání vyššího stupně. Zase i v rámci rozvoje sociálního dialogu a evropské směrnice je to krok, který zvyšuje možnost, význam sociálního dialogu mezi odbory a zaměstnavateli.

Dále se tady navrhuje úprava, která už jde nad rámec transpozice, a to je záležitost, která se týká zrušení minimálních zaručených mezd pro podnikatelskou sféru s tím, že zůstanou minimálně zaručené mzdy pro platovou sféru.

Dále se tedy upravuje také to, že zrušíme povinnost zaměstnavatele vytvářet písemný rozvrh čerpání dovolené, takzvaný plán dovolených. Dále z podnětu Ministerstva spravedlnosti se navrhuje také přiznání dodatečné dovolené pro zdravotnické pracovníky nově zřízené státní příspěvkové organizace, kteří budou poskytovat zdravotní služby vězněným osobám, a pro zaměstnance Probační a mediační služby, kteří jsou v případě styku s obviněnými a odsouzenými.

Dále také ještě upravujeme posun původní doby účinnosti, kterou jsme předpokládali, když jsme tento návrh předkládali na vládě, 1. července, a nyní tedy navrhujeme od 1. srpna.

A to je asi na úvod to nejpodstatnější.

Samozřejmě jsou tady také ještě i pozměňovací návrhy, o kterých jsme diskutovali na jednáních sociálního výboru. Já se jenom vyjádřím k pozměňovacím návrhům, které se týkají oblasti zdravotnictví. Je to ta část, která vznikla z jednání s Ministerstvem zdravotnictví, s představiteli lékařů, lékařské komory, mladých lékařů, zástupců zdravotnických zařízení. My jsme se dohodli na pěti oblastech, které takto upravíme. Myslím si, že na tom je konsenzuální shoda, a toto bude načteno v rámci druhého čtení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuju, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Usnesení výboru vám bylo doručeno jako sněmovní tisk číslo 663/1 a já prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru pro sociální politiku, paní poslankyně Golasowská, informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr docela podrobně okomentoval návrh zákona – zákoník práce, sněmovní tisk 663. Návrh zákona byl rozeslán poslancům jako tisk 663/0 dne 28. 3. 2024. První čtení proběhlo 2. 5. 2024 na 101. schůzi Poslanecké sněmovny. Poslankyně Šafránková podala v průběhu prvního čtení návrh k přepracování, ten nebyl přijat. Poté byl návrh

přikázán výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu a pak bylo ještě prohlasováno zkrácení lhůty k projednání ve výborech ze 60 dnů na 38 dní. Výbor pro sociální politiku projednal tento návrh 5. 6. 2024 a přijal čtyři pozměňovací návrhy, dva návrhy poslance Víta Kaňkovského a dva návrhy poslankyně Jany Bačíkové. Rovněž tam byl předaslán návrh poslankyně Šafránkové, ale ten nebyl výborem přijat. To je za mě všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, paní poslankyně, a nyní otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásili poslanci v tomto pořadí: první vystoupí pan poslanec Hendrych Igor.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, já se v rámci druhého čtení zákoníku práce chci soustředit především na svůj pozměňovací návrh, ke kterému se následně formálně přihlásím v podrobné rozpravě, a ten návrh se v podstatě týká toho, že jsme při konstrukci nového pojmu, kterým je zaručený plat v této úpravě, tak trochu zapomněli na akademické pracovníky veřejných vysokých škol, kteří jsou odměňováni v režimu mezd, a nikoliv v režimu platů.

Můj pozměňovací návrh cílí na to, aby byl doplněn nový odstavec v § 112 odst. 8. V tom odstavci je napsáno, že na mzdy akademických pracovníků veřejných vysokých škol se vztahuje ustanovení o zaručeném platu dle § 112 odst. 2 písm. d), což je 1,6násobek minimální mzdy. Možná, že to ani všichni nevědí, ale odměňování akademických pracovníků veřejných vysokých škol je v režimu mezd, a nikoliv platů, a veřejné vysoké školy v podstatě poskytují jakýsi veřejný statek, troufnu si říct, že možná smíšený statek, protože z toho profitují i konkrétní jednotlivci, kteří ty vysoké školy vystudují, ale je to statek, který je v podstatě financován z veřejných financí. A já jsem přesvědčen o tom, že je ve veřejném zájmu, aby finanční ohodnocení akademických pracovníků vysokých škol vykazovalo jakousi minimální míru stability odpovídající jejich vzdělání a také významu institucí, v nichž jsou zaměstnáni. Pokud trochu sledujeme tu záležitost ohledně odměňování zaměstnanců univerzit a vysokých škol, tak jste určitě postřehli, že se jim v posledních letech dvou letech příliš nelíbí, jak jsou odměňováni. Došlo k několika protestům, myslím, že se chystají další, pokud se rozpočet vysokých škol od příštího roku nezvýší, jak deklaruje ministr školství, protože ty mzdy jsou skutečně velmi nízké a dochází k tomu, že spousta zejména mladých akademických pracovníků vysokých škol z vysokého školství odchází a vzniká tam jakási mezera věková, demografická. Nemusí být ani naplněna spousta oborů, zejména humanitního směru, už je v podstatě personálně vyprázdněna, a některé obory se dokonce už i ruší. To přesto, že se dosud institut minimálních mezd vysokoškolských akademických pracovníků týká 7., druhého nejvyššího stupně, nicméně ten nebyl již dva roky valorizován. Pan ministr Jurečka si prosadil, že se navyšoval pouze 1. a 8. stupeň, a teď by se měl úplně zrušit. Takže za mě bychom měli tohleto nové ustanovení do zákona implementovat tak, aby se minimální zaručený plat de facto odrazil i v těch minimálních zaručených mzdách pracovníků veřejných vysokých škol.

Jak jsem už avizoval, následně se v podrobné rozpravě ke svému pozměňovacímu návrhu přihlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane poslanče. Nyní vystoupí paní poslankyně Šafránková, připraví se pan poslanec Stržínek. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, přeji vám hezké odpoledne. My tento zákoník práce tak, jak ho předložila vláda, rozhodně v této podobě podpořit nemůžeme. Sice vítáme návrh zakotvit konečně přímo do zákona podobu způsobu a tempa zvyšování minimální mzdy, tedy takzvaný valorizační mechanismus – ostatně my jsme po něm strašně dlouho volali a tuto myšlenku jsme do veřejné debaty vznesli, ovšem vládní návrh v podobě této valorizace je zcela nekonkrétní a proces zvyšování minimální mzdy ponechává ve velké míře stále na rozhodování a libovůli jakékoliv vlády, což, určitě mi dáte za pravdu, nepřispívá k předvídatelnosti vývoje minimální mzdy, která by měla být naším přirozeným cílem, a to jak pro zaměstnance, tak i pro zaměstnavatele.

Proto k tomuto sněmovnímu tisku předkládám pozměňovací návrh pod číslem sněmovního dokumentu 4476, kterým navrhuji pevně svázat budoucí úroveň minimální mzdy s vývojem průměrné mzdy v národním hospodářství a postupně ji každoročně zvyšovat až na 50 % výše průměrné mzdy, přičemž současně navrhuji v zákoně ošetřit to, aby minimální mzda meziročně v nominálním vyjádření nikdy neklesla. Za poctivou legální práci na plný úvazek přece našim zaměstnancům náleží důstojná mzda.

Dále rovněž rozhodně nesouhlasíme s vládním návrhem zrušit zaručené mzdy v soukromém sektoru. Toto opatření by jednoznačně vedlo ke značnému poklesu mezd českých občanů, k tlaku na růst pracovní migrace ze zahraničí, k rozšíření objemu daňových a pojistných úniků a také k posílení šedého trhu práce. Toto v žádném případě nikdy podpořit nemůžeme, mimo jiné i proto, že by to zásadním způsobem snížilo příjmy našeho důchodového systému a také státního rozpočtu. Právě zachování institutu zaručených mezd pro všechny zaměstnance je podstatou mého druhého pozměňovacího návrhu k vládní novele zákoníku práce, který nese číslo sněmovního dokumentu 4420, ke kterému se opět přihlásím ještě v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Dalším, kdo vystoupí, je pan poslanec Robert Stržínek.

Načtu jenom omluvy, než dorazí k pultíku. Pan poslanec Bělíca se celý jednací den omlouvá z pracovních důvodů, pan poslanec Exner se omlouvá od 17.30 do 19.30 hodin z pracovních důvodů. Z členů vlády se omlouvá pan ministr zemědělství Marek Výborný od 16 do 18 hodin z pracovních důvodů.

Pane poslanče, prosím.

Poslanec Robert Stržínek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně a kolegové, dovoluji si využít toho, že zde řešíme novelu zákoníku práce, a dovoluji si předložit pozměňovací návrh číslo 4364, který řeší problém, se kterým se my starostové na mnoha obcích potýkáme, a nejenom starostové, ale stejný problém mají krajské úřady a obecně municipality. Velmi těžce se nám totiž daří zaplatit některé specializované profese. Zejména se jedná o IT odborníky, IT specialisty, ale uvidíte, že těch specialistů a profesí, které těžko sháníme a nemůžeme je dobře zaplatit, je více.

Tento pozměňovací návrh řeší tedy nedostatečné odměňování obecně zaměstnanců veřejné správy. Nekonkurenceschopnost se aktuálně dotýká zejména obsazování pozic celého spektra odborníků, a to jak odborníků na informační technologie, ale dále sem patří třeba zkušební komisaři, úředníci územního plánování a stavebního řízení, životního prostředí, přestupkáři, dlouhodobě podceněné profese majetkových správců, rozpočtářů, projektových

manažerů a mimo jiné také právníků. V neposlední řadě jsou dotčeny všechny pozice sociálních pracovníků, včetně opatrovnictví a sociálně-právní ochrany dětí. Jde takřka o všechny specializované profese s povinným systematickým vzděláváním, absolvováním zkoušek, a to jak zvláštních odborných způsobilostí, tak i odborných způsobilostí.

Systém odměňování ve veřejné správě je rigidní a nepružný. Není totiž možné poskytnout osobní příplatek nad hranici 50 % platového tarifu nejvyššího platového stupně v platové třídě, do které je zaměstnanec zařazen. Stejně tak není možné poskytnout odměny za pouhou přítomnost práce. Tyto musejí být řádně zdůvodněny a poskytnuty výhradně za splnění mimořádných nebo zvlášť významných pracovních úkolů.

Pozměňovací návrh prolamuje limit 50 % platového tarifu nejvyššího platového stupně v platové třídě, do které je zaměstnanec zařazen pro stanovení výše osobního příplatku, který je dnes stropem pro součtovou výši dekretového platu. Podle platných předpisů může být tento prolomen pouze v případě zaměstnávání takzvaných všeobecně uznávaných odborníků, a to jen v platových třídách 10 až 16. Pozměňovací návrh, který předkládám společně se svým kolegou Robertem Králíčkem, umožní poskytovat osobní příplatek až do 100 % dle dlouhodobých výsledků práce, čímž umožní zaměstnance adekvátně odměnit a také flexibilně reagovat na poptávku na trhu práce.

Závěrem si dovoluji podotknout, že tento pozměňovací návrh si neklade žádné nároky na státní rozpočet. My se s tím popereme na městech, obcích i na krajských úřadech v rámci vlastních rozpočtů. Jde opravdu jenom o to, že potřebujeme některé profese zaplatit tak, jak si to zaslouží, protože na trhu práce je po nich velká shánka a velká konkurence je samozřejmě v komerční sféře.

Poprosím vás tedy následně během třetího čtení o podporu pozměňovacího návrhu s číslem 4364, ke kterému se ještě přihlásím po podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, další vystoupí pan poslanec Navrátil, připraví se pan poslanec Tom Philipp.

Poslanec Jiří Navrátil: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, kolega Stržínek teď představil svůj pozměňovací návrh, který zvyšuje možnost odměny zaměstnanců z 50 na 100 %, což opravdu trápí všechny obce, všechny samosprávy, a hlavně kraje. My jsme se nad tímto jeho pozměňovacím návrhem zamysleli a společně ještě s dalšími tajemníky krajských úřadů a samospráv jsme se pokusili ho rozšířit. Proto pozměňovací návrh, který jsem nahrál dnes do systému pod číslem 4488, je společným návrhem Jiřího Navrátila, Víta Kaňkovského, Martiny Ochodnické, Olgy Richterové, Jany Bačíkové, Pavly Pivoňky Vaňkové, Roberta Stržíňky, Roberta Králíčka, ze kterého tedy původně vychází. V tomto rozšířeném pozměňovacím návrhu k osobním příplatkům vycházíme tedy, jak již bylo řečeno, právě z požadavků samosprávných celků. Rozšiřujeme ho ale o to, že nechceme pouze zvýšit limity osobních příplatků z 50 na 100 %. My dále žádáme, aby bylo omezení i takzvaných platových tříd... aby se tam již neobjevovalo. Taktéž odstranění institutu vynikajícího všeobecně uznávaného odborníka, který v praxi stejně není používán tak, jak by měl být.

Co je nejdůležitější, samosprávy musí reagovat okamžitě. Ony potřebují dobrého ajťáka, ony potřebují dobrého odborníka například v oblasti sociální, a aby ho opravdu k sobě mohly dostat, musíme jim umožnit přiznání osobního příplatku už ode dne vzniku pracovního poměru na základě posouzení pracovních schopností, například z původního zaměstnání.

Nevychází to tedy, tento návrh, pouze z územních samosprávných celků, ale také z některých ministerstev či příspěvkových organizací ve zdravotnictví a sociálních službách.

Budu rád, milé kolegyně a kolegové, pokud tento pozměňovací návrh podpoříte ve třetím čtení, a samozřejmě se k němu přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Přeji všem hezké odpoledne a poprosím dalšího řádně přihlášeného, a to je pan poslanec Tom Philipp. Máte slovo.

Poslanec Tom Philipp: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych uvedl další pozměňovací návrh, který je ve sněmovním systému uložen pod číslem 4477. Jedná se o pozměňovací návrh k zákoníku práce, sněmovní tisk 663, s tím, že hlavními body tohoto pozměňovacího návrhu jsou nově možnost pro pracovníky ve zdravotnictví mít směnu delší než 12 hodin, to znamená, až do 24 hodin, a tato směna může být – nebo má být – bonusována od 13. hodiny dále navýšením zhruba... ne zhruba, ale o 20 % průměrného hodinového výdělku. Čili nebude to jako dosud, kdy směna mohla být maximálně 12 hodin, ale směna může mít 24 hodin a od 13. hodiny výše bude bonus 20 %. Protože někteří zaměstnanci ve zdravotnictví pracují na dohodu, bylo přistoupeno k tomu, že bude umožněn příplatek i u těch zaměstnanců, kteří pracují na dohodu a vykonávají tu činnost právě v tomto režimu více jak 12 hodin, čili do 24 hodin v kuse.

Dalším významnou změnou, kterou navrhuje tento pozměňovací návrh, je právo na pracovní volno s náhradou mzdy nebo platu, a to ve vyjmenovaných případech zvyšování kvalifikace podle zákona č. 95/2024. Je to zákon o vzdělávání lékařů, farmaceutů a dalších, tedy pracovníků ve zdravotnictví, s tím, že aby to bylo jasnější, čili před atestací lékař dostane 5, respektive 10 dnů pracovního volna, které budou placeny.

To je v kostce asi to hlavní, co pozměňovací návrh přináší. Jsou tam ještě samozřejmě další drobnosti nebo další úpravy, které je možné tedy pod číslem 4477 si prostudovat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče, a s faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Milan Brázdil.

Poslanec Milan Brázdil: Já vám děkuji, pane předsedající, za slovo. Já bych chtěl zareagovat na Toma Philippa. Jsem hrozně rád, že takový pozměňovací návrh je předkládán. Je to něco, co zdravotníci – ale možná i v sociální oblasti – po tom volají, protože to Evropa umožňuje, takže jsme za to rádi. I to, že tedy bude navýšeno – nebo je tam umožněné, aby 13., 14. až 24. hodina byla jaksi placena lépe o těch 20 % – hm, tak ano, je to dobře, zdravotníci peníze potřebují. Na druhou stranu jenom chci říct, že jsou taky organizace, které mají dostatek pracovníků, a jim šlo především (o) to, umožnit, abychom sloužili ty čtyřřadvacítky, a to navýšení může udělat problém, že zřizovatel řekne: Ale já mám to neumožním, protože vás je dost, a klidně se střídáte po dvanáctkách. Já jsem jenom tohle chtěl říct, že takováto možnost jakési reakce toho zaměstnavatele je, ale jinak já za to děkuju, za takový pozměňovací návrh, a jsem tomu rád.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím v tuto chvíli pana poslance Juchelku.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc, pane předsedající. Už tady toho bylo řečeno mnoho. My jsme měli minulý týden takový vypjatý výbor pro sociální politiku, kde jsme to samozřejmě řešili, tady tuto novelu zákoníku práce. Je to již druhá novela, čeká nás ještě třetí, takzvaná flexi, která bude řešit zase úplně jiné věci, nicméně tady tato řeší skutečně minimální mzdu, zaručenou mzdu a nějaké podmínky při kolektivním vyjednávání. Takže já jsem načetl pozměňovací návrh, který ve čtyřech stupních tam vrací zaručené mzdy do soukromého sektoru pod číslem 4484. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Poprosím pana poslance Kaňkovského – zatím poslední v obecné rozpravě.

Využiji chvílky pro omluvu. Paní poslankyně Langšádlová od 16.30 z pracovních důvodů.

Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já bych vás rád seznámil s pozměňovacím návrhem, který předkládám s kolegy Michalem Kučerou, Petrem Letochou a s kolegyněmi Janou Bačíkovou a Olgou Richterovou. My se v tomto pozměňovacím návrhu vracíme k problematice náhrady za ztrátu na výdělku u osob po pracovních úrazech a u chorob z povolání. Možná si někteří vzpomínáte, že jsme tuto problematiku tady řešili jak v minulém, tak dokonce i v předminulém volebním období, ale bohužel, poslanecká novela, kterou jsem podával s kolegou Josefem Hájkem z ANO už někdy v roce 2017, ani pozdější novela nepřinesla úplně kýžený efekt, protože pojišťovny nadále postupují nejednotně a lidé, kteří jsou poškozeni pracovním úrazem nebo chorobou z povolání, si stěžují na určité diskriminační prvky a vlastně i demotivaci k tomu, aby, pokud mají nějakou zbytkovou pracovní schopnost, tak aby ji využívali.

Já to maličko vysvětlím. Existuje takzvané ustanovení o stopvýdělku, které fakticky znamená, že když člověk, který je evidován na úřadu práce právě proto, že je po úrazu z povolání nebo má chorobu z povolání, a má ještě nějakou zbytkovou pracovní schopnost, najde si zaměstnání odpovídající své pracovní a zdravotní způsobilosti, nějakou dobu pracuje, ale následně to zaměstnání ztratí, většinou z důvodu toho, že se buď stane přebytečným, anebo že už mu to zdravotní stav neumožňuje, a opět se vrací na Úřad práce, tak je pak tím fenoménem nebo tím ustanovením o stopvýdělku v mnohých případech poškozen.

Druhá věc je, že lidé, kteří jsou na úřadu práce – nebo jsou evidováni na úřadu práce – jsou vlastně bití i tím, když dochází k častějšímu navyšování minimální mzdy, tak jim reálně se ta vyplácená renta snižuje, protože přestože dochází pravidelně k její valorizaci, tak pokud – jako se to stalo v posledních letech – dochází k častějšímu navyšování minimální mzdy, valorizace těch náhrad tomu neodpovídá.

Proto jsme v uplynulém roce podnikli celou řadu jednání a děkuji i panu ministroví, že za MPSV se jich účastnil, také děkuji zástupcům Ministerstva průmyslu a obchodu i obou pojišťoven, které odškodňují tyto případy, a také děkuji zástupcům poškozených, z nichž

největší skupinu tvoří horníci, ale jsou to i další skupiny obyvatel, kteří jsou takto poškozeni, že se účastnili jednání. A nakonec z těch jednání vyplynul návrh, který dnes předkládáme, a já pevně věřím, že konečně vnese do tohoto doposud velmi nejasného systému pořádek a že zrušením ustanovení o stopvýměru a dalšími návaznými změnami skutečně ti lidé budou už odškodňováni pokud možno spravedlivě.

Je potřeba říci, že je tam i ustanovení o tom, že se to vždycky bude počítat pro toho člověka tak, aby to pro něj bylo výhodnější, protože škála těch případů poměrně široká a neexistuje úplně univerzální způsob, jakým způsobem to vypočítat, ale toto ustanovení, které dneska, pokud ho přijmeme tedy, které dneska načítáme, a pokud ho přijmeme ve třetím čtení, by mělo zpřehlednit ten doposud nepřehledný systém – a také by mělo sjednotit přístup obou pojišťoven, takže budu vám vděčný za podporu ve třetím čtení a děkuji vám za pozornost.

A možná ještě krátce k pozměňovacímu návrhu, který zde představil za skupinu poslanců kolega Tom Philipp – a my jsme se ještě domlouvali, je tam ještě jedno důležité ustanovení: volno před složením atestační zkoušky se bude týkat jak lékařů, farmaceutů, ale také se bude týkat nelékařských profesí v délce v délce 5 dnů. Tolik jenom na doplnění.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče, a v tuto chvíli vidím, že se nikdo další do obecné rozpravy nehlásí, ani faktickou nevidím žádnou, takže tímto rozpravu končím.

Táži se, jestli je zájem o závěrečná slova? Pan ministr nikoliv, paní zpravodajka rovněž ne.

Zahajuji tímto rozpravu podrobnou. Jenom připomínám, že pozměňovací a další návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny, a budu to brát postupně, jak jste se hlásili. Pan poslanec Hendrych.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené dámy, pánové, já jsem tady před chvílí v obecné rozpravě podrobně odůvodňoval svůj pozměňovací návrh, který jsem podal se svými kolegy, které jsem dosud nejmenoval – kolegou Alešem Juchelkou, Alenou Schillerovou, Janou Pastuchovou, Josefem Bělicou, Lubomírem Brožem, Lubomírem Metnarem, Lenkou Dražilovou, Lenkou Oulehlovou, Janou Hanzlíkovou a Andreou Babišovou. Tento pozměňovací návrh je ve sněmovním systému evidován pod číslem 4478 a já se v tuto chvíli k němu formálně hlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče, a poprosím paní poslankyni Šafránkovou.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji za slovo a já se tímto oficiálně hlásím ke svým dvěma pozměňovacím návrhům, které jsem podrobně odůvodnila v obecné rozpravě, a mají čísla sněmovních dokumentů 4476 a 4420.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím pana poslance Roberta Stržíňka.

Poslanec Robert Stržínek: Děkuji za slovo. Dovolte mi, abych se i já přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který je ve sněmovním systému veden pod číslem 4364, a v obecné rozpravě jsem jej, myslím si, že důkladně představil. Díky.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče, a poprosím pana poslance Navrátila.

Poslanec Jiří Navrátil: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte mi, abych i já se přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který jsem vyhotovil společně s dalšími poslanci, tedy pozměňovací návrh Jiřího Navrátila, Víta Kaňkovského, Martiny Ochodnické, Olgy Richterové, Jany Bačíkové, Pavly Pivoňky Vaňkové, Roberta Stržíňka a Roberta Králíčka, který je v systému nahrán pod číslem 4488 a který jsem taktéž dnes představil. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Tom Philipp.

Poslanec Tom Philipp: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji se přihlásit k pozměňovacímu návrhu Toma Philippa, Michaely Šebelové, Martiny Ochodnické, Zdenky Němečkové Crkvenjaš, Kláry Kocmanové, Pavly Pivoňky Vaňkové, Jany Bačíkové, Olgy Richterové a Víta Kaňkovského. Tento sněmovní tisk byl nahrán do systému pod číslem 4477.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Juchelka.

Poslanec Aleš Juchelka: Děkuji moc. Já bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu 4484, který jsem odůvodnil v rozpravě řádně. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec Kaňkovský.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu, který jsem představil v obecné rozpravě, který předkládám s kolegy Michalem Kučerou, Petrem Letochou a kolegyněmi Janou Bačíkovou a Olgou Richterovou, a je nahrán pod číslem sněmovního dokumentu 4483.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Vzhledem k tomu, že nevidím již nikoho dalšího, kdo by se hlásil do rozpravy, tak ji končím.

Máte zájem o závěrečné slovo, pane vicepremiére? Nikoliv, paní zpravodajka také ne.

Tím pádem končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji za spolupráci.

A můžeme přejít k dalšímu bodu

4.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb.,
o veřejném zdravotním pojištění a o změně
a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 669/ – druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr zdravotnictví, pan Vlastimil Válek. Máte slovo, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Mnohokrát děkuji, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, jedná se tedy o zákon, jak už bylo řečeno, č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Jde o jednoduchý návrh novely zákona o veřejném zdravotním pojištění, jímž se do právního řádu České republiky implementuje evropské nařízení o hodnocení zdravotnických technologií, takzvaná HTA analýza. Toto evropské nařízení stanoví rámec pro podporu spolupráce členských států Evropské unie v oblasti klinického hodnocení zdravotnických technologií, a to s cílem a) dosažení vysoké úrovně ochrany zdraví pacientů a b) zajištění hladkého fungování vnitřního trhu, pokud jde o humánní léčivé přípravky, zdravotnické prostředky a diagnostické zdravotnické prostředky in vitro.

Obsahem novely je zejména zajištění výměny informací o hodnocení zdravotnických technologií mezi Českou republikou a ostatními členskými státy Evropské unie. Návrh určuje členy příslušné koordinační skupiny, kterými za Českou republiku budou Ministerstvo zdravotnictví a Státní ústav pro kontrolu léčiv. Návrh dále svěřuje oblast hodnocení humánních léčivých přípravků do rukou Státního ústavu pro kontrolu léčiv a pověřuje Ministerstvo zdravotnictví, aby do budoucna v rámci rozvoje a prohlubování evropské spolupráce v oblasti hodnocení zdravotnických prostředků určilo osobu, která bude tuto činnost v České republice vykonávat.

Výbor pro zdravotnictví na svém jednání dne 5. června 2024 doporučil Poslanecké sněmovně vyslovit s návrhem souhlas a já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já vám děkuji a poprosím ještě předtím, než se slova ujme zpravodaj, pan poslanec Fifka, tak jenom ještě zkonstatuji, že usnesení výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 669/1 a současně že jsme tento návrh v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví jakožto výboru garančnímu, aby bylo všem informacím zadost.

A nyní, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Fifka: Děkuji. Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Z mé strany nyní stručná zpravodajská zpráva, a to že návrh tohoto zákona byl projednán na 36. schůzi výboru pro zdravotnictví dne 5. června a výbor pro zdravotnictví přijal následující usnesení:

„I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně doplnění některých souvisejících předpisů;

II. zmocňuje zpravodaje výboru poslance Petra Fifku, aby ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem kanceláře popřípadě navrhl i další nezbytné úpravy podle § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu;

III. pověřuje zpravodaje výboru poslance Petra Fifku, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny.“

Tolik zpravodajská zpráva.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, a tímto tedy otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásil pan poslanec Fifka.

Poslanec Petr Fifka: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovilil bych si vám přednést pozměňovací návrh, který předkládám jménem poslanců, a to poslanců Petra Fifky, Zdenky Němečkové Crkvenjaš, Toma Philippa, Michaely Šebelové, Martiny Ochodnické a Kláry Kocmanové. Jedná se o pozměňovací návrh, který mění zákon o veřejném zdravotním pojištění v tom smyslu, že navrhuje zavést nový systém sledování limitů započitatelných doplatků na částečně hrazené léčivé přípravky a potraviny pro zvláštní lékařské účely, který nebude založen na takřka ex post procesech a následném vracení finančních prostředků, nýbrž na on-line kontrole přímo v lékárně.

Možná se to pokusím nějak zjednodušeně a lidsky vysvětlit. Jde o to, že v dnešní době některé skupiny obyvatel mají limity na doplatky na léky, které potom dostávají zpětně od zdravotních pojišťoven, a to buď složenkou, nebo na bankovní účet. Tento systém je poněkud obsoletní, a proto my navrhujeme, aby se změnil, a to tak, že jakousi

podmnožinou systému eRecept bude evidence, která tento systém pro dané pojištěnce bude již sama kontrolovat, a v okamžiku, kdy tito pojištěnci dosáhnou svého limitu, v lékárně za ně už nebude započitatelný doplatek požadován.

Je to v mnohém případě zjednodušení, protože to bude mít pozitivní dopad nejen na pojištěnce, a to zejména z řad chronických pacientů anebo starších pacientů, neboť to jsou ti, kteří mají ty nejnižší limity a kterých se tato záležitost týká nejčastěji. Bude to mít samozřejmě významný dopad i na zdravotní pojišťovny, kterým tím odpadne určitá byrokracie, nehledě na to, že je tam ještě jedna věc, a to je propojení systému eReceptu s databází České správy sociálního zabezpečení, takže pacienti, kteří jsou uznáni invalidními ve II. a III. stupni, a přitom nejsou uživateli invalidního důchodu, tak o nich bude záznam v tomto systému, budou tam spadat automaticky, aniž by tak, jak je to teď, tento svůj stav dokládali.

Jenom drobností je v neposlední řadě součástí toho návrhu upřesnění kvalifikačních požadavků na osoby, které provádějí kontrolu tohoto systému, a to na Státní ústav pro kontrolu léčiv, neboť tam nebude požadováno vzdělání tak, jak je to v případě kontrol léčivých přípravků.

Závěrem si myslím, že tento návrh je, abych tak řekl, „vítejte v 21. století“, kdy se skutečně posouváme ve věci, která je pro naše pacienty, a zejména seniory a zejména chronicky nemocné velmi diskomfortní. V tuto chvíli to přenášíme už na ten systém a doufáme, že funkčnost toho jim zjednoduší výrazně život. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Kamal Farhan se ještě hlásí do rozpravy.

Poslanec Kamal Farhan: Pane předsedající, děkuji za slovo. Dámy a pánové, jenom krátce bych se vyjádřil. Já si myslím, že nebudu opakovat slova pana ministra. Já si myslím, že ta novela nebo transpozice je jednoduchá. Jedná se vlastně o novelu zákona č. 48/1997 Sb., nečeká nás velká novela čtyřicetosmičky. Tady byl cíl adaptovat vlastně na český právní řád nařízení Evropské unie 21/22-82 o hodnocení zdravotnických technologií. Já si myslím, že pan ministr to představil de facto stručně a jasně.

Co mě zaujalo, je pozměňovací návrh, který tady předkládají kolegové poslanci. Já si myslím, že lze souhlasit s panem předkladatelem, kolegou Fífkou, vaším prostřednictvím, v tom smyslu, že by to mělo ulehčit pacientům a lidem, kterým budou pojišťovny vracet doplatky, že se nebudou zabývat tím a platit to v lékárnách. Moje otázka je – protože nechci říct, že to je nešvar, ale tento pozměňovací návrh neprošel zdravotním výborem, takže jsme neměli možnost podrobněji si ho načíst. Já jsem ho načítal teď těsně před tím, co byl vložený do systému. Já bych tady vznesl jeden důležitý dotaz na předkladatele. Možná že jsem to nezaznamenal, ten pozměňovací návrh byl docela dlouhý, i když samozřejmě svým způsobem je jednoduchý, ani v důvodové zprávě jsem to nezaznamenal, a zajímalo by mě, odkdy čeští pacienti mohou toto zlepšení, jak bylo představeno, očekávat? Protože ten zákon vyjde v platnost, vyjde ve Sbírce, a já jsem tam nezaznamenal, odkdy bude Ministerstvo zdravotnictví nebo Státní ústav pro kontrolu léčiv – je to jedno, prostě státní správa – schopná zajistit IT řešení takové, aby to pacienti pocítili, a to já tam nevidím. Protože pokud to vyjde v platnost a vyjde to ve Sbírce, tak podle mě to bude platit hned, a já si úplně nejsem jistý, že od prvního dne, co to bude, to bude fungovat pro české pacienty. Děkuji za odpověď, pokud mi na ni předkladatelé odpoví. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan poslanec Fífka.

Poslanec Petr Fífka: Děkuji za relevantní otázku, odpovím na ni. Předpokládáme platnost od 1. 1. 2025. Je to i hodně technicky podmíněno tím, že ty systémy se musejí připravit, a nehledě na to, že přecházíme z jednoho na druhý, to znamená, je potřeba vypořádat všechny dosud nezúčtované započitatelné poplatky u pacientů. Takže jenom chci podotknout, že tento návrh je zpracován ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví

a Státním ústavem pro kontrolu léčiv tak, aby tam došlo k co nejhladší transpozici na tento nový systém.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Ano, s faktickou.

Poslanec Kamal Farhan: Ještě krátkou faktickou k tomu. To je samozřejmě dobře, pokud to bude platit od 1. 1. 2025, ale ta otázka byla, kde to v tom pozměňovacím návrhu máme, kde to máme třeba v přechodném ustanovení? Já jsem to tam prostě nenašel. Tohle je samozřejmě nějaký slib, který tady slyšíme na mikrofon. Těch slibů samozřejmě může být spousta a na sliby už jsme si kolikrát zvykli, ale ne vždycky byly plněny. Takže já jsem to ani v přechodném ustanovení nenašel, a proto se ptám, kde je to tam napsané? Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Žádnou další faktickou nevidím. Nevidím ani nikoho, kdo by se hlásil ještě do obecné rozpravy, čímž ji tedy končím.

Máte zájem, pane ministře, o závěrečné slovo? Nikoliv. Pan zpravodaj také ne.

Tak můžeme jít na rozpravu podrobnou. Opět připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musejí být řádně odůvodněny, a o slovo se přihlásil pan poslanec Fifka. Máte slovo.

Poslanec Petr Fifka: Děkuji, pane předsedající. Tímto bych se chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu skupiny poslanců, který jsem přednesl v obecné rozpravě a který je v systému zanesen jako sněmovní dokument 4487.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji vám. Vzhledem k tomu, že se nikdo další nehlásí, podrobnou rozpravu končím.

Závěrečná slova – je zájem, pane ministře? Nikoliv, pan zpravodaj již také ne.

Děkuji tedy za spolupráci a končím druhé čtení tohoto návrhu.

A můžeme přejít k dalšímu bodu, jedná se o

5.

**Návrh poslanců Josefa Bernarda, Markéty Pekarové Adamové,
Marka Výborného, Martina Baxy a Kláry Kocmanové na vydání zákona,
kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích,
o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 354/ – druhé čtení**

Předložený návrh uvede za navrhovatele pan poslanec Josef Bernard. Prosím.

Poslanec Josef Bernard: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobrý den, kolegyně, kolegové. Jsme ve druhém čtení, přesto mi dovolu krátkou rekapitulaci této navrhované změny. Jedná se o změnu zákona o státních svátcích, významných dnech a ostatních svátcích, a to změnu takovou, že bychom zavedli osmnáctý významný den, který by se nazýval Den samizdatu.

Zdůvodnění tohoto kroku vidím ve třech základních rovinách. Ta první – určitě uctít památku statečnosti lidí, kteří samizdat tvořili, distribuovali a často za to platili cenou nejvyšší a často i komunistickým kriminálem. Ta druhá rovina je, že obecně si zaslouží svoboda slova připomenutí, je to základní stavební kámen naší demokracie. A za třetí, slovenský a český samizdat je součástí sbírky Libri prohibiti a ta je zapsána od roku 2013 do kulturního dědictví v rámci UNESCO.

Proč 12. říjen? Tady budu velice stručný. Dovolte mi jenom jednu citaci. V říjnu roku 1988 byl uvězněn Ivan Polanský, Slovák, vydavatel samizdatu, a 92 vydavatelů samizdatu napsalo otevřený dopis tehdejšímu prezidentovi Gustávovi Husákovi. Dovolte mi jenom jedinou větu, citaci z tohoto dopisu: „Vyzýváme vás, abyste buď Ivana Polanského propustili na svobodu, nebo osvědčili důslednost své zvrácené spravedlnosti tím, že uvězníte nás všechny.“ Proto 12. říjen a moc vás poprosím o podporu této změny.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane předsedo. Konstatuji, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jakožto výboru garančnímu. Usnesení vám byla doručena jako sněmovní tisk tisky 354/2 a 354/3.

Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, pan poslanec Matěj Ondřej Havel, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Máte slovo.

Poslanec Matěj Ondřej Havel: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu projednal tuto novelu na své 37. schůzi 24. května 2024 a pověřil mě tím, že vás mám seznámit s usnesením, které zde bylo přijato. Konstatuji, že zmíněný výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky sněmovní tisk 354 schválit v předloženém znění a nepřijal k němu žádné pozměňovací návrhy.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče, a tímto otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásila už řada poslanců. Jako první pan poslanec Matěj Ondřej Havel.

Poslanec Matěj Ondřej Havel: Děkuji, budu velmi stručný. Já bych si dovil navrhout jednu změnu, a sice takovou, že v původním návrhu té novely je účinnost uvedena k 1. červenci 2023, což samozřejmě nedává v současnosti smysl, a proto potom v podrobné rozpravě bych navrhl změnu účinnosti na 1. ledna 2025. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano, mám poznamenáno, děkuji. Poprosím dalšího přihlášeného a to je pan poslanec Kettner.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji za slovo, já budu velice stručný. Náš klub tento návrh samozřejmě podporuje, ale je to taková typická ukázka paradoxu dnešní doby. Zažil jsem to tajné poslouchání Hlasu Ameriky, zažil jsem i pokoutní předávání právě toho samizdatového šíření literatury. A teď to máme navržené od vlády, která si zavede vlastně cenzuru, zavede si kontrolu nesprávných názorů a ta stejná vláda, která vlastně bojuje proti myšlence samizdatu jako takového, teď navrhuje jako významný den. Takže znovu opakuju, víc to nemůže vystihovat paradox dnešní doby než právě tento návrh, když někdo, kdo proti svobodnému šíření názorů bojuje, vlastně to chce zavést jako významný den. Takže já opakuju, ano, my jako klub SPD jsme rozhodně pro, podpoříme, ale je to tragikomické. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Další přihlášenou je paní poslankyně Berkovcová. Prosím.

Poslankyně Jana Berkovcová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. My, náš klub hnutí ANO, váš návrh samozřejmě podpoříme. Asi není důvod nevyjádřit respekt a úctu lidem, kteří v době totality byli natolik stateční, že vydávali samizdatovou literaturu. Nicméně si myslím, že ve světle aktuálních problémů, které naše země má, se toto jeví jako naprosto zbytečný návrh zákona. Skutečně bychom měli řešit důležitější věci. A já tady připomenu – a přihřeju si tak trošku svoji polívčičku ze školství – připomenu zoufale podfinancované školství, nejenom regionální školství, ale i vysoké školství. Připomenu situaci, kdy školy, ředitelé škol nemají peníze na nepedagogy, řeší, zda zaplatí kuchařky, školníky, uklízečky, nebo je propustí, anebo je zaplatí, ale z peněz učitelů. To znamená, že učitelům se nezvýší platy, jak jste slibovali. To jsou problémy, které máme řešit, a ne zákony jako toto. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, paní poslankyně. Dalším z přihlášených je pan poslanec Pavel Bělobrádek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, kolegové, kolegyně, já bych chtěl načíst pozměňovací návrh k tomuto tisku. Tento pozměňovací návrh je z dílny pana poslance Jana Bartoška, který je pro dnešek omluven, takže jsem to za něho načetl. Je to sněmovní dokument 4490 k tomuto tisku.

Dovolte mi, abych vás stručně seznámil se zdůvodněním navrhované změny. Ta změna je, aby se doplnil ještě jeden návrh, a to vložit slova „24. červen, Den Orla“. Orel je tělovýchovná kulturní jednota, která už má více než sto let svého trvání. Její členové byli pronásledováni jak komunistickým, tak nacistickým režimem, přičemž tento den je zvolen jako den, který se týká Jana Kubiše. Jan Kubiš se narodil 24. června 1913, proto 24. červen navrhujeme jako Den Orla. Ano, Jan Kubiš spolu s dalšími parašutisty, kteří zahynuli v Resslově ulici při bojích s nacisty, tak čtyři z nich byli orlové – Jan Kubiš, Josef Bublík

a také Gabčík s Valčíkem. To znamená, že orlové se podíleli společně se sokolským odbojem na likvidaci Heydricha.

Domníváme se, že i to, že desítky orlů byly popraveny, mučeny, zahynuly v koncentračních táborech, je významný přínos této organizace společně se Sokolem v rámci nekomunistického odboje vůči nacistům. Stejně tak byli pronásledováni vrcholní představitelé i další členové v rámci komunistického režimu. Orel jako takový tedy spolupracoval – a domníváme se s panem kolegou Bartoškem, že by si tato organizace, která se již před druhou světovou válkou připravovala na budoucí odboj, už v rámci této tělovýchovné jednoty vznikaly skupiny, které se na odboj připravovaly, a část vedení Orla byla zapojena do Obrany národa, že by si to zasloužila. Proto i jako připomínku jsme symbolicky zvolili datum narození Jana Kubiše.

Tolik na vysvětlení a zdůvodnění navrhovaného pozměňovacího návrhu.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Vidím, že nikdo se již nehlásí do obecné rozpravy, čímž tedy končím tuto rozpravu.

Pane předsedo, máte zájem o závěrečné slovo? Nikoliv, pan zpravodaj rovněž ne.

Můžeme tedy přejít do podrobné rozpravy. Opět připomínám, že pozměňovací i jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být odůvodněny, a o slovo se přihlásil pan poslanec Matěj Ondřej Havel.

Poslanec Matěj Ondřej Havel: Děkuji za slovo. Jak jsem říkal v obecné rozpravě, já si tedy dovoluji navrhnout, aby v čl. 2 Účinnost se slova „1. července 2023“ nahradila slovy „1. ledna 2025“. Odůvodnění je snadné, původně navržená účinnost je nereálná. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Do rozpravy je dále přihlášen pan poslanec Pavel Bělobrádek.

Mezitím využiji chvíle a přečtu omluvu. Pan poslanec Michálek od 17.30 bez udání důvodu. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji za slovo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já se tímto hlásím k sněmovnímu dokumentu 4490 tak, aby byl 24. červen prohlášen Dnem Orla. Podobně již máme mezi těmito dny zařazen Den sokolstva, takže tady Den Orla. Zbytek jsem odůvodnil.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano, děkuji. Nikdo další se nehlásí, čímž tedy končím podrobnou rozpravu. Je zájem o závěrečná slova ještě? Ani pan předseda, ani pan zpravodaj.

V tom případě končím druhé čtení tohoto návrhu a děkuji za spolupráci.

Můžeme přejít k dalšímu bodu číslo

7.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2016 Sb.,
o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh,
ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 424/2023 Sb.,
o požadavcích na přístupnost některých výrobků a služeb
/sněmovní tisk 682/ – první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji tedy, že je navrženo, aby s tímto návrhem zákona vyslovili souhlas poslanci a poslankyně již v prvním čtení, a z pověření vlády předložený návrh uvede pan ministr průmyslu a obchodu Jozef Síkela. Máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Jozef Síkela: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, z pověření vlády před vás předstupuji s odůvodněním návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh, a zákon č. 424/2023 Sb., o požadavcích na přístupnost některých výrobků a služeb.

Prvně jmenovaným zákonem bude zajištěna implementace nařízení Evropské unie v oblasti strojních zařízení, které bylo v loňském roce zveřejněno v úředním věstníku Evropské unie. Převážná většina relevantních ustanovení tohoto nařízení je aplikovatelná přímo, je však povinností každého členského státu zajistit výkon státní správy v této oblasti. Z tohoto důvodu je zejména potřebné pro oblast dozoru nad trhem se strojními zařízeními stanovit orgán dozoru, jímž bude Česká obchodní inspekce, a dále stanovit orgán, který ve vztahu k Evropské komisi bude plnit informační povinnost vyplývající z uvedeného nařízení, přičemž tuto povinnost bude plnit Ministerstvo průmyslu a obchodu.

Pokud jde o druhý jmenovaný zákon, tedy zákon o přístupnosti některých výrobků a služeb, jedná se o technickou úpravu v části týkající se dozoru nad trhem s výrobky, u nichž se přístupnost zajišťuje. Konkrétně se jedná o úpravu odkazu na ustanovení tohoto zákona. V obou případech se jedná o zajištění implementace evropských předpisů, jejichž zajištění je legislativním závazkem České republiky, který z členství v Evropské unii vyplývá. Vzhledem k tomu, že předkládaný návrh zákona pouze zajišťuje implementaci evropských předpisů v nezbytném rozsahu, je vládní návrh zákona předkládán s návrhem, aby Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky schválila předložený zákon už v prvním čtení.

Závěrem si vás, vážené paní poslankyně a páni poslanci, dovoluji požádat o vyslovení souhlasu s uvedeným návrhem zákona v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Jiří Hájek.

Poslanec Jiří Hájek: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych se také krátce zmínil k výše uvedenému návrhu zákona. Já bych jenom doplnil pana ministra v tom, že návrh zákona implementuje evropské předpisy v oblasti požadavků na výrobky v oblasti strojních zařízení, kde ruší předchozí evropské předpisy a adaptuje tyto změny na český právní řád.

Tato směrnice vstoupí v účinnost 28. června 2025 a směrnice má zajistit odstranění překážek volného trhu v oblasti požadavků na přístupnost určitých výrobků a služeb. Má to především být pro lidi, kterým je předmětná právní úprava určena, a to jsou lidé zdravotně postižení. Význam však má tato směrnice například i pro seniory a lidi, kteří neovládají místní jazyk, pro které bude přístupnost některých výrobků a služeb rovněž využitelná. Výrobky, na které se bude vztahovat, jsou zejména počítačové systémy, komunikační a mediální koncová zařízení a některé samoobslužné terminály, jako například bankomaty, automaty na jízdenky a podobně. Z oblasti služeb dopadá například na služby elektronických komunikací, služby elektronického obchodování, finanční služby či služby v oblasti dopravy, například autobusová, železniční, letecká.

Smyslem této novely je ulehčit a zjednodušit těmto lidem přístup k užívání těchto výrobků a daných služeb. Zákon nemá kontroverzní charakter a s ohledem na to doporučuji tento návrh v prvním čtení podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu schválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a otevírám tímto obecnou rozpravu, do které se zatím přihlásil pan poslanec Kukla.

Poslanec Martin Kukla: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, my jsme v loňském roce tady řešili sněmovní tisk číslo 539, rovněž v devadesátce. Náš klub to neblokoval a hlavním cílem této právní novely bylo usnadnit, zjednodušit život právě osobám se zdravotním postižením, jednalo se o výrobky a služby. A co se stalo? Po půl roce zde máme novelu pod sněmovním tiskem číslo 682 a ta říká, že navrhovaná novela má napravovat nedostatky zanesené v rámci první implementace.

Je mi jasné, že jsme členy Evropské unie a musíme tyto směrnice notifikovat, ale já se ptám, máme tady ministra pro legislativu a dostáváme zde legislativní paskvily, které mají vejít v právní účinnost v příštím roce, a teď to musíme napravovat, opět v devadesátce. Takže nevím, k čemu tady pan ministr Šalomoun sedí nebo jaké jsou jeho kompetence, když nám sem pouští v devadesátce legislativní paskvily. Děkuju pěkně! (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče, a vzhledem k tomu, že se nikdo další nehlásí do diskuse, tak tímto končím obecnou rozpravu.

Pane ministře, máte zájem o závěrečné slovo? Nikoliv. Pan zpravodaj? Rovněž ne.

Nyní tedy zagonguji a přivolám kolegyně a kolegy. Rozhodneme podle...

Ano, slyším. Než to dořeknu, tak vás všechny odhlásím a poprosím o přihlášení.

Nyní tedy rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu a já přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 682 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.“ Ještě počkám chvíličku, než dorazí kolegyně a kolegové. Tak, můžeme se pustit do hlasování.

Zahajuji toto hlasování. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 23, přihlášeno 130, pro bylo 130, nikdo proti. Přijato. Konstatuji tedy, že návrh usnesení byl schválen.

V tom případě tedy můžeme zahájit podrobnou rozpravu, do které se nikdo nehlásí, v tom případě tedy podrobnou rozpravu končím.

Pane ministře, máte zájem o závěrečné slovo? Nikoliv. Pan zpravodaj? Rovněž nikoliv.

Můžeme tedy přikročit k hlasování o celém návrhu zákona. Mezitím jsem přivolal ještě kolegy, kteří případně odešli, a kolegyně. Přednesu návrh usnesení: „Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 90/2016 Sb., o posuzování shody stanovených výrobků při jejich dodávání na trh, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 424/2023 Sb., o požadavcích na přístupnost některých výrobků a služeb, podle sněmovního tisku 682.“

Zahajuji hlasování. Táži se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 24, přihlášeno 139, pro bylo 138, proti byl 1. Výsledek je tedy: přijato.

Děkuji za spolupráci a projednávání tohoto bodu končím.

Můžeme přejít k dalšímu bodu a to je

8.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 689/ – první čtení podle § 90 odst. 2

Podle zákona podle § 90 odst. 2 v tuto chvíli jedeme.

Jenom podotýkám, že projednávání tohoto bodu jsme přerušili 31. května tohoto roku na 103. schůzi v obecné rozpravě, a rovněž připomínám, že bylo vzneseno veto proti projednávání podle § 90 odst. 2.

Prosím tedy, aby místo u stolku – jak už vidím – zaujali kolegové, pan místopředseda vlády Vít Rakušan a zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Letocha.

Budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě. V tuto chvíli zde byly faktické poznámky, tak je budu brát postupně tak, jak jsou zaznamenány. Jako první s faktickou byl přihlášen pan poslanec Letocha – on se vzdává. Táži se tedy pana poslance Zuny, jestli má zájem vystoupit s faktickou, která zde zbyla z minule? Nikoliv, takže si mažu, a pan poslanec Mašek s faktickou – rovněž vzdává se této faktické. V tom případě můžeme přejít do obecné rozpravy a přihlášen je pan poslanec Radek Koten.

Poslanec Radek Koten: Děkuji, pane předsedající. Tak ještě jednou dobrý den, vážený pane ministře, dámy a pánové. Při minulém projednávání jsme zastavili zkrácené projednávání této novely zákona, protože vlastně ten zákon zatím nereaguje na výsledky vyšetřování trestného činu, který se stal na Filozofické fakultě. Zatím tedy nemáme žádné výsledky toho vyšetřování, nevíme, co toho pachatele k tomu vedlo, ale změnu zákona jsme připravili.

Minulá novela zákona o zbraních, která se projednávala na sklonku loňského roku, a nevím, jestli se to odsouhlasilo v lednu, tak pod tíhou těch událostí jsme rezignovali na

pozměňovací návrhy, které byly tehdy načteny, a Ministerstvo vnitra vlastně do stávajícího zákona o zbraních přidává několik sporných bodů.

Já bych se zmínil o tom prvním, kdy do povinností držitele zbrojní licence, § 39, doplnit povinnost hlášení podezřelého, respektive nadlimitního obchodu. No, když jsme byli na pracovní skupině na Ministerstvu vnitra a byl tam i ctěný kolega Růžička, tak jsme se tam o tom s úředníky Ministerstva vnitra bavili a v podstatě už v dnešní době žádný prodejce si nedovolí prodat ať už zbraň, nebo střelivo bez nákupního povolení a právě to nákupní povolení dostává každý legální držitel zbrojního oprávnění, to dostává od policie, takže mi připadá, že jde o nějaké pokračování probíhajících věcí, kdy policisté z útvarů SKPV kontaktují bez právní opory držitele zbrojních průkazů a vytěžují je k jejich zákonnému nákupu zbraně nebo střeliva. Je to tedy projekt takzvané červené dlaždice.

Musíme si uvědomit, že většina legálních držitelů zbraní jsou slušní lidé, jsou to mnohdy členové mysliveckých jednot, a pokud se kupuje třeba brokové střelivo anebo další náboje pro mysliveckou činnost, kupuje se to pro mysliveckou jednotu a kupuje se to třeba na jednoho z těch členů, tak samozřejmě 1 000 kusů není nic neobvyklého. Zrovna tak to není nic neobvyklého pro legálního sportovního střelce. Takže je tam v podstatě – není to dále specifikované, co by mělo být tím podezřelým nákupem. Je samozřejmé, že žádný prodejce neprodá nikomu zbraň nebo střelivo v podnapilém stavu anebo pokud je tam skutečně podezření, že chce zbraň koupit nelegálně, tak prodejce v takovém případě vždycky volá policii.

Tento návrh je tedy v této podobě, jak je předložen, neakceptovatelný. Jde o pokus o vytvoření jakési paralely s AML legislativou pro finanční instituce. Ta se ovšem vyvíjí více jak třicet let a dodnes řádně nefunguje tento systém, viz tedy kampelička Petra Fialy, kde zmizely ukrajinské peníze. Představa, že by bylo možné problematiku vyřešit tak, jak Ministerstvo vnitra navrhuje, je mimo rámec této verze tohoto zákona.

Asi nelze odmítnout diskusi na toto téma, identifikaci neobvyklého obchodu v oblasti zbraní, střeliva a služeb k nim náležejícím, typicky tedy výcvik, ale jako první je nutné vytvořit ve spolupráci s odbornou veřejností potřebnou metodiku. Pomineme-li excesivní jednání, například nákup střeliva bez příslušného povolení anebo zjevně podnapilý stav nakupujícího, to bude samozřejmě jinak velmi obtížné, rozhodně obtížnější než u AML, a to s ohledem na variabilitu posuzovaných transakcí, rozmanitost zákazníků a rozsah trhu. Teprve po vypracování takové metodiky, na které se shodne odborná veřejnost, bude možné tuto metodiku přenést do podzákonného předpisu, k jehož vydání může novela zákona č. 119/2002 Sb. zmocnit. Bude-li rozhodnuto o potřebnosti návrhu aktivovat příslušnou odbornou komisi s úkolem zpracování metodiky identifikace neobvyklého nebo nadlimitního obchodu, bude to jediné dobře.

Pak tady máme další věc, to je ustanovení § 56 odst. 2, je to zadržení zbraně. Má být doplněno další písmeno, dle kterého by měla policie být oprávněna zadržet zbraň na základě informace od orgánů veřejné moci. No, návrh, myslím si, že je nedopracovaný a v tomto ohledu zcela chybný jak po právní, tak po věcné stránce, protože zadržení zbraně je chápáno jako mimořádné krátkodobé opatření, kterým je eliminováno potenciální riziko. Ve všech případech uvedených v § 56 zákon počítá s řešením situace, typicky podezření na změnu zdravotního stavu, lékařská prohlídka buď podezření potvrdí, nebo vyvrátí se všemi důsledky, které se k tomu vážou. V navrhovaném případě tedy žádné řešení zákon nenabízí, prostě orgány veřejné moci, kterých je tedy mimochodem více jak 10 000 v České republice, a je to nejen úřad v Řeporyjích, ale třeba školní jídelny nebo komisaři v autoškole. Navrhovatel zřejmě neví, co je vlastně orgán veřejné moci, a zkonstatuje, že nebezpečí spatřuje, a pokud mu tedy policie uvěří, případ nemá další řešení. Jde tedy v tomto případě o právní nedodělaný paskvil. Pokud chce mít jakákoliv tajná služba právo prostřednictvím policie odzbrojit jakéhokoliv člověka majícího legální zbraň, má se tedy pod svůj požadavek pokud možno podepsat. Dále ovšem je třeba, aby takový návrh obsahoval ustanovení o dalším postupu

a lhůtách, pokud budou zbraně zadrženy, ze kterého musí být naprosto zřejmé, zda Česká republika je ještě stále státem, kde je právo na zbraň nárokové, samozřejmě po splnění zákonem stanovených podmínek, anebo zda je již státem, kde o tomto právu rozhoduje libovůle osoby nebo úřadu, v tomto případě eventuálně i zpravodajské služby.

Je třeba podotknout, že legislativa pro oblast civilních zbraní v České republice je v odborných hodnoceních představována jako jedna z nejlepších na světě. Zanesení extrémně a zcela zjevně chybných ustanovení do této právní normy by mohlo vést z tohoto pohledu k mezinárodní dehonestaci práce, která se dosud odvedla ve zbrojní legislativě.

Oceňuji nabídku účasti do pracovní skupiny na Ministerstvu vnitra, a doporučuji přizvat tedy i odborníky z oboru zbraní, střeliva, střeleckých spolků, mysliveckých jednot a podobně, aby se tento problém dal opravdu nějakým způsobem efektivně vyřešit. A dále doufám, že pak budeme moct reagovat – až budou známy výsledky vyšetřování toho neštěstí z prosince loňského roku na Filozofické fakultě, tak doufám, že nám to dá alespoň nějaký směr a nějakou cestu, kudy by se tedy mělo opatření v tom režimu, kam by se mělo ubírat. Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně za váš příspěvek. Vystřídali jsme se při řízení schůze a já přeji klidný podvečer.

Nyní vystoupí pan poslanec Hubert Lang, poté se připraví pan poslanec Pavel Růžička.

Ještě načtu omluvu. Omlouvá se pan předseda Andrej Babiš od 17 hodin z pracovních důvodů.

Pane poslanče, prosím.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, členové vlády, kolegyně, kolegové, budu hovořit – jednak jsem zpravodajem tohoto tisku za klub hnutí ANO a chtěl bych se k tomu poměrně obsírně vyjádřit. Byl jsem na jedné té pracovní skupině, která k této věci byla, na druhé zastupoval naše hnutí pan kolega Růžička, který bude hovořit po mně a bude mít svoje vlastní argumenty.

Co zde vlastně máme? Máme zde sněmovní tisk 689, jak byl předložen ze strany vládní koalice Ministerstvem vnitra. Jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, zákon o zbraních, ve znění pozdějších předpisů. Byl tady pokus, aby tento tisk byl schválen v takzvané devadesátce, kdy my za hnutí ANO už jsme dopředu garantovali – a i tak jsme vlastně hovořili s panem kolegou Letochou, já to říkám záměrně, prostřednictvím paní předsedající, protože po tom nedokončeném (jednání) předminulý týden v pátek, kdy jsme začali tento tisk projednávat a naše předsedkyně klubu dala veto podle § 90 odst. 2 zákona 90/1995 Sb., tak vlastně nemohlo dojít k tomu, abychom mohli vystupovat, protože se tam provolily nějaké orgány Sněmovny a Sněmovna skončila v pátek ve 14 hodin. Za dalších asi dvacet minut proběhla tisková konference pana ministra vnitra a pana zpravodaje, kde si en bloc asi tři čtvrtě hodiny s médii tam notovali o tom, jak hnutí ANO není konzistentní, jak hnutí ANO nechrání občany České republiky, jak hnutí ANO tím, že jsme si dovolili tu devadesátku vznést a vetovat tento tisk, který jste měli namyšlený, že nabyde účinnosti 1. 7. 2024, jak jsou tím ohroženy vnitřní nějaké bezpečnostní aspekty v rámci naší České republiky a podobně. Já se k tomu potom ještě chci vyjádřit, protože tuto tiskovou konferenci považuju za velice podpásovou věc, která zazněla. My jsme samozřejmě na to okamžitě reagovali aspoň na sociálních sítích, ale chci říci, že pan kolega Letocha, prostřednictvím vás, paní předsedající, věděl tři dny dopředu před

tím pátkem, že bude vzneseno veto z naší strany, takže nechápu vůbec smysl té tiskové konference ve dvou, to one man show hnutí STAN, pana ministra Víta Rakušana, který tam zase obhajoval věci a opět nakydal, když to takhle řeknu, pytel špíny na hnutí ANO a na nás, poslance bezpečnostního výboru a lidi v této oblasti, kteří se snaží v této věci také něco konat. To jenom tak na úvod.

Co se týče uvedené věci, my jsme tedy vznesli to veto, protože cítíme, že to není tak úplně jednoduchá věc. Ve své podstatě, když se vrátíme do historie, jsme tady před střelbou na Filozofické fakultě, před 21. prosincem 2023, před tím hrozným činem, který se tam stal, se projednávala novela zákona o zbraních a střelivu. To znamená, je to zákon č. 90/2024 Sb., který je účinný od 1. 1. 2026, je platný od 16. 4., protože proběhl celým legislativním procesem, a samozřejmě na 87. schůzi 26. ledna 2024 jsme pro něj tady hlasovali. Častý argument, který zaznívá ze strany pana ministra vnitra, je, že je překvapený, na té tiskové konferenci to tuším zmínil, jak to, že hnutí ANO dalo to veto, chce se tady o těch věcech bavit, když ve své podstatě jsme – a ukazovali to tam, zelené fajfky – hnutí ANO pro to hlasovali. Já bych to tady chtěl uvést na nějakou pravou míru. Právě proto, abychom nejtitřili emoce, ten zákon byl schválen i hnutím ANO. Vyjadřovala se za nás naše stínová ministryně vnitra paní Jana Mračková Vildumetzová, která přednášela určité argumenty. My jsme měli k zákonu č. 90 řadu věcných připomínek, které se týkají zejména prodejců zbraní, které se týkají i kategorizace zbraní. Měli jsme tam řadu pozměňovacích návrhů a ty pozměňovací návrhy nám nebyly schváleny, spadly pod stůl a zákon nabyl účinnosti. My jsme to nechtěli jitřit, ale bylo tady řečeno, že ve své podstatě je ještě čas do nabytí účinnosti zákona k 1. 1. 2026, že začnou pracovat pracovní skupiny, které se pokusí zapracovat některé změny a některé věci, které určitá část odborné veřejnosti zmiňuje a považuje za problémové, nějakým způsobem upravit a napravit. To znamená, vrátit se k některým věcem týkajícím se těch pozměňovacích návrhů, které byly třeba vznášeny z naší strany, protože nejsou jenom odborníci Ministerstva vnitra, kteří jednoznačně zastávají stanoviska, které předkládá pan ministr a pan předkladatel této novely, předchozího zákona nebo ještě stále platného zákona. Je i velká část odborné veřejnosti, která má na ty věci poměrně jiný a poměrně diametrálně odlišný názor.

Já tady budu citovat několik odborných textů. Dneska je na to prostor, nejsme ani v nějakém zkráceném řízení, takže já se k tomu vrátím a nechám potom promluvit i další kolegy, kteří se jistě ke mně připojí. To znamená, my vůbec nerozporujeme to, že na 87. schůzi 26. ledna hnutí ANO zvedlo ruku pro novelu zákona o zbraních a střelivu, že jsme tedy schválili zákon č. 90/2024 s účinností od 1. 1. 2026.

Co se týče předkládané věci, tak se jedná o dva paragrafy. Já tady začnu citovat částečně z důvodové zprávy: „Návrh novely zákona č. 119/2002“ – to je ten zákon, který bude platit od 31. 12. 2025 – „je předkládám coby dílčí opatření v reakci na tragický útok ozbrojeného útočníka na půdě Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, k němuž došlo v odpoledních hodinách 21. prosince 2023.“ Tady ve své podstatě vládní koalice hnutí STAN, pan ministr vnitra říká: Musíme předřadit tyto dva paragrafy, které budu za chvíli citovat, z toho důvodu, abychom předešli potenciálnímu nějakému dalšímu útoku a dalším věcem. Ale já se tady zase vracím k tomu, že nebýt té tragické události na Filozofické fakultě, vlastně ta novela zákona o zbraních a střelivu procházela jako nůž máslem bezpečnostním výborem, nebyly k tomu až takové připomínky a další věci.

Před asi hodinou tady jsme schvalovali body programu této schůze, kdy my dokola se snažíme na pořad schůze vznést a zvednout otázku vyšetřovací komise události na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Vy tady sami jako předkladatelé toho, co jste chtěli po nás, abychom ve zrychleném řízení – říkáte, že vlastně jakýsi důvod toho je, abychom vlastně zabránili těmto věcem, ale my vlastně tím, že nemáme od Úřadu vnitřní kontroly policejního prezidia zprávu, jsme teprve v jedné třetině nějakého odhalování věcí, kdy šest měsíců jsme čekali na vyšetřovací zprávu Generální inspekce bezpečnostních sborů o potenciální trestné

činnosti policistů, kdy jsme se dozvěděli, že policisté žádnou trestnou činnost nespáchali, nemáme ukončené trestní řízení. To znamená, nevíme, jestli dostaneme – 20. června bychom měli dostat nějakou zprávu od policejního prezidenta, zda tedy přijímá nějaká opatření, které mu GIBS doporučil, a možná na začátku července se dozvíme, když bude končeno trestní řízení a bude odtajněný celý ten spis, nějaké další věci. Takže my bychom tady měli reagovat vlastně úpravou stávající zbraňové legislativy na situaci po útoku na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, ale my vlastně prakticky nic nevíme, jo? A vy tady říkáte, že je třeba přijmout rychle tyto dva paragrafy. Jedná se konkrétně o § 39, kdy se doplňuje odst. 6, který zní: „Držitel zbrojní licence, který je podnikatelem v oboru zbraní a střeliva, oznámí policii převod zbraně nebo střeliva nebo právní jednání směřující k takovému převodu, které důvodně považuje za podezřelé“, kde tam nejzávažnější na tom je „důvodně považuje za podezřelé“, protože v té vaší důvodové zprávě vlastně nejsou tyto věci řádně rozkomentovány. Důvodová zpráva je jedna věc, že se tam něco předkladatel domnívá – já potom z toho budu ještě také citovat – ale co to je pro toho prodejce? Co je důvodné podezření? Za chvíli se k tomu dostanu.

A potom je tam druhý paragraf, který vy předkládáte do novely 689, je to § 57, kde v odst. 2 se vlastně doplňuje, do odst. 2, bod b): „Pokud ze stanoviska nebo informací orgánu veřejné moci“ – o tom tady hovořil už kolega Koten, prostřednictvím vás, paní předsedající – „vyplývá, že osoba, která s nimi nakládá, představuje vážné nebezpečí pro vnitřní pořádek nebo bezpečnost.“ K tomu je řada opravdu rozporů od renomovaných právníků, kteří se zabývají jednak otázkou Listiny lidských práv a svobod, já to tam budu také citovat, a prostě tyto věci jsou z našeho pohledu nejasné. Již při schvalování zákona č. 90/2024 tyto dvě věci plus řada dalších věcí byly předmětem nějakých našich otázek a pozměňovacích návrhů, které nebyly následně potom přijaty nebo zapracovány.

Samozřejmě že ta 689 potom ještě upravuje další věci, jako je § 76d, kdy jestliže prodáváč nebo držitel zbrojní licence nesplní nějakou povinnost, která je mu takto tady nařizována, tak se dopouští nějakého přestupku. Tam zase narážíme na to – já to potom budu citovat – že vy vlastně můžete takovýmto způsobem toho člověka zlikvidovat z hlediska prodejce zbraní, protože mu může být licence odejmuta, on se může soudit, bude to trvat několik let, a když to bude hlavní předmět jeho podnikání, tak ho vlastně zlikvidujete. To jsou věci, ke kterým se opravdu ještě dostanu.

Abych se posunul dál, vyšla řada článků k té věci a jedná se nám tady opravdu o ten § 39, jak jsem ho tady citoval, odst. 6. Já jsem dneska zaznamenal článek v jednom odborném časopise, který se zabývá těmito zbraňovými věcmi, kdy je citováno: „Poslanecká sněmovna má dnes na programu 105. schůze projednávání novely, která by měla upravovat aktuální zákon č. 119/2002 Sb., o zbraních a střelivu.“ Na dalším bude potom takzvaný změnový zákon, který vláda také přijala, je to vlastně ten souběžný druhý zákon, který musí být přijat, protože aby vůbec tahle novela nabyla účinnosti, tak se mění celá řada dalších zákonů. Nevím, dneska na to projednávání asi nedojde logicky, tak tam asi nebudeme mít takové výhrady k tomu změnovému zákonu, který upravuje celou řadu dalších zákonů. Připomeňme, že by zákon měl do současného zákona o zbraních zavést dva body a první bod je povinné hlášení podezřelých transakcí ze strany obchodníků a oprávnění policie zajistit zbraně na základě informací či stanoviska orgánu veřejné moci. Zároveň si musíme připomenout, že stále nejsou ovšem známy závěry vyšetřovací komise na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a v Klánovickém lese. Takže i tady vlastně v těch odborných člancích se říká, že důvodem toho spěchu nebo toho, že chcete něco udělat dopředu, před účinností 1. 1. 2026, je reakce na Filozofickou fakultu, ale my úplně přesně nevíme. Kdybychom po šesti měsících nebo skoro už sedmi měsících měli nějaké závěry nebo bychom se dostali k těm závěrům, možná i tou vyšetřovací komisí, která by se dotázala na nějaké další věci, tak jsme mohli třeba do té zrychlené novely zapracovat nějaké další věci.

Vy ve své podstatě, pane ministře, jste po té tragédii, když to trochu v lednu utichlo, jste řekl: Ano, uděláme nějakou pracovní skupinu. Přizval jste tam i opozici, byly nějaké kulaté stoly, protože se jednalo i o věci, jako byla psychologická vyšetření a další věci. Tam se zjistilo, že nemáme dostatek odborníků, tak jsme ustoupili. Potom se hovořilo o elektronickém systému, nějaké sdílení informací, kde vlastně jedna vaše úřednice z ministerstva prozradila, možná nechtěně, že pakliže by se investovaly nějaké síly a prostředky, registr propojení na lékaře mohl být už o rok dříve. Potom to samozřejmě vyvolalo velké vášně a vy říkáte, že to prostě najednou nejde, ale ta úřednice nám to takto potvrdila, to jsme tam na bezpečnostním výboru slyšeli všichni, a prostě je tam celá řada dalších takových nejasností. Kdyby možná ta vyšetřovací komise byla zřízena, zcela apoliticky, protože nám všem jde o to, aby se podobná situace neopakovala, abychom našli chyby, které se v tom zákroku mohly stát, nebo se pravděpodobně staly, byť zatím třeba GIBS říká, že policisté nespáchali trestný čin – my jsme také nikdy nerozporovali zásah na Filozofické fakultě od příjezdu hlídek a započetí nějakých úkonů vůči pachateli, nám šlo vždycky jenom o tu část přibližně dvou a půl až tří hodin od prvního počátku, a tam vlastně také nevíme, jestli to bylo, jak to bylo a jestli se to vůbec někdy dozvíme. Možná ta vyšetřovací komise, kdybyste nebyli tak zatvrzelí a prostě jste ji ustanovili, tak by na některé věci odpověděla a mohli jsme některé věci zpracovat.

Já říkám, že mě se celkem dotklo, že vy jste na té tiskové konferenci řekl, že jestli se jedná o nějaké vykojení nebo vybočení pana poslance Růžičky, prostřednictvím pana předsedajícího, nebo jestli je to nějaké kompletní vykojení celého hnutí ANO – my jsme lidé, kteří se pohybujeme v bezpečnostní oblasti, pracovali (jsme) buď ve státních bezpečnostních složkách, nebo se prostě snažíme na bezpečnostním výboru dělat maximum možného pro bezpečnost a ochranu občanů naší země, a mělo by to být zcela apolitické. To znamená, vy jste tady v podstatě řekl, že my tím, že jsme vám neschválili tyto dva paragrafy, nemáme zájem chránit občany a že je tady snad ohrožena nějaká vnitřní bezpečnost občanů České republiky. Takhle já jsem to pochopil. Já s tím samozřejmě zcela zásadně nesouhlasím a musím říct, že se mě to celkem osobně i dotklo, zejména když to řeknete na tiskové konferenci, kde máte velký mediální dosah, jste samozřejmě místopředseda vlády, jste ministr vnitra. Věděl jste, že budeme tu devadesátku vetovat, a přesto jste si neodpustil, přesto jste si tu tiskovou konferenci vlastně pro dva lidi, jakoby one man show, svolal. Takže to považuji za hodně špatnou věc. Pakliže od nás chcete nějakou vstřícnost, chcete, abychom v některých věcech spolupracovali, tak když se budete takovýmto způsobem chovat, co můžete očekávat od opozice? Moc vstřícnosti nemůžete očekávat, když nás takhle okamžitě podkopnete do kotníku. Přitom jsme tři dny dopředu dávali vám jasně signál, že to nepustíme tak, aby to nabylo účinnosti 1. 7. 2024, protože v tom spatřujeme celou řadu věcí.

Zmíněná novela bude mít nesporný dopad na obchodníky se zbraněmi, proto byli osloveni tímto odborným časopisem odborníci, kteří se příslušnou agendou dlouhodobě zabývají, to znamená, nejsou to žádní lidé, kteří by neměli vhled do této odbornosti. Vy říkáte, že jednoznačně převažují nějaké názory. A já vám tady budu citovat, že jsou i jiní odborníci, kteří mají i zcela odlišné názory. Povinné hlášení podezřelých transakcí ze strany obchodníků – takže bylo položeno pár otázek týkajících se problematiky hlášení podezřelých transakcí licencovanému obchodníkovi a majiteli obchodu se zbraněmi a střelivem ProArms.cz Ivo Hofmanovi. Cituji z veřejného zdroje, otázka: „Proč si myslíte, že jsou kolem tématu takové emoce? Na první pohled vypadá celkem smysluplně návrh předkládaný Ministerstvem vnitra, aby obchodníci hlásili podezřelé transakce.“ Obchodník odpovídá: „Ano, do určité míry mi to smysluplné přijde. Trochu ten smysl postrádám, když si někdo nakupuje například najednou více zbraní kategorie B, na které obdržel od správního orgánu nákupní povolení, nebo když si například sportovní střelci kupují větší množství střeliva pro svoji sportovní sezonu, kde využívají zvýhodněné ceny. Z mého pohledu to může mít určitý smysl například při nákupu většího množství nadlimitních zásobníků s platnou výjimkou. Nicméně kdo se nad tím trochu hlouběji zamyslí“ – a tady narážím na to, že vy říkáte, že jestliže tyto dva paragrafy nebudou

schváleny takto rychle, bude nastávat nějaká situace, která bude vlastně ohrožením v rámci České republiky – tak ten obchodník říká: „tak musím uznat, že obejít tento v uvozovkách podezřelý nákup například jeho rozdělením v čase nebo místě je více než jednoduché.“ To znamená, když se někdo rozhodne, že si nakoupí velké množství zbraní B, obejde si několik obchodníků, splní všechny podmínky, tak si to prostě nakoupí.

Tedy je tady otázka další: Jak vlastně nyní probíhá běžná transakce se zbraněmi a střelivem? Jak se zákazník prokazuje? A tady já opět chci říct, že my se můžeme bavit o těch věcech, jak to zpřísnit, jak tam doplnit určité věci, ale my máme jeden z nejlepších zbraňových zákonů na světě. Nehrozí, vážení občané, v současné době, když neschválíme tuto šestsetosmdesátdevítku, že by zítra tady nastal nějaký Divoký západ. Sám ten obchodník říká: „Zákazník musí předložit platný zbrojní průkaz.“ To znamená, první je, že když někdo vůbec žádá, aby si mohl nakoupit takovouto zbraň, musí být zbrojní průkaz. Zbrojní průkaz nezískáte jen tak, musíte splnit již v dnešní době celou řadu náležitostí, a u některých kategorií zbraní dokonce musíte mít ještě jednorázové nákupní povolení. Následně je platnost zbrojního průkazu ověřena při zápisu dané obchodní transakce do policejního Centrálního registru zbraní – CRZ, tedy prakticky on-line se tam ty věci zapisují. Zákazník má dále povinnost ze zákona do 10 dnů od nabytí zbraně provést její přihlášení opět na příslušném útvaru policie a předložit zbraň ke kontrole. Tím je zajištěna dvojí kontrola této transakce. Takže dneska máme už dvoustupňovou kontrolu, když někdo nakupuje zbraň.

Pak je tady otázka týkající se nákupu přes e-shop. Tam říká samozřejmě, že to nelze jako třeba v Americe, můžete si objednat, ale musíte se dostavit k prodejci, protože vždycky ten prodejce vás musí vidět. Tady se vytváří takový narativ, že kdyby se znovu něco stalo, tak se na tu velkou skupinu prodejců přenesla nějaká odpovědnost, což není dobře. Je to nějaká forma podnikání. Někdo sbírá auta, někdo sbírá starožitnosti, někdo je milovník zbraní, splní všechny náležitosti a prostě si kupuje zbraně. Žijeme snad v demokratické a otevřené společnosti a já tady nevidím důvod, proč bychom měli někoho omezovat, a notabene prodejce, podnikatele, kteří jsou většinou z branže, jsou to bývalí buď vojáci, nebo policisté, nebo lidi, kteří se tím zabývají, určitě to nejsou žádní asociálové, kteří by chtěli prodávat zbraně legálně nějakým teroristům nebo nějakým šílencům, kteří by s tím chtěli provádět nějaké útoky. My je tady stavíme do takového postavení, já to potom tady budu dál citovat, že prakticky když se dostanou do problémů, tak to budou mít velice těžké. A já chápu ty jejich legální obavy, oni se na nás obrací a říkají: Braňte nás, my jsme taky podnikatelé, sice v takovém zvláštním oboru podnikání, ale jsme podnikatelé. Takže přes ten e-shop nelze nic takového nakoupit. Samozřejmě, můžete si věci objednat, ale musíte se dostavit do prodejny, kde opět proběhne všechno to, co jsem říkal v té předchozí části. A zase by tam nemělo hrozit něco takového, co tady občas je zmiňováno.

„Víte obchodník, kolik již vlastní daný zákazník zbraní či střeliva? Vidí ostatní transakce, které provedl zákazník například u jiných obchodníků?“ To jsou dost důležité otázky vůči obchodníkům, kteří jsou potom napadáni. Prodejce a člověk, který s tím má zkušenosti, říká: Ne, to nevidí, vidí pouze ten svůj daný prodej, jo? Takže ten obchodník nevidí, že Lang si koupil v Brně včera brokovnici a týden zpátky si koupil někde v Mladé Boleslavi glocka a tohle... Konkrétní prodejce vidí jen svůj prodej. Musí doložit ten, kdo tu zbraň kupuje, všechny náležitosti a prodejce vidí jenom ten svůj konkrétní prodej. Přenášet na něj odpovědnost, což potom tady v té důvodové zprávě budu číst, kdy je tam opět spousta slovíček ze strany předkladatele jako „domníváme se, měl by, předpokládáme“ – to jsou takové prostě věci... To takhle nemyslíte vážně, že byste potom chtěli sankcionovat člověka... Já to potom radši přečtu, protože to je opravdu velice zajímavé.

„Lze nějak určit, co to je běžné množství střeliva?“ To je další otázka. Co je běžné množství střeliva? Už jsem tady zmiňoval, že sportovní střelci si to koupí třeba na celou sezonu nebo že někdo dostane množstevní slevu, logicky, když si koupí víc těch krabiček. Já kdybych byl prodejce zbraní a přišel mi tam někdo, který mi splní všechny náležitosti a řekne:

Ano, já chci koupit deset krabiček, tak samozřejmě je to kšeft jak pro mě, tak pro něj a dám mu třeba množstevní slevu, že jo.

„Existují mezi zákazníky nějaké vzorce chování, co se týká například množství nakoupeného střeliva či zbraní, typů a podobně?“ A tady zase člověk, který má dlouholeté zkušenosti s prodejem zbraní, říká: „Těžko říci, zákazníci si například kupují větší množství střeliva i z důvodu zachování stejné šarže střeliva, kterou mají ověřenou například pro sportovní účely. Dále dochází k větším nákupům z důvodu zvýhodněné ceny a podobně.“ Obecně je naivní se domnívat a myslet si, že může být někdo více či méně nebezpečný s větším nebo menším počtem zbraní. Takže nemáme to zatím omezeno, pakliže budeme mít někde v zákoně napsáno, že můžeme mít jenom – já nevím – dvě krátké zbraně, dvě dlouhé zbraně a 50 nábojů ke každé, tak dobře. Ale zatím to takto není, takže prostě nemůžeme tady ten svobodný a volný trh omezovat. Tato úvaha působí až hloupě už ze své podstaty, a naštěstí se od ní už dokonce odklání i státy na západě či na severu od nás. To znamená, on tady říká, že ve své podstatě to neřešíme jenom my, ale řeší se to více v členských státech Evropské unie, takže to není problém jenom náš a ten názor na to je různý. Jsou země, kde vůbec nemůžete mít žádnou osobní zbraň, jsou země, které jsou daleko liberálnější, než jsme my.

„Jak se obchodníci zachovají, pokud přijde někdo nakupovat bez patřičného oprávnění?“ Jo, to už jsou takové ty otázky, které tady taky byly zmiňovány, že prostě se může někdo dostat k nějaké zbraní a podobně, a proto to musíme zpříšňovat. Tedy pokud má zákazník například zbrojní průkaz a nemá nákupní povolení, nebo pokud nemá zbrojní průkaz vůbec a chce zbraň, která zbrojní průkaz vyžaduje. A tady opět říká prodejce zbraní: „Zde je opravdu třeba rozlišovat to, zda má zákazník zbrojní průkaz, a nedošlo mu pouze v uvozovkách anebo nevěděl, že na konkrétní zbraň, kterou si přišel do toho obchodu vybrat a požaduje ji, potřebuje mít ještě nějaké speciální nákupní povolení, nebo se pouze jedná o někoho, kdo“ – a tady pozor – „nemá zbrojní průkaz a konzultuje podmínky jeho získání a následně koupě zbraně.“ To znamená, je to člověk, který teprve uvažuje o tom, a jde se – a kam jinam – zeptat do nějaké specializované prodejny. Nebo se jedná o někoho, kdo se třeba snaží i bez prokázání totožnosti opatřit si střelivo nebo zbraň, to už je ta závažnější věc. Tady, prosím vás, já jsem to konzultoval taky s několika prodejci zbraní: pakliže by někdo do té prodejny přišel, dožadoval se, že si chce koupit brokovnici, vykazoval nějaké známky lability a podobných věcí, stoprocentně samozřejmě už i dnes za stávající legislativy funguje systém, že prodejci na toho člověka upozorní. „V tomto posledním případě už je to takzvané červené světlo, které zabliká prodejci, který pro nás znamená nestandardní a nějaké rizikové jednání,“ říká prodejce zbraní. Takže k tomu prvnímu bodu je tady první takovéto stanovisko.

A k tomu druhému paragrafu, k tomu § 57 odst. 2, kdy, jak jsem říkal, v tom odstavci druhém se doplňuje bod b), „pokud ze stanoviska nebo informace orgánu veřejné moci vyplývá, že osoba, která s nimi nakládá, představuje vážné nebezpečí pro vnitřní pořádek nebo bezpečnost“. Tak opět tady se tomu samozřejmě věnuje i tento časopis a říká: „Oprávnění policie zajistit zbraň na základě informací či stanoviska orgánů veřejné moci.“ Tady jsme si řekli, že orgán veřejné moci je velice široký pojem a v našem českém pojetí – když s vámi někdo nebude souznět, budete mít nějakého starostu obce, který bude proti vám mít nějaké problémy, bude vědět, že pravděpodobně máte nějakou zbraň, třeba vzduchovku nebo nějakou historickou zbraň, tak on je taky orgán veřejné moci, a když na vás napíše, až se tady píše v uvozovkách udání, ve své podstatě policie může k vám vstoupit bez souhlasu státního zástupce a může vám udělat domovní prohlídku. To je jedna z věcí, kdy my to také velice napadáme, kdy v demokratické společnosti, i když máte důvodné podezření na spáchání závažného trestného činu, nemáte souhlas státního zástupce, nemůže být provedena prohlídka, pakliže tam nehrozí nějaké nebezpečí bezodkladnosti a podobně. A tady by se dávalo takovéto oprávnění do rukou policie.

V důvodové zprávě se hovoří, že původem těchto informací byly zpravodajské služby, Bezpečnostní informační služba, která byla zadavatelem této věci. Tak ať to tedy ta

Bezpečnostní informační služba přizná a neschovává to tady pod obecný ochranný zájem společnosti proti nějakému šílenci nebo nějakému bláznovi, který chce někoho zastřelit.

Takže oprávnění policie zajistit zbraň na základě informace či stanoviska orgánů veřejné moci. Ohledně druhého problematického bodu této novely, a sice oprávnění policie zajistit zbraně na základě informace či stanoviska orgánů veřejné moci, jsme požádali o rozhovor advokáta, odborníka na legislativu zbraní, pana magistra Tomáše Gawrona. My za hnutí ANO – kolega Růžička si dělal také nějaké stanovisko, tak s panem doktorem Gawronem hovořil, ale on o tom asi bude hovořit sám. Máme tady od něj i ta vyjádření, jak on nahlíží na tyto dva paragrafy. My z toho budeme citovat. Proč si myslíte, že jsou kolem tématu opět takové emoce? Na první pohled to vypadá celkem opět smysluplně, aby policie mohla zbraně zajistit, pokud dostane hlášku od orgánů veřejné moci. Teď pan Mgr. Gawron říká: „V základní koncepční rovině debatu ohledně tohoto ustavení v podstatě rozhodl student Filozofické fakulty Univerzity Karlovy spácháním masové vraždy. Pozměňovací návrhy k tomuto ustanovení, které čekaly na projednání ve Sněmovně...“ Tady se vracím k tomu, že vlastně my jsme měli pozměňovací návrhy, které jsme nějakým způsobem nehrotili v té době, kdy to bylo bezprostředně po tom útoku, a jak říkám, na 87. hlasování jsme nechali tento zákon projít s tím, že jsme měli jakýsi příslib, že se k některým věcem vrátíme, ale vrátíme tak, aby to bylo šířeji rozkomentováno, aby byly brány v potaz i ty naše argumenty, což se nestalo. (Ministr Rakušan vznáší námitku.)

Že to není pravda, pane ministře? (Obrací se na ministra Rakušana.) Já vám potom dám prostor, abyste se k tomu vyjádřil. Neskákejte mi do toho, nebo to budu muset začít předčítat znovu.

„Pozměňovací návrhy k tomuto ustanovení, které čekaly na projednávání ve Sněmovně, poté spadly pod stůl bez jakékoliv věcné rozpravy k této věci. V současnosti nicméně již jde především o legislativně technický problém. Návrh novely současného zákona byl představen jako zapracování ustanovení nového zákona o zbraních, který bude účinný od roku 2026, do současného zákona o zbraních.“ To nerozporuji. „Bohužel, předložený návrh se s tímto deklarovaným cílem míjí. Rozšiřuje totiž oprávnění policie i ve vztahu ke zbraním kategorie D.“ To je věc, která je tam nově vsunuta, v tom původním návrhu. To jsou ty flobertky, to jsou vzduchovky. To tam prostě nebylo, tedy například vzduchovka. To je správně v existující legislativě ve vztahu k zadržení zbraně, což je faktický úkon policisty právě zasahujícího na místě, kdy z povahy věci je omyl nepravděpodobný, avšak zavedení tohoto oprávnění vůči zbraním kategorie D v případě zajištění, tedy rozhodování od stolu, je zcela neakceptovatelné. V jádru jde o jednání na základě udání, přičemž policista rozhodující o zajištění si nemá jak ověřit, že zbraň, u níž vydává rozhodnutí o zajištění, dotčená osoba vůbec má nebo by mít měla. Zbraně kategorie D, jako jsou vzduchovky, nejsou nikde registrovány.

Pokud je vyzvaný dobrovolně nevydává, musí strpět vstup policie do obydlí. To je dost zásadní věc, aby policisté na základě toho, že orgán veřejné správy na vás napíše nějaké udání, vám tam vtrhli a začali prohledávat barák, jestli máte, nebo nemáte vzduchovku, nějakou předovku nebo flobertku nebo nějakou historickou zbraň.

Zbraně kategorie D jsou dle platného zákona volně prodejné od 18 let, takže tady není vůbec žádný důvod, aby osoba, která je svéprávná, která je zletilá, si nemohla koupit tuto vzduchovku. Jsou to například paintballové zbraně, neaktivní torza zbraní, výukové řezy zbraní, případně ty vzduchovky. Je zcela absurdní představa, že pokud policie vyšetřuje podezření z vraždy, tak si nedovolí do domu vstoupit bez soudního příkazu, jak jsem již tady zmiňoval, ale pokud by měla zajišťovat vzduchovku, u níž si nemá jak ověřit, jestli ji vyzvaný vůbec kdy vlastnil či vlastní – je to jenom na základě nějakého toho udání – tak si policie de facto příkaz k domovní prohlídce sama sepíše. Takže to je věc, která nám tam hodně vadí a domnívám se, že to není v pořádku. Myslím si, že jestli to tady někdo poslouchá i z té pravé strany, tak tato věc nemůže nikoho nechat chladným.

Co tedy je orgán veřejné moci, kdo všechno de facto do této definice spadá? Orgánů veřejné moci je nepřehledné množství. Do této definice spadá například kdejaká školní jídelna. Ale je to v podstatě jedno, protože orgánem veřejné moci je také policie. Ustanovení je koncipováno tak, že důvodem zajištění je informace orgánů veřejné moci. Tou informací tedy může být jakékoliv udání adresované policii, protože ve chvíli doručení policii se již stává informací orgánů veřejné moci. Zatímco doposud to bylo vázáno k jasně vymezeným důvodům a okruhům, toto je v podstatě ustanovení v uvozovkách pro všechny. Za zmínku stojí, že původně toto ustanovení prosazovala do zákona Bezpečnostní informační služba s důvodem, že je potřeba mít možnost reagovat na možnou radikalizaci, kterou nepokrývají jiné důvody zajištění zbraně, a současně nejsou dány předpoklady pro vstup běžnými cestami pomocí trestního práva, což, dodává Gawron, dává smysl. Výsledkem je ale bohužel znění, které se svým duchem vrací hluboce před rok 1989. Takže tady máte zdůvodnění toho druhého paragrafu.

Ted' to docituji celé. Jsem rád, že mám tady tu možnost, abychom byli schopni reagovat samozřejmě na argumenty pana ministra, protože on má daleko větší mediální pokrytí, daleko více se k té věci vyjadřuje. Určitě bude dneska mít další tiskovou konferenci, možná půjde do nějakých večerních médií, takže bych velice rád docitoval některé odborné články, protože já jako řadový poslanec, když nám neschválíte případně ani nějaké mimořádné schůze, neschválíte nám komisi k vyšetřování na Filozofické fakultě, a jako člověk, kterému leží na srdci bezpečnost občanů České republiky, leží mi na srdci svobody, práva a demokracie v této zemi, aby nebyly tady pomalu utahovány šrouby pomocí nějakých KRITů a dalších věcí, čehož jsme svědkem v posledních třech letech této vlády, tak bych se prostě rád ještě s vámi podělil, vážení občané, vážené kolegyně, kolegové, i o další dokumenty, které se vážou k této věci.

Obdobná opatření byla schválena dle nového zákona o zbraních, který začíná platit v roce 2026. To je častý argument, který zazněl i na té konferenci, proč vůbec hnutí ANO se staví na zadní, proč jsme vlastně neschválili zrychlené přijetí této novely, když ve své podstatě nový zákon, který začne platit 1. 1. 2026, ta obě ustanovení obsahuje. Ano, obsahuje. Já jsem říkal, v kterých paragrafech to tam je, ale je tam to B, že jsme chtěli ještě provést – a měli jsme čas ten rok a půl to udělat – nějakou další dílčí úpravu.

„Kromě změny týkající se vzduchovek a jiných zbraní kategorie D“ – ponovu N0 – „další odlišnosti představují výslovné úpravy následujících kroků policie v zákoně účinném od roku 2026. To v navržené novele absentuje. Věc řešící policista i držitel jsou v návrhu ponechání v právním limbu ohledně toho, co a jak má následovat po zajištění zbraně.“ Tam je prostě nějaké právní vakuum, není to tam přesně vyloženo. Vám někdo tu zbraň zabaví, sebere držiteli zbraňové licence licenci a teď on má jedinou šanci, aby se obrátil na soud, potáhne se mu to roky, a co jako? Zbraně jsou pryč, byznys je pryč, a jak se mám bránit? Otázka: Má v sobě dané ustanovení nějaké opravné prostředky? Jak bude moci postupovat občan, pokud bude nahlášen, v uvozovkách nahlášen nebo nabonzován, řekl bych spíše já, nedopatřením či záměrně lživě? Může dojít i k tomu, že se vám opravdu bude chtít někdo pomstít. Jsme v České republice a víme, jak to tady chodí. Pokud se ptáte na budoucí Pavlíky Morozovy, jakožto advokát se specializací v nutné obraně a rozvodovém právu si dovoluji prohlásit, že na lži svědka je české právo krátké. Bohužel, málokterý je tak hloupý, aby, jak říká, nahlášení provedl vyloženě sebeinkriminujícím způsobem.

Co do postupu samotného: dotčení držitelé, což je § 57, odst. 8 zákona o zbraních stanoví, že zajištění trvá, pokud trvají důvody toho zajištění, jo? Takže tam jsou nějaké důvody, ty důvody trvají a může to být – bude to rok, dva, tři roky. V podstatě je to takové kafkovské ustanovení, protože bude na vás, abyste prokázal, že nepředstavujete vážné nebezpečí pro vnitřní pořádek nebo bezpečnost. To slovíčko „vážné nebezpečí pro vnitřní pořádek nebo bezpečnost“ opět ani v důvodové zprávě není úplně rozkomentováno, je to takový vágní, velice široký pojem, pod kterým si potom můžeme představit strašně široké

spektrum věcí. Jestli někdo někoho ohrožuje, je nebezpečí pro vnitřní bezpečnost a pořádek, prostě ať mně to někdo pořádně tedy vyloží.

Mohla by tato dvě ustanovení zabránit případnému opakování událostí, které se staly v prosinci 2023 na Filozofické fakultě, Univerzitě Karlově, případně v Klánovickém lese? To je dost zásadní otázka, jo, protože tady z vaší strany se to ve své podstatě částečně hraje na to, že tady asi ne úplně se všechno povedlo, teď prostě je tady najednou taková situace, kdy začnou se objevovat nějaké věci, že ta vyjádření, která byly rychle dána do veřejného prostoru, jak to všechno bylo v pořádku a podobně, to nemusí úplně být pravda. Já nevím, protože kdybyste nám aspoň v nějakém režimu ty zprávy odtajnil, možná bych takto nemohl tady hovořit, protože samozřejmě režimově bych to nemohl tady říkat. Ale já opravdu nevím, je tady celá řada spekulací, tím, že neustále nám nechcete ani pustit do diskuse nějakou schůzi, že jo, která by k tomu byla určena. Nevím, jestli tedy sesbíráme podpisy, dneska jsme se o bavili na našem klubu, jestli to dojde do toho stavu, že opravdu sebereme podpisy, uděláme mimořádnou schůzi k situaci na Filozofické fakultě a vy nám opět neschválíte program, takže budou mluvit opět jenom přednostní hlasy, tak víc a víc to utvrzuje i laickou veřejnost, i nás prostě v tom, že něco tam asi není úplně v pořádku.

Já vím, že to úplně nenahrává samozřejmě tomu štítu ministra vnitra, prvního místopředsedy vlády. Já jsem se v těch prvních pěti, šesti měsících skoro ani nevyjadřoval – vůbec nevím, jestli by třeba, pakliže by k tomu došlo někde jinde, neodstoupil ministr vnitra, nepřijal nějakou osobní zodpovědnost, třeba ředitel pražské policie – prostě dobře, jste generál, jste ředitel pražské policie, nesete nějakou obecnou odpovědnost, a když se něco takového stane, i kdybyste třikrát v uvozovkách za to nemohl, tak nesete nějakou morální, nějakou odpovědnost obecného charakteru nad sborem třeba v Praze.

Pane ministře, jestli jsem řekl, třeba ředitel policie, a budete mě tady chytat za slovíčko, jestli to je pražský městský ředitel, tak já si to najdu, přihlásím se potom do faktické, řeknu vám to od strážmistra až po brigádního generála, a já si myslím, že snad si rozumíme v tom, co jsem tady svým vyjádřením chtěl říci. Jestliže tady hovořím 35 minut, a věřte, že se mě to docela emočně dotýká, tak jestli jsem tady špatně řekl současné funkční nebo zařazení ředitele pražské policie, který byl na bezpečnostním výboru, tak se omlouvám. Já si to zjistím, ve faktické poznámce vám to tady doplním a nemusíte tady na mě pokřikovat.

Z dosud známých informací plyne, že nešlo o náhlé hnutí mysli, ale jako z většiny případů známých ze zahraničí o dlouhodobé a podrobné plánování toho člověka. A my zase nevíme, že jo – protože ani o jeho zdravotním stavu nic prakticky nevíme. Pokud by v tomto směru existovaly relevantní informace dříve, pak s nimi již současně dokážeme pracovat – nynější úprava – běžnými postupy i současnými úpravami trestního práva. To znamená, tady jednoznačně oni říkají, že není třeba žádnou novelu, že – prostě vy jste nám tady slibovali, že vyvoláme nějaký široký diskurz, že budeme hovořit zleva, zprava. My jsme byli k tomu ochotni, protože nám jde o bezpečnost. A vy jste tady přišli vlastně po pěti, šesti měsících s dvěma paragrafy zákona, které jsme si tady v lednu schválili. Ve své podstatě z toho velkého očekávání vám vlastně nezůstalo vůbec nic.

Registr není, ten bude až vlastně 2026, a je to velká otázka, jestli vůbec bude, protože tam prosakují takové informace, že možná to ani nestihnete dopracovat. Psychologické vyšetření, které – o tom byl velký humbuk – tak vlastně od odborné veřejnosti jsme se dozvěděli, že to možné není, protože když někdo má náhlé pominutí mysli, tak prostě ten čin spáchá, jo? Prostě máme hromadu měkkých cílů a tak dále.

A z veškerých opatření, kdy já jsem očekával, že přijdete s nějakými dalšími smysluplnými opatřeními, jste vytáhli dva paragrafy a udělali jste z toho velkou bublinu, jak vy chráníte občany České republiky a jak, když my, zlé hnutí ANO, vám nepůjdeme v tomto na ruku, jak je ohrožena vnitřní bezpečnost a pořádek, a že jsou tady desítky a stovky případů, kdy tyto věci hrozí, a je třeba to eliminovat. Jestli je to třeba eliminovat tím, že tedy

zlikvidujete prodejce zbraní, nebo je to třeba eliminovat tím, že seberete někomu děčkovou vzduchovku a vlezete mu do baráku bez souhlasu státního zástupce, tak já tedy nevím, jestli to je úplně ten správný výstup.

Pokud by v tomto směru existovaly relevantní informace dříve, opakují, pak s nimi již současně dokáže pracovat nynější úprava běžného postupu trestního práva. Takže nejsme úplně bezzubí, máme už dneska nástroje, jak nějakým způsobem s tím pracovat – což je také preferovaná možnost, protože možnému pachateli znemožní provedení útoku jiným prostředkem. Vzpomeňme na Bohumín 2020 nebo francouzské Nice 2016 nebo například vzpomeňme na slovenského džihádistu v Praze v roce 2019 a jeho byt plný chemikálií.

Pokud jde o to ustanovení týkající se podezřelých nákupů, tak zde – říká pan doktor – jsem opravdu zvědav, co zveřejní policie po uzavření celkového vyšetřování. Zatím se všichni snaží pouze odhalovat, v jakém směru měl být ten člověk vlastně podezřelý. Chápu, že pro nezbraňovou veřejnost je v uvozovkách divný samotný počet zbraní, které vlastnil, jenže ono je to přesně naopak: pro spáchání útoku nepotřeboval osm zbraní a tisíce nábojů.

Jakkoliv to neodpovídá obecné intuici, pokud známe informaci o jeho nákupech před útokem a nepovedou k závěru – a o přípravě trestného činu jako spíše k závěru mě to směřuje a ukazuje mi to na zájem o techniku a sportovní stránku zbraní jako takovou. Nicméně v obecné rovině bez návaznosti na tuto konkrétní tragédii chápu, proč je toto ustanovení navrhováno, a vadí mi spíše jeho neúčinnost. Takže to máme druhé stanovisko.

A ještě bych vás chtěl seznámit se stanoviskem LIGA LIBE, což je hnutí podporující práva každého slušného, bezúhonného člověka na zbraň či sebeobranný prostředek a bojující proti populistickým zákazům v této oblasti. Tato skupina vydala stanovisko také k této věci a vyjadřuje se následujícím způsobem obecně k tomu návrhu: „Obsah návrhu vládní novely zákona č. 119/2002 Sb. stále považujeme za neadekvátní k současné bezpečnostní situaci, která mimo jiné ovlivňuje právě takzvanou zbrojní legislativu. Samozřejmě chápeme důvody a společenskou atmosféru, ve které tento návrh vznikl, a jeho prosazování současnou vládní koalicí, ale i tak je pro nás nepříjemným překvapením, protože znamená odklon od dosavadního kurzu řešení zbrojní legislativy odborně, na základě faktů a bez politických gest.“ Takže my bychom tady k této věci měli opravdu přistupovat odborně, na základě faktů, a neměli bychom do toho vkládat politiku nebo politická gesta.

Jestliže je tento návrh odůvodňován tragickou událostí na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy ze dne 21. 12. 2023, je nutné brát v úvahu, že šetření této události doposud nebylo příslušnými orgány ukončeno. Věříme totiž, že zmíněnou atmosféru strachu a emocí ve společnosti neskutečně vytváří hlavně média a že objektivní názor většinové veřejnosti na nutná legislativní opatření – shodujeme se s názorem veřejnosti a shoduje se i odborná veřejnost, že je třeba nějakým způsobem legislativu upravovat, ale neměla by (se) do toho dávat politika. Právě odborná veřejnost už při schválení nového zákona o zbraních, což byl sněmovní tisk číslo 465, požadovala v pozměňovacích návrzích, znova to zopakují, upravit i taková ustanovení, která jsou bohužel v téměř shodném obsahu uvedena v tomto vládním návrhu.

Takže znova tady z jiného úhlu pohledu zase další odborné skupiny říkají to, co jsem říkal asi před dvaceti minutami. Měli jsme pozměňovací návrhy a vlastně spadly nám pod stůl. Známe politickou situaci, která při schvalování nového zákona o zbraních panovala, a pod jakým tlakem byli hlasující poslanci. To jsou přesně ty emoce, které tady byly, bylo to velice čerstvě po tom útoku na Filozofické fakultě, my jsme takto k tomu přistoupili. Pamatuji si dobře, že jsme to probírali na klubu, jestli máme ty věci hrotit a podobně. Potom za nás vystupovala pouze naše stínová ministryně, která to nějakým způsobem popsala, vlastně se i vyjadřovala takovým způsobem, že když tam na té pracovní skupině budou nějaké naše návrhy vzaty v potaz, dojdeme k nějakému konsenzu, tak bychom pravděpodobně neprovedli ani to veto, ale k tomu nedošlo. Kolega Růžička, který byl na všech těch

pracovních skupinách, potom ve svém vystoupení určitě toto ještě okomentuje a nasdílí. To, že vlastně... já jsem četl také závěry těch zpráv, které proběhly, to, že tam někdo zase zpracuje zprávu, něco si tam napíše. Tam je napsáno, že opozice souhlasila, byli jsme pro a podobně. Ale z těch jednotlivých bodů, kde se vyjadřujeme k dílčím věcem, které se na tom půldenním zasedání probíraly, tak tam bylo napsáno, že máme výhrady. Kolega s dvěma věcmi nesouhlasil, ale on si k tomu určitě řekne svoje sám.

Takže výsledkem tehdejší napjaté situace bylo to, že byla schválena taková podoba nového zákona o zbraních, které neznamena jakékoliv odůvodnění toho, aby se stejné chyby vkládaly i do legislativy současné a již dlouhodobě platné. To znamená, máme už nějaký odstup a prostě nemusíme opakovat třeba nějakou stejnou chybu. Proto také vlastně jsme vyvolali toto jednání a chceme dát řadu pozměňovacích návrhů. A jestliže vám jde o bezpečnost, jako nám jde o bezpečnost, tak se domnívám, že bychom se na těch pozměňovacích návrzích, které mají relevanci, měli být schopni shodnout. A stále se nebojíme prohlásit do legislativy dlouhodobě osvědčené a kvalitní, protože jak bylo uvedeno výše, stále neexistuje ani hodnověrná oficiální analýza toho, jaká případná pochybení systémová nebo jednotlivců nedokázala eliminovat záměry vraha z Filozofické fakulty Univerzity Karlovy.

Tady zase ten spolek vlastně říká, že ve své podstatě nemáte ty závěry, nemáme to uzavřené ve své podstatě, tak proč zase tak pospícháme s něčím. Prostě tady si myslím, že asi pospíchat není úplně dobře. Já bych tady mohl číst, protože samozřejmě ten materiál má asi tři nebo čtyři stránky, ale opakování je matka moudrosti, pane ministře, takže se domnívám, že k tomu § 39 odst. 6 stanovisko spolku je následující: „Návrh právní úpravy je zpracován v rozporu se základními požadavky, které má právní úprava splňovat. Základním požadavkem je totiž přesnost a srozumitelnost ukládané povinnosti. Uvedené je totiž podmínkou toho, aby adresát právní normy měl právní jistotu v tom, co je a co není povinen. Uvedené je pak podmínkou toho, aby právní norma jakožto formalizované pravidlo chování či jednání bylo kontrolovatelné, a tudíž v případě potřeby i sankcionovatelné. Vládní návrh výše uvedené požadavky nesplňuje. Držiteli zbrojní licence je uložena vágní povinnost oznamovat policii převody zbraní nebo střeliva nebo právní jednání směřující k takovému převodu, které důvodně považuje za podezřelé, a to bez jakékoliv bližší kvalifikace v textu v návrhu. Upřesnění v důvodové zprávě též není obsaženo.“ Tady já se odkážu na důvodovou zprávu, kde v důvodové zprávě k této věci je napsáno: „Za podezřelý převod nebo právní jednání, které k takovému převodu směřuje, bude třeba“ – bude třeba, jo? – „bude třeba považovat takové nestandardní jednání, z něhož jde důvodně vyvodit podezření na hrozící zneužití zbraně nebo střeliva, jichž se takový převod nebo pokus o něj týká. Z principu“ – a teď je zajímavá věta – „z principu nelze takové podezřelé jednání přesně definovat“ – v důvodové zprávě máte napsáno, že když chcete sankcionovat prodejce zbraní, a přitom tady píšete, že z principu nelze takové podezřelé jednání přesně a jasně definovat – „nicméně v souladu se zmíněnou výzvou uveřejněnou v aplikaci centrálního registru zbraní lze uvést některé příklady jednání“ – a teď pozor – „jež by mohly za určitých podmínek být považovány za podezřelé ve výše uvedeném smyslu.“ Tak to je fantastický jako, jo? Takže vy tady chcete někoho sankcionovat, chcete někomu zlikvidovat živnost, někoho chcete prostě dehonestovat, a máte tady napsáno „mohli bychom“. A je tady napsáno, zase jsou to dedukce. „Mohlo by se jednat“ například, jo? Tak co to, prosím vás, je? Vy tady předkládáte novelu zákona, kde říkáte „mohlo by se jednat, bylo by možné za určitých podmínek“. A teď je tady napsáno: „Vážně míněný pokus o zakoupení zbraně nebo střeliva, k jejichž držení není zákazník oprávněn.“ Vážně míněný pokus. Tak to je taky nějaký nevázně míněný pokus – já tomu nerozumím. „Důvodem podezření ze spáchání jiného trestného činu či přestupku nebo v konkrétních skutečnostech k založení podezření, že pořízení zbraně nebo střeliva je součástí přípravy na spáchání trestného činu přestupku.“ Jak to ten prodejce má asi dedukovat? To by mě opravdu zajímalo tedy. Tamhle chudák pan Růžička jako prodejce zbraní, prostřednictvím paní předsedající, má tohleto dedukovat. „Nestandardní chování zákazníka, který by mohl být známkou psychické poruchy nebo drogové závislosti.“ Co to je standardní a nestandardní

chování zákazníka? Opět to není nějakým způsobem upraveno. „Abnormální zmatenost.“ Já jsem abnormálně zmaten z návrhu tohoto zákona. To tedy jsem abnormálně zmaten, jo? „Apatie.“ To mi občas tady připadá taky po těch třech letech, kdy se nám tady nedaří absolutně nic prosadit proti stoosmičce. Nebo „známky tíživého stresu“. To tady tím trpím, už opravdu značně. Anebo „jednání zákazníka, které vybočuje z obvyklé obchodní praxe – jednání zákazníka, které vybočuje z obvyklé obchodní praxe takovým způsobem, které vyvolává obavy držitele zbrojní licence“. Tam přijde nějaký člověk a ten držitel zbrojní licence, bude mu vyvolána obava. Je to v důvodové zprávě, prosím vás, v zákoně to není, a teď mi řekněte, to myslíte vážně? Vy jste tady vyprodukovali něco na x stránek a to je opravdu blábol na blábol, jo? Já nevím, jak to jinak popsat. „Navržený § 39 odst. 6, který ukládá povinnost vágním způsobem a slovní vyjádření ohledně důvodného podezření v podstatě ponechávají plně blíže neupřesněné povinnosti na subjektivním zhodnocením prodejce zbraní a střeliva.“

Takže my budeme přijímat zákony, kdy na základě nějakého subjektivního posouzení někoho budeme někoho sankcionovat nebo budeme na něj volat policii nebo prostě – to tady přímo je napsané od toho spolku, který zase zastupují renomovaní právníci, kteří se zabývají zbraňovou legislativou: „Návrh působí dokonce až alibisticky, protože v podstatě částečně sejmul odpovědnost z Policie ČR, která rozhoduje o vydání zbrojního průkazu a pak o vydání výjimky nebo povolení na zbraně kategorie A až IB, s tím, že pokud s těmito zbraněmi držitel zbrojního průkazu něco takzvaně provede, nemůže za to Policie ČR, ale také prodejce, kterým zbraně a náboje na základě dokladu vystavených Policií ČR prodal. Tato filozofická konstrukce se jeví jako naprosto nepřijatelná.“ My tady sejmeme z policie nějakou odpovědnost, přeneseme ji na prodejce, prodejce je pod sankcí a ten prodejce bude takový génus, že tedy pozná abnormální zmatenost, apatii nebo výrazné známky tíživého stresu, pozná nestandardní chování zákazníka, které by mohly být známkou psychické nebo drogové závislosti, pozná jednání zákazníka, které vybočuje z obvyklé obchodní praxe způsobené vyvolávající obavy držitele zbrojní licence, anebo pozná vážně míněný pokus o zakoupení zbraně – to asi pozná, že k držení není zákazník oprávněn, když nebude mít zbroják a přijde tam, jenom se (nesrozumitelné), tak to asi pozná.

Z pěti věcí v té důvodové zprávě se dvěma by se dalo jakžtakž souhlasit, ale ty tři, to je absolutní blábol, jo? A na základě toho vy chcete tvrdě sankcionovat, odebrat jim zbrojní licence. Následkem této konstrukce může být i to, že i když dojde k porušení právního řádu držitelem zbrojního průkazu a zbraní, tak Policie ČR takzvaně předhodí mediálnímu davu jako viníka také prodejce zbraní a střeliva, protože nenahlásil, že se zjevně jednalo o podezřelé jednání. Takže to je prostě výborný – „vyviněním se toho, kdo by nad tím měl nést základní odpovědnost, a předhodit ho mediálnímu davu“, jak tady píše předkladatel. Vyjasnění této situace, protože samozřejmě jestliže vy někomu takto sáhnete do byznysu nebo uděláte mu prohlídku, ti lidé samozřejmě se budou bránit – nebo aspoň doufám, že když tu žijeme v demokratickém státě, máme právo nějaké obrany – a pak může trvat v přestupkovém jednání dlouhé týdny, v případě soudního sporu, kdy bude napadeno rozhodnutí o přestupku, pak až roky.

Po celou uvedenou dobu několika let však bude mít pravomocné rozhodnutí o přestupku vliv na spolehlivost prodejce zbraní a střeliva, který je na této spolehlivosti existenčně závislý. Když ten člověk se tím bude živit, tak vy ho prostě zlikvidujete, protože když ji ztratí, bude mu odebrána licence a nemůže svoji živnost provozovat. Dopadem prodlouženého (předloženého?) návrhu v případě jeho přijetí by pak mohl mít oznamování jednání typu, že kupující těžce dýchal, byl například zarudlý, což však může znamenat jen nastydnutí. Prodejce by měl zřejmě v zájmu zachování své spolehlivosti oznamovat policii raději absolutně všechny případy, což by ve svém důsledku vedlo k zahlcení Policie České republiky, protože pak by nedělala nic jiného, než prověřovala v uvozovkách podezřelé jednání při nákupu zbraní a střeliva. Vy vlastně dostanete ty prodejce, pakliže to projde, do

situace, že oni, aby si chránili svoje záda, budou, jak píše ta skupina, nahlašovat i takovéhle nesmysly, že tam někdo přijde, bude mít červené tváře a bude kašlat.

Pokud Ministerstvo vnitra, potažmo vláda jako navrhovatel považuje za nezbytné upravovat oznamovací povinnost podezřelého jednání, pak je třeba takové jednání jasně definovat, což není ani – to jsou znovu ty, jak říkám, „bylo by možno, mohlo by se jednat“. Prosím vás, takhle nemůžeme přece připravovat legislativu. Pak je třeba takové jednání definovat jasně a dále je spojit s možností zbraň či střelivo neprodat. Zde by bylo třeba též vymezit, za jakých okolností půjde pouze v uvozovkách a jen o splnění oznamovací povinnosti a za jakých možností neprodat zbraně nebo střelivo. Z hlediska praxe však zřejmě může jít jen o extrémní situaci, kdy by se osoba chovala agresivně nebo z jejího chování by bylo jasně patrné, že není schopna rozpoznat, co se kolem ní děje. A to opět, když jsme se bavili s prodejci, jak jsem říkal, jsou to lidé, kteří jsou z prostředí armády, z prostředí policie, lidi, kteří nejsou žádní šilenci, kteří by tyto věci nedokázali už za stávající legislativy dneska jasně identifikovat. Bez popsaného zásadního přepracování nemůžeme, prosím vás, pane ministře, tento návrh akceptovat, ani se k němu připojit.

Dostanu se k bodu 2 § 57 odst. 2, který zní: „Pokud ze stanoviska informace orgánu veřejné moci vyplývá, že osoba, která s nimi nakládá, představuje vážné nebezpečí pro vnitřní pořádek nebo bezpečnost.“ To je ta věc, která je tam nově doplněná, počítá s ní i nový zákon, opět opakuji i pro veřejnost. Měli jsme k tomu připomínky a budeme mít k tomu připomínky, budeme mít k tomu i pozměňovací návrhy. Rozšíření institutu zajištění zbraně tak, jak je navrženo v novele, není zcela akceptovatelné. Zadržení je obecně chápáno jako krátkodobý zajišťovací institut. Dle návrhu by se však mohlo jednat o zajištění na dobu až několika let – tam není nějaká lhůta, dle všeho však minimálně několika měsíců, než proběhnou všechny opravné prostředky v rovině správního práva a eventuálního soudního přezkumu.

S ohledem na to, že návrh neobsahuje možnost přezkumu institutu zajištění konkrétními opravnými prostředky, lze se zjevně domáhat nápravy toliko cestou soudního přezkumu, což je pro toho, kdo je napaden tímto, velice zdouhavé a z hlediska času a nákladů zcela neúměrné, a je to velice náročné. Takže my to tady... když to bude na základě nějakého toho udání, tak vy prostě se dostanete do situace, že budete chtít svoje zbraně zpátky, dostane se to třeba na té vší do nějakého veřejného povědomí, začnou si na vás lidi ukazovat, a vám bude trvat několik měsíců až několik let, abyste se dobral nějaké nápravy.

Důvodem pro zajištění zbraně tak není žádná objektivní skutečnost či událost, ale dle návrhu stanovisko nebo informace orgánu veřejné moci, ze kterého vyplývá, že osoba, která s nimi myšleno zbraně, střelivo, případně nějaké doklady, nakládá, představuje vážné nebezpečí pro vnitřní pořádek nebo bezpečnost. Opět mi tady chybí rozkomentování toho statusu, vnitřního pořádku a bezpečnosti do nějaké šíře. V první řadě je třeba uvést, že orgánem veřejné moci je kterýkoliv strážník obecní policie, kterýkoliv úředník územního samosprávného celku, který je oprávněn vydávat správní akty, protože tím jedná za úřad, obecní úřad nebo případně krajský úřad, dále úřední osoby vykonávající zákonné zmocnění, například každá lesní stráž, myslivecká, rybářská, ochrana přírody. Stanovisko, informace není správním aktem, který by byl přezkoumatelný. Tam není ta přezkoumatelnost. Držitelé zbrojních průkazů jsou tak vydáni na milost a nemilost subjektivnímu vyjádření mnoha tisíc osob, a to bez toho, aby mohli v reálném čase namítnout aspoň jejich vyloučení nebo se bránit jinak než soudně.

Připadá vám normální tady to, abyste měl jedinou možnost svého opravného prostředku pouze soudní? Někaké dlouholeté tahanice... Takto je to prostě koncipováno. Možná mi to vyvrátíte nějakou argumentací, budu rád, samozřejmě proto probíhá tady diskuse. Ale naši právníci – nebo právníci, kterým jsme zadali ty naše analýzy – takto na to právo pohlíží. Samozřejmě dva právníci, tři názory, že jo, to tak může být. Ale prostě takto je to tady z naší strany napsáno, proto máme ty výhrady. A prosil bych tady konkrétně, abyste mi to případně tedy vyvrátili. To vše s dopadem až několika měsíců až několika let.

Nebezpečí zneužití ze strany osob, které vykonávají veřejnou moc, je zde velice vysoké, a to s dopady, které mohou být pro držitele zbrojního průkazu či zbrojní licence přímo existenčně likvidační. Kromě podnikatelů v oboru zbraní a střeliva jsou na držení zbrojních průkazů či zbrojních licencí existenčně závislí také profesní myslivci. Takže máme tady obrovskou skupinu myslivců jak profesních – bažantnice, oborníci, myslivecké stráže a myslivečtí hospodáři. Dále jde o zaměstnance bezpečnostních agentur, osob, které jako zaměstnanci provádějí výcvik se zbraněmi nebo působí jako správci střelnic. Pokud uvedené osoby přijdou, byť jen dočasně, na pár měsíců či let o zbrojní průkaz či svoji licenci, znamená to pro ně ztrátu zaměstnání se všemi existenčními následky. Musíme si uvědomit, že celá řada lidí prostě pro výkon své profese v různých cěbeeskách a podobně má zbrojáky prostě, jo?

Tady se o tom jednoznačně hovoří: „U všech držitelů zbrojních průkazů k ochraně zdraví, života, majetku by to samozřejmě znamenalo závažnou osobní újmu v tom, že ztrácí možnost bránit sebe, své blízké nebo provozovat své zájmy a sporty.“ Takže nejenom že zasáhneme velké skupině lidí, které jsem tady jmenoval, do jejich profese, můžeme z nich udělat potenciální nezaměstnané, ale my tady zasahujeme v demokratickém státě, v demokratické společnosti, někomu do provozování svého zájmu nebo sportu. To znamená, chceme tady omezit nějakou skupinu lidí, která je svéprávná, splnila všechny svoje náležitosti, nehledě na to, a to jsem tady nezmínil, že většina takovýchto šílených a závažných trestných činů je spáchána nelegálně drženými zbraněmi, jo? My se tady prostě budeme se snažit postihovat držitele legálních zbraní, skupiny osob, kterých jsou desítky, stovky tisíc myslivců a dalších lidí pracujících v různých cěbeeskách a podobně.

My bychom se měli více, pane ministře, zaměřit na eliminaci nelegálních zbraní, které se také můžou na našem území objevovat, a samozřejmě trestné činy závažného charakteru, jako jsou vraždy a podobné útoky, jsou dost často páčány nelegálními zbraněmi.

„Orgán veřejné moci“ – protože novela pracuje s jeho stanoviskem či informací – „není ani při vytváření stanoviska či informací vázán žádným procesním postupem a v podstatě na základě svého dojmu označí někoho za nebezpečí pro vnitřní pořádek či bezpečnost. Uvedené připomínky – nikoliv návrh právní úpravy demokratického státu, ale totalitní praktiky.“ To tady píše tato skupina, že „tímto návrhem ve své podstatě se nejedná o právní úpravu demokratického státu, ale totalitní praktiky, které nebyly běžné dokonce ani před demokratickými reformami ve východní Evropě před rokem 1990“, jo? Včera jsem tady zaregistroval vaši paní kandidátku do Evropského parlamentu, která říkala, že musí výrazně bojovat 34 nebo 35 let po revoluci, že se nám tady vrací nějaké praktiky, a tady vidíte, že tento návrh zákona – tady říkají, že se vracíme před rok 1990, a je to z pera Ministerstva vnitra, které je v gesci STANu. „Je nutné si reálně uvědomit, že Policie České republiky by byla dle tohoto návrhu na základě sebenesmyslnějšího stanoviska či informace povinná tu zbraň zajistit“ – to znamená, přijde tam nějaké to udání – „policisté budou muset povinně konat, zajistit zbraň, střelivo či doklady, protože jinak by jednalo v rozporu s navrženou právní úpravou, a to bez toho, aby tento významný a v mnoha případech existenční zásah mohl jakkoliv zvážit. Ten policista musí prostě konat.

„Dále je nutné si uvědomit, že následná odpovědnost orgánů veřejné moci za jeho vydané stanovisko či informaci, které vydává třeba jedna fyzická osoba na základě subjektivního pocitu, bude vysoce pochybná. Orgány veřejné moci, respektive osoby, které za ně v drtivé většině případů vystupují, nejsou odborníky na zbraň, střelivo, bezpečnostní materiál a nejsou ani psychologové.“ Tady se píše, že tato připomínka je zcela zásadní.

Ještě tady mám v § 57 odst. 2 druhou připomínku této skupiny odborníků, asi pravděpodobně jiných odborníků, než máte vy. Oproti novému zákonu o zbraních zde navržená novela dokonce ještě rozšiřuje možnost zajištění zbraně i o zbraň kategorie D. To je to, co my tady znovu připomínáme, že vy říkáte, že tam nic jiného není, že jsou to jenom vlastně předražené dva paragrafy z té schválené věci, ke které jsme také zvedli ruku, ale oni tady říkají o té kategorii D, tedy o zbraních, k jejichž držení postačuje plnoletost

a svéprávnost. Otázka je, proč a jaký to má smysl, když takovou zbraň postačuje před zajištěním například darovat jinému člověku v domácnosti pouhým předáním. Nemusíte tam konat žádné úkony. Já mám vzduchovku, když ji daruji synovi, tak na to nemusím prakticky dělat vůbec nic. Jedná se tedy o nadbytečné a nepřijatelné opatření, které by napomáhalo protiústavnímu zásahu do soukromého vlastnictví.

Takže my se tady dozvídáme, že se vracíme před rok 1989, dozvídáme se tady, že tato novela zákona vlastně z našeho úhlu pohledu je protiústavní, prostě propisuje se do celé řady věcí. Do soukromého vlastnictví se vlamujeme. „Tímto by totiž bylo po Policii ČR zákonem přímo vyžadováno, aby byly zadrženy například i historické zbraně, starožitnosti, předovky na střelný prach a vzduchovky, u kterých přitom nemůže být jasné, kdo je skutečný vlastník, jelikož nejsou evidovány na konkrétní osobu jako zbraň kategorie ostatní.“ A připomínka z jejich strany je zásadní.

Dostávám se k závěru tady této skupiny a potom udělám úplný závěr svůj vlastní. Výše uvedené připomínky by měly být zohledněny i ve vztahu k nově schválenému zákonu o zbraních, který obsahuje stejné nedostatky, jako jsou napsány v této vaší novele a které je nezbytné odstranit pokud možno jeho novelizací ještě před nabytím jeho účinnosti. My máme vlastně ještě rok a půl čas ve své podstatě. Takže já se domnívám z mého úhlu pohledu v této věci, jak jsem tady zmínil, že vy jste tady prostě s velkým humbukem připravili něco, co ve své podstatě má řadu chyb. Připravili jste něco, měli jsme velké očekávání, zapojili jste do toho i nás ze strany opozice. My jako opozice jsme byli vstřícní, řekli jsme: ano, připojíme se, ale nedali jsme vám na to stoprocentní souhlas, protože jsme očekávali, že se objeví něco, co jste vy deklaroval, jak výrazným způsobem posílíte vnitřní bezpečnost naší země, jak už se vlastně nebude opakovat tato věc. Já si samozřejmě také nepřeju, aby se tato věc opakovala, ale vy jste nepřišli s ničím novým, než jste do této novely, kterou tady projednáváme, dali dva paragrafy účinného zákona, který nabyde účinnosti 1. 1. 2026, ke kterému jsme měli výhrady a který jsme chtěli upravovat už vlastně v té době, kdy jsme ho schvalovali.

Takže za mě je to zatím všechno a byl bych rád, kdybyste mi, pane ministře nebo pane předkladateli, odpověděl některé otázky, na ty věci týkající se prodejců, a samozřejmě budu taky rád, když se nějak vyjádříte k té vaší ostudné tiskové konferenci. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Máme zde řadu pěti faktických poznámek, kdy jako první je přihlášená paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová, poté pan poslanec Kukla, Koten, pan ministr Rakušan, pan poslanec Letocha. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla reagovat, protože pan Lang mě tady několikrát citoval, pane ministře, a chtěla bych říct, že vy víte, že jsem ten zákon kritizovala, kritizovala jsem ho z důvodu toho, že v rámci digitalizace, která je velmi přínosná, takže proč je jeho účinnost až od 1. ledna roku 2026? A teď se i potvrzuje, že právě digitalizace a propojení systémů a předávání informací je tou nejdůležitější věcí. Vy jste řekl, a pan Letocha to ví, že když jsme tady ten zákon schvalovali, tak já jsem mu říkala, proč se tam nedá toho 1. 7. roku 2024 už při projednávání toho zákona? On mi říkal: Půjde to samostatným zákonem a prakticky dojde jenom k posunutí účinnosti. Já jsem tomu nerozuměla, proč tomu tak je. Teď už tomu rozumím, protože prakticky tak, jak tady hovoří kolegové, a znovu se potvrzuje to, že s migračním paktem jste nemluvil pravdu o zpřísnění trestu pro převaděče, nemluvil jste pravdu. Tak teď za další, protože ona se jenom neposouvá ta účinnost, ale vy jste tam doplnil zbraně toho typu D, které nejsou registrované, které nikde prakticky nemají žádnou registraci, a vůbec prostě nechápu, jak jste mohl zase nás přivést

v omyl, že říkáte: Já tady předkládám návrh, kde se jenom posouvá účinnost, ale my pak zjišťujeme, že se tam doplnily věci s největší pravděpodobností na váš návrh, které v tom návrhu předtím nebyly.

Takže to z mé strany, abych i já na to zareagovala, protože tady jsem byla několikrát zmiňována. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně za dodržení času. Nyní tedy pan poslanec Martin Kukla. Nevidím ho v sále, takže poprosím pana poslance Radka Kotena, a připravit se potom může pan ministr. Prosím pěkně.

Poslanec Radek Koteň: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl reagovat na ctěného kolegu Langu. Samozřejmě že v těch věcech má pravdu. Zneužitelnost toho paragrafu je poměrně obrovská, a jakým způsobem by se dal vykládat orgán veřejné moci, to je samozřejmě taky velmi vágní formulace, takže určitě bych se k tomu připojil, protože zneužitelnost toho paragrafu je velmi, velmi obrovská. Díky.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Zase děkuji za dodržení času. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuju, paní místopředsedkyně. Já mám dvě volby, pane poslanče Langu, prostřednictvím paní místopředsedkyně: buď se teď pustit v těch dvou minutách do ideových střetů a vyjadřovat se k tomu, co je vstřícnost, co je změna názoru, co je pozvání na kulatý stůl a spolupráce opozice s koalicí a nesplnění nějakých výroků – to teď dělat nebudu. Já jsem se dohodl s paní předsedkyní Schillerovou, že budu teď reagovat jenom věcně, co mně ty dvě minuty dovolí, protože já ten tisk dneska chci projednat, tak uvidíme, protože jednací den asi není omezen zatím žádnou další dobou, tak já si myslím, že to dneska zvládneme dojet.

Za prvé, demonstrativní výčet, to je v právním řádu zcela obvyklý instrument, zeptejte se svých kolegů právníků v poslaneckém klubu. Je to instrument, který se používá v mnoha zákonných normách. Mohu vám řadu z nich ukázat s není to nic neobvyklého. To je prostě něco, co je běžně používáno.

Za další, subjektivní posouzení té situace. No, subjektivní posouzení je třeba to, a to se běžně děje, že rodina upozorní na rodinného příslušníka – rodina, protože je zodpovědná – o kterém ví, že drží zbraně, je držitelem zbrojního oprávnění, a ona upozorní na změněný psychický stav. Momentálně jsme teď v Ústeckém kraji takový případ měli a je to zcela normální, je to preventivní opatření ze strany policie a je správné.

My tady jsme v té systémové diskusi, jestli je preventivní zadržení zbraní správné, nebo není, s já tvrdím, že není samospásné pro takové události, které se staly na Filozofické fakultě, ale může jim předcházet. Pokud nás někdo upozorní, ať je to učitel, ředitel, ať je to rektor, děkan, ať je to rodinný příslušník, na změněný psychický stav, který nezachytil lékař, a jsou preventivně zabaveny zbraně, tak z mého úhlu pohledu je to, pane kolego, mnohem lepší, než když se tak nestane. Ty následky můžou být tragické.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Letocha, který je zároveň zpravodajem, poté se připraví pan poslanec Mašek. Prosím.

Poslanec Petr Letocha: Děkuji za slovo. Budu teď jako poslanec, nikoliv jako zpravodaj. Přiznám se, úplně nerozumím tomu, co se tady teď děje, protože zákon o zbraních a střelivu byl od počátku, jak mimochodem i pan Lang zmínil, nekonfliktní téma. Bylo to něco, na čem jsme se shodovali jak při zmíněném zákoně, který už jsme projednávali a je schválen prezidentem, tak i při přípravě téhle rychlé novely. Je pravda, že jsme se bavili v předsálí o tom, z jakého důvodu to chcete vetovat, tu devadesátku. Mě to samozřejmě mrzí, ale já nebudu tady nějak víc k tomu v tuto chvíli říkat, jenom jeden názor v rámci toho hlavního důvodu, co vy jste tady neustále zmiňovali, a to je, že ten orgán veřejné moci, že je možná sporný nebo že to nějakým způsobem může být zneužito. Já bych to chtěl vrátit zpátky. My jsme se vlastně po té události z 21. prosince snažili všichni najít nějaký způsob, který bude umět eliminovat to, co se stalo, a to, že orgán veřejné moci bude moci upozornit na nějakou podezřelou osobu, je za mě naprosto v pořádku a je to to, co potřebujeme, je to to, na čem jsme se shodli, že je v zákoně o zbraních důležité, stejně tak nahlásování podezřelých nákupů. Ve chvíli, kdy by si někdo v nějakém případě možná chtěl s někým vyřizovat účty a nahlásil někoho, že na něj míří zbraní, a policie přijede, tak policisté jsou většinou příčetní – ne většinou, policisté jsou příčetní, takže bych v žádném případě nedával někomu záminku, že by si tímto způsobem mohl snad s někým vyřizovat účty, a věřím, že nadále se ta debata povede v konstruktivním duchu a že ve své podstatě se nám to podaří dneska doprojednat. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Opět děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Jiří Mašek, poté pan poslanec Růžička. Prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Vážená paní místopředsedkyně, pane ministře, kolegyně, kolegové, já bych se k tomu chtěl také vyjádřit. Já tam vidím zásadní problém. Pane ministře, v důvodové zprávě je, že je to reakce na tragickou událost na Filozofické fakultě. My máme téměř půl roku poté a my nevíme, co se na té Filozofické fakultě stalo, my nevíme, na co reagujeme, my nevíme, jaké pasáže zákona o zbraních je potřeba na základě nějakých zjištění měnit, a vy jste si vzal jako svůj program to, že hned na začátku jste do toho šel razantně s tím, že musíte něco udělat, protože druhá otázka je vzít na sebe osobní zodpovědnost. Jsou státy, kde třeba i ministři odstupovali nebo policejní prezidenti po podobné tragédii. Vy jste přišel rovnou do protiútku a ten protiútok byl v tom, zaúkolovat kohokoliv jiného nějakými povinnostmi, aby se situace rádooby zlepšila.

Takže nezlobte se, teď vy jste do toho vsunuli něco, co tam původně nebylo, pro co jsme nehlasovali, a to je konkrétně ta kategorie D, v současnosti kategorie N0, a to je kategorie, která se neeviduje, to je kategorie, na kterou nepotřebujete zbrojní průkaz, a na základě nevráživosti mezi občany může dojít k tomu, že policisté vám budou dělat domovní prohlídku, i když tu vzduchovku v podstatě ani nevlastníte. Takže nezlobte se, vy jste to posunuli úplně někam jinam. Já o tom budu mluvit ještě ve svém příspěvku.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Zase děkuji pěkně za dodržení času a máme tady nyní řadu čtyř přihlášek k faktickým. Nejprve vystoupí pan poslanec Pavel Růžička, poté pan poslanec Radek Vondráček, Petr Letocha a pan ministr Rakušan. Prosím.

Poslanec Pavel Růžička: Děkuji, paní předsedající. Já se budu také držet věcných věcí. To, co říkal tady pan ministr, preventivní zadržení zbraně, ano, to je v pořádku, to my nezpochybňujeme, to je věc, která je zcela běžná. A podle čeho, pane ministře, se toto odebrání zbraně provedlo? Podle zákona současného, který platí, takže ono všechno funguje, pane ministře. Všechno funguje.

Víte, minulé volební období jsme také dělali novelizaci. Vy jako člen výboru pro obranu jste se té novely vůbec nezúčastnil... pardon, výboru pro bezpečnost. Vy jste se této novely vůbec nezúčastnil. Zpravodajka byla paní poslankyně Černochová a můžu vám říct, to bylo úplně něco jiného, bez jakýchkoliv politických ataků. To, co vy děláte s kolegou Letochou, to je k pláči! Je škoda, že jste tento zákon, kde byla shoda u všech politických stran, takovýmto způsobem zpolitizovali tak, aby píárově z toho vyšel vítězný STAN, ale ono se vám to trošičku nepovedlo, protože to, co jste předložili, to je opravdu ostuda.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Já zase děkuji a nyní vyzvu pana poslance Vondráčka k jeho vystoupení v reakci na průběh rozpravy. Prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo. V rámci vystoupení kolegy Langa zazněl kompletní právní rozbor, čímž třeba zkrátil můj příspěvek o 80 %.

Vy tady mluvíte o rychlé novele. Díky tomu, že tady vznikla debata, že nesouhlasíme s projednáním v režimu § 90 odst. 2, už to rychlá novela nebude. Tak bych vás teď požádal, pane ministře, abychom tedy už tu debatu provedli řádně, už to nebude rychlovka, abyste to už neprojednávali silou, ale abychom tomu nechali plné lhůty v jednotlivých výborech, zejména v ústavně-právním, protože vždy, když se přijímá podobná legislativa, je potřeba provést test proporcionality. My tady máme ústavou a Listinou základních práv a svobod chráněna nějaká práva, jako je soukromí, jako je obydlí, a v tomto přímém kontrastu je samozřejmě potom někdy právo státu zajistit svou vnitřní bezpečnost. Ale tady opravdu musí být nějaká proporcionalita a vyváženost. Vynechal jsem právo na spravedlivý proces, protože tady vlastně může dojít k zabavení bez toho, že by došlo k nějakému řízení, takže ty námitky tady jsou.

Já bych chtěl zdůraznit, že i v tomto volebním období jsme ukázali, že se dokážeme domluvit, a ten příklad, to je ta volební triáda. My jsme se tady dohodli na třech zásadních změnách volebních zákonů včetně změny ústavy a domluvili jsme se. Tak prosím, je potřeba se nezaklínat tím, co se stalo 21. prosince, ta strašlivá tragédie, a prosím, nevyužívejme toho, abychom pod záminkou rychlého legislativního řešení přijímali něco, co je v rozporu se Listinou základních práv a svobod. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Nyní je přihlášen pan poslanec Letocha. Prosím.

Poslanec Petr Letocha: Děkuji za slovo. Stále říkáte, že my říkáme, že je třeba rychle přijmout tuhle novelu. Já bych připomněl, že my všichni, to znamená jak koalice, i opozice byla po situaci z minulého prosince připravena něco s touto novelou velmi rychle udělat. A jak jste tady, pane Vondráčku, prostřednictvím paní předsedající, zmínil, že jste připraveni se domluvit a jste toho schopni, tak to je přesně stav, který my jsme měli za to, že už je, že už proběhl, protože my jsme tu dohodu už tady několikrát udělali. My jsme měli přísliby od vašich kolegů, že devadesátku podpoříte a že tento návrh zákona pustíte ve zrychleném čtení. To znamená, teď říkat, že se chcete znovu dohodnout, je fajn, ale upřímně, toto mi moc nenásvědčuje tomu, že byste se chtěli dohodnout nějakým racionálním způsobem, jak tomu třeba bylo u toho prvního zákona.

Je tady celá řada věcí, na které bych chtěl ještě reagovat. Pan kolega Mašek tady tvrdí, že v podstatě nevíme, na co máme touto novelou reagovat. Pro nás je v tuto chvíli velmi podstatné, aby právě mohla policie zadržet zbraně ve chvíli, kdy ji na to upozorní orgán veřejné moci, a bohužel to vypadá, že i na tomto se tady v tuto chvíli neshodneme a že nad tím tady půjde politická debata, byť i tento instrument, byť trošku v jiném znění, obsahuje i původní zákon, který jsme již schválili.

Zároveň bych chtěl reagovat také na paní Vildumetzovou, která tady zmínila – já to mohu potvrdit, že jsme se bavili, jestli bychom u těchto instrumentů mohli už v tom původním zákoně změnit jejich účinnost, a mé vysvětlení tehdy bylo takové, že to nelze z jednoho prostého důvodu. Tady ta novela, kterou jsme připravovali a schvalovali na začátku roku, byla úplně jiná, než je tento zákon. Má prostě postavenou jinou kostru, má jiné číslování zákonů, takže nedá se to jen tak jednoduše z tohoto vyvodit. Proto jsme připravili tuto rychlou novelu, abychom mohli (Předsedající: Čas!) velmi rychle reagovat na tu situaci, ale chtěli jsme reagovat všichni společně. Děkuju.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji. Ještě načtu omluvu, co dorazila. Omlouvá se pan vicepremiér Marian Jurečka od 18 hodin z pracovních důvodů.

A nyní je přihlášen s faktickou pan vicepremiér, prosím tedy pana ministra Rakušana. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuju, paní místopředsedkyně. Ony se tady strhly ty faktické, je to legitimní právo. Já jsem měl v plánu reagovat, pane kolego Langu, prostřednictvím paní předsedající, psal jsem si spoustu poznámek, k tomu určitě faktické nestačí. Na tu věcnou diskusi jsem se těšil, těšil jsem se na několik dalších kolegů, kteří k tomu vystoupí, ale tady je potřeba bohužel reagovat na některé věci, které nemají věcný charakter, ale mají charakter politický.

Já se chci vrátit na začátek. Přece začátek návrhu tohoto zákona byl zcela jednoduchý. My jsme společnými silami schválili legislativu, která bude platit od 1. 1. 2026 a v některých momentech zpřisňuje některé parametry zákona o zbraních tak, aby mohla policie preventivně lépe konat a předcházet tomu, aby docházelo k podobným tragédiím. To je celý záměr zákona, který tady byl, a my jsme se pouze rozhodli po politické shodě nebo pokusu o ni na pracovní skupině dva parametry toho nového zákona přenést do toho stávajícího, jenom abychom se vrátili k té samotné podstatě. Nic jiného se tady neděje.

Na pana kolegu Vondráčka. No, snaha se domluvit – ano, tady přece byla a byla široká. Byl tady zbraňový kulatý stůl, byla tady pracovní skupina, všichni přizváni, existuje pracovní

skupina, která, jak řekl pan kolega Lang, se může bavit o dalších aspektech, takže ta vstřícnost tady je.

A na pana kolegu Maška, že po půl roce nic nevíme – je tady zpráva GIBSu. Příští týden policie chce informovat o své analytické zprávě a rozhodnutí Vrchního státního zastupitelství, kdy ukončí stále ještě ve lhůtě prošetřování daného případu, je na něm, to ministr vnitra opravdu neovlivní. Takže neříkejte, že vám něco tajíme. My nic jiného k dispozici nemáme. Jaképak tajemí? Co to je za hlouposti?

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času, přeji hezký večer. Nyní vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Koteň, následuje pan poslanec Vondráček. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Radek Koteň: Děkuji za slovo. Já bych se tady vrátil vzhledem k tomu, že to tady zaznělo od pana kolegy Vondráčka, vaším prostřednictvím: v minulém volebním období, tam skutečně opozice a koalice se shodly téměř na všem, na té zbraňové legislativě, takže díky tomu, že tehdy Jana Černochová v podstatě sjednotila ty názory, které byly na zbrojní legislativu, a musím říci, že tehdy Ministerstvo vnitra odvedlo opravdu skvělou práci, proto na tom byla shoda napříč politickým spektrem.

V dnešní situaci v tom, v té lednové novele zbrojních zákonů, tam už tedy shoda nebyla. Opozice měla připraveny pozměňovací návrhy, nicméně vy jste se tehdy rozhodli, že v podstatě půjdete jenom svojí cestou, nedáte si říct. A nyní to, co my jsme tam chtěli změnit, v té novele, která tedy se schválila v lednu nebo během ledna, v průběhu ledna, tím pádem jste okopírovali právě ty paragrafy, které byly rozporované námi a měli jsme na ně připraveny pozměňovací návrhy. Tak samozřejmě, když je znovu chcete protlačit, nyní ještě v devadesátce, tak se nedivte, že jsme vám to, tu devadesátku, zavetovali.

A skutečně jedině, co by v této situaci mohlo pomoci proti takovému činu šíleného střelce, je propojení registrů, ale to tady v té novele skutečně není. Takže si myslím, že je legitimní se tady o tom bavit, je legitimní neubírat slušným držitelům zbraní jejich práva a popřípadě je vystavovat nějakým bych řekl vykonstruovaným věcem, které by mohly vést k vyražení dveří u domů a porušení domovní svobody. Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Taktéž děkuji za dodržení času. Poprosím pana poslance Vondráčka, aby přednesl svoji faktickou poznámku, následuje pan poslanec Růžička. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Vondráček: Zaznělo více věcí, na které bych chtěl reagovat. Dobře, tak já začnu možná trochu obecně, že lidé mají tendenci se mýlit, u ministrů to někdy platí dvojnásob. Od toho je Poslanecká sněmovna, abychom tady v otevřené diskusi a při svobodě slova, kterou tady máme, abychom tu věc projednali.

Kdybych byl novinář a měl vymyslet nějaký titulek, tak bych možná napsal Spor o vzduchovku, protože opravdu to, co ten problém nasvítilo, byla kategorie D nebo chcete-li, N0, a já jsem neslyšel jediný – nebo nebylo mi nijak doloženo, že není pravda to, co mi bylo sděleno, že to tam bylo přidáno opravdu dodatečně a bylo to tam přidáno ze strany ministra vnitra, a proto vznikl tento problém.

Ted' je otázka, jestli se budeme pořád točit v kruhu, nebo jestli se někam posuneme, budeme debatovat o pozměňovacích návrzích, a abyste mohl dát pozměňovací návrhy, tak (to) samozřejmě musíte projednat v prvním, v druhém čtení, proto už nejsme v § 90. Snažím se to nějakým způsobem konstruktivně postavit zpátky na koleje, tu debatu. Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní tedy vystoupí pan poslanec Růžička a následuje pan poslanec Volný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Růžička: Děkuji, paní předsedající. Já bych zareagoval na pana kolegu Letocha. Já jsem si sem vzal k sobě zápisy z jednání. První jednání, to se jednalo zejména ohledně psychotestů, to byl velký obsah jednání, a já jenom tady doplním ze zápisu: „zástupce ANO kritizuje červenou dlaždici, ANO nebude souhlasit s uložením zmocnění pro vládu do stávajícího zákona, ANO žádá experta k vyjádření k počtu sebevražd v bezpečnostních sborech“ a tak dále – „to, kdo je držitelem zbrojního průkazu, má vidět pouze policie, ne orgán místní samosprávy. Pokud starosta ví, že má problémového občana, může se v takové (situaci) obrátit na policii., ze zkušenosti taková spolupráce funguje“ a tak dále a tak dále a tak dále. Takže neříkejte, že v tom prvním jednání byly jenom samé shody. Nebudu číst dál, protože tam těch připomínek bylo daleko víc. Pak bylo druhé jednání. Ano, z toho jste si, pane ministře, na tiskové konferenci vzal: hnutí ANO návrh novely podle devadesátky jednacího řádu podpoří, pokud ostatní poslanecké kluby schválí vyšetřovací komisi ke střelbě na Filozofické fakultě. Ano, skutečně jsem to tam řekl. Bohužel, v rámci debaty jsem to tam upřesnil, že můžeme na základě té komise zjistit další věci, které můžeme novelizovat souběžně s tímto zákonem. Dál cituji: „Takzvanou červenou dlaždici považuji za neúčelnou. Podezřelé jednání má dovozovat policie“ a tak dále a tak dále. „Oznamovací povinnost má být stanovena jasně a určitě. Ve věci je třeba oslovit předsedkyni poslaneckého klubu ANO 2011.“

ANO nikdy neslibovalo, že s návrhem souhlasí, pouze že se o něm poradí. Toto je v zápisu, který tam napsali vaši příslušníci ministerstva. Závěr: ANO 2011 podporu nevyslovilo, poradí se.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Volný je následující přihlášený, pak pan ministr Rakušan s faktickými poznámkami. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Volný: Paní předsedající, děkuji. Kolegové, kolegyně, já jsem opravdu absolutní amatér v tomhle tématu, nicméně trošičku mě nadzvedl pan kolega Letocha, když tady takovým tím uplakaným stylem vyprávěl, jak to bylo hrozné v tom prosinci – já to podepisuji, nikdo by nechtěl, aby se to opakovalo – a jak očekávali, že všichni budeme jednotní a že tenhle zákon jim podpoříme, že jim tam dáme devadesátku. Jenom zapomněl na to – a tu paměť má opravdu krátkou – že ještě před třemi hodinami my jsme žádali o zařazení bodu Vyšetřovací komise. A myslím si, že by bylo důležité, aby i v rámci tohoto projednávání se to oslovilo a parlamentní vyšetřovací komise měla šanci se k tomu dostat, měla šanci o tom hovořit. To jste nám bez absolutního mrknutí oka zastřelili a tady budete fňukat o tom, jak jste si mysleli, že bude vzájemná dohoda, jak si tady budeme padat kolem krku. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní (je) tedy s faktickou poznámkou přihlášen pan ministr Rakušan, následuje pan poslanec Letocha. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Ano, děkuju. Já skutečně fakticky. Oprávnění zadržet zbraně a střelivo podle nového zákona o zbraních a střelivu lze využít pro zadržení zbraně a střeliva jakékoliv kategorie, to znamená i zbraní kategorie nepodléhající ohlášení N0, a to proti současnému zákonu i z důvodu zabránění v jednání, které může představovat ohrožení života a zdraví. Už nyní se mohou zadržovat i zbraně kategorie D. Do § 56 se nedoplňuje širší výčet zbraní, ale doplňuje se nový důvod v písmenu n).

Za další, rozdíl spočívá pouze v tom, že v novém zákoně o zbraních lze zbraně kategorie N0 z preventivních důvodů jejich držitelům odejmout prostřednictvím takzvaného zadržení, zatímco podle návrhu novely současného zákona by to mělo být možné v rámci institutu zajištění.

Za další, především není pravda, že odnětí zbraní kategorie N0 – respektive D – podle současného zákona, a to i s případným využitím policejního vstupu do obydlí, nový zákon na rozdíl od navrhované novely neumožňuje. To prostě není pravda.

Pan kolega Růžička, ale i ostatní, i pan kolega Vondráček mluví o vzduchovkách, ale zbraně kategorie D jsou například i funkční historické zbraně, a nelze někomu nebezpečnému opravdu nechat funkční historickou zbraň a tři kilogramy střelného prachu k tomu. Prosím, neříkejme, že kategorie D jsou vzduchovky. To je velmi zásadní zjednodušení, které se tady podsouvá.

A pokud tady říkáme, že jsme silou něco protlačili, pane kolego, prostřednictvím paní předsedkyně, ten zákon už se připravoval za vaší vlády, v podstatě úplně stejný. My jsme ho jenom předložili a v aktuální bezpečnostní situaci (Předsedající: Čas.) chtěli schválit.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan poslanec Letocha, následuje pan poslanec Růžička. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Letocha: Děkuji. Tak já bych chtěl tedy říct, jak probíhalo to vyjednávání, ať už co se týče na kulatém stole, kde jsme se bavili o tom, co by bylo možné z toho zákona použít zrychleně a co by možné nebylo, respektive tehdy jsme se bavili o tom, že vznikne pracovní skupina, a na základě té pracovní skupiny jsme se bavili o vzniku tohoto zákona. To znamená, to skutečně bylo součástí té dohody. A ano, na první pracovní skupině jsme skutečně nebyli všichni v samé shodě, protože jsme se bavili o nějaké debatě, brainstormovali jsme toto téma, říkali jsme různé možnosti, různé varianty, ale závěrem té první pracovní skupiny bylo takové, že ani hnutí ANO, ani SPD neměly problém s tím, že bychom připravili novelu zákona, kde bychom tyto dva body dali. Ano, bavili jsme se také o možných psychotestech, ale odborníci z praxe nám vysvětlili, že v tuto chvíli to není úplně účelné.

A co se týče po té druhé schůzi, tam je pravda – jsem rád, že jste to tady veřejně řekl na mikrofon, co tam padlo. Po té druhé schůzi jsme skutečně nevěděli, jakým způsobem se

hnutí ANO k tomuto postaví. Nicméně několikrát mě vaši kolegové ujišťovali, že přes to, co jste všechno na té skupině řekl, tak že platí dohoda, že budeme chtít tuhleto novelu společně protlačit podle § 90. To, že jste si to nakonec uvnitř v poslaneckém klubu rozmysleli, je vaše samozřejmě plné právo. Jenom chci říct, že tato dohoda skutečně byla, několikrát mi byla potvrzena vašimi kolegy. Takže pokud vy jste se na tom dohodli těsně před načítáním prvního čtení této novely, tohleto my už opravdu ovlivnit nemůžeme

Každopádně pro mě je v tuto chvíli důležité, abychom se shodli minimálně na tom, že pokud bychom chtěli tento zákon přijmout do konce tohoto roku, aby měla smysl v podstatě tato rychlonovela, na které jsme se všichni nějakým způsobem podíleli, tak bychom měli (Předsedající: Čas.) skutečně začít jednat racionálně.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vypršel vám čas, takže poprosím pana poslance Růžičku s jeho faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Růžička: Děkuji, paní předsedající. Já k panu ministrovi, ke skupině D nebo NO. A vidíte, pane ministře, tady je vidět, že to ustanovení je napsané absolutně špatně, protože kolik právníků se na toto ustanovení dívá a vykládá ho, tak nejsou jednotní, ale to přece není smysl zákona. Prostě paní Bačkovská to napsala absolutně špatně. Napsala to špatně a my jsme teď tady od toho, abychom to upravili, a udělali jsme to tak, aby právně, když se na to koukne soud, když se na to koukne advokát, když se na to koukne policista, aby ten výklad byl zcela jednoznačný. Tady z toho, to, co se tam napsalo, vznikne bramboračka a nikdo vůbec nebude vědět, jak to paní Bačkovská myslela.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní s faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Mašek, následuje pan ministr Rakušan. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Paní předsedkyně, děkuji za slovo. Já na pana kolegu Letochu, vašim prostřednictvím. Je pravdou, že na výboru pro bezpečnost mě oslovil tuším kolega Zuna s tím, že kolega Růžička na tom pracovním jednání na pracovní skupině navrhl nějakou výměnu tohoto typu. Já jsem se tam od toho distancoval, protože jsem neměl možnost v tu chvíli s kolegou Růžičkou mluvit, a on mi to následně vysvětlil, jak to celé bylo. Nicméně tak, jak to tam bylo položeno, že měníme vyšetřovací komisi za devadesátku, tak jsem se od toho skutečně distancoval, že takhle to možné není.

A pak bych chtěl říct, pane ministře: nebagatelizoval bych tu skupinu D, a to v tom smyslu, že se jedná o několik milionů obyvatel této republiky, kteří nemusí v podstatě ani tu vzduchovku, ani nějakou historickou zbraň vlastnit, protože to nelze ani verifikovat, protože to nepodléhá zbrojnímu oprávnění, a tím pádem vy vlastně můžete na pokyn nějakého orgánu veřejné moci, jak jste říkal – místostarosta, ředitel nějaké školy, prostě to není ani blíže definované, ten okruh těch lidí – poslat Policii České republiky, aby provedla poté, co ten dotyčný odmítne vzduchovku vydat, protože ji třeba ani nevlastní, tak že mu mohou udělat tu domovní prohlídku. A to je opravdu průlom do domovní svobody a do čl. 12 Listiny základních lidských práv a svobod, takže opravdu to je zásadní změna, která tam původně nebyla, a teprve když jsme se s tím detailně seznámili, tak jsme na to reagovali, jak nyní reagujeme, a proto tady o tom mluvíme.

A samozřejmě chybí výčet jasných indicií pro to, aby prodejce zbraní na něco upozornil. Je to tam fakt vágně a mělo by to být přesně specifikováno.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. Nyní poprosím pana ministra s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Tak já už teď opravdu se zavážu, že to bude poslední faktická. Nechme běžet dál rozpravu a budu reagovat zase po několika dalších částech, pokud se nespustí lavina faktických.

Jenom jedna věc. Přece ale zcela logicky: my máme nový zákon, ten jsme odsouhlasili, tam je jiná systematika. Tak neříkejte, pane kolego Růžičko, prostřednictvím paní předsedkyně, že je v tom zmatek. Úplně jednoduchá mechanika – my ustanovení nového zákona teď roubujeme na zákon starý. V novém zákonu jsou nějaké změny, jiná systematizace zbraní, takže tam je všechno zcela přehledně dáno. Pokud teď ale věcně dvě ustanovení, věcně dáváme do starého, původního zákona, samozřejmě ten systém, označení, systematika vypadá jinak, než je v novém zákoně. To není neschopnost, to není zmatek, to není rozhodně – a proti tomu se vymezují – nějaká chyba paní kolegyně Bačkovské. To je věcná snaha dát tato dvě opatření z nového zákona do toho starého a tam to logicky, zcela logicky, musí vypadat jinak. Ale nevím, jestli chceme tuhle situaci posuzovat objektivně, nebo ne.

A ještě jedna věc k těm vzduchovkám. V novém zákoně se vzduchovky opravdu podle § 123 nezajišťují. Budou se zadržovat podle § 122 zbraně všech kategorií – ještě jednou: zbraně všech kategorií – nebezpečnému člověku. Nebezpečnému člověku preventivně se budou zadržovat zbraně všech kategorií. To je přece adekvátní, normální reakce, která v nějaké společenské situaci přichází. (Předsedající: Čas.) Nerozumím.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní poprosím pana poslance Růžičku s faktickou. Vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Růžička: Děkuji. Pane ministře, já jsem tady řekl, že to ustanovení, o kterém se my tady bavíme, je prostě nesrozumitelné, protože není na to jednotný názor ohledně kategorie D.

A já bych tady, jak vy jste říkal k těm historickým zbraním – já vím, že vám, protože vy tomu nerozumíte, oni vám to teď rychle poslali – tak já bych to jenom řekl: do kategorie D nebo N0 patří expanzní přístroje, akustická plašička ptactva – sada, neaktivní zbraně zahrnuté do kategorie PO, například zrezivělé, nefunkční torzo vykopané zbraně, za c) historické zbraně, například vyrobené do 31. prosince roku 1890. Podívejte se, pane ministře, jakou konstrukci má zbraň vyrobená do prosince roku 1890. To je zbraň, která má tak nízkou společenskou nebezpečnost, že prostě proto je to zařazeno do té kategorie D. Plynové zbraně nejvyšší ráže 6,35, to jsou takzvané slabé vzduchovky, paintballové, airsoftové a odborné zbraně, de facto hračky pro dospělé. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: No, pane... A pan ministr ještě bude reagovat. Já myslela, že už můžete zůstat u pultíku v rozpravě, ale nikoli. Prosím, vaše dvě minuty.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Pan kolega Růžička mi jistě odpoví už v rozpravě jako takové. Jednu poznámku – rozumím, nerozumím, každopádně zbraním rozumíte více než já jako bývalý voják, pane kolego, prostřednictvím paní předsedkyně, jako bývalý prodejce zbraní, to je jednoznačný fakt. Ale rozumím tomu natolik, abych věděl, že ta zbraň, ač se jí konstrukčně vysmíváme, protože byla vyrobena do roku 1890, se třemi kily střelného prachu dokáže zabít. Ještě jednou – dokáže zabít. A mně je úplně jedno, jestli člověku, který má nějaký zásadní problém, který je označen jako člověk nemocný, člověk, který potenciálně v určitý okamžik může spáchat trestný čin násilné povahy, tak mně opravdu jako občanovi této země, ne jako lobbistovi za určitou skupinu obyvatel, prodejců zbraní a podobně, ale mně je jako občanu úplně jedno, jestli je ta zbraň konstrukčně zastaralá z roku 1890, nebo je to Glock. Mně to opravdu je jedno. Kritériem je, jestli tahle zbraň v rukou toho člověka, který má potenciál a je potenciálně nebezpečný, může zabít, nebo nemůže zabít, a ta zbraň zabít může. Tak já vůbec nevím, proč se tady pouštíme do nějakého vzájemného přezkušování z toho, kdo tomu lépe rozumí a méně rozumí. Zbraním určitě vy rozumíte víc, nicméně si trůfám říct, že prevence před tím, aby někdo zabil, a vědomí a úmysl předkladatele, aby toto bylo co nejvíce v rámci této zákonné úpravy možné těmito okolnostem a situacím předejít, tak tomu možná rozumím lépe já. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Paní poslankyně Peštová ještě bude reagovat s faktickou poznámkou. Pane poslanče, tedy posečkejte. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Berenika Peštová: Děkuji za slovo, paní předsedající. Já se samozřejmě nechci nějak vlamovat do té vaší debaty, ale pane ministře, já si myslím, že zabít můžete čímkoli. Zabít můžete autem, zabít můžete autobusem, zabít můžete motorkou. Prostě všechno ve své podstatě, když bude mít v ruce nebo držet v ruce člověk, který chce něco udělat, všechno se může stát zbraní. Takže já rozumím – říkám, poslouchám tady bedlivě tu vaši debatu i o historických zbraních, ale říkám, zbraní se může stát cokoli.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan poslanec Růžička v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Růžička: Děkuji, paní předsedající. Já bych se ještě v krátkosti vrátil k tomu, co říkal pan ministr. Pane ministře, samozřejmě, máte pravdu, dá se určitě zranit i vzduchovkou, s tím, že tyhle ty historické zbraně, kdyby opravdu byly společensky nebezpečné, určitě nebudou v kategorii D. Já se tady s vámi nechci pouštět – schválně se pak podívejte, jak je konstrukčně řešená takováhle zbraň. Tam je prostě nula nula nic, to je, jako když vám hodím kámen do oka.

Tvrzení předkladatele ohledně zpracování platných ustanovení, která nabudou účinnosti v novém zákoně o zbraních až od 1. 1. 2026, je nepravdivé, jelikož předkládaný návrh jde

velmi výrazně za hranice již přijaté platné úpravy. Nejzávažnější chybu představuje v navrhovaném § 57 faktické umožnění provádění domovních prohlídek u osob, které nejsou držiteli zbrojního průkazu, a to bez soudního příkazu, a to skrz zajišťování domněle držných zbraní kategorie D, což zákon č. 90/2024 neobsahuje a nemožňuje.

Dále ustanovení § 39 odst. 6 týkající se podezřelých převodů je koncipováno způsobem, který jej ve svém důsledku činí nevymahatelným pro rozpor se základní zásadou správního trestání, tedy zákaz sepisování legislativy podléhají sankcím skrz neurčité formulace a pojmy. Důvodová zpráva uvádí, že ustanovení jsou přímo převzata ze schváleného textu nového zákona o zbraních a střelivu. Oproti právní úpravě, která by měla platit po roce 2026, nepřináší předkládaný návrh věcné změny. Tato skutečnost je však flagrantně nepravdivá, § 123 odst. 1 zákona č. 90/2024 upravující zajištění zbraně se totiž vztahuje pouze na zbraně podléhající registraci a ohlášení současné kategorie A až C1, nevztahuje se na zbraně nepodléhající ohlášení současné kategorie D. Klíčové je, že právní úprava v § 56 odst. 3 zákona č. 119/2002 pojí s nevyhověním výzvě k vydání k zajištění zbraně oprávnění policisty vstoupit do obydlí, jiných prostor nebo na pozemek, lze-li předpokládat, že se zde zbraň nebo střelivo nalézají. Zbraně kategorie A až C1 byly do těchto kategorií zařazeny pro jejich obecně vyšší míru účinnosti, a tedy legitimní potřebu státní moci mít přehled o jejich držení. Pokud jste si jistý tím, že historická zbraň z toho roku 1800 je tak nebezpečná, tak ji přearťte do těchto kategorií. Oproti tomu střelné zbraně kategorie D, tedy historická předovka – to se nabíjí zepředu takovým tím šťouchátkem, musí se tam dát kule a střelný prach, aby to vůbec střílelo, jedno nabití je, nevím, dvacet minut – vzduchovka ráže 6,35 a dále menší airsoftové zbraně jsou obecně považovány za méně účinné a jejich držení zákon o zbraních na jednu stranu pojí s výrazně nižší mírou regulace a současně ani nepožaduje jejich registraci.

Občan může očekávat, že ve vztahu ke kategoriím A až C1 může být vyzván k vydání zbraní, u nichž provedl registraci oznámení, a tedy by je měl držet. Eventuální výzva k jejich vydání je tedy spojena s vysokou mírou jistoty, že této výzvě lze vyhovět. Dobrovolným vydáním zbraně lze předejít, znemožnit aktivaci ustanovení o oprávnění policisty k okamžitému vstupu do obydlí a hledání registrované zbraně v něm. Oproti tomu v případě zbraní kategorie D, k jejichž držení není potřeba zbrojní průkaz, které nejsou registrovány, si nikdo nebude moci být jist, že bude čelit výzvě k vydání zbraně, kterou opravdu má, respektive u níž lze v souladu s centrálním registrem zbraní předpokládat, že by ji mít měl, ať už by šlo o omyl oznamovatele, omyl policie nebo cílené lživé oznámení, například v rozvodovém řízení, či snad dokonce účelové zneužití právní úpravy. Toto ustanovení zavádí faktickou možnost provádění domovních prohlídek bez soudního příkazu. Přestože je navrhováno v rámci zákona o zbraních, paradoxně bude dopadat především na osoby, které nejsou držiteli zbrojního průkazu. Ustanovení, jak je navrhováno, je tím v rozporu s čl. 12 odst. 2 Listiny a zjevně odporuje testu proporcionality dle čl. 12 odst. 3 Listiny.

Druhá změna zavádějící povinnost obchodníků oznamovat podezřelé převody nemůže v navrženém znění plnit svůj účel. V nejlepší případě je navržena příliš vágně, aniž by adresát této normy mohl vědět, kdy začíná a končí jeho oznamovací povinnost. Odkazování na důvodovou zprávu je v této souvislosti nepatřičné, nelze od průměrného prodáváče požadovat, aby prováděl interpretaci na úrovni odpovídající spíše znalostem soudců vyšších soudů. Tím je založena faktická neúčinnost daného ustanovení. V nejhorším případě je ustanovení navrženo vágně, tedy naopak právně zdatný držitel zbrojní licence se může spolehnout na skutečnost, že v souladu s uvedenou zásadou nemůže být za porušení vágně stanovených povinností uložena sankce. Tím je založen rozpor daného ustanovení s čl. 7 Úmluvy a čl. 39 Listiny, když postih fakticky plyne z důvodové zprávy – interpretace, a nikoliv přímočaře ze zákona.

Naopak v rovině čl. 1 ústavy je návrh v tomto směru v rozporu s postulátem právního státu. Dává bezbřehé možnosti postihu držiteli zbrojní licence. Na správním orgánu interpretací vládního ustanovení na dovozené porušení daného ustanovení může navázat

odnětí zbrojní licence dle čl. 36 zákona č. 119/2002. Odvolání proti odnětí licence nemá odkladného účinku. V případě dovození nezákonnosti soudem by se držitel zbrojní licence mohl domoci navrácení licence, například zrušení nezákonného rozhodnutí při běžných lhůtách správních soudů, přibližně po třech letech. V tomto směru jde o ustanovení potenciálně likvidační pro podnikatele, držitele zbrojních licencí, i v případě následného soudního zásahu v jeho prospěch.

Já bych tady řekl některé zkušenosti, které byly řečeny i na tom kulatém stole. Já vám tedy vysvětlím, jak se kupuje zbraň. Nejdřív potřebujete získat nákupní povolení od Policie České republiky, takže dotyčný člověk zajde na policii. Policie ve správním řízení mu vydá nákupní povolení. Jde k prodejci, tomu prodejci dá zbrojní průkaz a vybírá si zbraň. Když si vybere zbraň, prodejce ho zapíše do Centrálního registru zbraní, kde se mu propíše uvedené nákupní povolení. Kupující si zbraň odebere, dojde na policii a zbraň přihlásí, takže policie v krátkém úseku toho dotyčného vidí minimálně dvakrát – minimálně dvakrát. Já se ptám, pane ministře: při událostech na Filozofické fakultě pochybil někdo z prodejců, že se odkazujete a zpřísňujete tyto podmínky? To by mě zajímalo, jestli tam nějaká chyba byla.

Vy jste potom rozjel kampaň červené dlaždice. Já už jsem to komentoval od začátku, když jste s tím přišel, že to je naprostá hloupost, a já teď vysvětlím proč: protože červená dlaždice, to je v CRZ toto okno (Ukazuje papír.), kde bylo pouze uvedeno, aby prodejce, když má nějakou pochybnost, volal na telefonní číslo. Já jsem udělal to, že jsem na to telefonní číslo zavolal, a ten dotyčný policista vůbec nevěděl, která bije, odkázal mě, ať volám na zbraně. Tak to fungovalo v tom prvopočátku. Teď jste to maličko vylepšili. Zase ta úvodní obrazovka prodejce, když si ji rozkliknu, tak tam na mě vyskočí neuvěřitelná – neuvěřitelná tabulka. To fakt musel navrhnout člověk, který s tím má neskutečné zkušenosti... Takže mně jako prodejci, když se bude zdát osoba divná, kterou bych chtěl nahlásit, tak já si to rozkliknu a řeknu mu: Prosím vás, pane, můžete mi říct, jak se jmenujete, abych si tady do tabulky vypsál vaše jméno? Můžete mi, prosím vás, říct datum narození? Můžete mi říct telefonní číslo? Mail? A ještě, prosím vás, potřebuju tady v té tabulce zakliknout: Vy si chcete koupit zbraň a střelivo, na niž nemáte oprávnění? Nebo: Chováte se agresivně? Víte, jak to probíhá? Když budu prodávat zbraň, někdo se bude chovat agresivně, tak mi určitě nebude sdělovat telefonní číslo a mail, jo?, budu volat na 158. Toto jsou úplně zbytečné věci. Vy tu policii zatěžujete úplně zbytečnými věcmi. Tohle vůbec nedává smysl. Jako prodejce jsem se s tím setkal dvakrát, když si nějaký Slovák bez zbrojního průkazu chtěl koupit malorážkové náboje, a já jsem mu je odmítl prodat, protože neměl zbrojní průkaz český. Tak jsem volal na 158, ať policie přijede, protože se choval agresivně. Ale za deset let jsem se s tím nesetkal. Obtelefonovával jsem si velké prodejce zbraní, nikdo s tím žádný problém takovýhle nemá. Pokud má problém, volá na 158, ale nebude tady vyplňovat nějakou nesmyslnou tabulku v době, kdy ho obtěžuje kupující.

A ještě vám prozradím, pane ministře, jednu věc. Ne každý, kdo stojí za tím pultem, má přístup do CRZ, tam je omezená skupina lidí, nemusí to být každý prodáváč. Já jsem to třeba u sebe dělal tak, že jsem tam měl přístup jenom já. Jsem povinný střelivo tam zaevidovat do 48 hodin, takže jsem to třeba dělal jednou denně. Když chtěl někdo zbraň a chtěl si domluvit prodej zbraně, samozřejmě jsem tam byl a zapsal jsem tu zbraň okamžitě, protože jsem musel vytisknout doklad na převod zbraně a zapsat tu zbraň policii do CRZ. Takže nekomplikujte to. Pokud je problém, volejte 158, protože všechno ostatní je absolutně zbytečné.

To, že když si někdo koupí určitý počet nábojů, že to obchází kriminální policie a zjišťuje, proč si někdo koupil, já nevím, 300 nábojů... Kolega Lang tady o tom mluvil – pokud někdo střílí z větší dálky, tak si koupí stejnou šarži.

A víte, co mě třeba, pane ministře, mrzí? Vy se furt oháníte bezpečností, jak to chcete zkvalitnit – a proč tam na Ministerstvu vnitra nikoho nenapadlo, že zrušíme nákupní povolení prostřednictvím datové schránky, aby si to nemohl nikdo udělat dálkově, ale aby se na tu policii musel dostavit? Vy jste nad tím vůbec nepřemýšleli, vůbec jste nad tím nepřemýšleli!

To tam máte lidi, kteří na to nepřijdou? Proč tuhleto povinnost, aby policista viděl a zhodnotil toho, komu je vydáváno nákupní povolení, proč to přehazujete na prodejce? Já to nechápu. Vy to chcete zkvalitňovat, ale nikoho nenapadne, že zrušíme vydání nákupního povolení pomocí datové schránky, aby tam každý přišel osobně. To je pro mě fatální chyba. To jste do toho zákona měli dát. Když to vypíšu tady do té tabulky, když tam budu mít nějakého problémového zákazníka – paní Bačkovská mi řekla, že když nevím, tak to nemám vypisovat, takže tam napíšu jméno: nevím, datum narození: nevím, telefonní číslo: nevím, mail: nevím a odešlu to na policii. Za jak dlouho přijedou? Za den, dva, tři, pět? Prostě vymýšlíte tam opravdu hlouposti.

A ještě bych upozornil na to, kdy pan plukovník Prchal na tom jednání – vy jste tam nebyl, vy jste měl mítink s těmi svými voliči v Karviné zrovna, pan Letocha tam taky nebyl, protože ten byl on-line – tak ten to tam řekl: Červená dlaždice je pouze informace. Tam běží tomu prodejci, kdy CRZ bude odstavený a co se má dělat, a popřípadě se upozorní, že je nová kategorie střeliva, takže tohleto je taky absolutně špatně. A já se vůbec divím, protože minulé volební období jsme fakt s tou skupinou, kterou vede paní Bačkovská, spolupracovali, ta práce byla famózní, tady to prošlo jako nůž máslem, paní současná ministryně Černochová to perfektně zmanažerovala jako zpravodajka, a tady my se dohadujeme, tady vy nám říkáte údaje, které nejsou pravdivé, dáváte sem ustanovení, která se můžou vykládat různě, jsou na to různé právní výklady. My jako hnutí ANO chceme, ať je to jasné, ať je přesné, ať nemusí být žádné dohady. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí pan poslanec Mašek v obecné rozpravě, připraví se pan poslanec Kolovratník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mašek: Vážená paní předsedkyně, kolegyně, kolegové, mnohé už tady bylo řečeno a já bych se chtěl vrátit lehce do minulosti. Předchůdcem dnes účinného zákona o zbraních čili zákona č. 119/2002 Sb. byl zákon č. 288/1995 Sb. Hlavním důvodem pro jeho přijetí bylo zakotvení principu nárokového pojetí práva na nakládání se zbraní po splnění zákonem stanovených podmínek. Tyto podmínky jsou bezúhonnost, spolehlivost, zdravotní způsobilost. Dále pochopitelně zákon vyžaduje dosažení věkového (limitu) – kromě výjimek, například školy, sportovci 18 let, a pro skupiny D a E, které zbraň nosí, je přísnější, a to 21 let – tak také svéprávnost. Ta souvisí s tou zdravotní způsobilostí a uvedením řádného, tedy zákonem specifikovaného důvodu žádosti o nabytí zbraně. Tento princip se u nás aplikoval již od roku 1990, kdy sice stále platil zákon č. 147/1983 Sb., ale tento komunistický zákon byl nahrazen zejména právě proto, že neobsahoval to nárokové pojetí práva a stále existoval prostor pro eventuální korupci a zvlášť při rozhodování.

Tisk 689, návrh novely zákona 119/2002 Sb., počítá s ukončením období, kdy toto pojetí bylo po splnění podmínek nárokové, byť právo na nakládání se zbraněmi nepodmiňuje souhlasem, jako to kdysi bylo u dnes už neexistujících uličních výborů a podobně, ale naopak to staví negativně, a to nesouhlasem orgánů veřejné moci, za čímž pochopitelně musíme v reálném světě vidět i například zpravodajské služby. Teď to myslím v dobrém, protože my jsme zpravodajským službám i na výborech pro bezpečnost v tomto slibovali legislativní součinnost, a z hlediska bezpečnosti jim chceme tam, kde to má smysl, vycházet vstříc, nicméně zde je to schováno za neurčitý pojem orgán veřejné moci, a to je vlastně trošičku skryté v tom, že řada našich spoluobčanů může z pozice v uvozovkách orgánu veřejné moci ukázat na někoho prstem s důsledky, které jsme zde diskutovali.

Dalším, ještě závažnějším problémem je uvedení zbraní kategorie D do výčtu zbraní, k jejichž zajišťování má na základě udání například toho orgánu veřejné moci docházet.

Pokud jsou totiž zbraně kategorie D neregistrované – to jsou například zde diskutované vzduchovky, kdy v § 57 odst. 2 dnes zmíněny jako kontext ustanovení § 56 odst. 1, tedy jde o zbraně, které byly zadrženy v souvislosti s nějakou nepravostí, například na ulici, a nikoliv o zbraně, které může policie zajišťovat dle současného ustanovení § 57 odst. 1 tak, jak to tady zmiňoval i pan ministr. Občan žádnou zbraň kategorie D mít nemusí, zatímco zbraně kategorie A až C1 ve smyslu jejich evidence v Centrálním registru zbraní má nebo je má mít, a může je tedy na základě výzvy policie vydat a tím provedení domovní prohlídky eliminovat. Ale co občan, který ani tu zmíněnou vzduchovku, airsoftku nebo jiné zbraně, třeba historické, nemá, je někým pouze označen a nemá co vydat, čili jemu hrozí ta domovní prohlídka?

V praxi by při přijetí návrhu z textu 689 znamenalo do budoucna možnost použitím ustanovení 57 odst. 5 provedení domovní prohlídky u kohokoliv bez vazby na jakoukoliv zbraň. Prostě by úmyslně šli hledat s tím, že nic nenajdou, bez souhlasu soudu, bez vědomí státního zástupce, zcela mimo trestní řízení a také bez ohledu třeba na poslaneckou či senátorskou imunitu. Tento návrh je tak v rozporu s ustanovením čl. 12 Listiny základních práv a svobod, který váže možnost narušení domovní svobody toliko na trestní řízení. Z tohoto pohledu se jeví tento zákon minimálně jako nedodělek, možná silnějšími slovy je možné ho označit i jako zmetek. Přitom návrh sám ve své důvodové zprávě odkazuje na tragickou událost na Filozofické fakultě. Slovy: „Důvodová zpráva, obecná část číslo 1. Důvod předložení návrhu: Návrh novely zákona č. 119/2002 Sb. je předkládán coby dílčí opatření v reakci na tragický útok ozbrojeného útočníka na půdě Filozofické fakulty Univerzity Karlovy, k němuž došlo v odpoledních hodinách 21. prosince 2023.“ Je pravda, pane ministře, že v reakci na tuto událost jste mimo jiné svolal tu první pracovní skupinu, která se týkala především psychotestů. Tam jsme to na odborné úrovni oddiskutovali. Byli tam skutečně odborníci, kteří k tomu měli co říct, a v podstatě jsme se shodli na tom, že ty psychotesty aktuálně nejsou řešením. Mluvili jsme s jakýmsi předstihem k tomu, že praktický lékař má tu možnost už dnes – a měl i v minulosti – poslat pacienta na psychotesty a totéž dělal, pokud věděl, že jeho pacient je držitelem zbrojního oprávnění, a seznal, že je nějakým způsobem jeho psychický nebo fyzický stav zásadně změněn a mohlo by to být ohrožením pro jeho samotného i pro druhé, což se samozřejmě v určitých případech dělo, nicméně tam jste vy sám navrhl – a to nám přišlo velmi smysluplné – aby ten lékař měl informaci ve svém patientském softwaru nebo zdravotním softwaru o tom, že ten dotýčný má zbrojní oprávnění a je držitelem zbraní. To jsme velmi podporovali, dokonce jsme vás vyzývali k tomu, aby právě toto ustanovení, které je smysluplné, bylo urychleně přijato a aby byly učiněny technické předpoklady k tomu, aby tato část mohla platit již o rok dříve, čili od 1. ledna 2025. To jsme opustili a vy jste se věnoval těm věcem, které jdou udělat rychleji, ale přitom příliš smyslu nemají, to je to zatížení prodejců nesmyslnými hlášeními tak, jak o tom tady mluvil kolega Růžička. Přitom jste vy nositelé těch informací už dnes, protože při nákupu zbraně nebo munice si chodí u některých skupin žadatelé žádat o nákupní povolení na Policii České republiky a ta informace tam prostě existuje.

Ukázalo se, že – zatím nás nikdo nepřesvědčil o opaku – vůbec nebyla vyhodnocena ta Filozofická fakulta a to, co vy jste odkládal jako velké očekávání, že nám řekne Generální inspekce bezpečnostních sborů, jsme se po pěti měsících dozvěděli od té inspekce, že žádný ze zasahujících policistů nespáchal trestný čin, což nám ale řekl již několik měsíců dopředu ředitel generální inspekce Hendrych na výboru pro bezpečnost, že nic takového nepředpokládá. Co je ale zajímavé a o čem my tady úplně mluvit nemůžeme, je, že stejný ředitel při tom vyhodnocení v neveřejné části nás informoval zhruba o pěti bodech, které se týkaly taktického řízení a operačního řízení akce na Filozofické fakultě, kde budou dávat metodické pokyny Policii České republiky, a v podstatě na to by mělo navázat další úplné vyhodnocení té akce. Pane ministře, vy jste u toho byl, respektive policejní prezident, když nám paní státní zástupkyně Bradáčová a následně i dozorující zástupkyně Murinová na dvou různých výborech řekly: Na to se ptát můžete, to jsou věci, které jdou mimo vlastní trestní

řízení, a vy na to máte právo odpovědi. Tou odpovědí byla zmiňovaná začerněná zpráva a dodneška se nestalo vůbec nic.

Pane ministře, vy říkáte – respektive ti, co připravovali tento materiál, tento zákon, v důvodové zprávě – že jde o reakci na to, co se stalo na Filozofické fakultě. Ale pane ministře, my dodneška vůbec nevíme, co se tam stalo, neznáme motiv toho střelce, neznáme způsob jeho nakládání se zbraněmi. Jenom se proslychá, že to byl aktivní střelec, který využíval nějaký sportovní klub, a využíval ty zbraně řekněme nadměrně. Spekulovalo se o tom, jestli je to psychiatrický pacient nebo byl psychiatricky léčen. Tady je zajímavé, že najednou státní zástupci v reakci na to, co se objevilo v tisku, že byl psychiatricky léčen, tak paní dozorující státní zástupkyně Murinová vystoupila na výboru, tu mlčenlivost prolomila a řekla, že to není pravda, že se psychiatricky neléčil.

Prostě my se dozvídáme řadu věcí, na které by eventuálně ten zákon měl reagovat. Ukazuje se, pane ministře, že nezafungovalo vůbec nic, a to ve smyslu, jak to, že rodina nebo blízcí neviděli na tom Kozákovi nějaké změny a nenahlásili to Policii České republiky. Nebo to nahlásili Policii České republiky a policie nemohla na tu informaci reagovat?

Prostě je tam řada dalších otázek. Psychotesty u tohoto člověka by zjevně nepomohly, protože on se psychiatricky neléčil a on se na to připravoval zřejmě dlouhodobě. Ale my to zase nevíme, pane ministře, protože vy nám nic k té věci neříkáte – a nejenom pozůstalí, ale i celá veřejnost na to čeká, a pane ministře, to jsou ty důvody, proč my navrhuje z určité už bezradnosti zřízení vyšetřovací komise, protože vy to vymlčujete celé. A váš protiútok je v tom, že děláte tato v uvozovkách kosmetická opatření, která nejsou vůbec domyšlená, která zasahují do základních lidských práv a svobod každého z nás.

Takže já si myslím, že opravdu tímhle způsobem nelze v tom pokračovat. Je třeba si uvědomit a zvážit fakt, že vlastní návrh tak, jak je předložen, trochu ukončuje v České republice nárokové vydávání zbrojního průkazu pro splnění sice přísných, ale zákonem stanovených podmínek, a vrací nás před rok 1990, kdy právo na zbraň bylo nenárokové, akorát s tím, že v tomto případě nebude předmětem toho, že někdo bude posuzovat to na začátku, ale to odnětí zbraně bude moct být na základě toho, že na vás někdo ukáže prstem a Policie České republiky bude reagovat, aniž by měla schválení soudcem nebo státním zástupcem.

Takže ty věci jsou poměrně z mého pohledu jednoznačné v tom, že cíl vlády byl přijmout bezprostředně po té události co nejdříve nějaká hmatatelná opatření, což jste se pokusil udělat. To, které by opravdu pomohlo, a to je to provázání informací mezi Policií České republiky a zdravotnickým softwarem praktických lékařů, tak to kupodivu se odsouvá. A nejenom, že to nebude fungovat s velkou pravděpodobností od 1. ledna 2026, ale zřejmě to bude fungovat až od poloviny roku 2026. Takže tam, kde by za tím mělo být větší úsilí, vynaložit peníze a učinit to, co jste slibovali, když jste šli do vlády, a to, že s digitalizací pohnete, tam se vám to nedaří a vsadili jste na buzeraci normálních lidí – ale takovým způsobem, že to nic neřeší. Ukazuje se i na případu té tragédie na Filozofické fakultě – ukažte mně to, co by toho vraha Kozáka zastavilo. Žádné z těch opatření, které tady plánujete, by to nebylo. Takže ten zákon má nějaký způsobem upravit chyby v legislativě, a přitom ale tam ty chyby nejsou anebo jsme je po vyhodnocení té Filozofické fakulty nenašli.

Už to tady mí předřečníci říkali, že naše zbraňová legislativa patří k těm nejlepším na světě. A my jsme se všichni přesvědčovali – já jsem byl účastníkem té první pracovní skupiny, nebyl jsem na té druhé, protože tam jsem nebyl přizván, nebyl tam kupodivu přizván z opozice nikdo z výboru pro bezpečnost a zastupoval nás tam kolega Růžička, takže to byl jenom přenos potom informací, které jsme se dozvěděli jako členové bezpečnostního výboru zprostředkovaně. Ale tam jsem chtěl říct, že ten první pracovní stůl, kde jsme diskutovali o psychotestech, tam jsem nabyt určitého, jak se ukázalo později, asi příliš velkého optimismu v tom, že tam jsme si skutečně slíbili, že budeme pokračovat podle toho, kde se ukáže, že jsou

nějaké chyby a nedostatky, a že legislativu budeme postupně, pokud to bude nutné a pokud pro to bude důvod, upravovat. Nic takového se ale následně nestalo. Od toho prvního výkřiku, který my jsme pod tlakem schválili, kde skutečně nebyla ta kategorie D a kde jsme si mysleli, že se objeví mimo jiné jasný výčet třeba pro prodejce, co spadá pod události, aktivity, vjem prodejce, co má hlásit, co nemá hlásit, ale aby to bylo kontrolovatelné, aby to bylo nějakým způsobem jasně objektivizované – nic takového se nestalo, to návrh novely vůbec neobsahuje.

Čili z mého pohledu si myslím, že jsou to tak zásadní z mého pohledu chyby anebo nedostatky, které je otázka, jestli bude možné upravit nějakými pozměňovacími návrhy, a já bych si dovolil dát návrh k vrácení předkladateli k přepracování, aby tam některé ty věci byly zásadně změněny už od samého počátku. Děkuju za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ano, eviduji váš návrh. Nyní s faktickou poznámkou bude reagovat na probíhající rozpravu pan poslanec Koten. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji za slovo. Já bych tady rád zareagoval na svého předřečníka, ctěného Jiřího Maška, vaším prostřednictvím. Já bych se přimlouval také – nebo navrhoval bych také vrácení k dopracování, protože vzhledem k tomu, že už přišla pozvánka na další pracovní skupinu k zbraňové legislativě někdy po dvacátém tohoto měsíce, tak možná by bylo rozumné probrat ty jednotlivosti tam. Bylo by asi dobré, kdyby byla přizvána i odborná veřejnost, aby se k tomu mohla vyjádřit, co se týká držitelů zbraní, ať to jsou LIGA LIBE, LEX, myslivecká jednota a podobně. A myslím si, že by to přineslo daleko více možných podnětů pro to, kde by se to třeba dalo ještě zlepšit, ale rozhodně co se týká digitalizace a toho, co by skutečně pomohlo, to tento zákon nebo tato novela zákona skutečně neřeší, protože propojení je dané, propojení dvou registrů – ať je to tedy zdravotní dokumentace plus Centrální registr zbraní – a i vy jste říkal, že k tomu potřebujete skutečně minimálně rok a půl až dva roky času. To jediné, co by pomohlo, tam není, takže pojďme se o tom bavit třeba i na té pracovní skupině na Ministerstvu vnitra, a zkusme to tedy uvést do nějakého použitelného stavu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. Vracíme se k obecné rozpravě. Poprosím tedy pana poslance Kolovratníka, aby se ujal slova, a následuje pan poslanec Vondráček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobrý večer a děkuji za slovo. Před chvílí se mě někteří kolegové ptali, proč nebo s jakým obsahem budu vystupovat tady k debatě o střelných zbraních, tak tím bych měl své vystoupení uvést pro vás, kolegy a kolegyně, občany, pro pana ministra. Do té debaty se zapojuji z toho důvodu, že jsem také držitelem zbrojního průkazu a držitelem tří zbraní krátkých – dvou sportovních a jedné pro osobní ochranu – nějaké dva, tři roky zpátky.

Já třeba ten proces, o kterém před chvílí mluvil kolega Růžička, jak to je dnes nastaveno, jak si zbraň pořizujeme, jak fungují správní úkony a procesy s policií, vůbec se zkouškami, osobně znám a je to moje osobní zkušenost. Já jsem se rozhodl tady do té debaty zapojit nebo připojit poté, co jsem poslouchal argumentaci obou stran – pana ministra versus

mí kolegové, kteří jsou v tom ponoření odborně mnohem více, ale je to možná dobré. Věřím, že mám jistý odstup vlastně jen coby pozorovatel – nebo chcete-li uživatel – střelné zbraně a člověk, který tedy v tom procesu je jako normální člověk, normální občan. A já, když jsem se podíval do textu té novely, která je velmi krátká – mohu říci ne úplně zúčastněně nebo částečně nezúčastněně – tak ona opravdu, a chápu to, že je tam ta dobrá myšlenka, reakce na to, co se stalo na konci loňského roku, ale ono mi to bohužel přesně připomíná to klasické úsloví: cesta do pekla je dlážděná dobrými úmysly.

A příliš nerozumím těm debatám, hádkám o to, jak ty skupiny probíhaly nebo neprobíhaly, ty kulaté stoly. Pan ministr teď je v jiné debatě, tak asi nebude se na mě plně soustředit, ale já dám ilustrační příklad. Když jsme podobné – nebo podobné, když jsme nějaké spory a nejasnosti měli u projednávání klíčového liniového zákona, který řeší přípravu dopravní infrastruktury, tak jsme u těch kulatých stolů a pracovních skupin, ale i neoficiálních, neformálních, seděli možná půl roku, bylo to v minulém volebním období, než jsme si všechno vyříkali a udělali ty kompromisy a dohody, a pak už vůbec takovéhle hádky tady na plénu nebyly, nestaly se. Ale to mi nepřísluší, nejsem u toho, nebyl jsem u toho, co jste si řekli, slíbili – neslíbili.

Já půjdu k tomu – ale možná ještě se k tomu vrátím, pokud tady kolega Mašek říká: Pojdme to přepracovat a sednout si k tomu stolu znovu, to by mi asi dávalo smysl, a teď to říkám jako divák zvenku, ale nebyl jsem u těch vašich debat – teď ale k tomu obsahu. Když jsem se v návaznosti na to, co si tady říkáte, podíval na internet a na reakce lidí z branže, z nějaké skupiny, komunity, tak jsem objevil název nebo popis tady té novely, který, pane ministře, mně se nelíbí, já ho odcituju jen jedinkrát v tom mém vystoupení a pak už ho říkat nebudu. Ti lidé nebo někteří z těch, kterých se to týká, to nazvali jako psychopatova novela. Víte, že já nemám rád tyhle výrazy a nebudu už je říkat víckrát, je to fakt jenom ilustračně. Ale ono to asi tak jako symbolicky a ilustračně ukazuje na to, co lidem vadí nebo s čím se nemohou ztotožnit. A to asi to nejzásadnější, jak jsem já pochopil a navnímal, je opravdu debata, jak tedy o zbraních D. Padly tady ty vzduchovky, historické zbraně, nějaké vzduchové plašiče a podobně, a ono argument, že jsou nebezpečné, že se s nimi dá zabít, to je fakt hodně citlivá debata. Dá se zabít taky nožem, nevím, baseballovou pálkou, jakýmkoliv ostrým nebezpečným předmětem, sekerou, a já to tedy vnímám tak, že ta debata by neměla být o tom, čím vším lze zabít nebo co by člověk měl mít u sebe, vnímám to spíš tak, co se může stát, anebo potenciálně jak ta obava, to riziko může být zneužito. Tedy cílení těch argumentů, těch kritických argumentů má čl. 12 Listiny práv a svobod, který zaručuje nedotknutelnost obydlí, domovní svobodu.

Vzpomeňte si, kolegové z koalice, když před x, mnoha, to už je spousta let, když jsme tady ve Sněmovně řešili v opačné roli novelu zákona o ochraně životního prostředí a prolamovali jsme tehdy, byl to ministr Richard Brabec, domovní svobodu ve vztahu ke znečištění, k těm komínům a podobně, jak i pro vás jako tehdejší opozici, pravicové strany ODS, to bylo hodně citlivé, jak jste se hodně bránili, aby to nebylo zneužíváno. A já – možná se mýlím, ale možná ne – jak to vnímám, jak jsem řekl jako uživatel té zbraně, člověk, který snad jsem normální, nepadá na mě žádné podezření, mám samozřejmě v trezoru uzamčeno pod zámkem podle všech předpisových, podle svého selského rozumu, ale tak to vnímám, jak si vykládám tu novelu a poslouchám argumenty kolegů: opravdu se nebojíte toho, že to bude zneužito, a nechme stranou tedy nás politiky, ale že se někde prostě znelíbíte nějakému obecně definovanému veřejnému činiteli, starostovi obce, členovi rady, možná tedy i politickému oponentovi, komukoliv, a on řekne: On je divný, on se chová podezřele, má doma třeba tu historickou zbraň s těmi, nevím, třemi kilogramy střelného prachu, a oni najednou budou mít oprávnění proniknout vám domů a zabavit tohle? Nemáte, pane ministře, tuhle obavu? Zkuste mi to vysvětlit, jestli se toho nebojíte. Já prostě tuhle obavu sdílím tak, jak tu debatu vnímám, a neútočím na vás. Říkám to tady prostě věcně, čeho se bojím: umožnění policii vstupovat do obydlí na základě opravdu velmi, velmi vágního ustanovení, umožnit zabavení těch zbraní na základě – a cituji: „Stanoviska nebo informace orgánů

veřejné moci,“ Ad absurdum, je to možná extrémní příklad, ale orgánem veřejné moci může být také škola, sociální pracovník, prostě tak, jak jsou ty orgány veřejné moci definovány široce, tak jestliže jakýkoliv veřejný orgán veřejné moci řekne: Ten je divný, ten je podezřelý, nám se nelíbil, najednou z té novely dává potenciálně možnost policii vstoupit do vašeho obydlí, a teď pozor, bez soudního příkazu. To je přece špatně. To je opravdu cesta do pekla dlážděná dobrými úmysly.

A to je vlastně všechno, co jsem k tomu chtěl říci. Zkrátka, tu devadesátku jsme zamítli, asi jsme si vysvětlili proč. Opakuji, nebyl jsem u těch vašich debat, ale když to jako divák tady vnímám, bohužel je mi to líto, ale konstatuji – nekritizuji – nebyly úspěšné. Opravdu byste si k tomu stolu měli sednout znovu a prostě zkusit najít dohodu, udělat, aby i opozice tohle chápala, abychom to nemuseli měnit, pokud k tomu budeme mít příležitost třeba v dalším volebním období, abyste zkrátka nešli takhle extrémně a neodvolávali se pouze na to neštěstí z konce loňského roku. Zvažte důsledky, zvažte to, co tady tlačíte. Myslím si, že kolegové, jak je znám, jsou ochotni si sednout, a ne k oficiálním formálním pracovním skupinám, kulatým stolům – normálně se domluvit a sednout si někde do kanceláře ke kafi. Připomínám, v minulém volebním období jsme tohle půl roku, týden co týden dělali kolem liniového zákona, kolem výkupu pozemků a vyvlastňování. Na té naší konferenci tiskové, když jsme tenhle zákon prosadili, bylo sedm zástupců všech parlamentních stran a dohodli jsme se, odpracovali jsme to a ten zákon funguje. Tak se zkuste tím naším přístupem tehdejší inspirovat a věřím, že pak vám ta práce půjde o něco lépe. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Poprosím pana poslance Vondráčka o jeho vystoupení a vás kolegyně, kolegové, o ztišení. Děkuju.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych chtěl poděkovat svým kolegům, kteří mluvili přede mnou, že v podstatě provedli i právní rozbor té situace, a já nepovažuji za nezbytné opakovat ty argumenty ještě jednou, takže možná se vejdu do rozsahu nějaké trochu delší faktické poznámky.

Já jsem nebyl na tom velkém zbraňovém kulatém stolu, který se pořádá. Už jsem se za to při tom prvním projednání panu ministrovi omlouval, byl jsem prostě někde jinde, nemohl jsem se z pracovních důvodů zúčastnit. Přiznám se, že reaguji až na připomínky odborné veřejnosti, které se objevily po předložení tohoto tisku v režimu § 90 odst. 2 jednacího řádu. Ale každá debata probíhá v nějaké společenské atmosféře, takže my jsme se pohybovali v nelehké společenské atmosféře po útoku osamělého střelce v budově Filozofické fakulty a samozřejmě měli jsme všichni velkou touhu a motivaci, abychom pro to něco udělali, a ta motivace trvá.

Nicméně v této diskusi jsme taky si vyslechli argument, se kterým já nemůžu než souhlasit, že ta událost v podstatě dodnes není uzavřená, dodnes není vyšetřena. A zrovna dnes jsme zase debatovali to, že jste nám neumožnili zařadit bod, na kterém bychom vůbec prodiskutovali možnost zřízení vyšetřovací komise. Možná je trochu nešťastné to označení vyšetřovací komise, ale tak se to jmenuje v jednacím řádu. Co my jsme chtěli, tak chtěli jsme vyřešit, si myslím, celospolečenskou poptávku nebo poptávku velké části české společnosti, aby se odpovědělo na položené otázky. Rozhodně to nemělo být nějaké inkviziční řízení, nemělo to vést k nějakým samostatným vyšetřovacím závěrům, ale měla to být opravdu diskusní záležitost, která by nás posunula třeba i v rámci legislativy, že bychom identifikovali ta slabá místa a mohli jsme změnit příslušným způsobem legislativu. To by byl výsledek té vyšetřovací komise. Ale výsledky vyšetřování nemáme a komise zatím zřízena nebyla. Proto možná i nabobtnala debata o tomto bodu, ale nabobtnala nad konkrétním ustanovením,

protože to, co říkali mí kolegové, je prostě pravda, že se zde ukládají povinnosti poměrně vágní a ne zcela přesně právně definovaným způsobem. Týká se to jednak těch prodejců, a zejména se jedná o zajištění zbraně, a to rozšíření institutu zajištění zbraně tak, jak je navrženo v novele, naráží na základní... vůbec na principy občanské společnosti a na základní práva, která jsou upravena v Listině základních práv a svobod. Zadržení má být obecně jenom institut velmi krátkého charakteru, krátkodobého, ale to zajištění se může protáhnout i na dobu řadu měsíců, v krajním případě i let, než proběhnou všechny opravné prostředky v rovině správního práva a eventuálního soudního přezkumu. Myslím, že to říkal zrovna poslední předřečník přede mnou, Martin Kolovratník, že cesta do pekel je dlážděna dobrými úmysly, a tady nesmíme rezignovat opravdu na základní principy občanské společnosti.

A je to něco podobného jako ty naše neustálé debaty, posledně dva a půl roku, o svobodě slova. Svoboda slova tu není proto, aby si každý mohl říkat to, co se nám líbí, ale aby mohl říkat to, co se nám zrovna líbit nemusí. A stejně tak zbraně samozřejmě mohou způsobit tragédie, když dojde k jejich kriminálnímu zneužití, na druhou stranu je to právě ta pomyslná tenká hranice, na které si můžeme demonstrovat, že společnost je pořád ještě demokratická a že tady fungují ústavní principy.

Já tedy děkuji za to, že už se přestává používat termín rychlonovela, že jsme pochopili, že to asi nepůjde nějakou zkrácenou, zrychlenou cestou. Od toho je parlament, abychom se nějakým způsobem tady o tom otevřeně bavili, a doufám, že tento tisk budeme mít možnost projednat i na půdě ústavně-právního výboru.

Děkuji vám za pozornost. Snažil jsem se redukovat, jak to jenom šlo. To jsem opravdu měl všechno připravené (Ukazuje své materiály.) a nečetl jsem z toho vůbec nic. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic ANO.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Rozpravu, do níž se nikdo další už nehlásí, končím. Případně je zájem vůbec o závěrečná slova? (Ministr: Ano.) Pane ministře? Stručně zareagujete? Tak prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Vít Rakušan: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Děkuji za vstřícnost předsedkyni a předsedům poslaneckých klubů za to, že jsme mohli i oproti dohodě první čtení tohoto zákona dokončit. Už minule to vyšlo tak, že jsme přerušovali. Já jsem si psal pečlivé poznámky na vystoupení všech svých kolegů, pokusím se je neztratit a vy byste mi to jistě připomněli. Evidentně půjdeme do výboru, kde budeme o těch věcech diskutovat, v nějaké míře i podrobnosti. Já jsem připraven i ve druhém čtení zareagovat podrobně.

Jenom možná jedna reakce na to „my nevíme, co se stalo“. My víme, co se stalo. Pachatel legálně držnými zbraněmi zabil velké množství lidí, převážně mladých, a já se domnívám, že je naší povinností, abychom byli schopni na takovou situaci co nejrychleji zareagovat, a ne tím, že budeme mít nějaká opatření, která tomu snad stoprocentně zabrání – takovou naivitu v sobě nikdo nemáme, to se určitě nestane – ale udělat maximum pro to, aby i používání střelných zbraní a jejich držení bylo v souladu s tím, co my chceme, s nějakou zásadní společenskou zodpovědností a zvýšením pocitu bezpečí.

Pan kolega Mašek tady trochu nefér v rámci svého vystoupení část strávil tím, že říkal, že něco tajím, tutlám, nemluví, nestalo se. Ještě jednou zopakuji jenom fakta. Generální inspekce bezpečnostních sborů není pod ministrem vnitra. Dokončili své vyšetřování a informovali vás o tom – i oproti vašemu očekávání hovořili i o metodických doporučeních Policii České republiky. Sám jste to přiznal, zpochybňovali jste to na výboru, že s nějakými

metodickými doporučeními a čímkoliv jiným přijdou – přišli. A teď příští týden na bezpečnostním výboru, který je svolán, bude Policie České republiky prezentovat svoji analytickou zprávu a bude prezentovat svoje poznatky a své komentáře ke zprávě Generální inspekce bezpečnostních sborů. Všechno probíhá tak, jak má, to znamená, Generální inspekce bezpečnostních sborů, analytická zpráva Policie České republiky.

A kdy státní zastupitelství? Tohle už konečně prosím přiznejte i v dalších kolech našich diskusí. Kdy státní zastupitelství dokončí trestní řízení, zda ho uzavře, neuzavře, na to nikdo z nás nemá vliv a do té doby ani vy, ani já, ani kdokoli jiný na určité spektrum informací prostě nárok nemá. Ani je nemám já k dispozici, takže prosím, žádné tutlání. I já čekám. Ta diskuse nekončí, to jsem řekl opakovaně, není uzavřena. Není uzavřena celospolečensky, není uzavřena tady, není uzavřena na výboru, a já doufám, že státní zastupitelství tu půlroční lhůtu dodrží a že informace ještě v červnu budeme mít. Děkuji za pozornost. (Potlesk v pravé části sálu.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Pan zpravodaj má také zájem o závěrečné slovo. Prosím.

Poslanec Petr Letocha: Děkuji za slovo. Já už nebudu dlouhý. Chtěl bych zhodnotit průběh projednávání novely zákona o střelných zbraních. Bylo navrženo projednat tuto novelu zrychleně podle § 90. To bylo z úst paní předsedkyně Aleny Schillerové z hnutí ANO vetováno. Návrh na zkrácení lhůt podán nebyl. Byl však podán návrh na vrácení k přepracování, a to z úst pana poslance Maška a pana poslance Kotena, o čemž bych poprosil následně hlasovat. Děkuji. To je vše.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Nyní tedy budeme právě o zmíněném návrhu na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování hlasovat.

Je zájem o odhlášení. Všechny vás odhlašuji. Prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami.

A v mezičase načtu ještě omluvy: pan poslanec Bělobrádek se omlouvá od 19.15 z pracovních důvodů, Kolář Ondřej od 20 z osobních důvodů, Wenzl Milan od 20 ze zdravotních důvodů, Zuna Michal z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty a pan ministr Blažek ruší svoji omluvu.

Privolala jsem kolegyně a kolegy z předsálí. Zopakuji tedy pro nově příchozí, že padl návrh na vrácení k dopracování, což budeme nyní hlasovat. Počet přihlášených se již ustálil.

Zahajuji hlasování o tomto návrhu a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 25, je přihlášeno 135 přítomných, pro 58, proti 75. Návrh byl zamítnut.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro bezpečnost jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu výboru? Nikoho nevidím.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 26, je nás přihlášeno 134, pro 133, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání bezpečnostnímu výboru, tedy výboru pro bezpečnost jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh výboru dalšímu. Má někdo takový návrh? Pan poslanec Vondráček, prosím.

Poslanec Radek Vondráček: Děkuji. Vzhledem k tomu, co zaznělo v rozpravě, navrhuji, aby návrh projednal i ústavně-právní výbor. To jsem zvědavý, jak dopadnu se svým návrhem. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Ještě někdo má další návrh na přikázání dalšímu výboru? Nikoho nevidím.

Zazněl tedy návrh na přikázání ústavně-právnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přikázání? Kdo je proti?

Hlasování číslo 27, je přihlášeno 134 přítomných, pro 60, proti 7. Návrh byl zamítnut.

Konstatuji, že jsme nepřikázali dalšímu výboru k projednání.

Nezazněl žádný návrh, který by byl dále hlasovatelný. O lhůtách žádný návrh neviduji, proto jsme hlasovali o všem, co je možné v první čtení. Končím projednávání tohoto bodu.

Vzhledem k dohodě z grémia přerušuji nyní 105. schůzi do čtvrtka 13. června do 9 hodin a připomínám, že zítra, tedy ve středu 12. června, bude v 9 hodin zahájena 107. schůze Poslanecké sněmovny. Přeji vám hezký zbytek večera.

(Schůze přerušena ve 20.19 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

13. června 2024

Přítomno: 135 poslanců

(Schůze pokračovala v 9.00 hodin.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den 105. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde srdečně vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak vás nejprve odhlásím a požádám, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami, popřípadě mi, prosím, oznamte, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Dále sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně. Je to paní předsedkyně Markéta Pekarová Adamová, která se omlouvá do 14.30 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Ivan Adamec, který se omlouvá z celého jednacího dne z pracovních důvodů, pan předseda Andrej Babiš se omlouvá z celého jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Andrea Babišová z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Pavel Bělobrádek do 14 hodin z pracovních důvodů, Roman Bělor od 13 do 16 hodin ze zdravotních důvodů, Milan Brázdil do 11 hodin z pracovních důvodů, Jan Bureš z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jiří Carbol z celého jednacího dne z osobních důvodů, Klára Dostálová z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Lenka Dražilová do 11.01 hodin z pracovních důvodů, Tomáš Dubský od 15 hodin z pracovních důvodů, Jaroslav Dvořák z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Eva Fialová do 11 hodin ze zdravotních důvodů, Petr Gazdík z celého jednacího dne z osobních důvodů, Martin Hájek z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Jana Hanzlíková z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Šimon Heller z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Igor Hendrych do 11 hodin ze zdravotních důvodů, Jan Hrnčíř z celého jednacího dne bez udání důvodu, Ivan Jáč z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Jan Jakob do 11 hodin ze zdravotních důvodů, Miloslav Janulík z celého jednacího dne bez udání důvodu, Pavel Kašník z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jiří Kobza z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Věra Kovářová z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Václav Král z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Robert Králíček z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Karel Krejza z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Jana Krutáková od 14.30 hodin z osobních důvodů, Jan Kubík z celého jednacího dne ze zdravotních důvodů, Michal Kučera z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jan Lacina od 10.30 do 15.30 hodin z pracovních důvodů, Jarmila Levko z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Petr Liška z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Ondřej Lochman z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Martin Major z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jiří Navrátil z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Marek Novák z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Nina Nováková z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Tomio Okamura z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Renata Oulehlová z celého jednacího dne z osobních důvodů, Tom Philipp od 11 do 12.30 hodin z pracovních důvodů, Lucie Potůčková z celého jednacího dne bez udání důvodu, Petra Quittová z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Michal Ratiborský z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Jan Richter z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Petr Sadovský z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Michaela Šebelová z celého jednacího dne z pracovních důvodů, David Šimek z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Barbora Urbanová z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Helena Válková z celého jednacího dne z rodinných důvodů, Radovan Vích z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty,

Lukáš Vlček z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Milada Voborská z celého jednacího dne z osobních důvodů, Viktor Vojtko do 11.30 hodin ze zdravotních důvodů, Ivo Vondrák z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Miroslav Zborovský z celého jednacího dne z osobních důvodů, Michal Zuna z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Pavel Žáček z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty.

Z členů vlády se od 9.40 omlouvá pan předseda vlády Petr Fiala, a sice z pracovních důvodů, Ivan Bartoš z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Mikuláš Bek do 14.30 hodin z pracovních důvodů, Pavel Blažek z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jana Černochová z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Petr Hladík z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Marian Jurečka z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Martin Kupka z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Jan Lipavský z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Michal Šalomoun do 11 hodin z pracovních důvodů, Vlastimil Válek do 16 hodin z pracovních důvodů a Marek Výborný z celého jednacího dne z důvodu zahraniční cesty.

Ještě načtu za včerejší den omluvu pana místopředsedy Karla Havlíčka, která byla včera z celého jednacího dne z pracovních důvodů. Pan poslanec David Kasal se omlouvá do 13 hodin ze zdravotních důvodů.

Dnešní jednání zahájíme bodem 153. Jsou to odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Já upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možné podat přihlášky k ústním interpelacím a poté proběhne jejich losování.

Otevírám tedy bod

153.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 105. schůze Poslanecké sněmovny bylo předloženo celkem 11 odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny.

Upozorňuji všechny poslance a poslankyně na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: „Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.“

Nyní přistoupíme k projednávání odpovědí na písemné interpelace v daném pořadí.

Ministr spravedlnosti Pavel Blažek odpověděl na interpelaci poslance Ivana Adamce ve věci činnosti některých orgánů činných v trestním řízení. Tato interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 418. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno opakovaně, naposledy dne 23. května 2024, a sice do přítomnosti ministra spravedlnosti. Jelikož tato podmínka nebyla naplněna, pan ministr je omluven, tak já tento bod přerušuji nadále.

Dále ministr spravedlnosti Pavel Blažek odpověděl na interpelaci pana poslance Ivana Adamce ve věci Pokus o zásah do mého ústavou garantovaného práva podávat interpelace na členy vlády. Tato interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 419. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno opakovaně, naposledy dne 23. května 2024, do přítomnosti ministra spravedlnosti. Opět zopakuji: pan ministr je omluven, tato podmínka není naplněna, čili tato interpelace také dnes nebude projednávána.

Dále paní ministryně obrany Jana Černochová odpověděla na interpelaci pana poslance Martina Kolovratníka ve věci ukvapených závěrů raketového zásahu na území Polské republiky. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 591. Projednávání

této odpovědi bylo přerušeno opakovaně, naposledy dne 23. května 2024, do přítomnosti ministryně obrany. Paní ministryně je taktéž omluvena, opět podmínka pro projednávání této interpelace není naplněna.

Následující interpelace: pan ministr životního prostředí Petr Hladík odpověděl na interpelaci poslankyně Bereniky Peštové ve věci automatických třídících linek na odpad. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 592. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno opakovaně, naposledy dne 23. května 2024, opět do přítomnosti ministra životního prostředí. Opět jsem nucena konstatovat, že pan ministr je omluven, podmínka není naplněna.

A my přistoupíme k další interpelaci, kdy ministryně obrany Jana Černochová odpověděla na interpelaci poslance Martina Kolovratníka ve věci poškozování české zahraniční politiky ukvapenými vyjádřeními. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 620. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno opakovaně, naposledy dne 23. května 2024, do přítomnosti ministryně obrany, a opětovně konstatuji, že paní ministryně je omluvena, takže tato podmínka dnes nemůže být naplněna.

Dále předseda vlády Petr Fiala odpověděl na interpelaci poslankyně Aleny Schillerové ve věci hospodářské stagnace. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 677 a projednávání této odpovědi bylo přerušeno dne 23. května 2024 do přítomnosti předsedy vlády. My tedy můžeme dnes pokračovat v přerušené rozpravě. Vnímám zájem paní předsedkyně Aleny Schillerové vystoupit. Ujměte se slova, prosím.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. No, ano, vzhledem k tomu, teď jsme opět viděli, kolik ministrů tady je na interpelacích, takže zatím aspoň, že je tady pan premiér, pan ministr kultury tady sedí, ale nevím, jestli má nějaké interpelace, nedívala jsem se dál. Je to smutné. Je to smutné, že ty interpelace jsou tak málo, a ještě tolik ministrů se omlouvá. Takže ono když dojde potom na interpelaci jako teď v mém případě, která je z března roku 2024, ale vzhledem k tomu, že jde o hospodářské otázky, ono se zase toho tolik nestalo.

No, já jsem se ptala na to, že hrubý domácí produkt v březnu 2024 za rok 2023 byl o 0,4 % nižší než v roce 2022, přičemž celoroční vývoj negativně ovlivnil dle Českého statistického úřadu pokles výdajů na konečnou spotřebu domácností o minus 1,2 procentního bodu – a tak dále, zkrátím to. Upozornila jsem na to, že vyšší hospodářský růst ze své podstaty generuje i vyšší příjmy do státního rozpočtu. Ten soubor opatření, který vláda nazývá konsolidační balíček, já ho nazývám daňový balíček, snižuje už i tak nízký růst ekonomiky a ptala jsem se, co s tím vláda bude dělat, a odpověď pana premiéra mě poměrně konsternovala. On mi s klidem a takovou bohorovností, která číší z té odpovědi, odpověděl, že vlastně co se starám o výhled české ekonomiky, přece, cituji, „dojde letos k obnovení růstu reálných mezd“. No ano, teď podle posledních čísel je to o 4,8 %. Ale pane premiére, růst reálných mezd je stav, který je normální a běžný. Právě ten propad jejich reálné hodnoty o hodnotu nejnižší ze všech zemí OECD není normální ani běžný, a nebyl tedy běžný ani z pohledu komparace s ostatními zeměmi v OECD. A pro vaši informaci, a vy to bezesporu víte, ani v roce 2027 nedosáhnou reálné mzdy výše jejich hodnoty v roce 2021. A stejně tak, a tady již nekomentuji, že nesdílí pozitivní výhledy hospodářského růstu Ministerstva financí pod vedením Zbyňka Stanjury ani ČNB, ani MMF, tak jsme jedinou ekonomikou ze zemí EU, která není na předpandemické úrovni. To není stav, který bych chtěla považovat za normální. Takže já nechci, abyste mi komentoval to slovy, že stav je bezvadný a super, protože není ani bezvadný, ani super, ale já jsem se vás zcela pragmaticky ptala, která konkrétní opatření chystá váš kabinet s cílem nastartovat hospodářský růst s náběhem v roce 2024 a která

konkrétní opatření s náběhem v roce 2025. Takže věřím, že mi odpovíte nyní, protože ve vaší písemné odpovědi nebyla o tom ani zmínka. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Také děkuji a vnímám, že se slova nyní ujme předseda vlády České republiky Petr Fiala. Prosím.

Předseda vlády ČR Petr Fiala: Dobrý den, dámy a pánové, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, odpovím na písemnou interpelaci, respektive na nesouhlas s mou odpovědí na písemnou interpelaci paní předsedkyně Aleny Schillerové.

Nejprve bych chtěl připomenout všem k těm steskům na to, že je tu určitý časový rozdíl mezi podanou interpelací a tím, kdy ji projednáváme v Poslanecké sněmovně. No, to prostě tak u písemných interpelací je, protože se řídí určitými pravidly a určitými lhůtami, a to si myslím, že je třeba podnět na nějaké změny jednacího řádu, ale určitě to není důvod, proč bychom si na to měli stěžovat. Tak to prostě je a nijak se to nelišilo v minulém ani předminulém volebním období, které jsem tu mohl sledovat.

Co se týká té konkrétní otázky, tak se pokusím na ni odpovědět. Jenom bych chtěl na začátek říct, že není úplně šťastné neustále líčit Českou republiku jako zemi, která je na tom nějak mimořádně špatně, je nefunkční, ekonomicky se jí nedaří, protože to není pravda. Ale není to pravda ne proto, že mě to teď zrovna napadá, že mám nalévat optimismus nebo že mám tady mluvit optimisticky, ale není to pravda, protože to prostě neukazují žádná čísla. Naopak čísla a fakta ukazují, že tu největší krizi jsme překonali, to nejhorší máme za sebou. Skončilo období nejistoty, skončilo období zdražování, inflace klesla strmě dolů, letos porostou reálné mzdy, všechny ukazatele slibují vyšší růst HDP. A to, co jsem vyhlásil na konci minulého roku, že letošní rok je rokem naděje, to se prostě konkrétně naplňuje. Zkrotili jsme inflaci, která v květnu byla 2,6 %, stabilně je teď v pásmu 2 až 3 %, což je pozitivní – proti minulému roku určitě, kde dosahovala až 16 %. A jenom připomínám, že do dramatického nárůstu inflace jsme se dostali už na konci vaší vlády, tedy vlády Andreje Babiše, kdy vzrostla inflace na 6,6 % a pak v tom následném měsíci skoro na 10.

Co je důležité, klíčové predikce – a to nejsou jenom predikce Ministerstva financí, kterému paní předsedkyně nevěří, ale jsou to i predikce České národní banky, predikce evropských orgánů a dalších nezávislých institucí – předpokládají, že inflace se bude držet právě v letošním roce v pásmu kolem 2 %. Zpomalení inflace je znatelné u potravin, u kterých klesají ceny. Nejvýraznější pokles cen potravin v celé Evropské unii má právě Česká republika, podle dat za duben 3,5 % meziročně.

Obnovuje se hospodářský růst – ano, růst HDP zůstává mírný, určitě bychom si všichni přáli vyšší, ale pozitivní je, že jsme se dostali z loňského poklesu, kdy hrubý domácí produkt klesl o 0,3 %. Aktuální predikce České národní banky, Ministerstva financí jsou, že v letošním roce porosteme o 1,4 % a na příští rok se předpokládá růst přes 2 %. V dubnu přišly také pozitivní zprávy o exportu. Vývoz meziročně rostl o 19,7 %, hodnota nových zakázek v průmyslu vzrostla meziročně v dubnu o 3,6 % a tak bych mohl pokračovat.

Ano, některá čísla, především očekávaný hospodářský růst, růst HDP, bychom si jistě přáli vyšší, ale česká ekonomika je hodně, už dvacet let minimálně, provázána s německou ekonomikou a to má bohužel některé jak pozitivní, tak negativní dopady. V Německu se sice očekává taky hospodářský růst, ale pouze ve výši 0,3 %, tedy poroste pomaleji než v České republice, a to má nějaký vliv. Nicméně dobrá zpráva je, že letos určitě hospodářský růst zaznamenáme nejen podle predikce Ministerstva financí, které na rozdíl od paní předsedkyně já věřím, protože se mnohokrát ukázalo, že čísla Ministerstva financí jsou v pořádku,

například při odhadování nebo prognóze deficitu, ale jsou to i predikce dalších nezávislých institucí.

Pokud jde o růst reálných mezd, v letošním roce nepochybně poroste. V prvním čtvrtletí vzrostla průměrná mzda hrubá nominálně o 7 %, reálně o 4,8 %, a to je určitě dobrá zpráva pro občany České republiky. Když tady paní předsedkyně řekla, ale to není nic jako zvláštního a proč to jako zdůrazňujete, vždyť to je normální, že reálná mzda roste – tak pokud je to normální, tak je potřeba si odpovědět na otázku, proč nerostla na konci vaší vlády, naopak tam právě došlo k poklesu reálných mezd.

Já nicméně jsem schopen vnímat velmi dobře kontext a faktory, to znamená, že v dobách krizí, kterým jsme čelili v minulých letech, je prostě možné a logické, že reálná mzda i vzhledem k prudce rostoucí inflaci nerostla, ale myslím, že musíme mít všichni radost z toho, že jsme ten trend zvrátili, že situace je dnes úplně jiná a reálná mzda roste. To se projevuje. Všechny tyto faktory se projevují na spoustě věcí a především se projevují na tom, že jsme oživilí důvěru spotřebitelů, kteří začali více utrácet, a to má také ekonomický význam. Tržby v maloobchodě se v dubnu meziročně zvýšily o 5,3 % a rostou už pátý měsíc v řadě, což ukazuje důvěru spotřebitelů. A nejenom toto číslo, i dlouhodobá důvěra v ekonomiku a vývoj mezd a dalších faktorů. V dubnu bylo meziročně zahájeno o 35 % výstavby bytů více, než tomu bylo dříve. Při tom všem stále držíme nezaměstnanost na rekordně nízkých číslech a nezaměstnanost je stále nejnižší v celé České republice.

Tak tolik fakta a informace o tom, jak na tom je česká ekonomika, že výhledy jsou opravdu pozitivní a že krizové trendy z posledních let jsou za námi a jdeme úplně jinou cestou – cestou, která určitě všechny musí naplňovat radostí a nadějí, byť se budeme snažit o to, abychom hospodářský růst a všechny tyto faktory, o kterých jsem tu mluvil, ještě zlepšili.

Tedy co jsme pro to udělali? Co pro to děláme? Co pro to budeme dělat? Pro snížení inflace jsme, a to si všichni pamatují, tlačili na producenty, prodejce potravin, dodavatele, prodejce pohonných hmot, aby lidé za ně neplatili více, než je nezbytně nutné. Snižujeme deficity veřejných rozpočtů, což je určitě protiinflační opatření. Jenom připomenu, před nástupem naší vlády byly deficity veřejných financí více než 5 %. My jsme se dostali letos na úroveň 2,3 % HDP, to znamená nejenom, že se dostáváme do nějakého pásma relativně zdravých veřejných financí, ale také plníme klíčové kritérium, které nám umožní do budoucna se reálně rozhodovat o tom, jestli chceme euro, nebo ne, což zatím byla debata naprosto hypotetická, protože jsme ta klíčová kritéria neplnili.

Česká republika patří mezi málo zadlužené země, což z hlediska budoucnosti je také důležité. Toho, jakou hospodářskou politiku dělá naše vláda, si všimly i ratingové agentury. Jsme mezi nejlépe hodnocenými zeměmi ve střední a východní Evropě. Investoři nás opět považují za stabilní a perspektivní ekonomiku a to má pro hospodářský růst a rozvoj opravdu pozitivní vliv, to má na toto pozitivní vliv. I přes úsporná opatření, přes ozdravný balíček rekordně investujeme, a to je důležité pro hospodářský růst, to je důležité pro budoucí prosperitu. V roce 2003 jsme proinvestovali rekordních – rekordních! – 202 miliard korun, letos proinvestujeme 185 miliard korun. To jsou rekordní čísla. Investice, kapitálové výdaje v letošním roce patří mezi tři nejvyšší za posledních deset let.

Výrazně investujeme zejména do dopravní infrastruktury: 150 miliard letos, 150 miliard loni. To se projevuje i na posunu – a to je zase faktor, který je prorůstový zcela nepochybně, o tom není potřeba vést debatu – to se projevuje na rozvoji dopravní infrastruktury: 263 kilometrů nových staveb v letošním roce nějakým způsobem probíhá: 205 kilometrů dálnic, skoro 60 kilometrů silnic první třídy. Letos začneme stavět 170 kilometrů nových dálnic a silnic. Za celé volební období, za období naší vlády, získá Státní fond dopravní infrastruktury 555 miliard korun. To jsou rekordní částky a všechny se projevují v tom, že stavíme, dostavujeme, otvíráme nové stavby tak, abychom zanedbanou dopravní infrastrukturu v České republice napravili.

Dosáhli jsme největšího zrychlení výstavby celé historie České republiky, nikdy jsme nestavěli v České republice tolik jako teď. A posouváme i stavby, které byly dlouhodobě zablokované – jasné prorůstové opatření naší vlády. Nechci tady vyjmenovávat jednotlivé stavby, ale jenom připomenu, že letos největší posun zaznamenají úseky dálnice D35, která je prioritní stavbou po desítky let, prioritní stavbou na papíře, pro nás to není priorita jenom na papíře, ale je to priorita i ve skutečnosti. Práce se rozběhnou i na dalších klíčových tepnách, jako je třeba pražský okruh a podobně. Ale nejde jenom o to, že tam dáváme finanční prostředky, že pan ministr Kupka se svým týmem ty stavby rozbíhá a snaží se odblokovat to, co zatím stálo. Jde i o racionální přípravu legislativy z naší strany. Novela zákona o liniových stavbách, strategických investicích podstatně zrychlí i modernizaci dopravní sítě a má zásadní význam na všechny budoucí strategické projekty.

Další oblast, ve které jsme se hodně posunuli a která je také důležitá pro růst naší země, je to, že se soustředíme na to, abychom propojili výzkum a inovace s byznysem, a to děláme díky reformě transferu znalostí. Reforma transferu znalostí obsahuje třicet konkrétních legislativních i nelegislativních opatření. Souvisí s tím samozřejmě i prostředky, které dáváme do výzkumu, ale třeba i to, že nastavujeme vhodnější pravidla pro financování startupů, jednáme o zavedení zaměstnaneckých akcí, což se ukázalo jako v zahraničí dobrá praxe právě pro startupy, a mělo by to tady mít motivační efekt.

Podporujeme také obchodní potenciál českých firem a jejich schopnost diverzifikovat export a dostávat se na nové trhy. Podporujeme to mimo jiné tím, že realizujeme podnikatelské mise. Připomenu jihovýchodní Asii, Afriku a další a další cesty, které já i další členové vlády s českými firmami realizujeme. Je o to velký zájem, má to konkrétní výsledky v konkrétních uzavřených kontraktech.

Nezapomínáme ani na energetiku, protože to je důležitá věc pro prosperitu a ekonomický růst. Zajistili jsme to, že máme dostatek plynu, ropy díky terminálu na LNG, teď nedávno rozšíření ropovodu TAL+, který budeme moci využívat už příští rok. Během posledních tří let se patnáctinásobně zvýšil výkon instalovaných fotovoltaických elektráren, takže pracujeme i na tom, abychom měli dostatek energie z obnovitelných zdrojů. Projektem století je určitě tendr na dostavbu elektrárny v Dukovanech, který v tuto chvíli vstupuje do finále. Aktuálně řešíme to, zda je výhodné a v jaké podobě je výhodné rozšířit to i na další blok v Dukovanech a bloky v Temelíně. Jasno budeme mít určitě do konce prázdnin, už v horizontu několika let, a to je věc, se kterou se musíme vyrovnat a která je taky důležitá z hlediska prosperity, udělat správné rozhodnutí, je to, že nás čeká konec využívání uhlí, jehož těžba se přestane vyplácet, a využívání se přestane vyplácet prakticky ve všech lokalitách. Tedy musíme nějak vykrýt to období, než budeme mít dostatek jiné energie. Současně stejně potřebujeme vždycky nějaký záložní zdroj proti těm permanentně fungujícím energetickým zdrojům, jako je jádro, jako jsou obnovitelné zdroje, takže musíme se věnovat výstavbě paroplynových elektráren. Uvědomujeme si, že musíme velmi rychle připravit půdu pro to, aby tyto elektrárny zase mohly co nejrychleji vzniknout. Ministerstvo průmyslu a obchodu už v nejbližších dnech přijde s novelou energetického zákona, takzvaný lex plyn, který by se s těmito požadavky měl vypořádat, protože nemůžeme riskovat, že se opět dostaneme do nějaké závislosti na cizí energii – přílišné závislosti.

Klademe důraz na strategické investice i v dalších energetických otázkách. Soustředíme se na podporu našeho skutečně výjimečného – je to naše komparativní výhoda – ekosystému, jaderného průmyslu a výzkumu, a je to odvětví, které musíme podporovat a rozvíjet, protože nám to dává velkou šanci. Podíleli jsme se taky na tom, že velká část Evropy vsadila na jaderné technologie a že jsme jejich akceptaci prosadili na evropské úrovni.

To, co si velmi dobře uvědomujeme, je, že náš ekonomický výkon závisí i na takových měkkých faktorech, a to je, jak vypadá trh práce. Nestačí nám, že investujeme, že jsme připravili klíčové stavby, že děláme správná rozhodnutí, pokud jde o dopravní, energetickou a další infrastrukturu, nestačí ani to, že jsme dali do pořádku veřejné finance nebo dáváme do

pořádku, ale potřebujeme také udělat změny na pracovním trhu. Naším nejslabším místem je nedostatek kvalifikované pracovní síly, někdy už i nekvalifikované, nízká flexibilita práce, přetrvávání byrokratických postupů, které často nedávají smysl. Proto naše vláda představila flexibilní novelu zákoníku práce, která na všechny tyto problémy reaguje – větší flexibilita zaměstnání, možnost svobodnějšího rozvrhu pracovní doby na základě dohody mezi zaměstnancem, zaměstnavatelem, delší zkušební doby, rozvolnění byrokratických povinností, jako je třeba povinné plánování dovolených, jednodušší výpočty mezd a další a další věci, po kterých volali zaměstnavatelé, které jsou výhodné i pro zaměstnance a které jsou důležité pro to, aby náš pracovní trh byl flexibilnější.

S tím vším – to je další opatření, které má pomoci ekonomickému růstu – se pojí to, abychom měli kvalitní vzdělávací systém. Já jsem tady už zmínil reformu transferu znalostí a s tím souvisí lepší a přehlednější nastavení daňových odpočtů, profesní doktoráty, specializovaná síť center pro transfer do veřejné správy a další věci. Ale my měníme také rámcové vzdělávací programy, posilujeme všeobecné vzdělávání a klíčové typy gramotnosti, aby byli mladí lidé lépe připraveni jak na život v 21. století, tak na pracovní trh. Rozšiřujeme také profesní vzdělávání – to je důležité, zavádíme do středního školství systematickou podporu lyceí, tedy těch atraktivních, dnes znovu atraktivních škol na pomezí mezi gymnázii a technickými učiteli. Iniciovali jsme vznik polytechnik, nového typu odborných vysokých škol, které vzniknou ze stávající sítě vyšších odborných škol. To jsou všechno konkrétní a podle nás správné odpovědi na vývoj na trhu, vývoj jak uchazečů o studium, tak firem.

Pokud jde o prorůstová opatření, vycházíme i z toho, co nám doporučili experti, ať už z NERVu, nebo odjinud, tedy modernizujeme zákoník práce, urychlujeme investice do dopravní infrastruktury, a to i ve spolupráci se soukromým kapitálem – PPP projekty, zrychlujeme výstavbu soukromou, komerční, děláme konkrétní kroky ke zkvalitnění regionálního školství, jak jsem to tady myslím velmi konkrétně popsal.

Podstatným krokem, který je důležitý z hlediska udržitelnosti celého systému, je důchodová reforma, která zajistí dnešním třicátníkům, čtyřicátníkům důstojnou penzi a předvídatelný odchod do důchodu. To jsou rozhodnutí odvážná, kterých se předcházející vlády bály. Zároveň tím řešíme dramatické zadlužování penzijního systému. Těch projektovaných 5 % HDP deficitu v roce 2050 díky těmto opatřením snížíme na 1 %.

Snižujeme byrokracii, což je určitě také prorůstové opatření. Schválili jsme už třetí antibyrokratický balíček, dalších 29 opatření, první, druhý balíček, přes dvacet, přes dvě desítky zjednodušení, rušení povinností, které byly formální, jako byly formální lékařské prohlídky, jako byly potravinářské průkazy a další přežitky. Digitalizujeme – vidí to občané na svém každodenním životě a také to využívají. Portál občana, který jsme zlepšili, využívá už milion občanů. Občanský průkaz můžete mít v telefonu, také spousta lidí má. Zjednodušili jsme kontakty s úřady pro podnikatele i pro občany. Řidičský, technický průkaz, změna trvalého pobytu, žádost o důchod, sociální příspěvky, přijímačky na střední školy, výzkumné granty, přepis vozidel, konzulární vízové služby – to jsou všechno věci, které donedávna vyžadovaly fyzicky spoustu formulářů. Dneska to všechno jednoduše vyřídíte on-line.

Podobně probíhá digitalizace zdravotnictví, stát spouští aplikaci eRecept, který pomůže i se sháněním léků v lékárnách, digitální očkovací průkaz, EZKarta, která bude mít v budoucnosti další funkcionality, a tak bych mohl pokračovat.

Bohužel pokračovat nemohu, protože, a mě to velmi mrzí, ale od 9.40 jsem omluven z důvodu jiných pracovních povinností, ale aspoň takto ve stručnosti jsem chtěl ukázat v reakci na otázku paní předsedkyně Schillerové, jaká konkrétní opatření jsme udělali, jaká konkrétní opatření teď děláme, jaká konkrétní opatření připravujeme, a také na konkrétních číslech ukázat, že to funguje a že ekonomický růst v České republice zaznamenáváme už v letošním roce.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji a vnímám paní předsedkyni Alenu Schillerovou a její přihláškou s přednostním právem. (Premiér odchází ze sálu.)

Poslankyně Alena Schillerová: Takže já tomu rozumím, že tady po té oslavné řeči pana premiéra, jak je všechno zalité sluncem, odchází, je omluven, takže já tím pádem navrhuji přerušit do přítomnosti pana premiéra, protože já mám mnoho co na srdci, co bych mu ráda řekla, a myslím, že můj ctěný kolega Karel Havlíček by mě také doplnil, takže já navrhuju přerušeni, protože ta debata pro mě rozhodně neskončila a na konkrétních číslech bych demonstrovala, kdyby tu pan premiér seděl – nebudu to dělat, když tu nebude – bych demonstrovala, že ani jedno číslo, které uvedl, není v pořádku a není tak růžové, jak si ho lakuje. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Jenom žádost o upřesnění. Předpokládám, že chcete hlasovat o přerušení do přítomnosti pana premiéra? (Paní poslankyně souhlasí.) Je to v pořádku takto. Předvolám kolegyně, kolegy z předsálí, budeme o tom hlasovat.

Jenom zopakují, pro ty, kdo teď přijdou: budeme tedy hlasovat návrh na přerušení projednávání této odpovědi do opětovné přítomnosti předsedy vlády České republiky.

Zahajují hlasování a táži se, kdo je pro tento návrh na přerušení? Kdo je proti návrhu na přerušení do přítomnosti předsedy vlády?

Hlasování číslo 28, bylo přihlášeno 99 poslanců a poslankyň, pro bylo 57, proti 5. Konstatuji tedy, že návrh na přerušení byl přijat.

Tímto tedy končím projednávání této interpelace.

A dostáváme se k odpovědi následující, ale já si ještě dovolím načíst omluvy. Takže omlouvá se paní poslankyně Margita Balaščíková, a sice od 11.30 do 17 hodin z pracovních důvodů, Bohuslav Svoboda z celého jednacího dne z pracovních důvodů, Martin Dvořák do 14.30 hodin z pracovních důvodů, Jozef Síkela od 13 hodin z pracovních důvodů.

Následující odpověď: předseda vlády Petr Fiala odpověděl na interpelaci poslankyně Aleny Schillerové ve věci rušení daně z neočekávaných zisků v roce 2025. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 678, a jelikož projednávání této odpovědi bylo přerušeno dne 23. května 2024 do přítomnosti předsedy vlády, tato podmínka není naplněna, opět přerušuji.

Dále předseda vlády Petr Fiala odpověděl na interpelaci poslankyně Aleny Schillerové ve věci inkasa daně z neočekávaných zisků za rok 2023. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 679. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno dne 23. května 2024 do přítomnosti předsedy vlády. Opět tato podmínka nyní není splněna, budeme pokračovat, až bude splněna.

Dále předseda vlády Petr Fiala odpověděl na interpelaci poslankyně Bereniky Peštové ve věci dezinformace europoslance Vondry. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 683. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno dne 23. května 2024 do přítomnosti předsedy vlády. Opět vzhledem k jeho nepřítomnosti a omluvě tato podmínka není naplněna.

A my můžeme přistoupit k následující odpovědi, kdy ministr spravedlnosti Petr Blažek odpověděl na interpelaci poslankyně Ivety Štefanové ve věci postupu samosoudkyně Okresního soudu v Ostravě. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 712. Zahajuji rozpravu a táži se paní poslankyně, zda chce vystoupit? Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Iveta Štefanová: Děkuji za slovo. Z důvodu nepřítomnosti pana ministra dávám návrh na přerušení tohoto bodu do jeho přítomnosti. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně, čili opět zopakuji, budeme hlasovat o návrhu na přerušení do přítomnosti pana ministra spravedlnosti. Kdo je pro tento návrh na přerušení?

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro návrh na přerušení? Necht' zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu na přerušení do přítomnosti ministra spravedlnosti?

Hlasování číslo 29, hlasovalo 101 poslankyň a poslanců, pro 72, proti 1. Konstatuji, že tento návrh na přerušení byl přijat.

Tímto tedy také přerušuji projednávání této odpovědi.

Dostáváme se k odpovědi následující, v pořadí poslední. Ministr dopravy Martin Kupka odpověděl na interpelaci poslance Martina Kolovratníka ve věci Politická trafika pro Piráty – proč vláda dosazuje nekompetentní osoby do orgánů státních organizací. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 717.

Zahajuji rozpravu. Pan poslanec Kolovratník, prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobře. Já děkuji za slovo a potvrzuji, mám od týmu pana ministra informaci, že je omluven. Souhlasím s tím, není v tom žádný problém, a prosím tedy i u tohoto bodu o jeho přerušení do doby přítomnosti pana ministra. Děkuji.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně. My tedy budeme hlasovat o návrhu přerušit i toto projednávání do přítomnosti pana ministra dopravy.

Zahájila jsem hlasování. Kdo je pro tento návrh na přerušení do přítomnosti ministra dopravy? Kdo je proti?

Hlasování číslo 30, vyjádřilo se 102 poslankyň a poslanců, pro 73, proti 1. Konstatuji, že toto bylo přijato, přerušujeme tedy do přítomnosti pana ministra dopravy.

Můžu konstatovat, že jsme pro projednali odpovědi na písemné interpelace poslanců tam, kde byly naplněny podmínky.

Já se nyní trochu obracím na pana předsedu Marka Bendu. Tak co – mám informaci... Prosím, pane předsedo.

Poslanec Marek Benda: Dohoda byla taková, že nebudeme v tuto chvíli pokračovat, budeme pokračovat až v 11 hodin.

Místopředsedkyně PSP Olga Richterová: Děkuji pěkně, čili já vyhlašuji pauzu do 11 hodin. Sejdeme se opět v 11 hodin zde v tomto sále. Děkuji.

(Jednání přerušeno v 9.49 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, nyní bychom se měli věnovat pevně zařazeným bodům. Nejprve je to bod 143, sněmovní tisk 711, návrh změny rozpočtu Státního fondu podpory investic na rok 2024; poté je to bod 145, sněmovní dokument 4288, návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2023 v Poslanecké sněmovně a jejích orgánech; dále bod 142, sněmovní tisk 674, zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2024; dále bod 146, sněmovní dokument 4443, návrh na stanovení výše odměn členům kontrolní rady Technologické agentury České republiky za rok 2023. Poté bychom projednávali body z bloku zákony v prvním čtení, a to v pořadí neprojednaných bodů z úterý. Odpoledne se budeme věnovat bodu 154, což jsou ústní interpelace.

Připomínám, že na základě dohody z grémia bude dnes 105. schůze Poslanecké sněmovny po projednání bodu 154 ukončena.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já se vás táži, zda máte návrh na úpravu nebo změnu schváleného pořadu? Žádný takový návrh nevidím, ani z pléna se nikdo nehlásí, z toho důvodu tedy přistoupíme k projednávání jednotlivých bodů.

Nejprve přečtu ještě omluvy. Od 11 do 13 hodin z osobních důvodů se omlouvá pan poslanec Lubomír Brož, od 14 hodin ze zdravotních důvodů pan poslanec Milan Feranec, na celý jednací den z rodinných důvodů pan poslanec Tomáš Kohoutek a na celý jednací den ze zdravotních důvodů paní poslankyně Zdenka Němečková Crkvenjaš.

Já tedy otevírám první bod dnešního jednání a tím je

143.

Návrh změny rozpočtu Státního fondu podpory investic na rok 2024 /sněmovní tisk 711/

Tento materiál uvede pan ministr Šalomoun. Prosím, ujměte se slova.

Ministr pro legislativu ČR Michal Šalomoun: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, předkládaný materiál obsahuje návrh změny rozpočtu Státního fondu podpory investic, která je nezbytná pro plnění cílů a milníků stanovených pro fond

Národním plánem obnovy a reflektuje aktuální stav prostředků, určených v kapitole 317 MMR pro SFPI. V době, kdy byl zpracován původní rozpočet...

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já se omlouvám, pane ministře, že vám vstupuji do vašeho projevu.

Kolegyně, kolegové, a to jak v pravé tak v levé části sálu, požádám vás o ztišení. V pravé i v levé části sálu! Děkuji vám.

Prosím, pokračujte.

Ministr pro legislativu ČR Michal Šalomoun: Děkuji, pane předsedající. původní rozpočet na rok 2024, schválený Poslaneckou sněmovnou, v něm ještě nebyly prostředky z Národního plánu obnovy – v rámci komponenty 2.10 Reforma dostupného bydlení v České republice ani komponenty 414 Zefektivnění a posílení implementace Národního plánu obnovy pro SFPI – v kapitole 317 alokovány. Jejich schválení ze strany Ministerstva financí v případě komponenty 2.10 proběhlo v závěru roku 2023 a komponenty 414 pak v prvním kvartále roku 2024.

Předpokládaný návrh řeší i převod realizace programu Podpora bydlení 2022+ z Ministerstva pro místní rozvoj právě na fond a dále obsahuje aktuálně předpokládané příjmy a výdaje, spojené s čerpáním nespotřebovaných nároků výdajů minulých let.

Z důvodu nutnosti zahájení plnění úkolů daných Národním plánem obnovy v rámci poradenské části komponenty 2.10 využil fond ustanovení § 5 odst. 6 zákona o SFPI, které umožňuje projednání a schválení přesunu mezi položkami schváleného rozpočtu výborem fondu. V souladu s daným ustanovením byly provedeny změny obsahující přesuny v celkovém objemu 76,5 milionu korun. Došlo k částečnému navýšení mzdových a provozních výdajů zajišťujících prostředky nutné ke zřízení regionálních center podpory investic do bydlení. Přesuny byly kompenzovány přechodným snížením rozpočtu správních i programových výdajů fondu včetně výdajů plánovaných na zajištění realizací podpor.

Změnami, které jsou navrhovány v předkládaném materiálu, budou tyto položky rozpočtu uvedeny do původní výše, případně upraveny dle aktuálních potřeb hospodaření fondu.

Celkové navýšení příjmů roku 2024 předkládaného návrhu včetně čerpání nespotřebovaných výdajů činí 3,72 miliardy korun. Z toho 0,67 miliardy korun činí příjmy z komponenty 2.10 a 414 a dále 0,5 miliardy představují prostředky na program Podpora bydlení 2022+. Příjmy z nespotřebovaných výdajů na programy Brownfieldy, Nájemní bydlení, Výstavba pro obce a program Živel jsou předpokládány v objemu 2,55 miliard korun.

Celkové navýšení výdajů roku 2024 je navrhováno ve výši 4,38 miliard korun. Výdaje odpovídající nově rozpočtovým příjmům. V případě poplatků finančního nástroje komponenty 2.10 se jedná o příjmy pokrývající i výdaje následujících období a příjmy z komponenty 414 pokrývající výdaje uvedené již v původním rozpočtu a slouží i na zajištění personálních kapacit potřebných po dobu realizace daných agend. Celkově se jedná o zvýšení příjmů nad výdaje v roce 2024 o 20 milionů korun.

Celkové saldo hospodaření by mělo být záporné ve výši minus 660 milionů korun. Tento schodek bude využit na poskytnutí většího objemu úvěrů v novém programu Dostupné bydlení, který bude hlavní podporou poskytovanou fondem v příštích obdobích. Jedná se o poskytování dotací a zvýhodněných úvěrů, kdy dotační část bude kryta dotací ze státního rozpočtu a úvěrová část z Národního plánu obnovy. Část úvěrů by fond financoval

i z vlastních disponibilních zdrojů, zejména na účelem pokrytí většího zájmu ze strany obcí a měst.

V roce 2024 by po navrhované změně rozpočtu fond mohl vypsát výzvu až na celkem 2,5 miliardy korun, z toho 1 miliardu by činily dotace a 1,5 miliardy zvýhodněné úvěry.

Program byl notifikován Evropskou komisí počátkem tohoto roku a ve druhém pololetí bude vypsána první výzva.

Vláda návrh rozpočtu projednala na svém zasedání dne 15. května a schválila ho ve výše popsaném rozsahu. Proto vás žádám o schválení přednesených návrhů změn rozpočtu Státního fondu podpory investic na rok 2024. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 711/1.

Prosím, aby se ujala slova zpravodajka výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, poslankyně Jana Bačíková, informovala nás o jednání výboru a přednesla také návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Bačíková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, pane ministře, já asi dlouho mluvit nebudu, protože pan ministr to víceméně všechno shrnul. Jak už bylo řečeno, změny v rozpočtu Státního fondu podpory investic nestaví žádné nové požadavky na státní rozpočet. Všechny ty nově navrhované příjmy jsou tvořeny právě prostředky rozpočtovanými už v kapitole Ministerstva pro místní rozvoj. Největší objem navrhované změny představuje čerpání dotací z nároků nespotřebovaných výdajů minulých let, které byly vlastně v původním rozpočtu už alokovány. (Hluk v jednacím sále přetrvává.)

Další důležitou změnou, ale to vlastně říkal i pan ministr, je komponenta 2.10, to je reforma dostupného bydlení, která je rozdělena na 215 milionů na financování regionálních poradenských center v oblasti investic do bydlení a 450 milionů, které se dělí na 418,5 milionu na úvěrovou část programu dostupného bydlení a 31,5 milionu na administraci. Bylo tady už řečeno, že objem 500 milionů je na Podporu bydlení 2022+. Nejmenší objem, to je ta subkomponenta 4.1.4 Zefektivnění a posílení implementace Národního plánu obnovy.

Možná to jenom maličko zrekapituluju. Příjmy jsou tedy v částce 5 658 021 661 korun a výdaje 6 318 064 661 korun. Záporné saldo ve výši 660 milionů respektuje zachování rezerv i dodržení minimálního objemu aktiv, které ukládá zákon o Státním fondu podpory investic, a vlastně to záporné saldo umožní poskytování úvěrů v programu dostupného bydlení a nepředstavuje tak ztrátové hospodaření. Ve výsledku to vlastně umožní efektivnější využití prostředků na bankovních účtech fondu a využití s jeho posláním.

Ted' bych asi přečetla tedy usnesení z výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, které bylo na 32. schůzi výboru a proběhlo 6. června:

„Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj po odůvodnění předlohy panem inženýrem Lukášem Černožanským, náměstkem ministra pro místní rozvoj, po zpravodajské zprávě Jany Bačíkové

I. souhlasí s návrhem změny rozpočtu Státního fondu podpory investic na rok 2024 dle sněmovního tisku 711 ve výši příjmů 5 658 021 661 korun a ve výši výdajů 6 318 064 661 korun;

II. doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna schvaluje změnu rozpočtu Státního fondu podpory investic na rok 2024, sněmovní tisk 711;

III. zmocňuje zpravodajku výboru, aby s usnesením seznámila Poslaneckou sněmovnu při projednávání sněmovního tisku 711;

IV. pověřuje předsedu výboru, aby usnesení zaslal předsedkyni Poslanecké sněmovny.“

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, paní zpravodajko. Jen vás požádám, abyste poté, co otevřu podrobnou rozpravu, odkázala na toto usnesení, abych o něm mohl dát hlasovat. Děkuji vám.

Zahajuji všeobecnou rozpravu, kde eviduji jednu přihlášku, a hlásí se pan poslanec Robert Stržínek.

Než vám udělím slovo, kolegyně, kolegové, poprosím zvlášť v pravé části sálu o ztišení.

Prosím, máte slovo.

Poslanec Robert Stržínek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, nejdříve mi dovoluji pár vět obecně. Státní fond podpory investic je samostatnou právnickou osobou zřízenou zákonem č. 211/2000 Sb., která patří mezi nepřímo řízené organizace Ministerstva pro místní rozvoj. Účelem fondu a jeho veřejným posláním je podporovat udržitelný rozvoj obcí, měst a regionů, bydlení a cestovního ruchu v souladu s veřejným zájmem a koncepcemi, strategickými dokumenty, programy a jinými dokumenty schválenými vládou České republiky. Fond dále zajišťuje výběr peněžních příspěvků od cestovních kanceláří do garančního fondu a vyplácení peněžních prostředků z tohoto fondu podle zákona upravujícího některé podmínky podnikání a výkon některých činností v oblasti cestovního ruchu. V souladu s platnou koncepcí bydlení 2021+ je činnost fondu primárně zaměřena na oblast bydlení, podporu udržitelného rozvoje obcí, měst a regionů tak, jak je to ve veřejném zájmu. Předsedou výboru SFPI je Ivan Bartoš.

A nyní k již projednávanému materiálu. Změna rozpočtu Státního fondu podpory investic vyplývá z úkolu programu Národního plánu obnovy, z čerpání nespotřebovaných nároků výdajů minulých let a převodu agendy Podpora bydlení 2022+ z MMR. V průběhu roku se tak navyšují výdaje z 1,9 miliardy na 6,3 miliardy, tedy o více jak 200 %. V komentáři chybí jasná data, co jsou mandatorní výdaje, a pokud původním rozpočtem nejsou pokryty, jak k tomu došlo. V komentáři se píše, že výdaje kapitoly 317 MMR na komponentu 2.10 určené pro čerpání fondem v roce 2024 uvedené níže byly schváleny až v závěru roku 2023, pro komponentu 4.1.4 pak v prvním čtvrtletí roku 2024. Rozpočet ale je i finančním plánem, který má zohledňovat předpokládané příjmy a výdaje, takže takovéto zdůvodnění nepovažuji za dostatečné. V předkládaném návrhu jsou uvedeny údaje vycházející nejen ze stavu nespotřebovaných nároků výdajů minulých let k 1. lednu 2024, ale i z předpokládaného průběhu čerpání podpor dle aktuálně zpracovávaných žádostí a uzavíraných smluv k jejich poskytnutí. Jenže kolik je čeho? Potřebovali bychom komentář, který by okomentoval každou významnější, zejména tedy výdajovou položku zvlášť, třeba ostatní neinvestiční výdaje jinde nezařazené, které rostou 45x, cestovné, které roste skoro 6x, nákup nehmotného majetku 5,8x, nájemné 5,5x, účastnické poplatky na konference 5,3x a tak dále.

Samotná podpora bydlení má být realizována zejména formou zvýhodněných úroků úvěrů pro města a obce, což nepovažuji za správnou strategii. Města a obce jsou pro banky

velmi bonitní klienti a získání úvěru pro ně tak není vůbec složité. To, co doopravdy nepotřebujeme, je úvěr. Potřebujeme smysluplnou dotační politiku na výstavbu nájemních bytů. Ta je ale upozaděna a to je podle mě chyba. Stejně tak považuji za chybu podmiňovat získání dotace na výstavbu městských bytů čerpáním úvěru.

To je vše, děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Také vám děkuji, pane poslanče, a ptám se, zda někdo další se ještě hlásí do všeobecné rozpravy? Žádnou další přihlášku nevidím, v tom případě končím všeobecnou rozpravu.

Ptám se paní zpravodajky a pana ministra na závěrečné slovo? Není tomu tak.

Přistoupíme tedy k rozpravě podrobné. Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy? Jak jsem avizoval, paní zpravodajko, požádám vás, abyste vystoupila na mikrofon a odkázala nás na usnesení, které přijal výbor, abych o něm mohl dát hlasovat. Prosím, sem na mikrofon, jestli vystoupíte. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Bačíková: Pane předsedající, děkuji za svých pět minut slávy. Tak ještě jednou, odkazuji se na usnesení, které jsem přednesla v rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám a ptám se, zda někdo další se ještě hlásí v podrobné rozpravě? Žádnou další přihlášku nevidím. Končím podrobnou rozpravu.

Ptám se, zda v tento moment chce pan ministr nebo paní zpravodajka vystoupit se závěrečným slovem? Není tomu tak.

V tom případě dám hlasovat o návrhu usnesení. Přivolám kolegy a kolegyně z předsálí.

Návrh usnesení byl načten. Ptám se, zda jej mám před hlasováním zopakovat, nebo jestli všichni víme, o čem budeme hlasovat? Není zde požadavek na opětovné čtení usnesení.

V tom případě zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 31, přihlášeno je 123 poslankyň a poslanců, pro 55, proti 1. Konstatuji, že návrh usnesení nebyl schválen.

Ale eviduji žádost o kontrolu hlasování, tak vás požádám o strpení. (Probíhá kontrola hlasování.)

Hlásí se o slovo pan předseda Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Hlásí se o slovo pan předseda Benda – já se moc omlouvám, všichni jste viděli, že jsem hlasoval pro, přesto na sjetině mám proti. Zpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Dobře, je zde žádost o zpochybnění hlasování.

Eviduji žádost o vaše odhlášení, já vás odhlásím. Požádám vás o opětovné přihlášení vašimi kartami a počkám, až se počet přihlášených ustálí. (K paní poslankyni Šafránkové:)

Pardon, paní poslankyně, požádám vás, kolegyně a kolegové, o strpení. Vypadá to, že paní poslankyni nefunguje karta, takže až dostane náhradní kartu, budeme hlasovat. Paní poslankyně Šafránková dnes bude hlasovat s náhradní kartou číslo 20.

Počet přítomných v sále se ustálil, nejprve dám hlasovat o zpochybnění hlasování.

Zahajuji hlasování o námitce pana poslance Bendy. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 32, přihlášeno je 113 poslankyň a poslanců, pro 111, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Z toho důvodu budeme opakovat hlasování o navrženém usnesení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh tohoto usnesení? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Hlasování pořadové číslo 33, přihlášeno je 113 poslankyň a poslanců, pro návrh 58, proti 1. S návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Vypadá to, že nikdo k proběhlému hlasování se nechce vracet, usnesení tedy bylo přijato.

Končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

145.

**Návrh časového harmonogramu projednávání vládního návrhu
státního závěrečného účtu České republiky za rok 2023 v Poslanecké sněmovně
a jejích orgánech a návrh na jeho přikázání výborům
včetně přikázání jeho kapitol a jejich vztahů k státním fondům
/sněmovní dokument 4288/**

Předložený sněmovní dokument obsahuje usnesení rozpočtového výboru číslo 339 z jeho 43. schůze ze dne 24. dubna. 2024. Předložené usnesení uvede předseda rozpočtového výboru, pan poslanec Josef Bernard. Prosím, ujměte se slova.

Poslanec Josef Bernard: Děkuji za slovo, pane předsedající. Budu maximálně stručný. Kolegyně, kolegové, jak bylo zmíněno, návrh předkládaného harmonogramu byl projednán 24. dubna rozpočtovým výborem a já rovnou přečtu usnesení tak, jak bylo schváleno rozpočtovým výborem:

„Po zpravodajské zprávě předsedy výboru poslance Josefa Bernarda a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny

I. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna stanoví harmonogram projednávání vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2023 a jeho kapitol včetně vztahu státního rozpočtu k rozpočtům státních fondů v roce 2023, dále, státní závěrečný účet, takto...“ – tady bych se odkázal na sněmovní dokument 4288, dovolíte určitě, abych nevyčítal těch 1 až 9 bodů, které obsahuje harmonogram, zmíním pouze ten poslední, devátý bod, který se týká jednání Poslanecké sněmovny:

„9. Poslanecká sněmovna jedná o státním závěrečném účtu a o usnesení rozpočtového a kontrolního výboru na schůzi Poslanecké sněmovny od 22. 10. tohoto roku;

II. přikazuje k projednání:

1. vládní návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2023 včetně souhrnu kapitol a stanoviska Nejvyššího kontrolního úřadu rozpočtovému výboru a stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu k vládnímu návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2023 kontrolnímu výboru,

2. kapitoly státního závěrečného účtu včetně vztahu státního rozpočtu k rozpočtům státních fondů v roce 2023 jednotlivým výborům Poslanecké sněmovny takto:“ – opět se odvolávám s vaším dovolením na sněmovní dokument 4288 a nebudu vypočítávat všechny výbory Sněmovny, máte je v tom sněmovním tisku, tak jak zaznělo;

„II. doporučuje předsedkyni Poslanecké sněmovny zařazení vládního návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2024 do návrhu pořadu schůze Poslanecké sněmovny od 22. října 2024;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu.“

Tot' celé usnesení. Prosím o hlasování, pane předsedající.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Prosím předsedu rozpočtového výboru, pana poslance Josefa Bernarda – pane poslanče, abyste se posadil ke stolku zpravodajů a společně se mnou abyste sledoval rozpravu, kterou tímto otevírám, a stejně tak jako v předchozím případě vás pak požádám, abyste v podrobné rozpravě odkázal na načené usnesení.

Ve všeobecné rozpravě nevidím žádnou přihlášku, eviduji faktickou poznámku pana poslance Jana Volného, ale pane poslanče, než vám udělím slovo, udělím vám slovo řádné v obecné rozpravě, protože faktickou poznámkou reagujete na probíhající rozpravu, to znamená, udělím vám slovo v rámci obecné rozpravy a nejste limitován dvěma minutami. Prosím.

Poslanec Jan Volný: Děkuji. Já jsem si to vzal jako faktickou, protože to bude opravdu kratoučké, chci říct stanovisko hnutí ANO k tomuto tisku. Dneska budeme schvalovat harmonogram schvalování tohoto závěrečného účtu, tak jsme se dohodli, že to schválíme, protože je to věc, která je nutná, povinná. S rozpočtem už nikdo nic neudělá, ten prostě proběhl tak, jak proběhl. My tvrdíme, že to byl jeden z nejhorších výsledků hospodaření za fungování České republiky, takže při finálním hlasování budeme hlasovat proti, nicméně dneska schválíme harmonogram, aby proběhl tak, jak má, aby v koncovce se s tím Sněmovna vypořádala. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Ptám se, zda někdo další se ještě hlásíte do všeobecné rozpravy? Pan předseda Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, samozřejmě budu podporovat ten harmonogram tak, jak byl předložen, ale přece jenom jsem chtěl říct pár slov k tomu procesu, jak by bylo dobré, aby do budoucna fungovalo projednávání státního závěrečného účtu, protože když se srovnáme se soukromým sektorem nebo s požadavky, které jsou na obchodní korporace, tak nám z toho vyplývá několik zásadních odlišností, že ten státní závěrečný účet jako takový projednáváme až strašně pozdě, že ho projednáváme deset měsíců typicky po tom, co ten rok skončí, zatímco v obchodních korporacích typicky výroční zpráva a podobně se schvaluje v červnu.

Myslím si, že by bylo dobré se do budoucna zaměřit i na to, aby všechny kapitoly státního závěrečného účtu byly ověřeny NKÚ nebo auditorem, který bude vybraný NKÚ, prostě v tom standardu, v jakém to je běžné v soukromém sektoru. Nerozumím tomu, proč veřejný sektor funguje takovým způsobem, že NKÚ myslím, že auditují každou kapitolu jednou za dva roky, a my k tomu dostáváme stanovisko NKÚ, na které poměrně dlouho čekáme – to stanovisko NKÚ dostáváme zpravidla v srpnu, myslím, že to tak bylo minulý rok – a tam jsou podrobně rozepsány na základě výkonnostních auditů vybrané kapitoly, které se tak střídají. Myslím si, že to je věc, ke které bychom se měli do budoucna vrátit a systém projednání státního závěrečného účtu přenastavit tak, abychom měli hotovo dejme tomu do šesti měsíců. Během té doby už jsme měli i stanovisko NKÚ ke všem kapitolám státního rozpočtu a případně doporučení nebo auditovanou verzi, která se týká výkonnostních auditů, jak byly naplněny výkonnostní požadavky v jednotlivých rezortech. Pak by mi dávalo projednávání státního závěrečného účtu větší smysl a dalo by se to potom propojit i s rozpočtováním, které je založené na hodnotě, což je v podstatě moderní trend, který je v ostatních státech, v Rakousku, které udělaly velké rozpočtové reformy, aby státní rozpočet a závěrečný účet byly přehlednější.

Takže tolik nějaké moje přání do budoucna, třeba ho vyslyší do budoucna ministr spravedlnosti a zamyslí se nad tím, jaké věci by se v oblasti závěrečného účtu rozpočtování daly vylepšit. Pro tentokrát samozřejmě podpoříme harmonogram, který je potřeba k tomu, abychom to mohli projednat. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou se hlásí paní poslankyně Zuzana Ožanová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, pane předsedající. Já bych navázala na kolegu Michálka, vašim prostřednictvím, na způsob projednávání. Já bych měla jenom jednu prosbu, zda by skutečně ministerstva a další orgány, které předkládají kapitoly státního závěrečného účtu, je předkládaly v čitelné podobě, a ne jako Ministerstvo průmyslu a obchodu, kdy tam dodalo na několika stránkách naskenované tabulky, které nebyly čitelné. Tak já bych prosila alespoň o čitelnost materiálu, jestli by si to ministři mohli mezi sebou říci. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Ptám se, zda někdo další se ještě hlásí do všeobecné rozpravy? Žádnou další přihlášku nevidím. Končím všeobecnou rozpravu.

Ptám se pana zpravodaje na závěrečné slovo? Není tomu tak.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Tímto otevírám podrobnou rozpravu a ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy? Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Bernard: Ano, pane předsedající, děkuju za slovo. Já se odvolám na své načtené usnesení – už ho dál nebudu opakovat, odvolávám se na něj.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám velmi děkuji. Ptám se, zda někdo další se ještě hlásíte do podrobné rozpravy? Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu.

I v tomto případě se ptám pana zpravodaje, zda chcete závěrečné slovo? Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování o návrhu usnesení. Ptám se, zda tak, jak bylo usnesení načteno, je srozumitelné a nemusím ho opakovat? Nikdo nemá tento požadavek. V tom případě přistoupíme k hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh usnesení, jak bylo načteno? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Je to hlasování s pořadovým číslem 34, přihlášeno je 114 poslankyň a poslanců, pro 99, proti 1. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Já vám děkuji, děkuji panu zpravodaji. Končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám další bod dnešního jednání a tím je

142.

Zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2024 s vyjádřením vlády spolu s hodnocením zdravotně pojistných plánů na rok 2024 a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 674/

Předložený materiál za vládu uvede pan ministr Baxa. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Vážený pane místopředsedo, milé poslankyně, milí poslanci, dámy a pánové, dovoluji, abych uvedl v zastoupení pana místopředsedy vlády a ministra zdravotnictví materiál Hodnocení předpokládaného vývoje systému veřejného zdravotního pojištění na základě návrhů zdravotně pojistných plánů zdravotních pojišťoven na rok 2024.

Všechny zdravotně pojistné plány na rok 2024 byly schváleny samosprávnými orgány zdravotních pojišťoven do 30. listopadu 2023. Ministerstvo zdravotnictví a Ministerstvo financí následně zhodnotily, že předložené zdravotně pojistné plány všech zdravotních pojišťoven jsou v souladu s právními předpisy, veřejným zájmem a úhradovou vyhláškou na rok 2024. Vláda s nimi vyjádřila souhlas na svém jednání dne 20. března 2024.

Hodnocení předpokládaného vývoje systému veřejného zdravotního pojištění vycházelo z dat získaných sumarizací údajů z tabulkových příloh jednotlivých zdravotně pojistných plánů na rok 2024. Všechny zdravotní pojišťovny zohlednily kromě předpokládaného vývoje makroekonomických ukazatelů a specifík jednotlivých zdravotních pojišťoven i předpokládaný dopad novel právních předpisů na rok 2024.

Mezi nejdůležitější parametry mající vliv na hospodaření zdravotních pojišťoven v roce 2024 lze zařadit: od 1. ledna se podle novely zákona o pojistném na veřejné zdravotní pojištění poprvé uplatnila automatická valorizace platby za pojištěnce, za které je plátcem pojistného stát. Měsíční platba za jednoho státního pojištěnce tak vzrostla z částky 1 900 korun na 2 085 korun, nárůst o 9,7 %. Dále došlo ke zvýšení minimální mzdy o 1 600 korun na částku 18 900 korun od 1. ledna 2024. Měsíční pojistné osob bez zdanitelných příjmů tak činí 2 552 korun. Pro osoby samostatně výdělečně činné bude při splnění zákonem stanovených podmínek i v roce 2024 pokračovat možnost využití režimu takzvané paušální daně. Příjmy systému veřejného zdravotního pojištění celkem včetně příjmů ze zdaňovaných činností jsou plánovány ve výši 502,6 miliardy korun. To představuje meziroční nárůst o 7,3 % v absolutní hodnotě 34,2 miliardy korun. Výdaje systému veřejného zdravotního pojištění celkem včetně zdaňovaných jsou plánovány ve výši 510,1 miliardy korun. V porovnání s předchozím rokem jsou celkové výdaje vyšší, a to o 8,6 %, v absolutní hodnotě o 40,4 miliardy korun.

Souhrn odhadů plánovaného salda příjmů a výdajů za systém veřejného zdravotního pojištění je plánován jako záporný, a to ve výši 7,6 miliardy korun. To je především způsobeno záměrem Ministerstva zdravotnictví reagovat na inflační tlaky u poskytovatelů zdravotních služeb. Nad rámec schválených zdravotně pojistných plánů byla zástupci zdravotníků, vlády a Všeobecné zdravotní pojišťovny uzavřena dohoda o navýšení výdajů na odměňování zdravotníků i nezdravotnického personálu nemocnic v roce 2024 o 9,8 miliardy korun. Z uvedené částky pochází 6,8 miliardy korun z meziročního navýšení úhrad od zdravotních pojišťoven, zbývající 3 miliardy korun nezohledněné ve zdravotně pojistných plánech poskytne VZP formou úhradových dodatků s nemocnicemi. Jelikož ke zmíněné dohodě došlo až po odevzdání zdravotně pojistných plánů zdravotními pojišťovnami, hodnocení tyto dodatečné finanční prostředky nezohledňuje.

Odhad průměrných nákladů na zdravotní služby na jednoho pojištěnce v roce 2024 je podle zdravotně pojistných plánů vyšší než očekávaný průměrný náklad v roce 2023. Průměrné náklady na pojištěnce by měly vzrůst o 8,9 % a dosáhnout tak částky 45 735 korun. To v absolutním vyjádření představovalo meziroční nárůst o 3 744 koruny. Existenci závazků po lhůtě splatnosti vůči poskytovatelům zdravotních služeb předpokládá pouze jedna zdravotní pojišťovna, Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky, a to v hodnotě 1,4 miliardy korun. Finanční zásoby na bankovních účtech rezervních fondů všech zdravotních pojišťoven jsou plánovány v souladu s právními předpisy.

Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vláda na své schůzi 20. března 2024 projednala společná stanoviska Ministerstva zdravotnictví a Ministerstva financí ke zdravotně pojistným plánům zdravotních pojišťoven na rok 2024. Usnesením číslo 172 vláda doporučila předložit návrhy zdravotně pojistných plánů zdravotních pojišťoven na rok 2024 Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky k projednání, a to s návrhem na jejich schválení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane ministře. Tento sněmovní tisk projednal výbor pro zdravotnictví, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 674/1. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj výboru pro zdravotnictví. V tomto případě byl pověřen přednesením usnesení pan poslanec Tom Philipp, ale ten je dnes omluven. Toto usnesení přečte pan poslanec Róbert Teleky. Vzhledem k tomu, že se nejedná o zákon, tak o změně zpravodaje se nehlasuje. Prosím, máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Róbert Teleky: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké poledne, kolegové. Předkládaný dokument je obdobou návrhu státního rozpočtu pro zdravotní pojišťovny. Jedná se o standardní každoroční materiál, jehož zpracování a schvalování ukládají Ministerstvu zdravotnictví a Ministerstvu financí zákony o zdravotních pojišťovnách.

V roce 2024 jsou zdravotními pojišťovnami naplánovány příjmy v částce 502,6 miliardy korun a výdaje v částce 510,1 miliardy korun. Systém by měl jako v předchozím roce hospodařit se schodkem, který by se měl meziročně zvýšit na minus 7,6 miliardy korun. To je především způsobeno záměrem Ministerstva zdravotnictví reagovat na inflační tlaky u poskytovatelů zdravotních služeb. Navýšení prostředků ve sféře poskytovatelů zdravotních služeb by mělo sloužit mimo jiné k podpoře dostupnosti péče o děti, jednodenní péče, paliativní péče, péče o duševní zdraví, pohotovostí a urgentních příjmů a rovněž i růstu odměňování zdravotníků, především v nemocnicích.

Nad rámec schválených zdravotně pojistných plánů 2024 byla zástupci zdravotníků, vlády a VZP ČR, uzavřená dohoda o navýšení výdajů na odměňování zdravotníků i nezdravotnického personálu nemocnic v roce 2024 o 9,8 miliardy korun. Z uvedené částky bude 6,8 miliardy korun pocházet z meziročního navýšení úhrad od zdravotních pojišťoven již zahrnutého ve zdravotně pojistném plánu 2024. Zbývající 3 miliardy korun nezohledněné ve zdravotních pojistných plánech poskytne VZP formou úhradových dodatků s nemocnicemi.

Na základě obdržených zdravotně pojistných plánů na rok 2024 je možno konstatovat, že tyto plány jsou v souladu s právními předpisy, veřejným zájmem i požadavkem, aby umožnily naplnění cílů vyhlášky č. 319/2023 Sb., kterou se stanovují hodnoty bodu výše úhrad hrazených služeb a regulační omezení pro rok 2024.

Dovolte, abych vás seznámil i s usnesením výboru pro zdravotnictví z 36. schůze ze dne 5. června 2024 k zdravotně pojistným plánům zdravotních pojišťoven na rok 2024, s vyjádřením vlády spolu s hodnocením zdravotně pojistných plánů 2024 a tabulkovými přílohami, sněmovní tisk 674:

„Výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

I. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna schvaluje zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2024 s vyjádřením vlády, spolu s hodnocením zdravotně pojistných plánů 2024 a tabulkovými přílohami, sněmovní tisk 674;

II. pověřuje předsedkyni výboru, aby toto usnesení předložila předsedkyni Poslanecké sněmovny;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby se stanoviskem výboru seznámil schůzi Poslanecké sněmovny.“

Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Zahajuji všeobecnou rozpravu a ptám se, zda se do ní někdo hlásí? Pan poslanec Brázdil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji za slovo. No, asi to pana ministra moc nebude tankovat, když pošle vás, abyste to přečetl. Pěkně jste to četl. Nevím, jestli víte, co jste četl, ale krásně jste gestikuloval. Ne, vážně, jasně, my schvalujeme vlastně v polovině roku plán na tento rok, to se tak děje. Ale já bych se chtěl zeptat. Vy jste pěkně popsal i to, kde se vezmou peníze nebo kde se vzaly peníze na odměny zdravotníků, kdy na konci roku ta akce zdravotníků v nemocnicích – řekli si o ty peníze a našly se. Nicméně jak to bude dál, pane ministře? Nevím, jestli se můžu vůbec ptát, protože to je na tento rok, ale jak to bude dál, jak to bude fungovat v roce 2025? Plánuje se, že znovu ty pojišťovny najdou nějaké rezervy, anebo to bude už formou nového zákona o odměňování zdravotníků? Ale ten dotaz dávám jenom – asi mi na to nikdo neodpoví – čili za mě. Aha, pan ministr odpoví, tak to budu rád. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec Nacher, ale předtím se ještě omlouvám, je zde faktická poznámka, pan ministr Zbyněk Stanjura, prosím.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Odpověď je relativně jednoduchá. Pojišťovny a jejich orgány už v těchto dnech pracují na zdravotně pojistných plánech na rok 2025. Když jsme schvalovali rozpočtovou strategii pro příští roky, tak jsme schválili na vládě, že systém veřejného zdravotního pojištění pro rok 2025 má být vyrovnaný. To není úkol pro každou zdravotní pojišťovnu zvlášť, ale jako celek. Myslím, že to je cíl realistický a dosažitelný, protože když se podíváme na zdravotně pojistné plány schválené a pak na výsledek hospodaření, opakující se skutečnost je, že se zvyšují příjmy. To znamená, ono se docela dobře nedá predikovat, kolik bude platba za státní pojištěnce vůbec, když máme ten valorizační mechanismus. Ale naštěstí máme velký počet zaměstnaných, platy a mzdy rostou rychleji, než je ve zdravotně pojistných plánech jednotlivých pojišťoven. To nekritizují, to jenom konstatují. Takže i letos všechna data, která máme k dispozici za první čtyři měsíce, nasvědčují tomu, že deficit nebude tak vysoký, jako když sečtete deficit zdravotně pojistných plánů, které v této chvíli projednáváte.

Co se týče zákona o odměňování ve zdravotnictví, tak jsem byl účastněn s ostatními členy vlády a s panem premiérem – pan premiér to svolal na pravidelné jednání se zástupci profesních komor, kde samozřejmě jsou i komory ze zdravotnictví. Tam jsem dostal informace, že pan vicepremiér Válek podle mě ten slib splnil, už rozeslal text návrhu i k těmto profesním organizacím. To znamená, postupuje to standardním legislativním procesem.

Když si ale uvědomím dnešní datum, tak bych řekl, že je skoro vyloučené, aby to platilo k 1. lednu 2025. Není to úplně vyloučené – teď nemluvím o obsahu, a jak těžké nebo jednoduché bude domluvit se na obsahu toho zákona – ale vzhledem k legislativě je vlastně vyloučeno, aby první čtení bylo ještě před parlamentními prázdninami. Z naší zkušenosti, kterou máme společnou, stihnout během čtyř posledních měsíců všechna tři čtení je těžké. Omlouvám se za delší odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji vám, pane ministře. Eviduji faktickou poznámku. Tu má pan poslanec Kamal Farhan, poté je řádně přihlášený pan poslanec Patrik Nacher.

Poslanec Kamal Farhan: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych si jenom dovolil krátce zareagovat na svého předřečníka. Já se velmi těším nebo jsem zvědavý, že pojišťovny pro příští rok budou hospodařit s vyrovnaným rozpočtem. Já se na to těším. Tady na mikrofon chci říct, že to je zajímavá zpráva pro všechny pracovníky ve zdravotnictví. Na druhou stranu jsem chtěl říct, že poslední dva roky tato vláda v čele s ministrem za TOP 09 zdravotnictví hnala pojišťovny do deficitu, hospodařily s deficitem a vůbec se nesnažily systém řeknu stabilizovat. Ten systém byl stabilní za naší vlády a teď rozhodně není. Dokonce ve své důvodové zprávě uvádí, že dvě pojišťovny budou mít velké finanční prostředky. Já vidím, že se zvedá i pan ministr Stanjura – toho jsem chtěl pochválit jako Ministerstvo financí – který doporučuje, aby systém byl stabilní, aby bylo 18 % na zůstatku na jednotlivých základních fondech.

Když se podíváte (na) tabulku, kterou předložilo Ministerstvo zdravotnictví – teď ji nemůžu najít... ale... tady ji mám – prostě všechny pojišťovny klesají na ty zůstatky, já nebudu teď jmenovat, ale 11,9, 2 %, 6,5 %, 5,7 %, 5,2 %, 6,8 % a 7,2 %. To znamená, že ministr zdravotnictví při tvorbě ať už úhradové vyhlášky, nebo když se podívá na zůstatky zdravotních pojišťoven, nebere doporučení svého kolegy, pana ministra Stanjury, že stabilní systém by měl mít kolem 18 %, za daný, nebo jak bych to nazval. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Faktická poznámka pana ministra. Prosím.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Pan poslanec ví stejně jako já, že to je věc hospodaření zdravotních pojišťoven, že to není ani ministr zdravotnictví, ani vláda, která schvaluje zdravotně pojistné plány, jejichž obsahem je v zásadě rozpočet, když to řeknu takhle zjednodušeně. Když budeme mluvit o deficitu v roce 2022 a 2023, mluvíme o něm – a já bych vás chtěl poprosit, pane poslanče, abyste řekl, prostřednictvím pana místopředsedy, abyste řekl, jak ten deficit byl velký absolutně a jak byl relativně v procentech, jo, protože se zbytečně strašíme. Když si uvědomíme, že zhruba je objem prostředků v systému veřejného zdravotního pojištění půl bilionu, 500 miliard korun, 1 % je 5 miliard korun, jo, tak jenom, abychom věděli, že deficity byly právě nižší díky vyššímu výběru, ať už za státní pojištění, protože stát platí za ukrajinské uprchlíky jako za státní pojištění – a je pravda, je fakt, že se nestalo to, před čím mnozí varovali, že uprchlíci budou čerpat větší podíl zdravotní péče, než kolik je platba za státní pojištění. Opak je pravdou, to znamená, systému veřejného zdravotního pojištění to pomáhá na úkor státního rozpočtu, že uprchlíci spotřebují menší část zdravotní péče než průměrná česká populace – je to dáno asi i věkem, to si musíme přiznat. To znamená, pro systém veřejného zdravotního pojištění na úkor státního rozpočtu je to vlastně finančně výhodné. A to, že příští rok má být vyrovnaný, je to správně. Vy jste si protirečil, vy jste řekl: No, to byl deficit, to je hrozné, a pak jste říkal: Já se těším na to – a byla tam ironie, podle mě, pokud ne, tak se omlouvám – až to bude vyrovnané. Tak právě proto, aby to nebylo deficitní, chceme, aby pro rok 2025 ten systém byl vyrovnaný.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Navazuje faktická poznámka pana poslance Kamala Farhana, potom pan poslanec Jiří Mašek. Prosím.

Poslanec Kamal Farhan: Já bych jenom zareagoval na svého předřečníka. Já nikoho nestraším. Straší Ministerstvo zdravotnictví ve své důvodové zprávě tím, že uvádí, že se dostanou některé zdravotní pojišťovny do finančních problémů – to si tam můžete přečíst, to za prvé. Za druhé, vaše doporučení Ministerstva financí je, aby systém byl stabilní, je 18 % na základních fondech. Já jsem tady přečetl, jaká ta procenta jsou – a to je zase vaše zpráva, to znamená, že vlastně není tam, doporučení Ministerstva financí tam není bráno v potaz.

Co se týká, že nemůže vláda nebo ministr zdravotnictví to ovlivnit – může. Ministr zdravotnictví za TOP 09 nebyl schopen v dohadovacím řízení udělat dohody, pak tu vyhlášku podepsal za sebe a dostal ji do deficitu, jenom v loňském roce byla 7,6 miliardy.

Když se bavíme o zůstatcích pojišťoven, já nemám tady ty tabulky, ale musíte si, pane ministře – a vy ta čísla určitě znáte možná líp než já – uvědomit, kolik za předchozí vlády spotřeboval zdravotní systém a kolik bylo na rezervách. Já teď to číslo nemám před sebou, takže byste mě mohl chytit za slovo, já si myslím, že to bylo třeba někde kolem 60 miliard, možná ještě více, ve vztahu k objemu peněz, který do zdravotnictví byl, takže ty rezervy za nás byly podstatně vyšší. Dneska máte přes 500 miliard a ty rezervy prostě se ztenčily, takže není to strašení.

Pokud vy strašíte, tak strašíte v důvodové zprávě, že dojde k ohrožení finanční stability některých zdravotních pojišťoven. (Zvýšeným hlasem.) Řekněte nám, kterých zdravotních pojišťoven? Proč to tam vůbec píšete, když je to tak stabilní, když je to zalité sluncem? A ministr zdravotnictví ovlivňuje hospodaření zdravotnických pojišťoven z toho důvodu, že podepisuje úhradovou vyhlášku, a nebyl schopen dohody a nemá dohody ani na příští rok. A nebude je mít a zase to udělá! Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Děkuji. Nyní pan poslanec Jiří Mašek, potom pan ministr Zbyněk Stanjura, všechno faktické poznámky. Prosím.

Poslanec Jiří Mašek: Děkuji za slovo. Já bych chtěl podpořit svého kolegu Kamala Farhana a chtěl bych říct, že tady je zásadní problém, pane ministře financí, v tom, že lidé té diskusi příliš nerozumí. Podstatné je, že skutečně jenom ve dvou segmentech, jestli mám dobré informace, se podařila dohoda, v ostatních segmentech ne. A já mám třeba informaci – a to je oblast, která je nám, opozici i koalici, a v minulém období to bylo opačně, ale byla společná, byla na ní shoda a všichni jsme tady horovali za podporu domácí péče. Domácí péče je nejvstřícnější k pacientům, je nejlacinější. A víte, jaké jsou návrhy? Ty návrhy jsou bez navýšení, a dokonce v tom návrhu je snížit hodnotu bodu z 1,07 korun na 97 haléřů, což je úplně likvidační. Takže ono je to opravdu o penězích, ono je to o schopnostech pojišťoven péči uhradit a samozřejmě to souvisí i s ministrem financí a kolik do toho eventuálně dáme peněz. Takže pro občany ta hrozba tady je a dá se demonstrovat na jednotlivých odbornostech, kde došlo k nedohodám – zatím k nedohodám.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji. Další faktická poznámka, pan ministr Zbyněk Stanjura (Ministr Baxa mimo mikrofon: Neří.) – není přítomen. V tom

případě budeme pokračovat dál, faktickou poznámku mažu a nyní vystoupí pan poslanec Patrik Nacher. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. No, dámy a pánové, asi tomu neuvěříte, ale já jsem se u tohoto bodu připravoval, že se zeptám pana ministra Válka konkrétně (Ministr Baxa mimo mikrofon: Ten tady není.) – ten tady není, je omluven. Trochu mě to zklamalo, protože tohleto omlouvání, kde gesční ministr tady není a prezentuje to ministr kultury – úplně stejně, jako jsou omluveni, většina ministrů, na interpelace, já jsem měl nahlášené interpelace a ani jeden z ministrů včetně premiéra tady není, tak nevím, co budu odpoledne dělat. Ale já jsem se chtěl zeptat, třeba mi pan ministr kultury odpoví, jestli v těch plánech už jsou zobrazeny změny, které se týkají milostivého podzimu, který jsme tady schválili, a chtěl jsem se na to zeptat z toho důvodu, protože ministr zdravotnictví tady hájil sněmovní verzi proti senátní verzi s nějakým odůvodněním, které se týkalo fondu prevence a obecně hospodaření zdravotních pojišťoven. Já jsem to v řeči pana ministra kultury neslyšel, tak jestli by mohl někdo odpovědět, jestli už se tam počítá s nějakými změnami ve vztahu k milostivému podzimu, který bude platit od 1. července. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám děkuji, pane poslanče. Ptám se, zda někdo další se ještě hlásí do všeobecné rozpravy? Žádnou přihlášku do všeobecné rozpravy nevidím, v tom případě končím všeobecnou rozpravu.

Ptám se na závěrečné slovo pana ministra, pana zpravodaje – není tomu tak.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Ptám se, kdo se hlásí do podrobné rozpravy? Pane zpravodaji, prosím, odkažte na usnesení, aby bylo možné dát o něm hlasovat.

Poslanec Róbert Teleky: Děkuji. Kolegyně a kolegové, odkazují na usnesení, které jsem přednesl ve zprávě zpravodaje. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Bartošek: Já vám také děkuji. Ptám se, zda někdo další se ještě hlásíte do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím, končím podrobnou rozpravu.

Ptám se, zda pan ministr nebo pan zpravodaj chcete závěrečné slovo? Není tomu tak.

V tom případě přistoupíme k hlasování o návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrh usnesení? Ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu?

Je to hlasování s pořadovým číslem 35, přihlášeno je 119 poslankyň a poslanců, pro 76, proti 1. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Pane ministře, pane zpravodaji, já vám děkuji. Končím projednávání tohoto bodu a předám řízení schůze.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Vážené poslankyně, vážení poslanci, přeju vám hezké poledne. Budeme pokračovat v našem programu.

Dalším bodem je bod číslo

146.

**Návrh na stanovení výše odměn členům kontrolní rady
Technologické agentury ČR za rok 2023
/sněmovní dokument 4443/**

Dokument, který vám byl doručen, obsahuje usnesení výboru pro vědu, vzdělávání, kulturu, mládež a tělovýchovu č. 207 z jeho 38. schůze ze dne 5. června 2024 a zároveň návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Poprosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu, pan poslanec Stanislav Fridrich, informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Fridrich: Děkuji za slovo. Hezké poledne všem. Jako každoročně Sněmovna schvaluje odměny pro členy Technologické agentury České republiky a já vás následně seznámím s usnesením našeho výboru. Předeslal bych, že pokud nebude námitka proti postupu, nebudu číst jednotlivá jména a jednotlivé odměny. Ty odměny se pohybují v rozmezí 20 000 až 104 500 korun za rok. Takže pokud nikdo nenamítá, materiál všichni máte k dispozici, tak bych to nečetl po jménech.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Myslím, že nikdo nic nenamítá. Možná bych načetl jenom úvod usnesení bez těch jmen, aby věděli poslanci, o čem budeme hlasovat, ale bez konkrétních částek.

Poslanec Stanislav Fridrich: Ano, to udělám.

„Usnesení výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu ze 38. schůze ze dne 5. června 2024 k návrhu na stanovení výše odměn členům kontrolní rady Technologické agentury České republiky za rok 2023:

Výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu po odůvodnění předsedy kontrolní rady Technologické agentury České republiky Martina Koberta, zpravodajské zprávě poslance Stanislava Fridricha a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby přijala toto usnesení: Poslanecká sněmovna stanoví dle § 36a odst. 8 zákona č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací, v platném znění, výši odměn členům kontrolní rady Technologické agentury České republiky takto: ...;

II. pověřuje místopředsedu výboru pověřeného řízením výboru, poslance Pavla Klímu, aby toto usnesení předložil předsedkyni Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR;

III. pověřuje zpravodaje výboru poslance Stanislava Fridricha, aby toto usnesení přednesl na schůzi Poslanecké sněmovny.“

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane poslanče. Já teď zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se zatím nikdo nehlásí. Ptám se, zda se někdo hlásí z místa? Není tomu tak. Končím tedy všeobecnou rozpravu.

Myslím, že zájem o závěrečné slovo není.

Přistoupíme k rozpravě podrobné. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Ani do podrobné rozpravy nikoho nevidím přihlášeného, končím tedy podrobnou rozpravu. Předpokládám... (Poslankyně Schillerová upozorňuje, že v sále není přítomen žádný ministr.) Je v sále přítomen nějaký ministr? Není. Já poprosím... (Do sálu vchází ministr Baxa.) A už je. Můžeme pokračovat, máme ministra, je to dobré.

O závěrečné slovo není zájem.

Přistoupíme k hlasování, já zagonguji.

Jenom zopakuji, že budeme hlasovat o usnesení, které načetl pan zpravodaj, pan poslanec Stanislav Fridrich. Usnesení celé máte včetně mém a částech k dispozici v tisku, v sněmovním dokumentu číslo 4443. Víme, o čem budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takový návrh usnesení? Ať stiskne tlačítko a zdvihne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 36, bylo přihlášeno 117 poslanců, pro hlasovalo 105, proti 1. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Tím jsme se vypořádali se sněmovním dokumentem číslo 146 a já končím jeho projednávání.

Nyní budeme pokračovat podle schváleného programu schůze s bodem

9.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 203/2006 Sb.,
o některých druzích podpory kultury a o změně některých souvisejících zákonů,
ve znění zákona č. 227/2009 Sb., a zákon č. 634/2004 Sb.,
o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 690/ – první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr kultury Martin Baxa. Pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji mi, abych stručně odůvodnil vládní návrh novely zákona o některých druzích podpory kultury. Tento návrh zákona byl zpracován ke splnění cíle Národního plánu obnovy, kde nám bylo uloženo zakotvit takzvaný status umělce.

Předložený návrh zavádí do právního řádu institut statusu umělce, především jako nástroj finanční podpory pro umělce, kteří mají na trhu práce mnohdy velmi specifické postavení. Jde o to, umožnit osobám vykonávajícím uměleckou, tvůrčí nebo bezprostředně

související činnost, registrovat se a získat tím osvědčení, tedy status umělce. Status umělce tedy představuje v právním slova smyslu zařazení do registru, který povede Ministerstvo kultury. Za tímto účelem se upravuje registr umělců jako informační systém veřejné správy, jak už jsem zmiňoval, vedený Ministerstvem kultury. Pro účely tohoto zákona je v návrhu vymezen pojem umělec, který v sobě zahrnuje osoby vykonávající činnosti, bez nichž by realizace umělecké činnosti byla nemyslitelná. Zejména se jedná o takzvané technické profese.

V této souvislosti bych rád zdůraznil – a to s vykřičníkem – takto veřejně, že Ministerstvo kultury nebude v žádném případě jakkoli posuzovat kvalitu deklarované umělecké činnosti, v uvozovkách nebude nikoho přezkušovat ani subjektivně vyhodnocovat výsledky činnosti. Registrovaní umělci budou moci při splnění dalších podmínek – jedná se zejména o podmínky ohledně příjmů – získat podporu formou stipendia na tvůrčí nebo studijní účely. Stávající stipendia byla upravena pro čerpání osobami se statusem umělce. Podmínky jsou formulovány tak, aby podpora primárně cílila na umělce, kteří svoji uměleckou činnost vykonávají převážně mimo pracovní poměr a dosahují v ní příjmu maximálně ve výši průměrné mzdy.

Návrh zákona počítá i s podporou umělců v době případných omezení v důsledku vyhlášení nouzového stavu. Předmětem navrhované právní úpravy jsou i dílčí technické změny v oblasti výstavní činnosti vyplývající z dosavadní praxe. Součástí návrhu zákona je rovněž novela zákona o správních poplatcích, která zavádí poplatek za podání žádosti o zápis do registru umělců. V současné době, poznamenané nepříznivými celospolečenskými i ekonomickými faktory, je předložený návrh se svými dvěma případnými typy podpory maximem možného.

Cílem návrhu zákona je v tuto chvíli především bližší zmapování terénu a zacílení podpory pro nejohroženější skupinu umělců, to jest pro ty, kteří jsou takzvaně na volné noze. Při přípravě návrhu zákona bylo reálně možno využít pouze nástrojů, které má Ministerstvo kultury již nyní ve své gesci, to vše v kontextu toho, že je třeba splnit vytyčený cíl v Národním plánu obnovy.

Závěrem bych chtěl podtrhnout, že status umělce je tématem dlouhodobé debaty v odborné veřejnosti, s jejímiž zástupci byla daná problematika intenzivně projednávána. Obdobný požadavek byl hojně reflektován v okolních státech, zejména pak v souvislosti s pandemií nemoci covid-19. Je také tématem debaty v rámci Evropské unie.

Z výše uvedených důvodů navrhuji, aby Poslanecká sněmovna tento návrh zákona propustila do druhého čtení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Pane ministře, děkuji za vaše úvodní slovo. Poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, kterým je pan poslanec Pavel Svoboda. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, pane ministře, kolegyně, kolegové, dovoluji, abych přednesl zpravodajskou zprávu ke sněmovnímu tisku číslo 690. Jedná se o vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 203/2006 Sb., o některýchruzích podpory kultury a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 227/2009 Sb., a zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Návrh zákona byl rozeslán poslancům jako tisk 690 dne 30. 4. 2024. Organizační výbor projednání návrhu doporučil 9. 5., navrhl výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výbor garanční.

Navrhovaná právní úprava statusu umělce vychází ze skutečnosti, že v České republice jsou fyzické osoby, které vykonávají umělecké činnosti v rámci různých právních vztahů pracovněprávních, na základě licenčních smluv, smluv o provedení uměleckého výkonu a tak dále. Požadavek na zavedení právní úpravy je formulován dlouhodobě ze strany odborné veřejnosti s tím, že se nová právní úprava má primárně týkat umělců takzvaně na volné noze, tedy těch, kteří nemají pro svou uměleckou činnost sjednán pracovněprávní vztah.

V konkrétní rovině je požadavek zaveden v Národním plánu obnovy a v plánu legislativních prací vlády. Status umělce budou moci získat i osoby vykonávající činnosti bezprostředně související s uměleckou činností, čímž bude zajištěna i možnost podpory těchto osob, například v době případných omezení v důsledku vyhlášení nouzového stavu, pandemií a tak dále, jak už zmínil pan ministr. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Pane poslanče, děkuji za vaše slovo coby zpravodaje. Otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásili zatím tito poslanci: jako první vystoupí paní poslankyně Pokorná Jermanová.

Než dorazí k řečnickému pultíku, načtu dvě omluvy. Omlouvá se pan poslanec Petr Beitz celý jednací den z důvodu zahraniční cesty a omlouvá se pan Aleš Dufek od 12 hodin z pracovních důvodů.

Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, musím říct, že jsem velmi smutná. (Reakce pana ministra.) Smutná, jsem velmi smutná. Jedná se o další zákon, který je totálně odfláknutý a je z ministerského pera. Pan ministr Baxa to ví, slyšel to ode mě několikrát.

Znovu musím opakovat, že semináře k tomuto tématu jsem pořádala já jakožto opoziční politik, a kdyby se Ministerstvo kultury tématu věnovalo ještě více, možná bychom nemuseli tady řešit věci, jak se na to dívá veřejnost. Myslím, že bohulibý záměr postarat se o lidi pracující v kultuře nebo o umělce, kteří propadli sítí náhrad v době covidu – vznikl nějaký zákon, který se tady snaží nadstandardně pečovat o lidi, kteří jsou činní umělecky, nicméně tím, že nebyl tento status upraven nebo se ministerstvo nepustilo do samostatného zákona, v podstatě všechny možnosti, o kterých se třeba na tom mém semináři hovořilo, vůbec nebyly zohledněny.

To, co tady možná nezaznělo dost explicitně, je to, že návrh bude mít dopad na státní rozpočet, a to ve výši 100 milionů korun. O tuto částku bude nutno každoročně navyšovat rozpočet kapitoly Ministerstvo kultury. Dále si také tento návrh vyžádá čtyři systemizovaná místa pro související administrativu na Ministerstvu kultury, což je zhruba 3,5 milionu korun ročně včetně příslušenství.

A jak už začíná být standardem, i k tomuto zákonu bylo poměrně dost zásadních připomínek. Dovolila bych si tady uvést připomínková místa, která se k tomu vyjádřila a dala k tomu výhrady: Ministerstvo financí, Ministerstvo práce a sociálních věcí, Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo zemědělství, Úřad vlády, konkrétně ministr pro evropské záležitosti, Českomoravská konfederace odborových svazů, Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů a Unie zaměstnavatelských svazů České republiky. Nepodařilo se vypořádat zásadní připomínky uplatněné Ministerstvem financí, které se týkají zabezpečení finančních a personálních dopadů navrhované právní

úpravy. Předkladatel považuje příslušné navýšení za nezbytné pro naplnění účelu navrhované právní úpravy a předkládá tento materiál s těmito rozpory.

Musím říct, že v podstatě díky této novele jsme zabili možnost lépe a šířeji diskutovat o statusu umělce jako takovém. Já ho považuji za potřebný, nicméně ne v této podobě. Měli jsme možnost využít zkušeností platných zákonů ze zahraničí, které tam jsou a byly přijaty poměrně rychle. Ty státy tady vyjmenovávat nemusím, pan ministr je dobře zná. Měli jsme dostatek prostředků z Národního plánu obnovy na přípravu toho zákona. (Reakce pana ministra.) Měli, pane ministře. To, co jsme neměli, byl dostatek invence a aktivity věnovat se tomu od počátku, kdy jste přišel na Ministerstvo kultury, protože já jsem vás velmi často v rámci této záležitosti urgovala. Proto jsem i já uspořádala ten seminář, kde byli zastoupení různí aktéři v uměleckém oboru, a i oni vyjadřovali silné znepokojení s formou, kterou jste protlačil až sem do Poslanecké sněmovny.

My jsme také žádali, aby status umělce předtím, než půjde do prvního čtení, byl projednáván na podvýboru pro kulturu. Nebylo to úplně slíbeno, ale předpokládala jsem, že k tomu dojde. Nebuďte překvapení, nestalo se tak.

Já se obávám, že možná místo toho, abychom se snažili takhle na sílu tlačit podporu omezené části umělců, pan ministr mohl své síly napnout a starat se o to, aby platy v kultuře obecně vzrostly, protože se může stát, že status umělce, pokud bude schválen v této podobě, podpoří malou část lidí pracujících v kultuře, ale ten zbytek prostě bude muset hledat další jedno, dvě či tři zaměstnání, anebo z kultury prostě bude muset odejít.

Myslím si, že status umělce by měl být explicitně zaměřen na vyjmenované profese, protože tímto obecným pojetím, jak to pojalo Ministerstvo kultury, to zavání jakýmsi elitářstvím. Omlouvám se za to, ale cílem bylo podpořit takové profese, jako jsou třeba členové baletních souborů, kteří končí svoji aktivní činnost, zůstávají poměrně zdravotně zdecimovaní a začínají druhou kariéru, a měli bychom je podpořit v jejich dalším startu. Nicméně zřízením jakési komise, která bude udělovat status umělce, se to dostává do jiných sfér, do jiných rozměrů.

Pro nás takto odfláknutý status umělce, špatně prodiskutovaný, špatně připravený, je prostě nepřijatelný. Proto si dovoluji navrhnout tuto novelu vrátit k přepracování Ministerstvu kultury. V případě, že tento návrh nebude přijat, navrhuji jeho zamítnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Eviduji, jistě i zpravodaj eviduje návrh na vrácení přepracování a návrh na zamítnutí.

Nicméně nyní vystoupí pan poslanec Kettner.

Poslanec Zdeněk Kettner: Dobrý den, děkuji za slovo. Dámy a pánové, budu velice krátký. V uměleckém prostředí určitě jsou profese, které si zaslouží pozornost, kdy životnost v té profesionální sféře je velice, velice krátká. Musí se na to dlouho studovat a na rozdíl třeba od hokejistů jejich příjmy nejsou takové, aby se dokázali zajistit na stáří. Nehledě na to, že skutečně, když si vezmeme třeba baletní mistry, skutečně jejich zdravotní stav je velice tristní už ve velice brzkém věku. To znamená, že určitě je potřeba se této problematice věnovat, ale jak řekla moje předřečnice, je to velice nešťastným způsobem, mělo by to být více promyšlené.

Stejně jako kolegyně bych chtěl navrhnout vrácení k přepracování, a pokud ne, tak zamítnutí tohoto návrhu. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju. Nicméně to už zaznělo, takže o tom bezesporu hlasováno bude. Nyní vystoupí pan poslanec Babka.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuju za slovo, vážený pane místopředsedo. Já se připojím pár slovy právě k tomuto návrhu na zavedení statutu umělce. Jak již bylo řečeno i z úst pana ministra, zamýšlený status by v tomto ohledu mohl poskytnout určitou jistotu právě daným profesím, nicméně už tady to bylo také řečeno, ty náklady, které zavedení tohoto statusu ponese Ministerstvo kultury, budou ve výši 100 milionů korun, cirká 100 milionů korun. My to určitě víme, jakým způsobem probíhá, jakým způsobem vypadá rozpočet Ministerstva kultury, a nemyslím si, že 100 milionů korun je malá částka, která by se nedala použít právě třeba na tabulkové platy, které jsou největším problémem v oboru kultury, a na to by se ministerstvo mělo do budoucna zaměřit spíše než na nedokonalou úpravu zákona zaváděním statusu umělce.

Dovolte mi jenom ještě citovat z předloženého návrhu a z jeho důvodové zprávy, kdy je psáno, že tento návrh zákona reflektuje skutečnost, že ne každému a ne vždy může výkon umělecké činnosti, zejména ve volném povolání, přinést dostatečné finanční prostředky k zajištění životních potřeb. Když jsem si tuto větu přečetl, tak se mi až nechťelo pochopit to, že takovýto zákon předkládá ministr pravicové strany. Omluvte mi to, pane ministře, ale nemohl jsem si tuto zmínku odpustit.

Další věc, která si myslím, že není z vaší strany, pane ministře, úplně šťastně zvolená, je právě komunikace tohoto zákona a jeho příprava všeobecně. Nemyslím si, že v této době je něco jako status umělce v takovéto nedokonalé podobě s takovýmto názvem v takovéto komunikaci vhodné zavádět. Celou přípravu zákona doprovázely i velké výhrady přímo od umělců a my jsme, jak už tady bylo řečeno, žádali, aby ten zákon byl nejprve projednán i na našem podvýboru, což se zatím nestalo, a já věřím, že ani nestane, že projde dnešní hlasování o zamítnutí, případně o vrácení k přepracování.

Také zde zaznělo, že tento návrh zákona je navázán na Národní plán obnovy, nicméně i v jiných evropských zemích je tato úprava specifikována jedním konkrétním zákonem, a nikoliv novelizací, jak se k tomu uchýlilo Ministerstvo kultury. Obecně si myslím, že v této době by se spíš měly řešit právě již zmíněné nízké platy v kultuře, ty tabulkové platy, a ne zavádění nového statusu. V tuto chvíli děkuji za pozornost a připojuji se k návrhu na zamítnutí.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkujeme. Nyní se hlásí pan poslanec Nacher – hlásil jste se z místa. Ano, je tu faktická, pan poslanec Brázdil, tak teď jsem zvědav. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Milan Brázdil: Ne, nic takového. My už jsme si podali ruku, takže v pohodě.

Ale, pane ministře, prosím, status umělce, vy jste říkal, že ministerstvo nebude zkoumat to jeho umělecké, to, co vlastně umí. To znamená, do toho se může přihlásit kdokoliv? Kolikrát jdu tady třeba přes Karlův most a vidím tam lidi, něco kreslí a bubnují – to znamená, vlastně tito lidé můžou přijít, a kdokoliv se cítí být umělec, může za vámi na ministerstvo zažádat a bude mít status? Děkuji – jestli za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Taky děkuju a chválím. To byla faktická poznámka pana poslance, nyní tedy vystoupí pan poslanec Nacher. Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem si právě tam všiml modrého číselka, tak jsem viděl, že se někdo přihlásil fakticky, tak jsem ho nechtěl předběhnout.

No, já jsem chtěl hovořit, pane kolego, já jsem to říkal i u nás na klubu, ke statusu umělce. Navážu na to, co říkali moji ctění kolegové Jarka Jermanová a Ondřej Babka, ale zkritizuji to trošičku z jiného úhlu pohledu. Vy tam píšete mimo jiné, že v kulturním sektoru pracuje zhruba 220 000 lidí, z toho je 87 000 na volné noze. Ten dotační program se má týkat 1 400 osob ročně. Tak mě by jenom zajímalo, jaký to má efekt, jestli skutečně tedy není cesta někde jinde, to, co tady naznačovali moji kolegové, to jest postarat se o to, aby lidé v kultuře měli vyšší příjmy, než dělat tady status umělce, který, nezlobte se na mě, to působí jako červený hadr.

Rozumím tomu, že některé profese, osvětlovači, kameramani a podobně, že to mají těžké, pod tím umělcem si ale každý představí herce a herec, ať už je na volné noze, nebo na jiné noze, když to takhle řeknu, má stejné postavení, stejné problémy jako jakýkoliv jiný člověk v jiné oblasti. Proč tady má být status umělce? Dovedu si představit status zaměstnance v kultuře třeba nebo něco takového, status kulturního pracovníka, nebo abychom tam vlastně řekli nějakou tu prioritu.

Ale tady bych poprosil – a jsem rád, že tady je ministr kultury konečně ke svému bodu, že tady není k nějakému jinému, takže předpokládám, že bude odpovídat a reagovat – tak za prvé na ten počet, a jestli vy – řekněme, teď nechci to slovo přepálit, nechci říct neschopnost nebo malou schopnost nebo neochotu, to je možná to slovo – neochotu najít peníze pro lidi v kultuře nahrazujete právě statusem umělce, který to ale nevyřeší, a naopak to magnetizuje – za mě, proč by tedy nemohl pak být třeba status sportovce? Také vrcholoví sportovci skončí ve třiceti, v pětatřiceti letech, jsou zničení zdravotně, a prosím, nedávejte mi příklad fotbalistů, hokejistů, kteří jsou dobře placeni. Máme vrcholové sportovce i v jiných oblastech, koukám na kolegu Bauera, třeba v ping-pongu, a tam moc placeni – tady skokan na lyžích a tak dále, ale ten se uplatnil, kolega Janda, v Poslanecké sněmovně, takže ten by status sportovce nepotřeboval.

Ale jestli tedy tímhle neotevíráme takovou Pandořinu skříňku, jestli skutečně nestojí za to, to vrátit k projednání, vzít to trochu šířeji, říct, co je cíl, co je podstata, komu chceme pomoci, a ne tady vlastně za mě jakoby dát spíš červený hadr – že ve výsledku to nepomůže lidem v kultuře, když se podívám na ty počty – ale třeba mi pan ministr odpoví, ale zároveň to fakt vyprovokuje k tomu, abychom tedy tady napříště přišli se statusem sportovce, statusem nějakého jiného oboru. Tak jestli bych mohl poprosit pana ministra o reakce, a já se když tak pak přihlásím faktickou. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Vaše vystoupení vyvolalo tři faktické poznámky. S první vystoupí pan poslanec Svoboda. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Svoboda: Děkuju za slovo, pane předsedající. Já si dovolím stručně reagovat na své předřečníky, vaším prostřednictvím.

Tak za prvé, ta legislativa musí být přijata, protože je to jedna z komponent Národního plánu obnovy. Národní plán obnovy schválila předchozí vláda v čele s hnutím ANO a ČSSD za ministra Zaorálka, věřím, že tohle nebude nikdo rozporovat, takže ta krásná slova, která tady pronášíte, jak to má být jinak a jak to být nemá a tak dále, co k tomu dodat? Prostě jsme povinni tento zákon přijmout. Žádný zákon není dokonalý. Víte všichni dobře, že je vždycky kompromis a maximum možného. Přesto přese všechno já tady za panem ministrem budu stát a pro ten zákon budu hlasovat a věřím, že i všichni mí kolegové.

Dovolte mi už jen stručně pár poznámek. Paní kolegyně Jermanová, vaším prostřednictvím, tady například zmiňovala, že ten zákon tady vytváří nějaké elitářské umělce, ale hned v druhé větě řekla, že by ten zákon měl specifikovat konkrétní umělce, pro které by měl být ten status umělce. Tak jedno, nebo druhé.

Potom, co se podvýboru pro kulturu týče – ano, podvýbor ho dosud neprojednal, ale, kolegyně, kolegové i z opozice, vy jste přece členy tohoto podvýboru. Já jsem nezaznamenal ani jednou jedinkrát, že byste na tom jednání podvýboru tento bod projednání navrhli. Budu se těšit na jeho projednání! Děkuju za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju za dodržení času. Nyní vystoupí s faktickou poznámkou paní poslankyně Pokorná Jermanová, připraví se pan poslanec Babka. Prosím.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji za slovo. Já bych si dovolila reagovat na pana kolegu Svobodu. Pane kolego Svobodo, prostřednictvím pana předsedajícího, ano, ten zákon musí být přijat, je schválen v Národním plánu obnovy. Ano, minulá vláda aktivizovala status umělce, protože během covidu zjistila, že propadávají některé profese podporou, to ano. Ale vy jste hned na začátku vlády měli začít intenzivně pracovat na novém zákoně. Vy jste zvolili jednodušší cestu – novelizaci, ve které všechny tyhle věci, o kterých se tady bavíme, o kterých se zmiňoval kolega Nacher, ty tam prostě do té novely nedostanete, protože vytvořit nový zákon je náročnější, ale také se v něm dá vychytat mnohem více věcí.

Co se týče vašeho postoje, kde chcete stát, to je vaše věc, to mě úplně nezajímá, ale musím říct, že na podvýboru pro kulturu, kdy jsme projednávali zákon o veřejných kulturních institucích, tenhle požadavek zazněl. Byl tam přítomen pan ministr Baxa, tak tady prosím nelžete! Opravdu to nedělejte! Kdybyste svoji práci dělal tak, jak ji dělat máte, tak automaticky tyhle nové zákony zařadíte sám! Děkuju za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Nyní vystoupí pan poslanec Babka s faktickou poznámkou.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuju za slovo. Já bych se možná, že jsem nepřímo řekl to, co po mně řekl můj ctěný kolega Nacher, ohledně té komunikace toho vlastně, jaký status nově zavádíme, a je jasné, že je to navázáno na Národní plán obnovy, a teď spíš je to moje neznalost, protože nevím, pane ministře, jestli ten název status umělce je podmínkou toho, aby to bylo zavedeno, jestli opravdu není možné se zamyslet nad tím, že by to byl status

pracovníka v kultuře, status kulturního pracovníka, protože prostě navenek to od pravicového ministra nebo ministra z pravicové strany vyvolává určitý dojem, že tady chcete jmenovat nějaké nové národní umělce a podobně. Takže děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopec: S další faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Adámková.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já si dovolím jednu takovou noticku, prosím pěkně. Přestože mám v kulturním prostředí řadu kolegů kdysi dávno z dětských dob a tak dále, oni jsou mezitím význačnými umělci, tak mě tady malinko teď zamrzelo, co jsme slyšeli. Chápu, že se potřebujeme s něčím vyrovnat. Vidíte, že naše připomínky jsou velmi věcné a z terénu, není tam vůbec nic populistického, ale prosím pěkně, neříkejte jako poslanci tohoto váženého řekněme parlamentu, musíme teď něco přijmout. Nemusíme nic! Poslanecká sněmovna je suverén. (Potlesk poslanců ANO 2011.) Předkládáte návrh zákona, který není dokonalý, naprostý souhlas, a to je řečeno velmi dobře, čili víte, že se tam dá mnohé zlepšit, ale protože stojíte neochvějně na svých pozicích, tak prostě zlepšení nechcete. Nechcete ho ani vidět, ani přijmout, ani o něm diskutovat. Čili byla bych velmi ráda, kdybychom i do budoucna si neříkali z pozice dikce něco, že musíme. Děláme tady pro lidi, každého nás někdo volil. Někteří jsou samozřejmě v uměleckém světě. Chápu, že problém je. My o něm chceme diskutovat velmi věcně, ale z pozice síly stoosmička, prosím vás, je velmi dočasná. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji za dodržení času a nyní s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Nacher.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem si teď přihlásil faktickou, za prvé, abych tedy vyzval pana ministra, jestli tedy nám bude nějak reagovat, jestli je přihlášen s přednostním právem, abychom na něj my mohli reagovat, aby to nebylo v závěrečné řeči. To je prostě legitimní dotaz.

A pak navážu na to, co říkala moje ctěná kolegyně předchozí, že vám vždycky, když se hodí, tak říkáte, že musíte ta rozhodnutí předchozích vlád napravovat, měnit, rušit, a tam, kde se vám to nehodí, takhle kolem toho běháte – to bylo u migračního paktu – a řeknete, že navazujete na nějakou pozici předchozí, a takhle demagogicky začnete argumentovat, že vlastně jsme za to vinni my, protože ten prapůvod byl náš návrh. Ne! Ty pozice jsou prostě různé. Srovnáváte tady situaci z roku – já nevím, kdy to bylo, to bude vědět Jarka Jermanová, 2019, 2020 – dneska jsme 2024, něco úplně jiného.

Takže prosím pěkně, stůjte si za těmi svými návrhy. My to teď z nějakého úhlu pohledu kritizujeme, kolegové to kritizovali už dříve.

Prosíme, jestli ministr kultury na to může reagovat, na ty otázky, které tady zazněly, ať už jde o status umělce, nebo ty počty, a aby tak učinil ještě před uzavřením rozpravy, abychom na něj případně mohli reagovat. Já vám za to budu velmi vděčen.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Další s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Benešík.

Načtu dvě omluvy, než dorazí. Opltová Michaela se omlouvá od 10.30 hodin z rodinných důvodů a to je vše.

Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já tu diskusi chápu tak, že nebude zákon, nebudou peníze pro Národní plán obnovy, to je prostě celé. Parametry Národního plánu obnovy dojednávala Babišova vláda. Několikrát jsme to na výboru projednávali a byli jsme o něm informováni, čili držíme se faktů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji a teď tam problikla paní poslankyně Pokorná Jermanová k faktické poznámce. Prosím.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Děkuji. Samozřejmě budu reagovat na svého předřečníka pana kolegu Benešíka, vašim prostřednictvím. Pane kolego, my to vůbec nezpochybňujeme, ale my jsme chtěli vytvořit samostatný zákon, který se tomu bude opravdu podrobně věnovat, a ne že z toho vznikne takovýhle paskvil, který tady předkládáte.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: To byl zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Ptám se, zda se někdo hlásí do obecné rozpravy z místa? Není tomu tak. Končím tedy obecnou rozpravu.

Evidoval jsem zájem o závěrečné slovo, takže pan ministr má slovo.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Dámy a pánové, já si dovoluji v závěrečném slově reagovat. Reaguji tak na to, že vy jste dali přímo návrh na zamítnutí a vrácení k přepracování, tak myslím, že to jasně avizuje váš postoj k této věci, ale myslím si, že vaše vystoupení si zaslouží reakci.

Když se připravovalo programové prohlášení této vlády, této vládní koalice, tak já bych sám od sebe tímto způsobem status umělce do tohoto vládního prohlášení nezařadil. Říkám to tady naprosto jasně a veřejně. Reaguji tím na to, jakým způsobem byl Národní plán obnovy koncipován právě ve vztahu ke statusu umělce. Tam nejde jenom o to, že se to učinilo za vaší vlády, že to navrhl ministr Zaorálek, můj předchůdce ve funkci ministra kultury, ale je třeba, aby tady veřejně zaznělo, že toto legislativní opatření v Národním plánu obnovy je zařazené tak, že pokud nedojde k jeho naplnění, tak minimálně stovky milionů korun, které již byly umělcům vyplaceny z jiných částí Národního plánu obnovy, se budou muset vracet. Já to považuji za velmi neseriózní způsob, kterým se do Národního plánu obnovy status umělce vložil, že jsme se ocitli v jakési tísnivé roli, kdy si ministr Zaorálek a jeho spolupracovníci vzali rukojmí umělce právě tím, že řekli: Když nebude status umělce, vracejí se stovky milionů, které už byly vyplaceny.

Ano, v řadě západních států status umělce zaveden je, v jiných státech zaveden není, ale chci zdůraznit, že je to téma, které se v prostředí kulturních sfér jednotlivých států diskutovalo dlouhé roky, nebo dokonce desetiletí, a zdejší představa, že status umělce se najednou zavede do našeho prostředí tím, že se řekne, že to musíme přijmout v rámci Národního plánu obnovy, že koalice i opozice v kterémkoliv parlamentu bude vystavena takovému střetu, je prostě neférové.

Nejsem šťastný z této situace, ke které zde došlo. Status umělce je relevantní téma k politické diskusi, určitě zejména v postcovidovém čase, ale není řešením to, abychom s rukojmími umělci a pod bičem sankcí Národního plánu obnovy tady narychlo přijímali velmi složitou legislativu.

Tento návrh není návrhem špatným. Je to návrh, který je minimální v tom smyslu, abychom zavedli status umělce do legislativy, abychom zavedli některá další opatření, a za situace, kdy dojde k tomu, aby Národní plán obnovy mohl být dál rozvinut v legislativě, zde bude nosič, na kterém bude možné toto udělat.

Proto já považuji za důležité objasnit připomínky, které tady zazněly, a kontext, ve kterém byl Národní plán obnovy přijat.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za závěrečné slovo. S přednostním právem se hlásila paní předsedkyně klubu hnutí ANO.

Poslankyně Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. No, o co vás, pane ministře, prosila moje ctěná kolegyně, paní poslankyně Pokorná Jermanová? Abyste zareagoval v rozpravě. Já nejdu reagovat teď, a Patrik Nacher, prostřednictvím pana místopředsedy, já nejdu reagovat věčně, protože samozřejmě, jak říkám lidově, do všeho nedělám, ale chtěli reagovat moji kolegové, takže vy na interpelace nechodíte – ráno, písemné interpelace. Dobře, vy budete možná jediný, já mám tamhle v mobilu, kolik vás tady bude, dva tady budete na ústních interpelacích, na písemných také tady nebyl téměř nikdo, myslím, že jenom pan premiér. Teď tedy vidím, také vládní lavice zejí téměř prázdnotou, a ještě zareagujete v závěrečném slovu, aby moji kolegové nemohli reagovat. Fakt to je absolutně nevídané, co vy už si dovoluujete.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Nyní budeme hlasovat o přednesených návrzích. Paní poslankyně Pokorná Jermanová navrhla za prvé návrh na vrácení k přepracování. To bude první hlasování a následně případně budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí, který rovněž paní poslankyně v rozpravě přednesla.

Já jsem zagongoval a budeme tedy hlasovat o prvním z návrhů, a to je návrh na vrácení k přepracování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takový návrh? Ať stiskne tlačítko a zdvihne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 37, bylo přihlášeno 122 poslanců, pro hlasovalo 57, proti 58. Návrh nebyl přijat.

Eviduji žádost o odhlášení, tak vás všechny odhlásím a poprosím vás, abyste se svými identifikačními kartami přihlásili znovu.

Až se počet poslanců ustálí, jenom připomenu, že budeme tentokrát hlasovat o návrhu na zamítnutí předloženého návrhu. Počet se ustálil.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takový návrh? Ať stiskne tlačítko a zdvihne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 38, bylo přihlášeno 118 poslanců, pro hlasovalo 56, proti 61. Ani tento návrh nebyl přijat.

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru než výboru garančnímu? Není tomu tak.

Přistoupíme k hlasování o tom, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako výboru garančnímu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro? Ať stiskne tlačítko a zdvihne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 39, bylo přihlášeno 119 poslanců, pro hlasovalo 115, proti 1.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančnímu výboru. Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Paní poslankyně Pokorná Jermanová, prosím.

Poslankyně Jaroslava Pokorná Jermanová: Dávám návrh na projednání v rozpočtovém výboru, protože jde v podstatě o mandatorní výdaj 100 milionů korun, který bude muset přibýt do rozpočtu kapitoly kultura, a dále sociálnímu výboru, protože se to týká sociálního zabezpečení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Ano, eviduji váš návrh, respektive dva návrhy. Má někdo další návrh na případný jiný výbor? Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat.

Nejprve budeme hlasovat o rozpočtovém výboru, aby tento návrh projednal.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takový návrh? Ať stiskne tlačítko a zdvihne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 40, bylo přihlášeno 119 poslanců, pro hlasovalo 56, proti 37. Návrh nebyl přijat.

Nyní budeme hlasovat o druhém návrhu, o výboru pro sociální věci, který přednesla paní poslankyně.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takový návrh? Ať stiskne tlačítko a zdvihne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 41, bylo přihlášeno 119 poslanců, pro hlasovalo 56, proti 30. Ani tento návrh nebyl přijat.

Návrh na zkrácení nebo prodloužení lhůty jsem nezaznamenal, takže jsme se vypořádali s tiskem číslo 690. Končím projednávání bodu číslo 9.

Nyní budeme pokračovat bodem

10.

Vládní návrh zákona o implementaci předpisů Evropské unie v oblasti digitalizace finančního trhu (zákon o digitalizaci finančního trhu) /sněmovní tisk 692/ – první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr financí Zbyněk Stanjura. Pane ministře, máte slovo.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Návrh zákona implementuje do českého právního řádu dvě nařízení Evropské unie o digitální provozní odolnosti finančního sektoru, takzvaná DORA, a nařízení o trzích kryptoaktiv, takzvaná MiCA. Cílem nařízení DORA je sjednocení a posílení požadavků na odolnost informačních systémů finančních institucí a cílem nařízení MiCA je nastavení jednotných pravidel pro nabízení kryptoaktiv veřejnosti a dále pravidel pro poskytování služeb souvisejících s kryptoaktivy. Nařízení MiCA se tak stalo prvním komplexním předpisem Evropské unie upravujícím podnikání na trzích kryptoaktiv. Nařízení MiCA zavádí dvě nové licenční kategorie, vydavatel tokenů vázaných na aktiva a poskytovatel služeb souvisejících s kryptoaktivy. Nově zavedenou kategorií jsou též vydavatelé elektronických peněžních tokenů, kteří jsou již dnes licencovanými subjekty.

Návrh zákona stanoví v souvislosti s implementací nařízení DORA a MiCA pravomoci České národní banky jako orgánu dohledu, a dále obsahuje úpravu přestupků.

Účinnost je dělena od 30. 6. 2024, 30. 12. 2024 a 17. ledna 2025.

Současně předkládám doprovodný změnový zákon a žádám vás o podporu tohoto návrhu zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, pane ministře. Poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, kterým je pan poslanec Jiří Havránek. Máte slovo.

Poslanec Jiří Havránek: Krásný den i ode mne. Jak zde zaznělo od pana ministra, týká se to dvou nařízení, byť obě dvě jsou přímo účinná. Některá ustanovení obsažená

v předkládaném zákoně jsou nezbytná vzhledem ke sladění s českým právním řádem. Týká se to například zvláštního režimu rezervy aktiv.

Zaznělo zde, že se to týká tedy nařízení DORA, které je novým jednotným předpisem, který tuto roztržitou právní úpravu sjednocuje. Představuje standard, který musí každá finanční instituce, na niž se nařízení DORA vztahuje, dodržovat. Co se týče nařízení MiCA, nabízení kryptoaktiv veřejnosti není doposud v českém právním řádu speciálně regulováno. Obdobně i poskytování služeb související s kryptoaktivy je regulováno pouze okrajově.

V návaznosti na obě nařízení je dále potřeba stanovit orgán dohledu, kterým bude s největší pravděpodobností, jak je obsaženo v zákoně, Česká národní banka.

Kolegyně, kolegové, s ohledem na to, že navazující tisk 694 je přímo spjatý, jelikož je to prováděcí zákon, dovolil bych si navrhnout sloučení rozpravy.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji a poprosím, jestli je tu někdo z legislativy – v tuhle chvíli sloučení? (Předsedající se radí o dalším postupu.) Přivolám kolegy, protože o tom musíme hlasovat, o sloučení diskuse s následujícím bodem, a pak bychom přerušili tento bod a otevřeli bod další. Volám kolegy, gonguji.

Nyní tedy budeme hlasovat o návrhu na sloučení diskuse.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takový návrh? Ať stiskne tlačítko a zdvihne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 42, bylo přihlášeno 119 poslanců, pro hlasovalo 102, proti nikdo. Návrh jsme schválili.

Přerušuji tedy projednávání bodu číslo 10 a otevírám bod

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací předpisů Evropské unie v oblasti digitalizace finančního trhu a financování udržitelnosti /sněmovní tisk 694/ – první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr financí Zbyněk Stanjura.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Jak už jste řekl, pane místopředsedo, jedná se o změnový doprovodný zákon, který mění celkem dalších 18 zákonů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, poslanec Havránek.

Poslanec Jiří Havránek: Děkuji. Stejně jako předešlý tisk, i tento tisk vláda vlastně předložila Sněmovně 3. května. Návrh zákona novelizuje celkem 18 zákonů a je

doprovodným změnovým zákonem k vládnímu návrhu zákona o digitalizaci finančních trhů. Účinnost zákona je navržena v souladu s požadavky transponované směrnice a nařízení.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji pěkně, a nyní tedy otevírám sloučenou obecnou rozpravu k bodu číslo 10 a k bodu číslo 11 a ptám se, kdo se do rozpravy hlásí? (Požadavek o přenastavení systému.)

Poprosíme minutku, aby se přenastavil systém.

Já tam nevidím teď v systému ty předchozí přihlášené a přiznám se, že si je nepamatuji. Pan poslanec Novák a pak pan poslanec Havránek – pan poslanec Novák byl první přihlášený, není tady. Tak poprosím pana poslance Havránka jako druhého přihlášeného.

Poslanec Jiří Havránek: Děkuji za slovo, kolegyně, kolegové. Mě opravdu těší, že na půdě Parlamentu České republiky se dává prostor projednání návrhu, který se týká kryptoměn. Můžeme mít různé názory na kryptoměny, mnohému já i rozumím. Pokud se podíváte na novinové titulky, co se dočtete: buďto že bitcoin roste, nebo že bitcoin padá, nebo že senior byl okraden při nějakém bitcoinovém podvodu. Bohužel se nedočteme o tom, co je ale za mě klíčové, že Česká republika je ve světovém měřítku opravdu jednou z velmocí v této oblasti.

Zkusím to doložit na pár věcech. První těžební pool v historii, první hardwarová peněženka Trezor, kterou vlastně užívá více než polovina kryptoměnového světa, největší firmy prodávající právě zmiňované kryptoměnové bankomaty General Bytes, máme vlastní burzy, jako například Coinmate, software, hardware, všechno vyvinuté v České republice, což dokazuje právě to, že toto téma je důležité k řešení, a že pokud se bavíme o regulaci, která je důležitá, které se týká právě nařízení MiCA, tak se musíme bavit o regulaci, která bude rozumná, aby celý ekosystém nezankroval a fungoval.

Nicméně pro mě je tady tohleto příležitost, a myslím pro celou Českou republiku, bavit se i o dalších výzvách, které jsou s kryptoměnami spojené. Pokud se například podíváme na to, jak stát pohlížel mnohé roky i spolu s Českou národní bankou na kryptoměny, bylo to takové slovy Mojžíře Hampla „nepomáhat a nechránit“. Bohužel to přineslo i řadu minusů, a přesto celý environment kryptoměn tady krásně rostl a fungoval. Pokud se podíváme na aktivity České kryptoměnové asociace nebo těch zmiňovaných firem, ty to jednoznačně dokazují.

Problémy samozřejmě tu jsou. Máme tu výzvu, která se týká danění, protože samozřejmě že problémem u kryptoměn je například ten kasino efekt, a že bychom se proto měli bavit o tom, jak ho zmírnit, třeba využitím hodnotového časového testu, jako je to u cenných papírů. Jsou zde i další věci, problém licenčního řízení, který přichází z MiCA. Věřím, že Česká národní banka tohle bez problémů zvládne a licenční řízení bude krátké. A poslední věc, problém otevírání bankovních účtů. To je velký problém. Opravdu, těmto firmám se nedaří otevírat bankovní účty. Proto jsme také s kolegy napříč Sněmovnou předložili sněmovní tisk 631, který by toto řešil, a můžeme to vyřešit pozměňovacím návrhem ve druhém čtení.

Kolegyně, kolegové, poslední věta. Rád bych vás pozval na vlastně od zítra až do neděle probíhající konferenci BTC Prague, největší kryptoměnovou konferenci v celé Evropě a jednu z největších na světě. Tam uslyšíte o těch dobrých příkladech, a nejenom to, co se bohužel dočteme v novinách.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuju, pane poslanče. Ptám se, zda se někdo další hlásí do sloučené rozpravy? Pan poslanec Nacher.

Jenom chci upozornit, že podle dohody máme končit ve 13.00. Chci se zeptat, zda by byl problém, kdybychom ten zákon dokončili i po 13. hodině? (Souhlas.) Bezvadné.

Tak, pane poslanče, prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. No, ještě k tomu, co říkal kolega Havránek. Jedno první místo tady máme také, na to mě upozornil můj ctěný kolega Feranec, že máme tady první těžební místo bitcoinů v Poslanecké sněmovně, jestli si vzpomenete. Tak jsem si trochu chtěl píchnout do Pirátů, ale oni tady nesedí teď – nebo tamhle sedí Jakub Michálek, neposlouchá, dobře.

Takže obecně tahleta problematika týkající se kryptoaktiv, která není v českém právním řádu speciálně řešená a řeší se to touhletou implementací, jak tady řekl kolega Havránek, zároveň paralelně s tím je tady novela řešící právě tu problematiku kryptoměn, otevřených bankovních účtů, možností bank aktivně – to, co oni teď dělají, rušit ty účty bez jakéhokoliv důvodu. A teď se to tedy krásně sešlo.

Já nevím, jestli to kolega Havránek tedy řekl, ale jestli platí ta dohoda, že by ten pozměňovací – respektive tamta novela, na které se podíleli politici napříč, že by se zabudovala sem jako jakýsi pozměňovací návrh, tak aby bylo úplně jasné, při jakých nebo v jakých případech a jak se mohou banky chovat k těm, kteří obchodují s kryptoměnami, protože to, co se totiž děje dnes v České republice – můžeme si o tom myslet cokoliv, já jsem k některým věcem také nedůvěřivý – je to, že banky u nás hromadně podnikatelům, kteří se tím zabývají, ruší ty účty, oni odcházejí do zahraničí, tam zakládají ty firmy, nejčastěji do Londýna – to ale asi řeknou kolegové Havránek nebo Marek Novák, kteří jsou v tom hlouběji – a od nás odcházejí skutečně podnikatelé, kteří mají tyto schopnosti. Oni odcházejí do zahraničí, protože prostě banky v České republice, byť vlastněné zahraničními bankami, tak se k nim chovají přísněji než v zemích, kde mají mateřské společnosti.

To znamená, já vítám to, že z té implementace se možná stane širší debata o kryptoměnách, o ochraně spotřebitele také – určitě, protože tam jsou případy těch podvodů, ale že my spojíme iniciativu tady poslanců napříč právě do této implementace, aby to nebyla jenom implementace, ale abychom se bavili o širším konceptu s kryptoměnami.

Takže já se pak ještě přihlásím určitě ve druhém nebo ve třetím čtení. Já vám zatím děkuju za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky, pan poslanec Havránek.

Poslanec Jiří Havránek: Desetivteřinová reakce na ctěného kolegu Nachera. Ano, je to možnost toto vyřešit, a dokonce to můžeme podmínit tím, že někdo požádá o tuto formu licence. Stejně tak rozumím částečně bankám, že pokud tady máme 25 000 subjektů s volnou živností, podnikání s virtuálními aktivy, že to je problém – i tuto věc můžeme vyřešit ve druhém čtení a Ministerstvo financí je na to připraveno.

Poslední zmínka: sluší se poděkovat kolegům z Ministerstva financí, a to z jednoho důvodu, protože právě během českého předsednictví byly tyhle dvě směrnice dotaženy, a vlastně všude v Evropě jsou chváleny, tudíž dobrá práce.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji za dodržení času. Další faktická poznámka, pan poslanec Volný – nehlásil se, takže odmažeme. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do sloučené rozpravy? Pokud tomu tak není, sloučenou rozpravu končím.

Nyní se vrátíme – a přerušuji bod 11 – vrátíme se do bodu

10.

Vládní návrh zákona o implementaci předpisů Evropské unie v oblasti digitalizace finančního trhu (zákon o digitalizaci finančního trhu) /sněmovní tisk 692/ – první čtení

Ptám se, jestli je ještě zájemce – zapomněl jsem – o závěrečná slova? Není tomu tak.

Návrh na vrácení či zamítnutí nebyl předložen, čili nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Jenom připomenu, že teď se jedná o tisk číslo 692.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako výboru garančnímu? Není tomu tak, přistoupíme tedy k hlasování.

A já se ptám, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru? Ať stiskne tlačítko a zdvihne ruku. Je někdo proti?

Hlasování číslo 43, bylo přihlášeno 120 poslanců, pro hlasovalo 98, proti nebyl nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru či výborům k projednání? Není tomu tak.

Co se týče lhůt, nebyly předloženy návrhy na zkrácení či prodloužení lhůty, končím tedy projednávání bodu číslo 10.

Vrátíme se k bodu

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací předpisů Evropské unie v oblasti digitalizace finančního trhu a financování udržitelnosti **/sněmovní tisk 694/ – první čtení**

Ani tady nezazněl návrh na vrácení či zamítnutí, a budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako výboru garančnímu? Není tomu tak.

Já tedy zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru? Je někdo proti?

Hlasování číslo 44, bylo přihlášeno 119 poslanců, pro hlasovalo 98, proti nikdo. Konstatuji, že jsme návrh přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu.

Prosím vás, abyste neutíkali, budeme ještě hlasovat o vyřazení bodů.

Nyní se budeme zabývat dalšími výbory. Organizační výbor nenavrhl přikázat tento zákon dalším výborům k projednání. Je někdo, kdo navrhuje jiný výbor? Není tomu tak.

Lhůty? Také nezazněl žádný návrh na prodloužení či zkrácení, tedy s bodem, s tiskem jsme se vypořádali, a já končím projednávání bodu číslo 11.

A teď, co jsem avizoval: dle dohody z grémia budeme nyní hlasovat o návrhu na vyřazení zbývajících neprojednaných bodů schváleného pořadu 105. schůze Poslanecké sněmovny, a to kromě bodu 154, což jsou ústní interpelace. Připomínám, že po ukončení bodu 154 bude následně schůze ukončena.

Takže já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takový návrh na vyřazení bodů? Ať stiskne tlačítko a zdvihne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 45, bylo přihlášeno 118 poslanců, pro hlasovalo 92, proti 3. Body jsme vyřadili kromě bodu číslo 154, což jsou ústní interpelace.

Já vám děkuji a nyní přerušuji 105. schůzi do 14.30 hodin-

Připomínám členům organizačního výboru, že schůze organizačního výboru se bude konat za cca pět minut. Děkuji. Přeji hezký zbytek dne.

(Jednání přerušeno ve 13.06 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane ministře, dalším bodem našeho programu jsou

154. Ústní interpelace

Ústní interpelace jsou určené předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády. Dnes bylo za účasti ověřovatele vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Petra Fialu či na vládu České republiky, poté na ostatní členy vlády. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí byly publikovány na webových stránkách Poslanecké sněmovny.

Upozorňuji interpelující poslance i interpelované členy vlády, že ihned po ukončení interpelací na omluveného předsedu vlády budou následovat interpelace na členy vlády.

Nyní dávám slovo poslankyni Lucii Šafránkové, která byla vylosována na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Petra Fialu, a připraví se poslanec Radek Koteň. Pan předseda vlády je omluven. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo, paní předsedkyně. Vážený nepřítomný pane premiére, v posledních třech letech, což je délka období, po které je ve funkci vaše vláda, dramaticky klesá porodnost v České republice. Není to jen standardní pokles a jednorázový výkyv, ale naprostý a již opakovaný propad. Oproti 111 000 dětí narozených v roce 2021 jich v roce 2023 přišlo na svět pouze něco málo přes 91 000, což je téměř pětinnový úbytek.

Takto skokový pokles počtu narozených dětí představuje problém, který ohrožuje budoucnost naší společnosti, a to nejen v ekonomickém smyslu z pohledu rozpočtu a stability našeho důchodového systému, a je povinností vlády začít jej urychleně řešit.

Vaše vláda ovšem dělá vyloženě protirodinnou politiku. Odebrali jste pracujícím rodinám nejmenších dětí slevu na dani v podobě školkovného, dramaticky jste omezili nárok na daňovou slevu na manžela či manželku pečující o malé dítě v domácnosti. Rodinám předškolních dětí jste tak sebrali až 44 000 korun čistého ročně. Proč?

Pane premiére, jaké konkrétní kroky podniknete směrem k podpoře porodnosti v pracujících rodinách? Jak budete řešit katastrofální situaci v oblasti bydlení, protože nedostupnost bydlení je klíčovou překážkou pro založení rodiny i pro středněpříjmové páry? A také kdy napравíte enormní nespravedlnost, které jste se dopustili při zvyšování rodičovského příspěvku, kdy jste zásadně poškodili tisíce rodin s dětmi do tří let, kterým jste tento příspěvek nezvýšili? Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Předseda vlády je omluven a odpoví v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně.

Nyní tedy prosím pana poslance Radka Kotenu. Jako další s interpelací vystoupí pan poslanec Síla. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Koteň: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Dámy a pánové a vážený nepřítomný pane premiére, vzhledem k tomu, že je po eurovolbách, tak bych se vás velice rád zeptal na personální situaci ve vaší ODS, protože přece jenom jste i předseda této vládní strany. Tady bylo poměrně mnoho skandálů s panem starostou Řeporyjí Novotným. Vy

jste tedy říkal, že lidsky jsou jeho výroky nepřijatelné, a že tedy nejvyšší vedení Občanské demokratické strany se bude zabývat pokračováním jeho členství v ODS. Nicméně nyní jsem zachytil informaci, že odpouštět je lidské, tak jsem se chtěl zeptat, zda starosta Řeporyjí je etalonem toho, jak by měla vypadat vládní strana, a zda tedy jste schopen z jeho chování vyvodit nějaké odpovídající důsledky, protože ty důsledky už pro něj jsou v trestněprávní rovině, protože je v podmínce, tak zda tedy to, být v podmínce, je standardem v Občanské demokratické straně. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: I na vaši interpelaci pan premiér odpoví písemně v souladu s jednacím řádem.

Nyní tedy prosím o vystoupení s interpelací pana poslance Sílu a připraví se paní poslankyně Maříková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Síla: Děkuji za slovo, vážená paní předsedající. Páni ministři, kolegové a kolegyně, nepřítomný pane premiére. Dovolte, abych vás interpeloval v jedné zásadní věci, o které nikdo nehovoří a která je podle mého názoru bagatelizována. Jedná se o nebezpečí kolapsu zdravotní péče o občany této země.

Zhruba v srpnu až začátkem září prakticky bude mít odslouženo 30 % nemocničních lékařů 416 možných přesčasových hodin na pohotovostních službách. To znamená, že od září musíme počítat s omezením minimálně o 30 % dostupnosti a kvality zdravotní péče.

Vy jako premiér víceméně odpovídáte ze zákona tady za tuto oblast veřejných služeb a je zbytečné interpelovat pana ministra Válka, rozhodl jsem se, že budu interpelovat vás a ptát se na to, jak budete řešit tuto problematiku, protože ministr Válek dokázal, že je naprosto nekompetentní a že není vůbec schopen vyřešit tyto problémy. Vy jste prokázal koncem minulého roku, že jste vyřešil alespoň částečně nebo odsunul řešení tohoto problému, který vás anebo nás všechny vlastně teď dobíhá. Čili moje otázka zní, jak budete řešit od září dostupnost zdravotní péče pro občany České republiky v regionech? Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. Nyní vystoupí s interpelací paní poslankyně Maříková, následuje pan poslanec Metnar. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Pane premiére, na sociálních sítích se chlubíte, že jste za poslední rok ukázali, že měníte věci k lepšímu. Vy si opravdu myslíte, že se mají občané lépe? Otevřel jste někdy noviny nebo internet? Tak se pojďme podívat, jak to všechno děláte skvěle.

Studenti i další lidé, kteří hledají práci na léto, mají letos menší šanci získat brigádu. Negativně ji ovlivnily změny v dohodách o provedení práce, které prosadila současná vláda. Vaše vláda sebrala díky konsolidačnímu balíčku peníze obcím a krajům. Je nedostatek peněz ve školství, ředitelé hledají, kde vzít na platy. Hodili jste přes palubu zemědělce, jejich protest jste označili za vydírání. Stále chybí léky. Některé se velmi obtížně nahrazují a na podzim má být situace ještě horší. Okradli jste důchodce, a ještě se tím chlubíte. Podvedli jste pedagogy, před parlamentními volbami jste sliboval učitelům platy ve výši 150 % průměrné mzdy v České republice, což je evropský standard. Od doby, kdy se vlády ujala vaše vláda, současná pětikoalice, se ovšem výplaty pedagogům propadají. Na minimální důstojnou mzdu dosáhne

čím dál méně lidí. České domácnosti chudnou, i když pracují. Přestává platit, že kdo pracuje, se má aspoň slušně. Nezaměstnanost neroste, situace domácností se přesto zhoršuje.

Pane premiére, co si přiznat, že vaše vláda je vláda propadáků? A v tyhle zastírací manévry už nikdo nevěří.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Jako další byl vylosován pan poslanec Metnar, následuje paní poslankyně Štefanová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Metnar: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážený pane premiére, Evropská unie představila 9. března letošního roku vůbec první strategii pro obranný průmysl a nový program obranného průmyslu, jejichž cílem je zvýšit připravenost a bezpečnost Evropy. Strategie nastiňuje výzvy, jimž v současné době čelí evropská technologická průmyslová základna obrany, ale také příležitosti plně využít potenciálu. Taktéž stanovuje směr pro příští desetiletí. Nosnou myšlenkou strategie je, že pro zvýšení připravenosti evropského obranného průmyslu musí členské státy investovat více, lépe, společně, a zejména v Evropě.

Strategie taktéž stanovuje ukazatele měřící pokrok členských států směrem k průmyslové připravenosti a členské státy se vyzývají, aby mimo jiné dosahovaly stabilního pokroku k dosažení cíle vynakládat do roku 2030 alespoň 50 % svého rozpočtu na veřejné zakázky v oblasti obrany v rámci Evropské unie a 60 % do roku 2035.

Obranné akvizice se plánují v dlouhodobém horizontu a již nyní víme, že strategický nákup F-35 bude pro rozpočet obrany znamenat obrovskou zátěž, a jedná se o mimoevropskou akvizici. Také další plánované akvizice v poslední době směřují mimo domácí obranný průmysl, ale také mimo EU. Tedy již dnes Česká republika nakupuje techniku mimo domácí a evropský prostor a tím snižuje návratnost investic do domácího rozpočtu, ale také ohrožuje dodávky v případě krize. Já se vás ptám, pane premiére, jak a pokud vůbec (Předsedající: Váš čas vypršel.) na tyto výzvy reaguje Česká republika a jak dosáhnout těchto ukazatelů (Předsedající: Čas.) a zda máte vůbec tuto strategii k dispozici. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Prosím o dodržování času.

Následuje paní poslankyně Štefanová a pan poslanec Nacher je další v pořadí. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Iveta Štefanová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, výbory jsou jako pracovní nástroj Sněmovny jednou z nejdůležitějších součástí procesu projednávání návrhů zákonů a potřebných novelizací. Přesto se bohužel na většině jednání výborů musíme obejít bez přítomnosti ministrů, a to i v případech projednávání velice důležitých norem, ve kterých často není vyslaný náměstek schopen plnohodnotně daného ministra zastoupit a odpovídat na všechny důležité otázky, které v průběhu jednání vyvstanou. Projednávání některých tisků se tak opakovaně přerušuje a přijetí potřebné úpravy prodlužuje jenom proto, že odpovědi pana ministra přinese jeho zástupce až na další jednání, což je velký problém například na jednání ústavně-právního výboru, jímž prochází největší část veškerých sněmovních tisků a jednání probíhá až na jednu jedinou výjimku vždy bez ministra spravedlnosti Pavla Blažka z důvodu

zasedání vlády. Vyzýváme vládu opakovaně, aby své střeční jednání přesunula na pondělí, neboť většina výborů zasedá právě ve středu. Proč tento jednoduchý krok stále odmítáte udělat? Znamená to, že jednání výborů členy vlády nezajímá? Bohužel, tristní je i to, přednášet tuto interpelaci o nepřítomnosti ministrů na výborech nepřítomnému premiérovi. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní tedy následuje se svojí interpelací pan poslanec Nacher, ale ten je nepřítomen. Proto vidím, že už je připraven další v pořadí pan poslanec Sládeček, kterému předám slovo, a připraví se paní poslankyně Adámková. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Sládeček: Děkuji za slovo, vážená paní předsedkyně. Vážený pane premiére, Evropský parlament nedávno schválil opatření o nové kategorii emisních povolenek, který začne platit od roku 2027. Nově bude emisními povolenkami zatížena osobní doprava a bydlení, respektive vytápění budov. Unijní instituce se dohodly na tomto zákonu již v prosinci 2022, tedy během předsednictví České republiky v Radě EU. Reforma trhu s povolenkami počítá se zpoplatněním emisí z vytápění budov a silniční dopravy od roku 2027 a také (se) zpoplatněním emisí z letecké dopravy. Dojde ke zvýšení ceny nafty a benzínu, v lepším případě o 3 až 4 koruny, v horším případě o 12 až 13 korun. Rovněž podraží topení v domech, protože emise z osobní dopravy a bydlení budou zdaněny emisní povolenkou. Po období covidu a vysoké inflace naše občany čeká další velké zdražování díky vládě pětikoalice. Vy ničíte nesmyslným Green Dealem nejen český průmysl, ale už i koncové spotřebitele, tedy všechny občany naší země. Pane premiére, proč to našim občanům děláte? Proč jste tohle nesmyslné opatření nezastavili nebo nezměnili v době českého předsednictví? Děkuji za odpověď.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. Poprosím tedy s interpelací paní poslankyni Adámkovou a následuje paní poslankyně Ožanová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážení páni ministři, dámy a pánové, vážený pane premiére zde nepřítomný, dovoluji mi, abych uvedla svojí interpelaci, která se týká kvality zdravotní péče. Česká republika je v mnoha směrech, v mnoha oborech opravdu na špičce světové medicíny, ale k tomu je zapotřebí nejenom tedy velmi kvalitních lidí, kteří pracují u nás mnohdy opravdu s vypětím a entuziasmem, ale také dostatek financí na používání velmi náročných, moderních, a tím pádem samozřejmě i drahých technologií. Vzhledem k tomu, že do zdravotnictví nepřichází dostatek peněz, a je opravdu zcela na vládě, jakým způsobem pojme své priority, moje otázka je velmi zásadní. Za prvé: jakým způsobem chcete dále zabezpečovat kvalitní české zdravotnictví? Jakým způsobem máte vymyšleno, že bude dostatek peněz na moderní technologie, aby nemuselo docházet k omezování péče? A za další je třeba si uvědomit, že zdravotní péče není jenom o špičkové medicíně, je to o denní medicíně, a my máme mnohá území, mnohé regiony, kde není ani praktický lékař, a to není jenom tedy území na periferii naší země, ale jsou to třeba i okrsky v Praze a ve velkých městech.

Prosím o sdělení, jakým způsobem se vláda postaví k těmto velmi problematickým věcem, protože není-li v daném regionu praktický lékař, zcela tam pomíjíme prevenci a potom samozřejmě musíme řešit velmi nákladnou léčbu. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji za dodržení času. Nyní poprosím paní poslankyni Ožanovou s její interpelací a pak následuje pan poslanec Metnar. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, vážená paní předsedkyně, nevyužiji celý čas. Já mám ve své podstatě stručnou a jasnou interpelaci.

Vážený pane premiére, již minule jsem chtěla přednést tuto interpelaci v reakci na skutečnost, že Úřad pro ochranu hospodářské soutěže koncem května letošního roku zamítl problematickou zakázku, která je klíčovou součástí celé digitalizace stavebního řízení. Prezident Petr Pavel dokonce řekl, že by byl pro odložení spuštění digitalizace, které je plánované na 1. července tohoto roku. Poslanec, můj kolega David Pražák, se opakovaně ve Sněmovně snaží zařadit jako bod diskusi k tomuto tématu. Jedinou odpovědí je nezařazení bodu a informace, že je vše zalité sluncem. Případná nefunkčnost a problémy již nepadnou pouze na rezortního ministra Bartoše, ale na celou vládu, a především na vás, pane premiére. Proč se tedy bráníte o tématu diskutovat? Jaké politické důsledky vyvodíte, pokud systém nebude funkční? Jste připraveni na případné náhrady škody? Domnívám se, že by bylo vhodné, kdyby se možná tím zabýval i ministr financí, protože náhrady škody mohou být v tomto případě značné. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí s interpelací pan poslanec Metnar – já jsem chtěla říct ministr – a následuje paní poslankyně Adámková.

Poslanec Lubomír Metnar: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážený pane premiére, můj dotaz směřuje na plánované pořádání akce Prague Defence Summit na podzim letošního roku. Tento summit bude plně financovat česká vláda, tedy z peněz daňových poplatníků, a bude stát 1,7 milionu euro, tedy přibližně 43 milionů korun. Navíc tento summit nepořádá žádná oficiální státní instituce, ale britský think tank. Navíc Ministerstvo vnitra vzneslo jasnou připomínku, že další náklady budou připadat na bezpečnost, kterou má zajišťovat Policie České republiky ze svého rozpočtu, což zásadně odmítá, kdy letos do rozpočtu na zajištění bezpečnosti na mezinárodních akcích neobdrželo žádné finanční zdroje. V součtu se jedná o předpokládané náklady v objemu více než 100 milionů korun na tyto schválené akce.

Pane premiére, mě tedy zajímá, proč byla tato akce v mezirezortním připomínkovém řízení pouze 5 dnů, když se akce koná na podzim? Proč vláda financuje akce britského think tanku, u kterého neznáme zdroje financování ani další souvislosti? Když se tato částka bude čerpat z rozpočtu Ministerstva obrany, proč není v jeho rozpočtu? Jaké budou další náklady na zajištění bezpečnosti ze strany Policie České republiky, která nemá tyto finanční zdroje v rozpočtu? A proč Policie České republiky, tedy Ministerstvo vnitra, neobdrželo žádné zdroje k financování bezpečnosti vámi schválených mezinárodních akcí? A nakonec, jaká bude tedy celková částka, kterou Česká republika vydá na tuto akci? Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za dodržení času. A nyní paní poslankyně Adámková, následně paní poslankyně Ožanová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážený pane ministře, vážený pane premiére v nepřítomnosti, moje další interpelace se týká velmi ožehavého problému, a to je zabezpečení provozu základních a středních škol v České republice. Bohužel, začínám se poměrně s úspěchem domnívat, že školství a vzdělanost není prioritou vaší vlády, což mě mrzí.

Za prvé, nebyl dodržen příslib a vlastně ani zákonná norma, která slíbila navýšení finančních prostředků do základního, středního školství, takže ze základního, středního školství opět odcházejí odborníci, protože se musí živit a musí splácet své hypotéky, které měli nastavené na poněkud jiné platy. A je ticho. Vůbec se tomu nevěnujete, nevyvoláváte na toto téma žádné jednání, neinformujete o tom. Ti lidé začínají být poměrně zoufalí a potom zoufalí z toho budou všichni následní, to znamená další generace. Za prvé, nebude-li kvalitní základní a střední školství, nemůžeme čekat, že by se tyto děti dostávaly na kvalitní vysoké školy. To znamená, že vzdělanost jako taková by opravdu šla velmi dolů. Je to znepokojující a mě znepokojuje, že stále nevidíme, že byste se tomu věnovali.

Další věcí, která tady je, je úplně alarmující skutečnost, že aby se zabezpečilo zabezpečení obědů a podobných věcí, úklidu školy, tak ředitelé musí sahat do finančních prostředků určených pro pedagogy. To je, prosím pěkně, naprosto nepřijatelné pro mě a je pro mě velmi smutné, že se tomu nevěnujete. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Teď vystoupí paní poslankyně Ožanová a následuje pan poslanec Koten se svojí interpelací. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji. Můj název interpelace hovoří za vše: Nahradí Vobořil BIS? Vážený pane premiére, musím opět interpelovat ve věci vládního protidrogového koordinátora Jindřicha Vobořila. Letos se mu fakt daří. Nejprve koordinuje prezidentskou kancelář, aby zvážila udělování milostí pro potrestané běžné uživatele HHC, a teď se stal odborníkem na bezpečnostní politiku státu. Cituji z TN.cz ze dne 30. 05. 2024: „Kokain ve Sněmovně není žádná novinka, překvapilo by mě, kdyby to tak nebylo.“ To jsou slova vládního experta na drogovou problematiku. A pro poslance má jasný vzkaz: „To, co bych k tomu poslancům řekl, je, že to, co si takhle dávají občas do nosu, je mimo jiné podpora ruský mluvících a ruských kriminálních organizací, uvedl národní protidrogový koordinátor Jindřich Vobořil.“ Ty mají být podle něj napojeny na kremelský režim. „Ty peníze, které tam tečou, jsou možná větším bezpečnostním rizikem než ty drogy samotné, prohlásil.“ Konec citace. Takže nyní nám přes média pan koordinátor vzkazuje, co je bezpečnostním rizikem. Zrušme BIS, stačí Vobořil!

Opravdu si myslíte, pane premiére, že soustavně nepřekračuje své pravomoci? Odkdy je odborníkem na bezpečnostní politiku státu? Je skutečně zmocněncem této vlády, anebo zmocněncem svých vlastních politických ambicí? Možná by měl předložit Sněmovně zprávu o své činnosti a o výsledcích, pokud nějaké jsou. Také zpráva o bezpečnostních rizicích by byla jistě přínosná, a nemusí být nutně od BIS, stačí zjevně od Vobořila. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní vystoupí pan poslanec Koten se dvěma interpelacemi, takže nejdříve návštěva USA – premiéra. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Koten: Děkuji za slovo. Já bych se v mých dvou interpelacích – tedy v té v pořadí už druhé – zabýval návštěvou pana premiéra ve Spojených státech amerických. S panem premiérem bylo poměrně hodně rozhovorů před tou cestou i po této cestě. Co se týká skutečnosti, zda s ním byl nějaký zbrojař, pan premiér říkal, že žádný zbrojař s ním nebyl. Nicméně asi zapomněl, kdo s ním cestoval do Spojených států. Takže je nutné, aby pan premiér vysvětlil, zda tedy trpí nějakou selektivní ztrátou paměti, nebo zda neví, kdo s ním lítá na zahraniční cesty? To by tedy byla první interpelace. První z těch dvou interpelací dalších.

V druhé interpelaci bych se pana premiéra rád zeptal na cenu tanků Leopard, zda i okolní státy nebo další kupující kupují je za ceny jako Česká republika, zda tedy je možné ty tanky v této výbavě koupit laciněji – v případě, že by se jednalo o kontrakt stát–stát, nebo že se jednalo o kontrakt stát–stát, a v případě, že by se to bralo jako hromadný nákup ještě s dalšími zeměmi, tak zda ta cena by byla jiná, anebo stejná? Děkuji za odpověď.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Na vaše interpelace bude odpovězeno písemně. Nyní upozorňuji Poslaneckou sněmovnu, že byly vyčerpány všechny přihlášky na předsedu vlády.

Nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády. Nejdříve vystoupí paní poslankyně Lenka Knechtová, která přednese interpelaci na ministra školství, mládeže a tělovýchovy Mikuláše Beka, a zahájí tak blok odpovědí na interpelace členů vlády od poslanců. Prosím, paní poslankyně. Připraví se pan poslanec Brož. Máte slovo.

Poslankyně Lenka Knechtová: Vážená paní předsedkyně, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, chtěla jsem se zeptat, jak to vypadá s vaším vládním programovým prohlášením, kde uvádíte, že je školství prioritou? Protože zatím to tak úplně nevypadá. Pokud to vláda se školstvím myslí opravdu vážně, tak se bude muset opravdu podívat na financování školství, aby naplnila cíl programového prohlášení vydávat na vzdělávání takový objem prostředků, aby odpovídal v poměru k HDP průměru zemí OECD. Oproti schváleným výhledům by měla pro příští rok zvýšit výdaje na školství alespoň o 37 miliard korun. Uvádí to studie institutu IDEA při CERGE-EI. Při současném tempu růstu HDP a výdajů na školství, započítání ekonomické predikce Ministerstva financí a střednědobých výhledů vývoje státního rozpočtu na roky 2025 a 2026 očekávají autoři pokles výdajů na školství na letošní 4,3 % HDP. Na této úrovni byl školský rozpočet naposledy před osmi lety, kdy patřil k nejnižším v zemích sedmadvacítky. V dalších letech by podíl padal dále na 4,1 a 3,9 %.

Proto se chci zeptat, co s tím, pane ministře, budete dělat? Já osobně považuji tuhleto situaci za katastrofální a minimálně učitelé si tohleto od nás nezaslouží. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Slovo má ministr školství, mládeže a tělovýchovy Mikuláš Bek. Prosím, pane ministře.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláš Bek: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za tu otázku. Musím vlastně říci, že odhad té studie na příští rok považuji za realistický. Nepovažuji za realistické to, že pracuje s tím střednědobým výhledem, který byl schválen v minulosti, který nepovažuji za pravděpodobný scénář, ale myslím si, že je to dobrá příležitost, abychom se vrátili vlastně k tomu vývoji v posledních letech. Na tom grafu ti, kteří jsou tady, mohou vidět veřejné výdaje na školství, a to jak ze státního rozpočtu, tak v ostatních veřejných rozpočtech, což je to kritérium, o kterém se mluví ve vládním programovém prohlášení.

A já musím říct, že ta situace je historicky docela zajímavá, protože vidíme, že za Nečasovy vlády, přestože byla ekonomická krize, se ty výdaje držely někde blízko 4 %. Pak nastoupila vláda Bohuslava Sobotky, v níž byl Andrej Babiš ministrem financí, a došlo ke strašnému propadu někam pod 3,5 % HDP, což si já dobře pamatuju jako rektor, že bylo nejhorší období z hlediska financování ve školství. Pak je pravda, že vláda Andreje Babiše ty výdaje zvyšovala, a zvýšila je nejvíce v covidových letech, kdy dosáhl rekordní výše také schodek státního rozpočtu. Naše vláda v dalších letech, kdy se konsolidují veřejné finance a řešili jsme ekonomickou krizi vyvolanou válkou, jsou výš než v prvních dvou letech vlády Andreje Babiše, tak já bych úplně nestrašil občany tím, že tato vláda se chová vůči rozpočtu školství jakkoliv nezodpovědně. Samozřejmě jako ministr školství bych si uměl představit neomezené prostředky pro školství na příští rok. Usiluji o navýšení rozpočtu, protože považuji za důležité, abychom jako vláda naplnili vládní programové prohlášení. Jsem přesvědčený o tom, že naši voliči chápou to, že v letech 2022, 2023, 2024, kdy jsme i v rozpočtu řešili důsledky války, energetické krize a inflace, se nedařilo zvyšovat ty výdaje, ale jsem přesvědčený o tom, že v příštím roce by tomu neměly bránit nějaké vnější okolnosti.

Jsem také přesvědčený o tom, že se není potřeba obávat o to, že by nebyly zajištěny prostředky na platy učitelů, protože to je mandatorní výdaj státního rozpočtu. Mimochodem, průměrný plat učitele na střední škole v minulém roce dosáhl 54 000 korun, což je 123 % průměru, na základní škole to bylo 52 000 korun, což je 120 % průměru. Uznávám, není to 130 %, ale taky to není těch 111 nebo 113, což jsou platy po započtení středoškolských učitelek na mateřských školách. V tomhle roce se navyšuje ta alokace o 5 %, na rok 2025 počítá již připravovaný státní rozpočet s odhadem nárůstu o 7 %, kdy to odpovídá růstu mezd v minulém roce podle statistického úřadu.

Faktem ovšem je, že zároveň s tím probíhá další nárůst počtu úvazků v regionálním školství navzdory poklesu počtu dětí, což je důsledek špatně nastaveného systému PHmaxů předchozí vládou. Tam je jasné, že vývoj personálních kapacit vlastně jde proti zvyšování platů a je potřeba, abychom se dostali do nějakého optima z hlediska personálního zajištění v regionálním školství, a mohli platy zvyšovat podle těch závazků, které na sebe řada politických stran přijala. Děkuji za pozornost.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně má zájem položit doplňující otázku, prosím.

Poslankyně Lenka Knechtová: Paní předsedkyně, děkuji za slovo. Já bych jenom krátce zareagovala na slova pana ministra, protože my vždycky expandujeme do minulosti. Já bych si taky mohla vybrat jeden příklad, a to je, když si vzpomeneme na pana ministra Baxu a pana premiéra Fialu, jak se fotili se slibem, že průměrný plat bude 150 %. Takže vždycky je

to o tom, co v té minulosti vytahujeme. Já si myslím, že my bychom se měli dívat na rozpočty 2025, 2026, abychom opravdu učitelům byli schopni dát jistotu, nikoliv se zaklínat průměry a těmito záležitostmi, protože každý samozřejmě na výplatní pásce má trochu něco jiného. A o efektivitě vy už jste tady začal mluvit loni, ale kroky k té efektivitě stále nějakým způsobem vážnou, a to očekávání se projevuje v té praxi takovým způsobem, že je potřeba, abyste vy jako ministr školství vydal jasnou zprávu (Předsedající: Čas!) vůči učitelům. Děkuju.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan ministr ještě bude reagovat? Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláš Bek: Nechci komentovat úplně pohledy různých politiků před minulými volbami, pro mě je důležité vládní programové prohlášení. A musím říct, že nebýt toho, že byl špatně nastaven mechanismus financování, který vytvořil v posledních šesti letech přes 40 000 nových úvazků ve školství, tak jsme možná na těch 150 % mohli být. Ve chvíli, kdy tak rychle rostou ještě nové personální kapacity, je jasné, že v dobách ekonomické stagnace je poměrně těžko představitelné, že platy porostou dostatečně rychle, pokud současně brutálně rychle narůstají počty nových úvazků. Takže v tom vidím problém toho, že jsme se nedostali blíž k cíli, který myslím, že mnoho z nás sdílí. Já jsem také pro to, abychom v příštím roce nejpozději zvýšili tarifní platy, protože je jasné, že proporce mezi netarifními a tarifními složkami u učitelů by se měla udržet na poměru, který je dlouhodobě dohodnut s řadou partnerů, 80 ku 20.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní tedy dávám slovo poslanci Lubomíru Brožovi, který bude interpelovat ministra životního prostředí Petra Hladíka, a připraví se poslanec Roman Kubiček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Brož: Děkuji, paní předsedající. Vážený pane ministře, chtěl bych vám prvně poděkovat za odpověď na moji interpelaci z 18. dubna, která byla opravdu velmi kvalitně zpracovaná. Většinu informací, která tam padla, potvrzuji. Mám pouze doplňující otázky, zda v kontaktu s ministerstvem ve věci sanace motolské skládky a získání dotace je nějakým způsobem zapojena paní poslankyně Jana Krutáková, předsedkyně výboru životního prostředí, a jaké jsou vlastně její možnosti jako poslankyně, co se týká sehnání dotačních titulů. Proč se na to ptám? Abych ocitoval zcela přesně materiál z rady městské části Prahy 5, který byl schválen: „V lednu 2024 jsme pozvali předsedkyni výboru životního prostředí, paní inženýrku Janu Krutákovou, na návštěvu motolské skládky, která se osobně přesvědčila o stavu a rozsahu motolské skládky, kdy nám přislíbila pomoc se sehnáním dotačních titulů na sanaci skládky.“

Druhý dotaz zní – ten je na upřesnění nějakých informací, které v tom dopise částečně byly, částečně ne, protože ve vašem dopise se píše, že během dalších jednání s magistrátem již o motolské skládce nepadlo žádné jednání. Naposledy píšete v dubnu 2004 (2024?) a o jiném jednání v roce 2024 informace nepadla. Ale zase ocituji z materiálu městské části Prahy 5: „V březnu 2024 následovalo jednání na Ministerstvu životního prostředí s náměstkem ministra životního prostředí, panem inženýrem Eduardem Levým, který přislíbil pomoc ve

formě možného získání přímých dotací z Evropské unie, o které je nadále zájem.“ Chtěl jsem se tedy zeptat, zda je skutečnost, že toto jednání proběhlo. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Nyní tedy prosím o vystoupení pana poslance Kubíčka, ten tady není přítomen. Na interpelaci panu poslanci Brožovi bude samozřejmě odpovězeno písemně, pan Kubíček není přítomen, proto jeho interpelace propadá.

Nicméně pan poslanec Strýček bude interpelovat pana ministra Kupku. Prosím.

Poslanec Jiří Strýček: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Já bych rád pana ministra interpeloval ve věci uvažovaného mýtného pro osobní automobily. Vážený pane ministře, v připomínkovém řízení se objevil koncepční materiál Ministerstva dopravy pro stanovení koncepce zpoplatnění pozemních komunikací v Česku po roce 2029. Tento dokument si klade za cíl položit a následně zodpovědět základní otázky týkající se zpoplatnění pozemních komunikací po roce 2029 a stejně tak zhodnotit stávající systémy zpoplatnění pozemních komunikací, to je elektronickou dálniční známku pro vozidla do 3,5 tun a systém elektronického mýta pro vozidla nad 3,5 tuny, a navrhnout případné změny ve způsobu a rozsahu tohoto zpoplatnění. Zpoplatnění pozemních komunikací v obou systémech je zajišťováno dodavatelsky, tedy jsou uzavřeny smlouvy s provozovateli těchto systémů, kdy současná smlouva s dodavatelem SEM končí 30. 11. 2029 a smlouva s dodavatelem EDAS (ADAS?) 31. 12. 2024 s tím, že v letošním roce se předpokládá její prodloužení do 30. 11. 2029. Ale první dvě otázky toho dokumentu jsou, což mě zajímá, zda by mělo dojít k výkonnému zpoplatnění i pro vozidla pod 3,5 tuny a zda by se měl rozšířit okruh zpoplatněných vozidel například o motocykly a zvláštní vozidla. Pohrává si tedy ministerstvo mimo jiné s myšlenkou rozšířit mýtné poplatky i na osobní automobily a motocykly? Zároveň se mýtné zřejmě bude postupně rozšiřovat i na silnice nižších kategorií. To by v konečném důsledku znamenalo, že by si v podstatě museli připlatit zřejmě ti, kteří jezdí často a mnoho kilometrů.

A dále tedy moje otázka zní, co bude s dálničními známkami. Chápu, že je lákavé zpoplatnit ještě více české řidiče, je to pro vládu snadný a spolehlivý zdroj peněz, ale jezdit se musí, a nepřipadá vám, že už je to trochu přes čáru? Pane ministře, je nutné uvažovat i o zpoplatnění vozidel pod (Předsedající: Čas!) 3,5 tuny mýtem? Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Na vaši interpelaci bude v souladu s jednacím řádem odpovězeno panem ministrem do 30 dnů.

Nyní tedy bude interpelovat pana ministra Beka pan poslanec Kettner, který se již vydýchal. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji za slovo. Pane ministře, zajímá mě problematika sexuální výchovy v mateřských školách, kterou obstarávají neziskové organizace. Jedna dokonce pochází i z mého kraje. Ono je argumentováno tím, že dnešní generace dříve přichází k určitým informacím, proto by děti měly být poučeny.

Ale my tady úplně vynecháváme zodpovědnost rodiče. Začínám mít pocit, že to, co jsem zažil před rokem 1989, kdy stát si uzurpoval právo vychovávat děti, protože stát ví přece

nejlépe, co děti potřebují, a jsou ignorována rodičovská práva. Co když mezi těmi dětmi v té mateřské školce jsou děti, kde ti rodiče skutečně trvají na tom, že děti mají mít dětství, a s některými informacemi nemají být seznamovány předčasně? Nemají mobilní telefony, pokud mají tablet, tak tam mají rodičovskou kontrolu, tak aby ty děti s tím... (nesrozumitelné). Není tohleto v kompetenci rodičů? Myslím si, že by to mělo být na rodičích, a neměl by si toto právo uzurpovat stát. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Na vaši interpelaci odpoví pan ministr. Pane ministře, prosím, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláš Bek: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za otázku. Chtěl bych kategoricky odmítnout to, že by si tady něco uzurpoval stát. V našem systému regionálního školství se přímý vliv státu omezuje na formulaci rámcových vzdělávacích programů, v případě předškolního vzdělávání je ten rámcový vzdělávací program poměrně obecný a i ta jeho revize, která teď probíhá, není žádnou revolucí. Obsahuje oblasti, které samozřejmě při nějaké interpretaci umožňují začlenění nejružnějších otázek z oblasti sexuální výchovy – dítě a jeho tělo, dítě a jeho psychika, dítě, ten druhý a společnost, což jsou ty tematické okruhy, které mohou samozřejmě školy využít i pro adresování těchto témat. Je potřeba zdůraznit to, že v našem systému vzdělávacím je to v zásadě ředitel školy, kdo rozhoduje o všech záležitostech, týkajících se vzdělávání, a samozřejmě školní vzdělávací program, který konkretizuje to zadání ze strany státu, ale na straně státu jsem v žádném z těch rámcových vzdělávacích programů nevyčetl nic, co by zasahovalo nějakým nevhodným způsobem do práv rodičů.

Jsem si vědom toho, že kolem těchto otázek prostě dochází k určité názorové polarizaci, to je nepochybně tak. U některých těch témat je společnost rozdělená a dá se očekávat, že i praxe různých škol bude v určitém rozptylu. Ale chtěl bych říci, tak se Česká republika před lety dohodla, že bude strukturovat své školství, že tímto způsobem bude poměrně měkce stát regulovat to, co se ve školách odehrává, a svěřili jsme obrovskou zodpovědnost a důvěru ředitelům škol. To je dnešní situace, stát neinhenuje přímo do obsahu vzdělávání v jednotlivých školách a považoval bych to za škodlivé. Stát tady nemá přímo zasahovat.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Nyní tedy pan poslanec se svým doplňujícím dotazem chce vystoupit, proto vaše minuta.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji za otázku. Je tady ještě jeden problém. Pokud jsme na základní nebo střední škole, rodiče jsou informováni o podobné akci nějaké neziskové organizace a rodiče mají plné právo dítě nepustit do té výuky, což v mateřské školce jde dost těžko, protože některé dospělejší děti můžou zůstat doma, samozřejmě, ale dítě z mateřské školky samozřejmě doma zůstat nemůže, rodiče mají problémy s hlídáním a tak dále. Znamená to tedy, že pokud k něčemu takovému dochází, je to čistě na rodičích, aby se obrátili na zřizovatele a tak dále, vyjádřili svůj nesouhlas, a plnou zodpovědnost tedy nese ředitel.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan ministr bude reagovat. Prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláš Bek: Plnou odpovědnost nese ředitel, ale je tady samozřejmě institut České školní inspekce, a nepochybně, pokud rodiče nejsou spokojeni s tou situací a domnívají se, že dochází k porušování jakýchkoliv standardů, mají možnost se samozřejmě obracet i na tuto instituci, která je povolána k tomu, aby provedla případně kontrolu na místě a zjistila, zda dochází, nebo nedochází k nějakému narušování standardů.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji a nyní se svou interpelací vystoupí paní poslankyně Ožanová na ministra Rakušana. Následuje paní poslankyně Pošarová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji, vážená paní předsedkyně. Vážený pane nepřítomný ministře vnitra, dne 27. října 2023 probíhala rozprava k tisku 499, novele zákona o obcích. Společně s poslancem Michalem Ratiborským jsem podala pozměňovací návrh, jehož smyslem bylo, aby v případě, kdy je člen zastupitelstva odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, tak v případě, kdy je odsouzen za úmyslný trestný čin v souvislosti s výkonem funkce, zanikal tomuto zastupiteli mandát automaticky. Jen připomínám, že se jednalo o reakci na postup zastupitelstva města Libavá, kdy přes zpronevěru obecních peněz neshledali zastupitelé u starostky důvod pro zbavení mandátu, ač tak učinit mohli. Tehdy jste uvedl, cituji: „Další věc, na kterou bych chtěl upozornit, a jenom už stručně, na kolegyni Ožanovou. Vnímám požadavek řešit tuhle záležitost, vnímám ho, názor našich legislativců ovšem respektuji, a ten říká, že zánik mandátu je zásadním zásahem do pasivního volebního práva, jde zcela jistě o volební zákon. Návrh nebyl provázán na další ustanovení, legislativně technicky by dělal v daném zákoně jako celku problém. Ale vnímám a za ministerstvo garantuji, že se budeme věcnou otázkou, kterou paní kolegyně Ožanová nastolila ve svém pozměňovacím návrhu, zabývat.“ Konec citace. Mé otázky jsou prosté: Zabývali jste se touto otázkou? Pokud ano, s jakým výsledkem a kdy bude návrh zákona předložen do Sněmovny? Děkuji za odpověď.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Také děkuji. Paní poslankyně Pošarová stahuje svoji interpelaci, následuje tedy paní poslankyně Adámková se svojí interpelací na pana ministra Ženíška. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Vážený pane ministře, problém vědy a výzkumu je samozřejmě velmi prioritní pro každou vyspělou zemi, tedy i pro nás, a tady jsou některé otázky, na které jsem se ptala i paní ministryně Langšádlové, ale jaksi z výše uvedených důvodů jsme se nedostali někam dále, proto je budu opakovat. Domnívám se, a mám i ty informace dále z terénu, že samozřejmě je tady celá řada stále ne úplně přehledných věcí. Tím se neptám na to, kdy a jak se tato věda financuje – všichni znají GA ČR, takže to není ta otázka – spíše mně jde o otázku, kterou jsem nedostala,

a to je, jaký je váš záměr dalšího rozvoje vědy, výzkumu v České republice pro příští řekněme rok, nechci říkat dále. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan ministr tedy bude reagovat. Prosím pana ministra, aby se ujal slova.

Ministr pro vědu, výzkum a inovace ČR Marek Ženíšek: Děkuji za slovo, paní předsedkyně. Děkuji za tuto interpelaci, že mám možnost vlastně nastínit opozici poprvé některé z priorit, u kterých očekávám, že určitě bude probíhat nějaká spolupráce právě s opozicí, a to nejenom kvůli tomu, že to považuju za normální, ale protože vím, že celá řada z vás se v tom prostoru pohybuje, dlouhodobě orientuje, a budu rád za vaše připomínky. Ostatně i u jedné z hlavních priorit, která byla započata ještě před mým příchodem, a to je tedy zákon o výzkumu, vývoji, inovacích a transferu znalostí, se vlastně vychází z velké novelty, která byla už připravena vámi během vašeho působení, když jste byli ve vládě, akorát se to z důvodu covidu a dalších věcí nestihlo. Takže tam já očekávám, že bude probíhat komunikace. Teď jsme v současné chvíli v procesu vypořádání připomínek a očekávám, že někdy v listopadu nebo v říjnu by to mohlo odejít na vládu, ale do té doby já se chci sejít nejenom s výbory, kterých se týká, ale i s aktéry, kteří se v tom systému pohybují, a věřím, že nalezneme nějakou shodu.

Opět – předpokládá se, že k nějaké konečné fázi by mělo dojít listopad tohoto roku, což není můj výmysl, je to tak nastavené od začátku a myslím, že se to podaří. Tam nevidím žádný problém, když to srovnám třeba teď s procesem vypořádání připomínek toho zákona, tak tady si myslím, že to bude bezproblémové. A opět vychází to i z nějakých podnětů od vás, nebo kdybyste byli u vlády, takže nepředpokládám, že tam by to měl být problém.

Další oblastí, na kterou se budu zaměřovat v následujících měsících, a souvisí to nejenom s tou metodikou, ale i se zákonem jako takovým – není to jenom legislativní oblast, jsou to i některé nelegislativní záležitosti a týká se to podpory toho takzvaného transferu znalostí do praxe, ať už je to směrem k byznysu, aby byl více propojen – tam je to otázka těch daňových odpočtů a dalších opatření, o kterých se hovoří ve veřejném prostoru – anebo je to právě dovnitř toho systému institucí, lepší metodika nebo lepší umožnění zavádění třeba profesních doktorátů a další, zkrátka konkrétní kroky, se kterými předpokládám, že také by neměl být problém politický, ale spíše možná technický, jak to přesně zavést nebo jak to opatřit, jestli to má být součástí zákona, nebo pouze třeba nějakého metodického doporučení.

Pak to, co je daleko bych řekl významnější, protože to souvisí s rozpočtem jako takovým: nastoupil jsem do úřadu v době, kdy se začalo vyjednávat o rozpočtu, a mojí ambicí je, aby došlo k naplnění toho, co tato vláda má v programovém prohlášení, to znamená, navýšit ty prostředky v celkové výši. Včera probíhalo jednání na vládě, návrh, který předložila rada, které já předsedám, byl projednán a zároveň ministru financí bylo uloženo, aby ten rozpočet pro tuto oblast v těch šestnácti kapitolách promítl v takové podobě, aby došlo k navýšení – to, jaká to bude částka ve finále absolutní, to samozřejmě musíme počkat, jak ta jednání budou probíhat – a ty prostředky budou směřovat k prioritám, jako je třeba i podpora strategických technologií. Vláda a stejně tak i vládní výbor pro strategické technologie se na začátku tohoto roku rozhodl vydefinovat tři strategické technologie – umělá inteligence, polovodiče a kvantové technologie – jakožto strategické technologie, na kterých jsme závislí, a chceme je podpořit i jednotlivými programy, ať už je to třeba u Ministerstva průmyslu a obchodu program TWIST, nebo je to v rámci TAČRu program SIGMA a další na Ministerstvu školství, mládeže, tělovýchovy.

Poslední takovou oblastí, na kterou ještě v tomto roce se musím zaměřit, je dokončit národní priority orientovaného výzkumu, těch několik témat, pět oblastí, které jsou stanoveny, a rozpracovat (Předsedající: Čas.) je do takové podoby, abychom byli spokojeni.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo. Děkuji za to zodpovězení, je to v tom samozřejmě jasné. Jsem ráda, že jste to takhle jasně definoval. Pro mě je velmi důležité, aby tam dále bylo propojení praxe s vědou a výzkumem, abychom věděli přesně, co třeba je možné ještě zlepšit, a eventuálně nabídli toto pak výrobní sféře. Takže určitě počítejte s tím, že na to se budu ptát dále.

A je pro mě důležité to, že tam je na zřeteli navýšení financí, tak to jsem moc zvědavá. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan ministr nemá zájem dále reagovat.

Nyní tedy vystoupí se svojí interpelací paní poslankyně Ivana Mádlová na pana ministra Mikuláše Beka a připraví se pan poslanec Hendrych. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Ivana Mádlová: Paní místopředsedkyně, děkuji za slovo. Moje interpelace se týká nedostatku sester a kapacit oboru všeobecného ošetrovatelství a dnes si dovoluji připojit i dotaz na zdravotnické záchranářství, protože je to problém obrovský, a v posledních dvou letech, minimálně v posledních dvou letech i na půdě Poslanecké sněmovny velmi rezonuje téma nedostatku sester, protože ta situace se vyvíjí velmi kriticky. V současné době chybí 12 000 úvazků sester a v podstatě se ví, že do patnácti let odejde dalších 30 000 úvazků sester. Pro zdravotnická zařízení to samozřejmě představuje obrovský problém. Již nyní se zavírají oddělení v nemocnicích a hrozí, že skutečně dojde můžu říct i ke kolapsu na některých akutních lůžkách, jestliže se tedy nedoplní nějakým způsobem kapacity. Z konference rektorů víme, že myslím jedenáct vysokých škol je schopno navýšit kapacity o 30 až 40 %, ale potřebují k tomu finanční prostředky.

Zdravotní výbor přijal usnesení 24. dubna, kdy žádá Ministerstvo školství, aby zajistilo finanční prostředky na navýšení kapacit oboru všeobecné ošetrovatelství a stejně tak i zdravotnické záchranářství a já jsem se, pane ministře, chtěla zeptat, jak se vám daří naplňovat toto usnesení, jestli se vám daří přes ministra financí a vládu vyjednat finanční prostředky na navýšení kapacit těchto dvou oborů, a pokud ne, jaké budou vaše další kroky, protože situace je opravdu velmi vážná. Děkuji.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan ministr bude reagovat. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláš Bek: Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji za otázku, která míří k důležitému tématu, kterým se vlastně v posledních měsících intenzivně zabýváme společně s panem ministrem Válkem.

My jsme od Ministerstva zdravotnictví dostali podrobnou analýzu potřeb nelékařských zdravotních oborů obecně a v tuto chvíli jsme v příznivé situaci z hlediska demografického vývoje, protože na vysoké školy budou v následujících letech přicházet silnější populační ročníky, které dnes vidíme na středních školách.

My spolupracujeme s Českou konferencí rektorů na změnách ve financování vysokých škol, které by umožnily širší společenskou objednávku na konkrétní vysokoškolské obory. V minulosti byla taková objednávka formulována vůči lékařským fakultám pro lékaře a my dnes řešíme situaci, která přesahuje zdravotnictví, protože budeme mít podobnou objednávku ze strany energetického sektoru v souvislosti s budováním jádra, možná v souvislosti s investicemi do oblasti čipů, ale také třeba v oblasti školství, protože je zřejmé, že potřebujeme navýšit počty učitelů například s aprobační v oblasti STEM, chemie, matematika, fyzika a podobně.

Předpokládám, že od příštího roku zavedeme nový model financování. V tuto chvíli je již projednávána novela vysokoškolského zákona, která také kodifikuje víceleté kontrakty s vysokými školami tak, abychom stabilizovali tu objednávku, a já jsem přesvědčený o tom, že i ve státním rozpočtu na příští rok se najde částka, která bude umožňovat navýšování kapacit. Tam je důležité, aby to mělo tu předvídatelnou stabilitu po dobu studia nových studentů, o které se navýší kapacity. Tady jsme bohužel stále ještě v zajetí rozhodnutí, které padlo v roce 2016, kdy byly zamrazeny de facto počty vysokoškolských studentů, a vysoké školy byly v zásadě v minulých letech motivovány spíše k tomu, aby přijímaly méně studentů než více. Musíme to změnit. Státní rozpočet na příští rok podle mého přesvědčení bude obsahovat dostatečné krytí pro to, abychom zahájili navýšování, které musí trvat ale řadu let, protože jak jste upozorňovala, ten problém se týká příští dekády, a musíme tedy významně navýšit ale skutečně nejenom počty studujících nelékařských zdravotníků, ale také učitelů, nejenom jaderných inženýrů plných, ale celé řady profesí, které souvisejí s rozvojem jaderné energetiky, a také některých dalších odvětví technologických.

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Děkuji panu ministrovi. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Ivana Mádllová: Děkuji. Já jenom si musím povzdechnout, že už vlastně letos možná mohli vycházet studenti o tu navýšenou kapacitu, a je škoda, že se nepodařilo ty peníze vyčlenit v předcházejících rozpočtech. Já jsem se chtěla zeptat, o jakou částku pro navýšení kapacit se jedná pro obor všeobecné ošetrovatelství a případně zdravotnické záchranářství.

Pak jsem se ještě chtěla zeptat, jestli budete řešit i odměňování vyučujících na těchto ústavech? Netýká se to pravděpodobně jenom tohoto ústavu, protože tam je problém v konkurenceschopnosti, jelikož všeobecné sestry v nemocnicích mají podstatně vyšší odměny, ať už jsou to platy, nebo mzdy, oproti vyučujícím na vysokých školách. Čili ta motivace sehnat erudovaného vyučujícího, aby přešel z nemocnice na tyto ústavy, je také velmi komplikovaná. Děkuji. (Předsedající: Čas.)

Předsedkyně PSP Markéta Pekarová Adamová: Pan ministr odpoví, prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláš Bek: V tuhle chvíli nebudu specifikovat částky na jednotlivé obory, to bude ještě předmětem vyjednávání s univerzitami, abychom vyčíslili náklady realisticky, protože v tuhle chvíli vysoké školy nejsou s to poskytnout pro jednotlivé studijní obory analytické podklady, které by umožňovaly rozhodnutí v tuhle chvíli. Ale každopádně žádáme o navýšení rozpočtu o několik miliard tak, abychom mohli na vysoké školy přivést větší studentskou populaci.

Pokud jde o ten povzdech, musím říct, že vzhledem k délce studia by musela taková iniciativa začít za minulé vlády, protože teprve teď by vycházeli první studenti z tříletých bakalářských programů, kdyby ta intervence začala před čtyřmi lety. Takže to je prostě problém, na který máme zaděláno. Já to nemyslím zle. Prostě nějakou dobu musíme najít cestu, jak jednak zvýšit produkci těch absolventů, ale pak jejich motivaci nastoupit.

Pokud jde o platy vyučujících na vysokých školách, je to zcela v kompetenci vysokých škol. Stát vůbec nic nereguluje v této věci a vnitřní rozdělení rozpočtu je věcí rozhodnutí samosprávných orgánů vysokých škol. Dnes na mě míří jiná interpelace, ve které budu podrobněji říkat, jaké průměrné platy mají jednotlivé kategorie zaměstnanců, takže to nechám ještě na další odpověď. Ale je to opravdu rozhodnutí vysokých škol. Jsem si ale vědom toho, že na školách, kde mají speciální fakultu zdravotních studií, bývají platy poměrně nízké. Myslím si, že je to problém, který musí řešit rektori příslušných vysokých škol, protože se ukazuje, že tam konkurenceschopnost s ostatním prostředím není.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Nyní podle pořadí vystoupí pan poslanec Hendrych, který přednese interpelaci na pana ministra Zbyňka Stanjuru. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážení členové vlády, vážené dámy, vážení pánové, mám interpelaci ve stejné věci už potřetí. Poprvé jsem v této věci interpeloval pana ministra spravedlnosti, podruhé dokonce předsedu vlády. Jedná se o financování, respektive aktuální podfinancování jednoho z bezpečnostních sborů, což je konkrétně Vězeňská služba České republiky. Ministr spravedlnosti mi odpověděl, že mám v podstatě ve všem pravdu, ve všech faktech, které jsem uvedl, týkajících se podfinancování Vězeňské služby. Pan premiér mi odpověděl poněkud vágně, tedy že se o těchto věcech bude rozhodovat teprve na vládě, a to někdy na přelomu června, července, což mě tedy příliš neuspokojilo.

Tak jsem se tedy rozhodl, že budu interpelovat i samotného ministra financí. On má určitě přehled, ví, že ministerstvo konkrétně pro tento bezpečnostní sbor požádalo o 1,2 miliardy korun, neboť mu chybí peníze na platy, na provoz, a dokonce i na jídlo, na stravu pro vězněné osoby, což si tedy nemyslím, že je zrovna ideální situace ani směrem k veřejnosti. Předpokládá se, že tenhle bezpečnostní sbor je saturován tak, aby zajišťoval podle zákona tu svoji roli na úseku vnitřní bezpečnosti.

Je to situace, o které jsem tady neslyšel v průběhu pětaticeti let od roku 1989, že by nastala. Mohu se samozřejmě mýlit. Zároveň jsem se dočetl, že Ministerstvo financí v podstatě odmítlo už dvakrát požadavek Ministerstva spravedlnosti. Z veřejných zdrojů jsem

se dočetl, že dokonce argumentuje tím, že Ministerstvo spravedlnosti nebylo schopno doložit, proč ty peníze navíc potřebuje. Takže bych byl rád, kdyby se do toho konečně vneslo světlo, a hlavně aby se ta situace začala co nejdříve řešit, protože podle mého názoru jsou to mandatorní výdaje, které stejně stát musí tímto směrem vynaložit. Děkuji za odpověď, pane ministře.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Pan ministr je tady, tak odpoví. Pane ministře, vašich pět minut.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Děkuji za ten dotaz, protože alespoň můžu uvést fakta a čísla, tak prosím, aby pan poslanec mě poslouchal. Schválený rozpočet 13,113 miliardy korun, k 13. 6. čerpáno 5,72 miliardy, 44 % výdajů. To znamená, zůstává 56 %, což je zhruba 7,350 miliardy od 14. 6. do konce roku. Určitě víte, co jsou nespotřebované nároky, to znamená peníze z minulého roku. Ty jsou k 13. 6. ve výši 542 milionů, z toho 518 milionů na investice. Jinými slovy, do konce roku je ještě rozpočtováno takřka 8 miliard korun a skutečnost k 14. 6. je 5,7 miliardy korun.

Takže u Vězeňské správy to je ten příklad, kdy výdaje jsou většinou kontinuální, tam nejsou žádné velké měsíční výkyvy. To není jako u daňových příjmů, kdy podle toho, která daň je splatná, je třeba procentuálně větší nebo nižší plnění. Takže to je ten důvod, když citujete, řekl bych, komunikaci na úřední úrovni, protože vždycky takové jednání probíhá samozřejmě nejdříve na expertní úrovni a až v okamžiku, kdy není shoda na té expertní či odborné úrovni, do toho vstupují ministři nebo jejich náměstci, aby hledali politické řešení.

Současně platí, že v této chvíli je ve schvalovacím procesu poslední rozpočet výdajů provozních o 300 milionů korun na vrub kapitoly Všeobecná pokladní správa. To byly věci, které byly doložené a které jsou prokazatelné. Nicméně, když se vrátím k tomu, že to je kontinuální, tak ty peníze by došly asi 20. prosince. Když si to spočtete, myslím, že to není tak složité. Je to vlastně jednoduchá trojčlenka a řešíme to v dostatečném předstihu, řešíme to včas a vyřešíme to.

Jenom připomenu, že za rok 2022 byl schválen rozpočet asi 12,6 miliardy a výsledek byl 12,38 miliardy. Když si to pak srovnáme s rokem 2023, bylo to navýšení v rozpočtu 13,53 miliardy, to znamená plus 1,4 miliardy meziročně, to znamená, to je o více než 10 %. Skutečnost byla ještě vyšší, a to bylo 13,7 miliardy. Takže opět, když se podíváme, skutečnost roku 2022 a 2023 – 12,4 miliardy. Já to trošku zaokrouhluji, aby to nešlo na korunu. 12,4 miliardy byl schválen rozpočet, skutečnost rozpočtu a loni 13,7 miliardy, takže ten rozdíl byl plus 1,3 miliardy z 12,8, takže opět to bylo více, ta skutečnost, ty výdaje byly vyšší o 10 % i v tom rozpočtově těžkém roce 2023, kdy jsme přistupovali k redukci výdajů v globále, co se týče státního rozpočtu.

V této chvíli to vypadá, že by rozpočet mohl být hodně podobný roku 2023. To znamená, ten stav – ale v této chvíli máme skutečně data k 13. 6. Takže tam žádný velký problém nevidím, těch 300 milionů řešíme včas. Proces bude ukončen v červnu, nejpozději v červenci. Kapitola bude posílena, takže si myslím, že Ministerstvo financí postupuje správně a podle skutečnosti. Říkám, sledujeme to na denní bázi, a 44 % k 13. 6, takže je předpoklad, že zhruba to bude 50 % schváleného rozpočtu na konci června, ale to si můžeme říct třeba v prvním červencovém týdnu. Nedokážu v tuto chvíli odhadnout, jestli tam není třeba nějaký mimořádný výdaj, teď nemyslím provozní, ale třeba investiční může být, že je něco splatného. Jenom připomínám, že je tam půl miliardy volné z loňských peněz na investice, také k 13. 6.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji, pane ministře. Táh se pana poslance, chce-li položit doplňující otázku? Chce. Máte slovo.

Poslanec Igor Hendrych: Mockrát vám děkuji, pane ministře. Samozřejmě jsem velmi rád, že jste to takhle rozklíčoval. Já jsem z toho pochopil, že v podstatě požadavek, který je tedy alespoň z veřejných zdrojů dostupný, je víceméně neopodstatněný nebo ne úplně realistický, a že tedy máte připravené dodatečné zdroje nižšího řádu, kterými to nějakým způsobem dofinancujete. Jsem rád, protože se o tuhle problematiku zajímám dlouhodobě a budu se samozřejmě ptát potom i lidí na Ministerstvu spravedlnosti, respektive Vězeňské službě, jestli to skutečně odpovídá realitě. Ale v každém případě vy jste pro mě člověk, který by tomu měl rozumět, a já vám děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji. Doplňující odpověď pana ministra.

Ministr financí ČR Zbyněk Stanjura: Je to dohoda s panem ministrem spravedlnosti. Když jsem říkal, že je to v běhu, to znamená, už je odstartován formální proces rozpočtového opatření, takže to už běží, bude to v řádu jednotek týdnů vyřešeno. Já vždycky vítám racionální debatu, která je opřena o čísla. Já bych ani neřekl neopodstatněné požadavky, spíš nerealistické, protože úplně po pravdě řečeno, vlastně každá zájmová skupina – a to není pejorativní, zájmová skupina, to já myslím pozitivně. Velmi často říkám: My bychom chtěli zvýšit objemy platů. To není nic překvapivého, to se děje v soukromé sféře i veřejné sféře, otázka (je), zda je realistické takový požadavek v daném konkrétním roce provést a splnit. Takže já bych určitě nevolil slova, že to jsou neopodstatněné požadavky. Já bych volil slova, že nejsou příliš realistické – některé z nich. Některé realistické byly, a to je zatím (nesrozumitelné) 300 milionů. To samozřejmě nevylučuje, že někde třeba na přelomu třetího a čtvrtého kvartálu se může ukázat, že tam nějaké desítky milionů chybí. To se samozřejmě dneska nedá odhadnout – tak, jak nevíte ani v rodinném rozpočtu, jestli na konci září nebudete mít nějaký mimořádný výdaj, který třeba plán rodinných financí nějakým způsobem naruší nebo změni – ale nebude to tak vysoká částka, která by byla neřešitelnou, to jsem si úplně, úplně jistý. Děkuju.

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji a s další interpelací vystoupí pan poslanec Babka Ondřej na pana ministra Baxu ve věci Kasárna Karlín. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuju za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážený pane ministře, pravděpodobně jste zaregistroval informaci, že Kasárna Karlín přerušují svůj provoz. Tento populární prostor nejen alternativní kultury v centru Prahy byl užíván od června roku 2017 a jenom nedávno, tedy v úterý 4. června, tedy těsně před začátkem hlavní sezony, byl rozhodnutím stavebního úřadu jejich provoz ukončen. Tento konec Kasáren je pro veřejnost o to více překvapující, když první náměstek primátora hlavního města Prahy Zdeněk

Hřib od vašeho koaličního partnera Pirátů na konci ledna tohoto roku slavnostně vyhlásil, že – cituji: „Kasárna Karlín jsou konečně naše, Pražanů.“ A samozřejmě se pan náměstek nezapomněl pochválit, že za jejich získáním stojí obrovské množství práce a tvrdého vyjednávání, u kterého byl se svým týmem u toho.

Kasárna Karlín byla známá také tím, že se kromě koncertů zde křtily také knihy, promítaly filmy nebo konaly přednášky. Bylo to místo, kde se střetávali nejen mladí lidé nejen z Prahy. Proto se vás ptám jako ministra kultury České republiky, jaký je váš názor na tuto aktuální situaci, zda se zajímáte o problematiku alternativní kultury v Praze, jak se k situaci Karlínských kasáren stavíte jako ministr kultury a jestli se chystáte činit nějaké kroky k případné podpoře znovuoobnovení této instituce alternativní kultury v centru Prahy? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: A slovo bude mít Plzeňák, ministr kultury Martin Baxa.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: (S pousmáním.) Dobré odpoledne. Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, vážený pane kolego poslanče Babko, prostřednictvím pana místopředsedy, já tu situaci sleduji, vím, co se tam děje, byl jsem tam několikrát. Ten prostor je velmi zajímavý, ale když jsme si na Ministerstvu kultury zjistili, na co se budete ptát – nebo přečetli název vaší interpelace – moji kolegové mi napsali bych řekl opravdu skvělou reakci, a tak si ji tady místo toho, že já obvykle odpovídám bez těchto podkladů, dovolím přečíst celou a myslím, že v ní najdete odpovědi na své otázky.

„Jak je známo, v objektu Karlínských kasáren byly poskytovány mimo jiné též veřejné kulturní služby. Následně stavební úřad rozhodl o tom, že objekt bude uzavřen z důvodu chybějící kolaudace, přičemž odkázal na stavební zákon. Položme si otázku – může Ministerstvo kultury v dané věci něco efektivně konat v souladu s platným právním řádem? Odpověď zní – nemůže. Všichni známe, dámy a pánové, zásadu zákonnosti jako jednu ze základních zásad právního státu. Dovolím si vynechat právní teorii a řeknu jen tolik, že Ministerstvo kultury může konat jen to, co mu platný právní řád ukládá nebo alespoň umožňuje. Tak stanoví Ústava České republiky v čl. 2 odst. 3. Státní moc lze uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Jestliže tedy stavební úřad vydal ve věci Karlínských kasáren jakékoliv rozhodnutí, pak se proti tomu rozhodnutí může bránit účastník řízení. Ministerstvo kultury, byť je ústředním orgánem státní správy pro oblast umění, možnost obrany proti rozhodnutí stavebního úřadu nemá, neb není účastníkem řízení. Z hlediska památkové péče dodávám, že Ministerstvo kultury v současné době řeší návrh na změnu územního plánu v souvislosti s Kasárnami v Karlíně.

Ministerstvo kultury obdrželo žádost o stanovisko ke změně číslo Z 3896 územního plánu sídelního útvaru hlavního města Prahy, a to z Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 23. dubna 2024. Navržená změna spočívá ve změně funkce z – v uvozovkách – armáda a bezpečnost na funkci smíšené městské jádro, VVA na SMJ-I. Plocha změny Z 33896 se nachází na území památkové zóny Karlín, na území ochranného pásma pražské památkové rezervace, a zároveň je i kulturní památkou.

Ministerstvo kultury před několika dny odeslalo své úvodní vyjádření, ve kterém souhlasí ze změnou funkce – nikoli však se změnou kódu, který by umožnil změnu stabilizované plochy na plochu transformační. Stávající umístění kulturní památky ve stabilizované ploše, to jest v ploše, která je z hlediska limitů rozvoje možné pouze zachování, dotvoření a rehabilitace stávající urbanistické struktury bez možnosti další rozsáhlé stavební

činnosti, je plně v souladu jak s režimem kulturní památky, tak s režimem této chráněné plochy.

Ministerstvo kultury v případě navrhované změny kódu považuje za nezbytné prověřit, zda nové funkční zařazení, navíc s kódem míry využití, který je vyšší než stávající, nebude mít negativní vliv jak na samotnou kulturní památku, tak na dotčená chráněná území. Ministerstvo kultury navíc v této věci obdrželo dvě studie, které mají být podkladem pro změnu kódu I, což je zapotřebí upřesnit. Z důvodu nutnosti prověřit důsledky změny kódu území a projednání předloženo studií Ministerstvo kultury vyvolalo dohodovací jednání s pořizovatelem změny územního plánu. Na základě výsledků tohoto jednání bude dohodnut další postup ve věci. Toto jednání by se mělo uskutečnit ještě v tomto měsíci.“

Tolik tedy úřední odpověď, která myslím, pane poslanče, dost výstižně reaguje na váš dotaz v kontextu působení Ministerstva kultury v tomto území, a byť my tedy nemůžeme nijak zasahovat do toho řízení, které vedlo k tomu, čehož jsme byli před nějakou dobu svědky, tak každopádně se Ministerstvo kultury zabývá tím, jakým způsobem by měl být prostor karlínských kasáren využíván v dlouhodobém kontextu, což samozřejmě umožňuje – nebo bude dávat nějakou příležitost těm, kteří ho chtějí užívat v účelu, ve kterém se dosud užíval.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji, pane ministře, a táži se pana poslance Babky, chce-li položit doplňující otázku. Není tomu tak.

Pak tedy přichází na řadu interpelace pana poslance Nachera na pana ministra Blažka, nicméně ani pan poslanec Nacher, ani pan ministr Blažek tady není, čili tato interpelace propadá.

Další poprosím, aby svoji interpelaci přednesla podle pořadí vylosovaného paní poslankyně Berkovcová Jana a bude to interpelace na pana ministra školství Mikuláše Beka ve věci finanční situace ve školách. Paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Berkovcová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, ráda bych obrátila vaši pozornost na alarmující situaci, do které se školy dostaly díky seškrtným rozpočtům na letošní rok. Školy neobdržely dostatek finančních prostředků na zajištění nepedagogické práce a na splnění závazku 130 % průměrné mzdy pro učitele, jak vláda slibovala. Došlo k razantním škrtům propláceného počtu úvazků nepedagogických pracovníků a ředitele škol jste postavili do bezvýchodné situace, kdy se musí rozhodnout, zda z přiděleného objemu platových prostředků zaplatí odměny učitelům a propustí nepedagogy, nebo zaplatí učitelům jenom holé tarify a z nadtarifů zaplatí kuchařky a uklízečky, bez kterých se školy neobejdou. Samozřejmě že ředitelé volí druhou možnost, ke které je i vy vybízíte, a učitelům tím pádem nejen že se platy nezvyšují, ale naopak se leckde oproti loňsku i snižují.

Jak se díváte, pane ministře, na vyjádření pana premiéra Fialy, že učitelé dostávají slibovaných 130 % průměrné mzdy v České republice, což je zcela nepravdivé tvrzení? A můžete mi prosím nastítnit, jaký bude další postup dofinancování školského rozpočtu v průběhu roku 2024 a s čím tedy mohou školy počítat? A jak vážně můžeme brát váš slib daný odborům, že navýšíte tarify pedagogům i nepedagogům o 10 % a slib navýšení rozpočtu na příští rok pro školství o 30 až 40 miliard? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji. Slovo má ministr školství, mládeže a tělovýchovy, pan Mikuláš Bek. Pane ministře, prosím.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláš Bek: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, až do dnešního dne jsem byl velkým příznivcem interpelací a vážil jsem si dialogu, který spolu vedeme. Tato interpelace ovšem obsahuje celou řadu manipulací a lží a musím říct, že to nepovažuji za způsob, kterým bychom se mohli v oblasti školské politiky dobrat čehokoliv konstruktivního.

Tak za prvé, žádné alarmující zprávy z terénu, které by mohly mluvit o poklesech rozpočtu, nejsou možné, protože naprosté většině škol rostou rozpočty. Projevuje se to mimo jiné tím, že za první čtvrtletí rostou ve školách jak platy učitelů, tak nepedagogických pracovníků, a to i v prvním čtvrtletí, za které máme kompletní data, kdy se samozřejmě neudělují mimořádné odměny. To znamená, tady k žádné alarmující situaci nedochází plošně. Je faktem, že pod větším tlakem mohou být některé výjimečné školy, které už v minulosti musel dofinancovávat zřizovatel, protože nemají minimální velikost tříd.

Je tady také zcela jasné, že nikdy nebyl v zákoně stanoven závazek 130 % k průměrnému platu učitele na pásce výplatní v nějakém období roku, to je závazek vůči alokaci státního rozpočtu, který je naplňován. Rozpočet školy je stanovován normativně, tedy stát napočítává nějaké položky toho rozpočtu, ale na úrovni školy je jeden rozpočet školy, se kterým ředitel hospodáří. Naše vláda, to je pravda, odbourala některé bariéry v přesouvání těch prostředků vzhledem k úvazkům, což je něco, o co ředitelé škol dvacet let usilovali, co funguje způsob normativního financování. Takže z mého pohledu je samozřejmě možné, že v některých jednotlivých školách dochází k zachraňování některých nepedagogických úvazků ve větší míře, ale to jsou prostě náklady, které jsou dány rozhodnutími zřizovatele. Zřizovatel je ten, kdo rozhoduje o tom, zda investuje do vybavení školní jídelny, která potom potřebuje méně personálu, a samozřejmě zřizovatel, který do ní neinvestuje, potřebuje více pracovních sil. Tak to je a to je velká nevýhoda systému financování, který byl v minulosti zaveden, a já jsem skutečně přesvědčen o tom, že bychom měli usilovat o převod financování nepedagogů prostřednictvím rozpočtového určení daní na zřizovatele, jenom tehdy v tom může být nějaký pořádek – nikoliv normativním financováním, které vždycky bude vycházet z nějakého průměru. Samozřejmě v letošním roce při změně metodiky jsme dali k dispozici krajským úřadům rozpočtovou rezervu, jejíž čerpání pravidelně monitorujeme, a rezervy na úrovni krajů doplňujeme podle potřeby. Krajské úřady ve své pravomoci rozhodují o tom, ve kterých školách budou intervenovat a ve kterých ne, podle posouzení lokálních poměrů. To nemůže dělat Ministerstvo školství.

Předpokládáme, že samozřejmě v tomhle roce – jako jindy – dojde k dorovnání finančních prostředků v novém školním roce na základě nových výkonů ve školách, protože přestože dojde k účinnosti novely, která o něco snižuje úvazková maxima učitelů, bude pokračovat nárůst nových úvazků ve školství, a státní rozpočet s tím počítá. Bude také probíhat další financování integračních aktivit pro ukrajinské děti a žáky, na což školy obdrží dodatečné prostředky.

Pokud jde o navyšování tarifů, já jsem podpořil stanovisko odborů, které říká (Předsedající: Čas, pane ministře.), že by se tarify měly navýšit o 10 %. O tom bude nepochybně jednat v nadcházejících týdnech a měsících vláda.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji a táži se paní poslankyně, chce-li položit doplňující otázku? Je tomu tak. Minuta na vaši doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Jana Berkovcová: Já se chci hlavně důrazně ohradit proti vašemu tvrzení, že moje interpelace jsou lži a manipulace. Je to naprostá nehoráznost – k takovému jednání, což jsou lži a manipulace, se uchyluje vaše vláda. Vy máte tu opovážlivost tady tvrdit, že jste do škol poslali navýšené finanční prostředky pro učitele, ale o to méně jste jim poslali na nepedagogy! A zároveň školy vybízíte k tomu, aby chybějící peníze na kuchářky a uklízečky vzaly z peněz z odměn pro učitele. Víte, kolik zbylo s vámi slibovaných 130 % pro učitele? Ani ne těch odhadovaných 113. Ekonomové predikují zhruba 106 až 108 %, ale to se ukáže až na základě dat až příští rok. Podvedli jste úplně všechny. Nedostáli jste svému závazku, který jste si dali dokonce i do zákona. V médiích zaznívá, že pokud se nepodaří navýšit rozpočet na školství na příští rok o 40 miliard, zvažuje STAN odchod z vlády. Jste s tím ztotožněn, pane ministře? Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Doplnující odpověď pana ministra. Pane ministře, vaše dvě minuty.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláš Bek: To, že jsme prostředky, o které jsme navýšili alokaci na platy učitelů, snížili v případě nepedagogů, je lež. Ty částky nejsou ekvivalentní, je to lež! A pokud jde o odchody z vlády, nezlobte se, mediální výroky komentovat nebudu. Já jsem sám veřejně řekl to, že nebudu u rozpočtu nebo nechtěl bych být u rozpočtu a nebudu u rozpočtu, který by nenaplnil programové vládní prohlášení. Já jsem tady dnes už řekl, že průměrný plat učitele v loňském roce na střední škole byl 123 % průměru, 54 000 korun měsíčně. V případě učitelů na základní škole to bylo 52 000 korun měsíčně, což je 120 % průměru, a ta čísla, která kolují v médiích, jsou čísla, která zahrnují i učitelky, případně učitele mateřských škol, kteří jsou ale středoškoláci. U nich očekávat, že budou výrazně nad průměrem platu, je z mého pohledu nerealistické. Debata o učitelích byla primárně vždy vedena s ohledem na vysokoškolsky vzdělané učitele, kde těch 130 % je jistě dlouhodobý cíl. V zákoně je to dneska zakotveno vůči předminulému roku.

Místopředseda PSP Jan Skopeček: Děkuji a nyní přistoupíme k další interpelaci, tentokrát paní poslankyně Maříkové na pana ministra zdravotnictví Váňa k tématu Pokračující nedostatek léků. Paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, Státní ústav pro kontrolu léčiv na svém webu zveřejnil seznam léků, které budou v nejbližších dnech a týdnech chybět v českých lékárnách. Mezi chybějícími léky jsou medikamenty určené k léčbě depresí či vysokého tlaku. Výpadky léčiv podle ústavu nastaly z výrobních důvodů. Situace se horší i přesto, že v platnost vstoupila novela zákona o léčivech, ve kterou jste vkládal naděje, že vše vyřeší. Upozorňovala jsem vás, že neřeší příčiny výpadku léků, a vy sám to určitě moc dobře víte. Situace na podzim má být bohužel ještě horší, a já se vás tedy ptám, co s tím hodláte dělat? Už nyní jsou našťvaní lékárníci, lékaři i pacienti. Jak jim to chcete vysvětlit a jak to chcete řešit?

Místopředseda PSP Jan Skopec: Děkuji a nyní poprosím pana ministra zdravotnictví Válka. Pane ministře, vašich pět minut na odpověď.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Novela zákona o léčivech nemůže zabránit výpadkům, protože ty jsou často způsobeny nedostatečnou kapacitou výroby, nedostatečným množstvím léčivé látky, například z Číny nebo z Indie či problémy s kvalitou léčivé látky. Celý trh – a to jsme si tady opakovaně říkali – výroby dostal mnoho zásahů ve chvíli, kdy Rusové napadli Ukrajinu, v té chvíli se přetrhaly distributorské řetězce. Spojilo se to s problémy s výrobou dané postcovidovou situací a výsledek je, že produkce léků, obecně produkce léků nekryje spotřebu léků nejenom v Evropě, ale na celém světě. Chybí zhruba 20 % na pokrytí spotřeby léků.

Druhá věc, která je důležitá, je zdůraznit, že novela zákona o léčivech má dělenou účinnost, a teprve od 1. 6. – a to jsem tady opakovaně říkal – je účinná druhá, tedy důležitější část novely zákona o léčivech, viditelná pro veřejnost, která je stěžejní pro snížení dopadů výpadků léků na pacienty, a o to nám jde. My chceme ty dopady snížit, jejich negativní efekt. Nejsme schopni pomocí žádného zákona zvýšit výrobu léků, které se vyrábí mimo Evropskou unii, kde chybí aktivní látky. To prostě nedokáže nikdo. Od začátku června SÚKL označuje léčivé přípravky jako omezeně dostupné, k dnešnímu dni je to 39 léčivých přípravků, což znamená, že tyto léčivé přípravky není možno vyvézt do zahraničí. Distributoři je musí dodat do lékáren, do všech lékáren, do dvou pracovních dnů. Lékárna je smí objednávat jen v obvyklém množství, tedy v tom, které potřebuje, a nesmí si dělat zásoby tak, abychom zabránili tomu, aby malé lékárny byly postiženy, a ten lék mají. Toto budeme každý měsíc vyhodnocovat. Připravujeme pak vyhodnocení pro Poslaneckou sněmovnu někdy v listopadu.

Lékárník má přístupná data o aktuální dostupnosti těchto léčiv u jednotlivých distributorů a my samozřejmě vše kontinuálně komunikujeme s reprezentanty lékárníků, tedy s Lékárnickou komorou. Lékař při předepisování vidí v eReceptu dostupnost omezeně dostupných léčiv v lékárnách a stejně tak pacient si v aplikaci může ověřit dostupnost. Skutečnost, že výrobci hlásí přerušení dodávek, neznamena, a ani v minulosti nikdy neznamena, že léčivý přípravek je nedostupný pro pacienty. Často dochází k situaci, kdy výrobce doveze velkou dodávku léčiv na několik měsíců a do příští dodávky nahlásí přerušení. To je v pořádku, to je legitimní, nám to navíc umožňuje reagovat a umožňuje nám to distribuovat ty léky do všech lékáren plošně. Takže i přes nahlášení přerušení dodávek je takový lék dostupný pro pacienty.

Za účelem předcházení zvýšenému počtu hlášení o přerušení dodávek, která ve skutečnosti neznamena, že léčiva jsou nedostupná, vypracoval SÚKL ve spolupráci s ministerstvem a výrobcí metodiku hlášení, která se promítla i do pokynů SÚKLu pro výrobce. Tato metodika je rovněž účinná od června, a dopad tedy bude možné hodnotit zase až s odstupem času. My plánujeme vyhodnocování průběžně každý měsíc a samozřejmě pro Poslaneckou sněmovnu pak velké vyhodnocování i za přítomnosti lékárníků, majitelů malých lékáren, kteří skutečně vlastní malé lékárny, ne ve velkých městech, ale řekněme v obcích, protože si ověřujeme, a ověřujeme to s Lékárnickou komorou, že ty léky se opravdu dostávají všude.

Samozřejmě problém s výrobou léků tady je. My dál s ministrem Síkelou pracujeme na tom, abychom dostali výrobu do České republiky, dalších léků. Komunikujeme intenzivně s výrobcí, kteří sídlí v České republice, byť nejsou vlastněni českými subjekty a jsou vlastněni nadnárodními korporacemi nebo řekněme americkými penzijními fondy. Debátujeme o rozšíření registrace léků v České republice a podařilo se získat dohodu s řadou firem, které dříve nedodávaly a nyní dodávají i do České republiky. Samozřejmě vytváříme zásoby a tady už se podařilo dokončit debatu se šéfem hmotných rezerv, s panem ředitelem Švagrem, kdy plánujeme, abychom tam měli zásoby některých léků, ale pořád nejsme schopni a nebudeme

schopni vyřešit to, že prostě produkce léků prudce poklesla po covidu a v důsledku agrese Ruska na Ukrajině, a tím pádem je prostě snižená produkce léků o zhruba 20 % pro celý svět, nejenom pro Evropu.

Naše role je dostat lék do každé lékárny, snažit se mít zásoby a snažit se hledat distributory z více směrů tak, abychom nebyli odkázáni na nějaké monopoly.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji za přesné dodržení času. Táži se, jestli je zájem od paní poslankyně ještě na doplňující dotaz?

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo. Pane ministře, ty důvody vám opozice říkala. Když se novela zákona projednávala, vy jste do ní vkládal velké naděje. My jsme říkali, že ty důvody jsou z vaší pozice trochu neřešitelné, ale poprvé jsem ráda, že jste to tedy takto napřímo přiznal, že není to úplně ve vašich rukách, že ten problém je spíše globálního charakteru, protože výroba se přesunula mimo Evropskou unii a mimo Českou republiku. Vy jste mi tak trochu nahrál, když jste řekl, že to s panem ministrem Síkelou už řešíte, aby se výroba přesunula do České republiky, můžeme říct i potažmo do Evropské unie, a mě by ale zajímalo, co konkrétně pro to děláte, protože já si pamatuji, když jste sliboval výrobu penicilinu. Bavili jsme se o tom spolu i v debatě, že to bude určitě jenom část výrobního procesu, že tak rychle to stihnout nedá. Co děláte tedy pro to, aby se ta výroba vrátila nejen do České republiky, potažmo i do Evropské unie? Jednáte na úrovni Evropské unie?

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan ministr má ještě zájem vystoupit.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Já za tu racionální a konstruktivní debatu velmi děkuji a opravdu souhlasím s vámi – a každý zdravotník a každý, kdo se v systému vyzná, ví, a já jsem to tady opakovaně říkal – to je jediné, kde se asi úplně neshodneme, já jsem tady opakovaně říkal, že není žádná cesta a ještě několik let nebude žádná cesta, jak donutit mimoevropské subjekty, které sídlí v Asii, aby zvýšily výrobu a saturovaly evropský trh. Tady je to globální problém. Ten problém má více rovin a naše naděje, které vkládáme do toho zákona, a zdá se, že ne neoprávněně, jsou trojí. První: mít zásobu nejvíce rizikových léků, které opravdu mohou ohrozit zdraví pacienta, a o to se snažíme dvojí cestou. To si vzpomeňme, v tom zákonu, který jste schválili, rezervy u distributorů, hmotné rezervy. Za druhé, dostat ten lék do každé lékárny pod sankcí ve chvíli, kdy ten lék bude mít snížené dodávky. Za třetí, zabránit reexportu ve chvíli, kdy řekneme, že ten reexport není možný, a to pod – já si troufnu říct – poměrně drakonickou pokutou. To jsou tři kroky, které můžeme udělat.

Co se týče přesunutí výroby do České republiky, my na tom stále pracujeme. Asi by bylo dobré se spíše zeptat pana ministra Síkelu, který to má ve svém rezortu, nicméně abychom my mohli tady toto udělat, podléhá to schválení Evropské komise, a podobně jako zákon o návykových látkách, který si myslím, že je velmi dobře připraven, prošel Sněmovnou a za to velmi děkuji, není úplně jednoduché získat pro ten zákon notifikaci Evropské komise. Ta notifikace bude někdy do konce srpna, pokud všechno dobře dopadne. Podobně složitý proces je s výrobou, respektive s blastrováním (blistrováním?), ať jsem přesný, penicilinu. Tady dále pracujeme s panem ministrem Síkelou a moje ambice se nemění – chtěl bych do

konce volebního období tady mít další výrobu nebo blastrování (blistrování?), chcete-li, léků, například penicilinu.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. V tuto chvíli můžeme přistoupit k další interpelaci, pan poslanec Hubert Lang bude interpelovat pana ministra Rakušana. Máte slovo.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji. Vážený pane nepřítomný ministře vnitra, moje otázka je jednoduchá. Zajímá mne, jaká je predikce příchodu Ukrajinců do České republiky. Protože neustále trvá konflikt Ruská federace – Ukrajina a přichází sem neustále další běženci, zda již není tedy čas se začít bavit o nějakém stop stavu pro Českou republiku?

Co mě k tomu vede? Od začátku válečného konfliktu přišlo na území republiky víc jak 500 000 Ukrajinců, kterým byla vydána víza dočasné ochrany. V současné době tady více jak 340 000 víz dočasné ochrany lidí, kteří tady zůstávají, protože někteří již odešli. Každý týden přichází do České republiky 1 500 Ukrajinců, opět neustále ten příliv trvá. To znamená, je to 6 000 lidí za měsíc. Průměrný plat na Ukrajině je kolem 12 000 korun. Prvních pět měsíců trvá humanitární dávka pro všechny osoby, což je 4 860 korun na jednu osobu každý měsíc. Dále, pakliže vezmu čtyři zranitelné osoby, což je průměrná rodina, získávají kolem 12 000 korun na měsíc na bydlení, plus jim trvá dále ta humanitární dávka 4 860 korun. Je to opravdu velice náročné z pohledu zatížení na byty, na sociál, na školu, na zdravotnictví. Ten konflikt dále trvá a ještě trvat bude. Vztahuji to ke svému Plzeňskému kraji, kde máme víc jak 40 000 cizinců přímo ve 180tisícovém městě Plzni, kdy z toho 35 000 je Ukrajinců. Pro ilustraci, Klatovy jako druhé největší město v kraji mají 23 000 obyvatel, Tachov 14 000 obyvatel, případně Domažlice mají 11 000 obyvatel. Kralovice, což je můj volební obvod, mají 3 000 obyvatel, to znamená, tento volební obvod, ten městys, naplníme za čtrnáct dní příchozími lidmi z Ukrajiny.

Moje opakující se otázka: Nestálo by už za to začít zvažovat, zda opravdu Česká republika již není v uvozovkách naplněna? Neměli bychom začít uvažovat o nějakém stopstavu? Protože pakliže ten válečný konflikt bude trvat, tak opravdu nevím, jak to budeme zvládat. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Nevidím tady pana ministra Rakušana.

V tom případě bych poprosil dalšího interpelujícího, a to je pan poslanec Lubomír Wenzl, který bude interpelovat paní ministryni Černochovou.

Poslanec Lubomír Wenzl: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážená nepřítomná paní ministryně, dle koncepce výstavby Armády České republiky z roku 2019 i aktuální koncepce, která byla přijata v prosinci loňského roku, by v roce 2030 měla mít Armáda České republiky 30 000 vojáků v činné službě a 10 000 příslušníků aktivních záloh.

V loňském roce byl plán rezortu získat 1 100 nových příslušníků Armády České republiky, ve skutečnosti se podařilo získat zhruba 600 nových příslušníků, takže nábor se nedaří i přes navýšení rozpočtu rezortu. Aby stanovený cíl byl splněn, je třeba do roku 2030 získat zhruba 4 500 nových vojáků z povolání a zhruba 6 000 příslušníků aktivních záloh. K této problematice se v nedávné minulosti vyjádřil i náčelník Generálního štábu generál Řehka, který uvedl, že přetrvávají problémy v náboru, systému přípravy a vzdělávání

a zajištění odpovídajících podmínek služby. Dále uvedl, že největším problémem jsou odchody kvalitních lidí v nejlepším věku.

Chci se vás, paní ministryně, zeptat a dozvědět se odpovědi na otázky: Za prvé, zda a jak vnímáte tento nepříznivý vývoj plnění stanoveného cíle, a za druhé, jaká jsou chystána opatření pro zlepšení tohoto nepříznivého stavu? Děkuji vám za odpověď.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Mezitím už jsem zde dostal všechny omluvy, takže konstatuji, že paní ministryně je řádně omluvena, čili odpověď přijde. Stejně tak byl řádně omluven pan ministr Rakušan.

Poprosím dalšího interpelujícího, to je pan poslanec Ondřej Babka, který bude interpelovat pana ministra kultury Baxu, který je přítomen.

Poslanec Ondřej Babka: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, dnes podruhé. Nyní bych se zastavil u vašeho návrhu takzvané velké mediální novely, jejíž podstatou je navýšení takzvaného koncesionářského poplatku, rozšíření okruhu poplatníků a zavedení pravidelné indexace poplatků.

My již dnes víme, že meziroční navýšení rozpočtu České televize se odhaduje cirká na 865 milionů korun a Českého rozhlasu na 331 milionů korun ročně. Já bych se však dnes chtěl věnovat právě pravidelné indexaci toho poplatku. K té bude totiž docházet vždy při dosažení kumulované inflace o 6 procent za uplynulé kalendářní roky od posledního navýšení poplatků, přičemž se do poplatků promítne vždy plná výše inflace. Systém plné pravidelné indexace televizního poplatku na výši inflace tedy znamená, že k nejbližší valorizaci poplatku dojde pravděpodobně opětovně již v průběhu následujících dvou až tří let a tato valorizace bude jen u televizního poplatku o nejméně 9 korun na příjemce, což bude znamenat pro Českou televizi dodatečných velice slušných zhruba půl miliardy korun. Navíc k dalšímu navýšení při standardním vývoji inflace dojde opětovně po dvou až třech letech. Samotné navýšení se již bude počítat právě od zvýšeného poplatku, a tedy bude minimálně v případě televizního poplatku třeba 10 korun na domácnost.

Chtěl bych se vás zeptat, pane ministře, jako člena vlády, která snížila mimořádnou valorizaci českým penzistům způsobem, že jsme to museli hnát až k Ústavnímu soudu: Pokládáte skutečně za nevyhnutelné takto štědrě odměnit Českou televizi za to, že vám umístila do předvolební superdebaty tři zástupce z jedné kandidátky? Dokážete zaručit také ostatním kulturním institucím takto pravidelné a štědré navyšování příjmů? Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan ministr bude reagovat.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, já, pane poslanče Babko, oceňuji váš dotaz v tom smyslu, že se ptá na jednu z konkrétních částí mého návrhu velké mediální novely, ale na rozdíl od vašeho předchozího dotazu, který se týkal karlínských kasáren, je tentokrát prostě obalen takovým trošku politicko-manipulačním balastem, ale máte na to samozřejmě plné právo při interpelaci.

Vlastně od samého začátku existence legislativy, která upravuje fungování veřejnoprávních médií, se nikdy nevyřešila otázka toho, jakým způsobem upravovat příjmy závislé na koncesionářských poplatcích jinou cestou, než že bude stanoveno číslo přímo v zákoně. Jenom připomenu, že naposledy se koncesionářské poplatky měnily v letech 2005 a 2008 u těchto dvou médií. Tehdy ty poplatky byly nastaveny na relativně slušnou částku, respektive 135 korun u České televize byla v té době bych řekl dokonce velkorysá suma, nicméně předpokládala se nějaká elementární zodpovědnost zákonodárného sboru, respektive vlády, která navrhuje zákony, k financování veřejnoprávních médií v čase, kdy se bude ukazovat, že inflace – a nic jiného nemůže tento poplatek snižovat – způsobí ztrátu reálné hodnoty. Tento předpoklad se nenaplnil, léta 2005 až 2008 jsou tedy vzdálená v jednom případě osmnáct či patnáct let, jestli dobře počítám, plus minus, a veřejnoprávní média se dostala do ekonomické tísně.

Tento náš návrh v současné době tedy reaguje na to, aby – pokud bude zachován princip koncesionářských poplatků, což já jako ministr kultury a vláda Petra Fialy předpokládá, proto také navrhujeme tento koncept změny placení koncesionářských poplatků – pak tam tedy zakotvujeme tu takzvanou indexaci. Jedná se o indexaci, která je velice mírná. Jenom aby všichni sledující interpelace toto pečlivě sledovali, jestliže se kumulovaná inflace za předchozí roky dostane přes 6 %, pak se koncesionářský poplatek zvýší o 6 procent. Znovu to zdůrazňuji, 6 a 6 procent.

To znamená, máte-li, pane poslanče, za to, že částka 9 korun po několika letech této inflace je částkou přehnanou, pak nemůžeme v této věci spolu souhlasit. Samozřejmě ten argument o valorizaci důchodů je argument, který je čistě politický z jednoho důležitého důvodu. V čem my se odlišujeme a bude na půdě Poslanecké sněmovny bezpochyby příležitost, pokud vláda ten návrh schválí a pošle jej sem, bude příležitost si vyjasnit očekávání jednotlivých parlamentních stran od veřejnoprávních médií.

Vládní koalice – protože ten návrh je projednán na úrovni takzvané K5, takže mohu hovořit za vládní koalici – vládní koalice je přesvědčena o tom, že nezávislá veřejnoprávní média, to znamená média veřejné služby, postavená na financování, které nepodléhá každoročnímu politickému tlaku, společnost potřebuje. Proto je tam zakotven mechanismus valorizace, aby v budoucnosti nedocházelo k dalším, ať už v kladném, či záporném slova smyslu, to znamená konání nebo nekonání v této věci, která by mohla třeba podpořit, ale také ohrozit roli veřejnoprávních médií.

Zatím stanoviska hnutí ANO jsou tlumočena pouze prostřednictvím takových bych řekl velmi expresivních výrazů pana předsedy Babiše, vašeho předsedy hnutí ANO, který mluví o zestátnění veřejnoprávních médií, o tom, že se zruší koncesionářské poplatky, že je televize provládní a tak dále, a v tom vlastně tkví ten princip. My asi nepovedeme polemiku o tom, jestli je 6 a 6, to znamená inflace o 6 procent, tak se o 6 procent zvedne poplatek, moc nebo málo, protože vy evidentně s tím konceptem nesouhlasíte. Já jej hájit budu, protože si myslím, že Česká republika potřebuje silná a stabilní veřejnoprávní média, a k tomu a k odolnosti veřejnoprávních médií, pane kolego, patří bezpochyby i to, že já nechci a nebudu reagovat na váš komentář, který se týká obsazení jedné z předvolebních debat, zatímco vy už jste svůj politický názor na to vyjádřil. To si myslím, že bude jedna aréna, v níž se budeme střetávat, až bude tento návrh projednáván na půdě Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Já jsem vás nechal domluvit, abychom to nepřerušovali zbytečně, a poprosím pana poslance, který má ještě zájem vystoupit s doplňující otázkou.

Poslanec Ondřej Babka: Děkuji za slovo. No, pane ministře, právě proto, že se ten poplatek neměnil od roku 2008 a Česká televize je dlouhodobě nejsledovanějším vysílatelem, kde ten objem produkce se časem navyšuje, právě proto se mi to vámi nově nastavené valorizační schéma zdá zbytečně štedré, protože k němu opravdu bude docházet co dva až tři roky. Jo, rozumíme si, ta inflace – nebo respektive takhle. Vy ten koncesionářský poplatek nyní navýšíte o 15 korun a je tam předpoklad, že každé dva až tři roky to bude o dalších 9, 10, 11. Nejde o to, že to jsou částky, které se zdají být malé, jako 8, 9 korun, 10 korun, ale jde o to, že objem těch prostředků, které Česká televize dostane, je třeba půl miliardy korun každé dva až tři roky. To znamená, že tím trvale narušujete nejenom konkurenční prostředí duálního systému, ve kterém samozřejmě fungují jak veřejnoprávní média, tak média komerční. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan ministr ještě bude reagovat?

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Pane poslanče, toto už je podstatně korektnější otázka argumentace než ta, kterou jste zvolil v úvodu své interpelace. Jednou z důležitých součástí našeho návrhu je takzvané omezení sponzoringu, sponzorovaných sdělení, to znamená druhu obchodního podnikání nebo podnikání České televize na trhu, řekněme zjednodušeně řečeno s reklamou, v zákoně se používá termín obchodní sdělení, protože tento návrh v žádném případě nemá směřovat k tomu, aby se narušoval duální systém. Zaznívaly často názory, že vlastně nejjednodušším způsobem, jak vyřešit podfinancování veřejnoprávních médií, je zvýšit jejich podíl na reklamním trhu, kdy zákon velmi přesně definuje parametry nebo omezuje parametry reklamy ve vysílání veřejnoprávních médií, a to je cesta, kterou my jsme jít nechtěli, protože soukromá média jsou financována jenom a pouze z reklamy a bylo by velmi nespravedlivé, kdyby stát, který garantuje mimo jiné nějakou rovnováhu na mediálním trhu, se pokoušel veřejnoprávní média zvýhodnit v neprospěch soukromých médií právě na poli reklamního trhu. Z toho důvodu my nejenže neměníme objem reklamy ve veřejnoobchodním sdělení, reklamy ve veřejnoprávních médiích, ale navrhujeme i omezení toho dalšího typu obchodních sdělení, takzvaného sponzoringu. Ale abychom se vyvarovali nějakých budoucích zásahů do fungování veřejnoprávních médií nebo z našeho hlediska, co se týká toho financování, tak je tam nastaven ten valorizační mechanismus. Ano, určitě se můžeme přít už v této úrovni, jestli je ten valorizační mechanismus více či méně štedrý. My ho považujeme za velmi uměřený, velmi uměřený v kontextu toho, co musela zažít Česká televize a Český rozhlas v minulých téměř dvaceti letech, ale samozřejmě jsme připraveni celou tuto věc hájit v debatě na parlamentní půdě.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a můžeme přistoupit tedy k další interpelaci. Interpelujícím bude pan poslanec Kettner, který bude interpelovat pana ministra Beka. Prosím.

Poslanec Zdeněk Kettner: Děkuji za slovo. Pane ministře, médii, veřejným prostorem zarezonoval případ, týká se to neziskové organizace Jeden svět, která poskytuje školám materiály, konkrétně filmy, a nastala situace, kdy na základě komunikace s dětmi rodiče úplně

nesouzněli s obsahem toho filmu a chtěli si udělat vlastní obrázek a požádali školu o předložení. Školský zákon hovoří jasně, že rodiče mají plné právo být seznámeni se vším, co se týká výuky jejich dětí, obsahem výuky, školních vzdělávacích plánů, které jsou třeba na webových stránkách školy a tak dál. Ta nezisková organizace to zdůvodňovala i autorskými právy. A tady si myslím, že je docela velký konflikt mezi školským zákonem a autorskými právy v tomto případě. Myslím si, že rodiče, aby si mohli udělat vlastní úsudek, by měli mít plné právo se podívat na obsah, pokud to bylo použito jako výukový materiál a pokud tato nezisková organizace toto odmítá, tak si myslím, že by nemělo s nimi být nadále pokračováno ve spolupráci. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan ministr bude reagovat.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláš Bek: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuju za tu otázku, která z mého pohledu je trochu strukturou odpovědi blízká tomu, o čem jsme hovořili už dnes v poledne jednou. Já musím říct, že zcela potvrzuji to, že rodiče mají podle zákona právo na informace o průběhu a výsledcích vzdělávání a samozřejmě platí i tady, že je to ředitel školy, kdo rozhoduje ve všech těch záležitostech, které se týkají vzdělávacího obsahu. Přiznám se, že nejsem právníkem, který by byl specializovaný na autorské právo, a nedokážu dohlédnout, kde je ta hranice mezi využíváním autorského díla pro potřeby výuky a seznamováním rodičů s průběhem vzdělávání. Skutečně v tuhle chvíli si myslím, že to je na nějakou případně právní analýzu. Nicméně platí i tady to, že pokud vznikají jakékoliv pochybnosti ohledně vzdělávacího procesu, tak lze podat podnět České školní inspekci k prošetření té události. To si myslím, že je cesta, kterou lze doporučit rodičům ve všech situacích, kdy mají nějaké pochybnosti ohledně regulérnosti postupu školy. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Je zájem ještě o doplňující dotaz?

Poslanec Zdeněk Kettner: A mám ještě jednu doplňující otázku. Pokud rodiče nebudou uspokojeni tou Českou školní inspekcí, tak na základě, že to je tedy spíše právní problém, takže už potom případně jít soudní cestou?

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláš Bek: Já si teď netroufám říci, kde je ta hranice, kdy je to tak vážné. Ale samozřejmě každý má legitimní možnost se obracet na soud ve věcech, které budou v souladu se zákonem, takže tohle právo určitě nelze rodičům upřít. Já jenom se domnívám, že tady je prostě namístě jako první krok školní inspekce jako orgán, který bdí nad kvalitou vzdělávání.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Další interpelující je paní poslankyně Adámková, která bude interpelovat pana ministra Beka.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážení páni ministři, já mám jednu takovou otázku, která rezonuje samozřejmě českou společností napříč, ať už jde o základní, střední nebo vysoké školství, a to je kvalita vzdělávání v naší republice a udržení té kvality vzdělávání. Já učím dlouho na vysoké škole, takže mám zkušenosti s tím, v jaké kondici řekneme přicházejí ti uchazeči ze středních škol. Ale obraceli na mě i rodiče žáků, kteří chtějí na střední školy ze základních škol, myslím státních, o soukromých nehovořím, a mají dotazy, které samozřejmě vy asi dostáváte taky, ale já bych byla ráda, kdyby ty odpovědi tady zazněly.

Za prvé, že mají obavy o tom, že kvalita vzdělávání na našich základních školách bude nižší, protože máme plné třídy, více žáků než je obvyklé. A proto se chci zeptat, za prvé, jaké máte vy informace, co je na tom pravdy, jak se k tomu staví ministerstvo samozřejmě. A potom protože tedy tvrdí, že statistiky ohledně počtu žáků na jednoho učitele se za prvé vztahují k přepočteným úvazkům, tomu bychom rozuměli pochopitelně, a tvrdí, že co se týče počtu hodin, které musí učit český učitel, tedy aby se uživil, to znamená, nějaké ty normativy, že jsou výrazně vyšší, než je obvyklé, protože v Evropě údajně je před námi pouze Německo a Švýcarsko, což tedy zrovna jsou země, se kterými bychom se možná i mohli srovnávat, ale nevím ten pohled potom tedy odborníků, kteří zaštiťují to vzdělávání. Proto bych ráda tu odpověď. A tvrdí, že český učitel průměrně odpracuje 1 688 hodin ročně, tím se myslí kontaktních tedy hodin asi. A naproti tomu Polsko, Francie, Estonsko a tak dále mají výrazně méně. Samozřejmě se tedy ptají, jakým způsobem zabezpečíte ten entuziasmus a tak dále a vůbec snahu těchto lidí zůstat v našem systému, protože samozřejmě ty platy jsou – žádná tedy velká sláva to není. (Předsedající: Prosím, už čas.) Ano, děkuji. Proto jestli byste mohl říct názor ministerstva.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláš Bek: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuju za otázku. Myslím, že otázky kvality ve školství jsou zcela zásadní, a musím říct, že pozoruji v posledních dvaceti letech jistou asymetrii mezi tím, jak velká pozornost se věnovala otázkám kvality ve vysokém školství, kde už dnes i v České republice máme rozvinutý systém zajišťování kvality na úrovni jednotlivých institucí, Národní akreditační úřad a podobně, tak bohužel v oblasti regionálního školství pořád ještě takhle problematika zůstává z hlediska nějaké regulace a institucionálního nastavení spíš v minulém století. Máme samozřejmě instituci, která kontroluje kvalitu, což je Česká školní inspekce, ale to je velmi odlišný mechanismus, přestože prošla určitým vývojem od toho, co dnes třeba považujeme za standardy zajišťování kvality ve vysokém školství. Musím říct, že personální rozměr považuji za důležitý.

Pokud se podíváme na statistiky, velikost tříd v našich školách je v zásadě poměrně příznivá, protože ve většině regionů je méně než 20 dětí, nějakých 19 dětí na třídu. Trochu se tomu vymyká v průměru Praha, kde je to 22 nebo 23 dětí. Ale samozřejmě jsou místa, kde jsou třídy naplněny na zákonem stanovené maximum zvýšené o tu výjimku, a to samozřejmě není dobře. Děje se to především tam, kde zřizovatelé, což jsou primárně obce, nezvládli včas reagovat na demografický vývoj nebo migraci lidí třeba do zázemí velkých měst. Takové případy jsou a já to považuji za něco, co musíme řešit. Samozřejmě primárně je to zodpovědnost měst a obcí, ale jsem přesvědčený o tom, že je správné, aby stát jim pomohl. Koneckonců i v letošním roce se čerpá na výstavbu některých nových školních kapacit v rámci investičních prostředků v rozpočtu Ministerstva školství.

Situace kolem úvazků je podle mě také zajímavá. Já jsem poslední rok strávil zkoumáním různých důsledků a aspektů nastavení těch proslulých PHmaxů poměrně hodně času a podělím se o jedno – možná pro veřejnost překvapivé – zjištění. Ten systém, který byl zaveden minulou vládou a vlastně připraven předminulou vládou, způsobil rychlé narůstání úvazků ve školách tempem asi 4 000 nových učitelských míst každý rok; 4 000 učitelů podle hrubého odhadu odchází ročně do důchodu, to už je potřeba 8 000 učitelů ročně nových. Celá produkce všech českých univerzit je 2 200 absolventů učitelství ročně, takže ten systém PHmaxů způsobil za posledních pět let zcela zřetelnou devastaci profesionality českého učitelstva z hlediska aprobovanosti a kvalifikace. Máme prostě nastavený systém v rozporu s tím, jakou objednávku jsme kdy formulovali vůči univerzitám vzdělávajícím učitele. Myslím, že tady musíme, a o tom jsem mluvil při jedné z předchozích interpelací, nastavit společenskou objednávku pro vysoké školy, abychom výrazně posílili přípravu učitelů.

Pokud jde o přímou vyučovací povinnost nebo pedagogickou činnost učitelů, tam, pokud vím, z hlediska mezinárodních srovnání nepatříme k zemím, které by se nějak výrazně odchylovaly. Skutečně ve srovnání s Německem je ta přímá povinnost nižší, na druhé straně v Německu mi mí kolegové ministři z jednotlivých spolkových zemí líčí, že typicky pak učitelé preferují nižší úvazky, takže ve skutečnosti učí zhruba stejně jako čeští učitelé, protože zkrátka finanční motivace pro ně není tak zásadní, aby chtěli trávit v práci ještě další dvě nebo tři hodiny.

Tohle téma bylo diskutováno naposledy v loňském roce. Tehdy existovaly návrhy na zvýšení povinnosti na úroveň právě těch sousedních zemí. Já jsem tehdy ty návrhy odmítl, protože se domnívám, že v tuhle chvíli spíš uvažujme o tom, jakým způsobem zkvalitnit podmínky pro práci učitelů, jakým způsobem zvládneme nové vzdělávací programy, což bude klást na učitele dodatečné nároky. Na druhé straně si myslím, že v tuhle chvíli tady není prostor pro snižování úvazků nebo přímé povinnosti. To si myslím, že je mimo ekonomické možnosti země, a v tuhle chvíli se nepohybujeme mimo běžný rámec. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Prosím ještě o doplňující otázku. Prosím jenom, abychom dodržovali čas. Já jsem nechal jak vám, tak panu ministrovi kousek navíc.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo. Já samozřejmě plně chápu, že německý učitel nechce mít plný úvazek. Ono při jeho financích, kterými je oceněn, vcelku to asi nepotřebuje. Tomu se náš učitel opravdu může dívat pouze na záda. Pro mě je velmi důležité – беру vás tedy za slovo – že se tomu samozřejmě ministerstvo věnuje, víte o tom problému. A určitě bych byla velmi nerada, protože nemáme dostatek financí, kdyby odcházeli kvalitní učitelé ze základních škol, protože potom bychom to už mohli těžko dohánět. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan ministr.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláš Bek: Jenom krátkou reakci. Já jsem nechával zkoumat platy učitelů. Samozřejmě nemůžeme srovnávat absolutní výši německých a českých platů, a když se podíváme na vztah k průměrné mzdě, tak naši učitelé na středních, základních školách jsou na tom prakticky stejně jako němečtí učitelé. Ten průměr v loňském roce, jak jsem říkal už při jiné interpelaci, byl v České republice 123 %

průměru na středních školách a 120 % průměru na základních školách, což je zcela srovnatelné s Německem a s Rakouskem vzhledem k průměrnému platu, který je tam.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Poprosím další interpelující, paní poslankyni Štefanovou, která bude interpelovat pana ministra Blažka. Pan ministr je omluven řádně, paní poslankyně zde není.

Takže můžeme přistoupit k dalšímu, a to je pan poslanec Patrik Nacher, který má interpelovat pana ministra Kupku. Ani jeden z nich zde není.

Můžeme tedy přistoupit na interpelaci pana poslance Kubíčka. Ten bude interpelovat pana ministra Hladíka. Dívám se, rovněž pan Hladík je omluven. (Poslanec Kubíček není v sále.)

Můžeme přistoupit na interpelaci paní poslankyně Berkovcové, která bude interpelovat pana ministra Beka. Paní poslankyně zde není, tato interpelace propadá.

Následuje pan poslanec Brož, kterého již vidím. Ten bude interpelovat přítomného pana ministra Baxu.

Poslanec Lubomír Brož: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, rád bych se vás zeptal na aktuální vývoj a situaci v Národní galerii v Praze na základě otevřeného dopisu podepsaného významnými zástupci akademické a vědecké obce, vyjadřujícího hluboké znepokojení nad nestabilní personální situací v této instituci a celkově dlouhodobě špatnou situací i vzhledem například k potřebné rekonstrukci Veletržního paláce. Chtěl bych vás požádat o zodpovězení následujících dotazů: Za prvé, jaké konkrétní kroky hodlá Ministerstvo kultury podniknout k řešení nestabilní personální situace v Národní galerii, zejména ve světle náhlého odvolání pana docenta Martina Musílka z pozice vedoucího odboru vědy a výzkumu? Za druhé, jakým způsobem plánujete zlepšit komunikaci mezi vedením Národní galerie a předními zástupci uměleckohistorické obce, kteří opakovaně vyjadřují nespokojenost s dosavadní úrovní komunikace? Za třetí, můžete potvrdit, že bude vyřízena žádost o volný vstup do stálých expozic Národní galerie pro studenty všech kateder dějin umění v České republice, která zůstává od prosince 2023 bez odpovědi? A teď nemyslím, že bych o to bojoval, ale aby se odpovědělo, ať negativně, nebo pozitivně. A za čtvrté, jaké kroky podnikne Ministerstvo kultury k zajištění kontinuity a stability probíhajících meziinstitucionálních grantů a výzkumných projektů, které byly ohroženy právě odvoláním pana docenta Martina Musílka?

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Poprosím pana ministra.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Děkuju za slovo. Vážený pane místopředsedo, milé kolegyně, milí kolegové, dovolím si odpovědět obšírněji, doufám, že se vejdu do toho času.

Bod jedna – odvolání pana Musílka z vedení Národní galerie Praha. Členové odborných a poradních orgánů Národní galerie před několika dny hromadně rezignovali na své pozice, odchod ohlásilo 23 z nich. Mezi důvody uvedli nedostatečnou komunikaci ze strany vedení Národní galerie, ale také nedávné rozhodnutí generální ředitelky Alicje Knast odvolat vedoucího odboru pro vědu a výzkum Národní galerie doc. dr. Martina Musílka, Ph.D.

Generální ředitelka zdůvodnila své rozhodnutí ve věci odvolání docenta Musílka jeho dlouhodobými manažerskými pochybeními, a to včetně způsobu administrace významného projektu v rámci operačního programu Jan Amos Komenský. Podle generální ředitelky porušil doktor Musílek povinnosti vyplývající z právních předpisů vztahující se k vykonávané práci. Konkrétně byl problém dodržování termínu pro předkládání materiálů, které se vztahovaly k uvedenému projektu. Dle sdělení generální ředitelky nestíhal doktor Musílek včas připravit předmětné materiály tak, aby se s nimi generální ředitelka mohla seznámit, než je jako statutární zástupce příspěvkové organizace schválí. Kolegové schvalující dokumentaci neměli vzhledem k pozdnímu dodání uvedených materiálů téměř žádný časový prostor pro řádné seznámení se s nimi, a tedy nebylo možné připomínkovat. Žádost o dotaci byla nicméně v termínu podána. Dle vyjádření generální ředitelky byl doktor Musílek již v minulosti upozorněn na důležitost dodržování termínů v práci jím řízeného odboru.

Otevřený dopis s rezignací členů odborných a poradních orgánů Národní galerie – v reakci na rozhodnutí generální ředitelky ve věci odvolání doktora Musílka 23 členů odborných a poradních orgánů Národní galerie sepsalo dopis, ve kterém kritizují tento krok, jež jsem vysvětloval, přičemž vyzdvihují pozitivní roli vedoucího odboru pro vědu a výzkum doktora Musílka zejména na poli komunikace, mezinárodních galerií a univerzitními pracovišti příslušného zaměření. Problémy v komunikaci zástupci akademických pracovišť dokládají v předmětném otevřeném dopisu, konkrétně na problematice volných vstupů do stálých expozic Národní galerie pro studenty kateder dějin umění v Česku, kdy se obrátili před půl rokem se žádostí o to, aby byly umožněny volné vstupy.

Ze strany Ministerstva kultury byla generální ředitelce Knast bezprostředně podána žádost o urgentní vyjádření k této záležitosti. Generální ředitelka uvedla, že má dlouhodobě zájem o jednání se zástupci příslušných institucí. Za zásadní faktor přerušení této komunikace uvedla tragické události na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Přesto jednání v tomto směru pokračovala i po Novém roce a vyústila ve zpracování návrhu memoranda o spolupráci mezi Univerzitou Karlovou a Národní galerií, které bude základem pro výše uvedené benefity. Návrh předmětného memoranda obdržela Národní galerie Praha od Univerzity Karlovy 6. května letošního roku. Národní galerie jej připomínkovala a nyní čeká na schválení ze strany Univerzity Karlovy.

Přestože je rezignace členů odborných a poradních orgánů Národní galerie aktuální a čerstvou záležitostí, Ministerstvo kultury coby zřizovatel příspěvkové organizace celou záležitost a všechny aspekty s ní související od samého počátku aktivně řeší. Tato problematika byla detailně projednána jako nový bod v programu předem plánovaného jednání garanční rady Národní galerie v Praze, což je můj odborný orgán, které se konalo v tomto týdnu. Ministerstvo kultury v rámci tohoto jednání garanční rady deklarovalo pro nejbližší období možnost vytvoření platformy pro jednání jednotlivých stran tohoto sporu, a to především za účelem toho, aby nebyl ohrožen výše uvedený operační program OP JAK, respektive ta žádost do něj podaná, a také k tomu, aby byla adekvátně vyřešena otázka volných vstupů do Národní galerie pro vysokoškolské studenty dějin umění. Zároveň byl v rámci jednání kladen důraz na zlepšení vzájemné komunikace mezi zainteresovanými stranami včetně důsledného předávání všech podstatných informací.

Tolik tedy shrnutí odpovědí na vaše konkrétní otázky, které se týkají jak odvolání pana doktora Musílka, tak záležitosti toho otevřeného dopisu a tématu vstupu studentů uměleckohistorických oborů do expozic Národní galerie. My jsme připraveni v této věci dál komunikovat a především interně konat.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec má ještě zájem.

Poslanec Lubomír Brož: Děkuji za tu odpověď. Já bych jenom dodal, že na situaci v Národní galerii upozorňuji opravdu dlouhodobě nejenom já tady na půdě Poslanecké sněmovny, ale i odborná veřejnost. Je to opravdu složitá, dlouhodobá záležitost. Teď to nevyřešíme a vím, že vy mi neřeknete asi nic nového. Jenom chci avizovat, pane ministře, budu opravdu iniciovat jednání na podvýboru pro kulturu ohledně Národní galerie, její vize, rekonstrukce Veletržního paláce a dalších věcí. Je to opravdu jedna z našich nejvýznamnějších kulturních institucí a myslím, že si zaslouží naši pozornost.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan ministr ještě bude reagovat.

Ministr kultury ČR Martin Baxa: Pane poslanče, prostřednictvím pana místopředsedy, tu iniciativu vítám. Myslím si, že to bude dobrá příležitost o těchto záležitostech si pohovořit. Jenom připomenu, že Národní galerie je instituce, která dlouhodobě trpí různými problémy zděděnými, a teď nemám na mysli v období jednotlivých vlád, ale spíš tak dlouhodobě – nevyhovující prostorové podmínky, dlouhodobá podfinancovanost, také v minulosti, v minulých letech často poměrně závažné personální otřesy, které se tam odehrávaly. Na straně druhé chci ale s plnou vážností říct, že se jenom v posledním roce podařila řada úspěšných projektů: výborná prezentace České republiky na Benátském bienále, kde náš projekt byl vyhodnocen jako jeden z deseti nejlepších, podařilo se opravit pavilon; velmi významně se zlepšila komunikace Národní galerie, a hlavně spolupráce s regionálními muzei umění, což byla věc, která byla dlouhodobě zanedbána. Uskutečnilo se několik velice úspěšných výstavních projektů, vyřešila se otázka využití Valdštejnské jízdárny.

Já nijak nezlehčuji tu iniciativu expertů z oblasti dějin umění. Opravdu není obvyklé, aby velmi vážení odborníci z vysokoškolských pracovišť a z akademického prostředí, Uměleckohistorická společnost a další takto hromadně reagovali na dění v Národní galerii – odstoupení z různých grémií, kolokvií, poradních orgánů a rad. My to nijak nepodceňujeme, samo ministerstvo se ujalo jednání v této věci.

Chceme, aby projekt z operačního programu Jan Amos Komenský byl uskutečněn. Chceme vyřešit to téma, jakkoliv je dílčí ohledně spolupráce pro vysokoškolské studenty a Národní galerie, a jsme schopni to určitě i veřejně prezentovat, takže jsme připraveni spolupracovat s podvýborem pro kulturu při této záležitosti.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Poprosím dalšího interpelujícího a tím je pan poslanec Igor Hendrych, který bude interpelovat pana ministra Beka. Máte slovo.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený páni ministři, dámy a pánové, tento týden jsme tady probírali ve druhém čtení novelu zákoníku práce, který mimo jiné zavádí, respektive ruší institut minimálních zaručených mezd a zavádí institut zcela nový, a to je takzvaný minimální zaručený plat pro veřejnou sféru. Já jsem si dovolil načíst dva dny zpět pozměňovací návrh, kdy vlastně uvádím nový nebo jaksi konstituuji nový odstavec, že na mzdy akademických pracovníků veřejných vysokých škol se

vztahuje ustanovení o zaručeném platu. Domnívám se, že jsme tak trochu zapomněli na pracovníky veřejných vysokých škol, akademické pracovníky veřejných vysokých škol. Ti se pohybují nikoli v platové, ale mzdové sféře a v podstatě poskytují nějaký veřejný, možná smíšený statek ve veřejném zájmu z veřejných financí. Domnívám se, že konkrétně na tuto skupinu pracovníků by měl být aplikován rovněž tento nový institut, byť pod tím tradičním názvem – logicky, aby se nejmenovalo plat, ale mzda.

Nevím, jaký na to máte názor, pane ministře – využívám vaší přítomnosti, že jste tady zrovna a že to máme dva dny, že to máme čerstvé, půjdeme do třetího čtení – jak se na to koukáte, protože já jsem třeba zaznamenal u několika vysokých škol, zejména humanitního a společenskovědního zaměření, že skutečně ty tarify, zejména pro asistenty nebo lektory, ale někdy i pro odborné asistenty, začíná v podstatě právě tou klauzulí o minimální zaručené mzdě, která v současné době je v tom sedmém z osmi stupňů. Mimochodem, nebyl teď už dvakrát navýšen ten sedmý stupeň a trochu se obávám, že zrovna u těchto konkrétních oborů nebo u těchto oblastí může dojít k tomu, že vlastně mzda může klesnout ještě i pod tuto současnou úroveň. Tak mě zajímá váš názor na tuhleto problematiku a eventuálně, jak se k tomu postavíte ve třetím čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Poprosím pana ministra Beka.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláš Bek: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, moc děkuji za tu otázku. Ona míří do takové živé oblasti odměňování na vysokých školách a já přiznávám, že i můj pohled je formován samozřejmě do značné míry mojí osobní zkušeností. Musím říct, že jsem velkým příznivcem autonomie vysokých škol a jsem vděčný za každé snížení zásahu státu do vnitřního chodu vysokých škol, ale uvědomuji si, že tenhle režim třeba nevyhovuje všem vysokým školám nebo se s ním nejsou s to dostatečně vyrovnat.

Já jsem měl to štěstí, že na mé univerzitě za rektora Zlatušky – později ANO, rektora Fialy – později ODS, Beka – později STAN, dnešního rektora – nestraníka máme nejvyšší platy mezi českými univerzitami, nejvyšší mzdy, abych byl přesný, a já jsem během osmi let svého mandátu pravidelně uzavíral férovou kolektivní smlouvu s odbory. Musím říct, že jsme se vždycky dohodli na férovém nastavení platů, na růstu tarifů, poměrů mezi netarifními a tarifními složkami, a považuji to za správné. Já jsem přesvědčen bytostně o tom, že máme kolektivní vyjednávání o těchto věcech, a čím méně bude zásahů státu, tím lépe. Jsem o tom opravdu bytostně přesvědčen.

Uvědomuju si, že některé vysoké školy v tomhle směru selhávají – buď nevedou kolektivní vyjednávání vůbec, nebo ho vedly tak dávno, že si nevzpomínají, kdy to bylo, a dnešní situace je taková, že stát nějak neurčuje výši mezd žádným způsobem a vysoké školy dostávají významnou část z peněz ze státního rozpočtu ve formě příspěvku, se kterým nakládají zcela volně, mohou rozhodnout jakkoliv o přesunu těch peněz mezi fakultami. My vidíme vlastně na celkových číslech o průměrných platech, že ta situace vůbec není špatná. Aktuální čísla říkají, že plat profesora ze státního rozpočtu na jeden úvazek – a teď tím pomímám, že řada akademiků má více úvazků nebo více než jeden úvazek a že dostávají část mzdy z prostředků mimo státní rozpočet – tak profesor za rok 2023 měl 102 000 korun, docent 78 000 korun, odborný asistent 56 (000) a asistent 45 (000), ale asistent je typicky někdo před získáním Ph.D., kdo učí na částečný úvazek. Není to moc běžná pozice, která by byla zaujímána trvale. Jsou to samozřejmě aritmetické průměry a jsou fakulty, které jsou na tom se mzdami výrazně hůř, než je ten průměr, ale to je rozhodnutí samosprávných orgánů těch škol.

Já si umím představit, že v budoucnu nabídneme i v zákoně třeba dvě formy fungování vysokých škol veřejných, jednu formu – tu autonomní s tou svobodou, druhou v otroctví státu prováděném garancí platů, zaručených mezd, možná také, ale nezbytně, rozhodováním státu o počtu zaměstnanců, tak jak je to běžné v německých spolkových zemích, kde ministerstvo školství rozhoduje o počtech profesorských míst. Myslím si, že nemůžeme garantovat silně mzdy vysokým školám ve chvíli, kdy mají tu míru autonomie, kterou mají, kdy stát vůbec neovlivňuje jejich personální rozhodnutí. Dobře vím za svoji dlouhou univerzitní kariéru, že v řadě případů navyšují počty úvazků na některých fakultách naprosto bez ohledu na ekonomickou realitu, a tím samozřejmě snižují průměrnou mzdu svých zaměstnanců. To se prostě děje. Je to takové to politické rozhodování na mikroúrovni. A pak jsou fakulty, které se chovají racionálně a mají ty platy výrazně vyšší, ale je to jejich rozhodnutí. O personálních poměrech dokonce nerozhodují rektori, ale v tuto chvíli děkani jednotlivých fakult, a je to jejich rozhodnutí, za které musí nést následky.

Tak musím říct, že nejsem na straně zaručené mzdy na vysokých školách, byť chápu, že pro některé kategorie zaměstnanců to je vážný problém. Já jsem proto letos prosadil a vyjednal dodatečné navýšení rozpočtu vysokých škol o 800 milionů korun a vysoké školy do konce tohoto měsíce předkládají takové plány konsolidace mzdových rozdílů tam, kde pociťují, že odměňovací praxe není férová. Součástí jakési dohody vždycky mezi vysokou školou a ministerstvem je i to, že sjednotí například ty tarify tam, kde existují obrovské rozdíly mezi jednotlivými součástmi univerzit. My jim nechceme předpisovat, jak to mají přesně udělat, ale dáváme jim dodatečné prostředky na kultivaci personální politiky. Já to považuju za důležité, jen si myslím, že se máme obejít bez přímé ingerence státu v těchto věcech. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan poslanec bude ještě reagovat.

Poslanec Igor Hendrych: Děkuji za odpověď, pane ministře. Já o těch poměrech na Masarykově univerzitě něco málo vím, jsem jejím několikanásobným a hrdým absolventem, podotýkám. Ale jak jste sám konstatoval, jsou různé školy, ve kterých jsou opravdu individuální rozdíly a individuální problémy. Nic proti autonomii na vysokých školách, nicméně považuji institut zaručeného platu nebo zaručené mzdy právě jako jakousi pojistku. Já si myslím, že to dodneška nějakým způsobem nedeformovalo to prostředí. Tam byly nějaké jiné vlivy, jiné faktory, které se v tom projevovaly a tak dál, ale byla to jakási pojistka pro to, aby skutečně ty mzdy byly důstojné, aby motivovaly zejména mladé asistenty – sám jste říkal, jsou to lidé, kteří by měli mít motivaci udělat doktorát, a potom ty, co mají doktorát, aby se stali docenty a tak dál, aby je motivovaly k tomu, aby zůstávali, protože skutečně informace, které mám, jsou, že na mnoha oborech v podstatě se začíná vylidňovat a mnohé obory mohou skutečně být ohroženy jejich ukončením, a to právě z důvodu, že platy jsou extrémně nízké, a to i v dnešní době, kdy je tam ten sedmý stupeň (Předsedající: Čas, prosím.), který to garantuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Ano, pan ministr.

Ministr školství, mládeže a tělovýchovy ČR Mikuláš Bek: Tomu rozumíme. Já to opravdu nechci žádným způsobem zjednodušovat, ale jsem přesvědčen, že to má jistá rizika.

Považuji vlastně to, že některé vysoké školy nastavily ty tarify pouze na úrovni zaručené mzdy, jako určitý alibismus, který prostě je provokován tím, že ten institut existuje. Kdyby férově vyjednávaly v kolektivním vyjednávání, tak by možná dospěly k jinému výsledku. Já prostě spoléhám – a v tom se možná lišíme v tom pohledu – na to, že má ta samosprávná obec nést svoji zodpovědnost, která je velká, a má prostě dokázat najít vnitřní sílu k tomu, aby férově nastavila třeba odměňování. Tam, kde to nenajdou, chápu, že ti lidé odcházejí. Já jsem proto odešel kdysi z Univerzity Karlovy z Filozofické fakulty po deseti letech působení do Brna.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Poprosím dalšího z interpelujících a to je pan poslanec Hubert Lang, který bude interpelovat pana ministra Rakušana, který je řádně omluven.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji za slovo. Vážený nepřítomný pane ministře vnitra, moje otázka je celkem jednoduchá. Jak bude Ministerstvo vnitra, potažmo Policie České republiky, potažmo Cizinecká policie, přistupovat k příchozím mužům z Ukrajiny? V minulé interpelaci jsem říkal, že každý týden přichází 1 500 lidí, z toho je nějaký počet mužů. To znamená, moje první otázka je, kolik z nově příchozích za měsíc, z těch 6 000, jsou muži? Jedná se mi konkrétně o muže v odvodovém věku mezi osmnáctým a šedesátým rokem věku, kteří v současné době nesmí legálně opustit území Ukrajiny, protože Ukrajina je potřebuje do případného válečného konfliktu s Ruskou federací na ochranu svého území. Víme, že v České republice podle víz dočasné ochrany, která byla udělena, nebo ještě před tím vypuknutím válečného konfliktu, máme víc jak 100 000 mužů v tomto odvodovém věku, ale neoficiální odhady říkají, že tady máme ještě dalších 100 000 mužů. Jestliže tito muži dneska přicházejí, moje další otázka je: Získávají tito muži víza dočasné ochrany? Protože potom mají nárok na humanitární dávky v prvních pěti měsících a dalších věcech. Pakliže ano, tak se ptám proč, protože dneska tito muži nemůžou, pakliže nemají povolení, že mají tři a více dětí, jsou nějakí invalidé a tak dále, opustit území Ukrajiny, a oni tedy opouští území Ukrajiny nelegálně, vstupují na území Evropského společenství a schengenského prostoru nelegálně pomocí nějakých převaděčů. Můj názor na tuto věc – dlouhodobě se v tom neshodneme – je ten, že tito muži by měli, pakliže budou tady u nás zjištěni, získat maximálně vízum dočasné ochrany – (Opravuje se:) ne vízum dočasné ochrany, ale vízum strpění podle cizineckého zákona, a měli by vlastně dostat zákaz pobytu, protože oni se na území Schengenu a Evropy pohybují nelegálně.

A moje poslední otázka v této věci je, jak se bude přistupovat k těmto osobám, pakliže jim expirují doklady, protože víme, že konzulární úřady Ukrajiny na území Evropy se snaží získat ty muže zpět, a pakliže jim vyprší doklady, ony jim je neobnovují. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr je řádně omluven, takže poprosím dalšího, to je pan poslanec Lubomír Wenzl, který bude interpelovat pana místopředsedu vlády Válka.

Poslanec Lubomír Wenzl: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, navazuji na svoji interpelaci z 23. května letošního roku a chtěl bych se nejen já zeptat, k jakému posunu došlo ve věci jednání ministerstva se zástupci zdravotníků. Nechci,

aby to zapadlo, ale v prosinci 2023 se na poslední chvíli podařilo odvrátit hrozbu razantního omezení poskytování zdravotní péče pacientům v naší zemi. Stažení výpovědí tehdy ze strany lékařů bylo podmíněno příslibem, že Ministerstvo zdravotnictví začne situaci řešit, ať již úpravou systému vzdělávání, nebo přípravou zákona o odměňování zdravotnických pracovníků.

K čemu došlo za období od 23. května: 30. května proběhlo jednání pracovní skupiny za vaší účasti, pane ministře. Ze sdělení zejména zástupců České lékařské komory vyplývá, že v předloženém návrhu není závazek na sjednocení odměňování v lůžkových zdravotnických zařízeních, dále navíc že je napsán tak, že pro některé kategorie zdravotníků by přinesl snížení jejich příjmů, a jasné není ani to, pro která zdravotnická zařízení by měl platit. Česká lékařská komora jednoznačně upřednostňuje variantu, aby zákon platil pro všechny poskytovatele lůžkových zdravotnických služeb, pokud mají smlouvy s veřejnými zdravotními pojišťovnami, a současně pro zdravotnickou záchrannou službu.

Dnes mělo proběhnout podle mých informací další jednání pracovní skupiny. Chci se zeptat, je znám nějaký výsledek tohoto jednání? V této souvislosti bych se vás chtěl zeptat: Jste přesvědčen, že vy osobně a vámi vedené ministerstvo děláte vše pro to, aby bylo dosaženo dohody? Za druhé, vzhledem k tomu, že jsme v polovině roku, je reálné dodržení slibu vlády České republiky z prosince loňského roku, že ke změnám dojde od 1. 1. 2025? Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan ministr.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Na Ministerstvo zdravotnictví Česká lékařská komora žádné připomínky k našemu návrhu odměňování neposlala. Vám je poslala, což mě překvapuje, ale necht', to je asi legitimní. Ty připomínky, které vám poslala, řekla dneska Česká lékařská komora na ranním jednání. Jestli pak šla za vámi, to je možné.

Stav plnění závazků jednoduchý, kdo umí číst, si to snadno může zkontrolovat – ten, kdo číst neumí, ten si to zkontrolovat nemůže, to je pak jeho nevýhoda.

Článek číslo 1 v této dohodě je kompletně plněn, již v prosinci byl schválen přesun lékařů, zubářů a farmaceutů do vyšších platových tříd, což asi všichni, kdo se tím zabývají, vědí.

Článek číslo 2 dohody je průběžně plněn, byli jsme za něj pochváleni od mladého kolegy Prády, a je to úprava zákoníku práce. Pracovní jednání proběhla, my jsme se dohodli na změně zákoníku práce. Ty změny jsou načteny tak, jak jsme slíbili na jednáních, a to koneckonců víte, protože sedíte v Poslanecké sněmovně, ten zákoník práce je ve druhém čtení. Návrh byl rozeslán 24. května, to je článek číslo 3 dohody.

Článek číslo 2 dohody – tam plníme tento článek průběžně. Ve věci přípravy zákona o odměňování zdravotníků – a to je asi to klíčové, o čem se bavíme – jsme my připravili návrh, který řekneme byl průmětem požadavků zaměstnavatelů a zaměstnanců. Tady je potřeba říct, že vlastníci soukromých nemocnic, tedy podnikatelé ve zdravotnictví, kteří taky mají smlouvy s nemocnicemi, tvrdí, že pokud jim zrušíme tímto návrhem smluvní platy a mzdy, tak pak porušujeme ústavu. To já nedokážu posoudit, koneckonců Sněmovna je legitimní orgán, každý z vás bude hlasovat, můžeme určit soukromému podnikateli, kolik musí platit svému podřízenému, a můžeme mu zavést tabulky. Je to poněkud nestandardní, ale proč ne, názory poslanců mohou být různé. My jsme ten návrh rozeslali 24. května. Na

následném jednání, které proběhlo 30. května, jsme se dohodli se zástupci odborů, komory a nemocnic, že zašlou připomínky do 7. června. Tak se stalo. Připomínky jsme dostali od části z nich, ty jsme dneska na jednání diskutovali. Ty připomínky se v podstatě, kdybych měl jet do detailů, týkají koeficientů. My se domníváme, že v našem návrhu plníme Hegerovo memorandum, a to bylo součástí té dohody. Nicméně zástupci odborů, a myslím, že Lékařského odborového klubu, protože ne všichni poslali ty připomínky, přišli s tím, že by chtěli vyšší navýšení, přišli s jinými koeficienty. My jsme slíbili, že další jednání bude za čtrnáct dní ve čtvrtek zase v 8 hodin s tím, že do té doby propočítáme, co to znamená pro zvýšení daní plátcům zdravotního pojištění a co by to znamenalo pro poskytovatele zdravotní péče, o kolik by se zvýšily ty náklady. To samozřejmě budeme diskutovat. Zásadně proti tomuto je Hospodářská komora, zásadně proti tomuto je Asociace soukromých nemocnic, zásadně proti tomuto jsou samozřejmě i asociace nepřímě řízených nemocnic, tedy těch krajských, a ozývají se mi někteří zdravotníci, kteří by i dále rádi měli smluvní platy a pracují v těchto zařízeních. My samozřejmě dál jednáme a tady je samozřejmě na rozhodnutí komory, jak bude dál postupovat. My těžko můžeme predikovat, jak se rozhodne komora dál postupovat. My plníme ale smlouvu ve všech těch bodech.

Vrátím se k článku 3, který je věnován vzdělávání. Tady v tomto bodě 3 jsme opravdu byli pochváleni doktorem Prádou. Tady se domnívám, že je vše splněno, a naopak jsme se dostali nad rámec toho, co v té dohodě je, a já jsem tomu rád, protože vzdělávání považuji za zásadní součást celé té dohody, koneckonců o to tady šlo.

Článek číslo 4 se týká úhradových dodatků pro rok 2024. Ten je plněn kompletně, Všeobecná zdravotní pojišťovna se všemi podepsala dodatky. Je ale nutno říct, že ne všichni zdravotníci nastoupili do služeb, to znamená, v řadě nemocnic neslouží všichni zdravotníci, část zdravotníků neslouží, a je potřeba říct, že Česká lékařská komora a odborový svaz – a komora má povinné členství – garantovala, že všichni zdravotníci se vrátí do služeb. To se ale nestalo, ale je to pochopitelné, protože k tomu těžko někoho lze nutit.

Chtěl bych říct, že debata o přesčasech se neposunula nikam, kdy Česká lékařská komora nesouhlasí se směnným provozem, nesouhlasí s přesčasy, ale je si vědoma toho, že bez směnného provozu a bez navýšení přesčasů není možné zajistit v plném rozsahu zdravotní péči. Na druhé straně mám podněty od některých kolegů – především jsou to ti, kteří se věnují například transplantacím, profesor Froněk, kteří říkají, že jsou tak unikátní, že není možné jenom se 400 hodinami přesčasů, aby svoji práci dělali řádně.

To je současný stav. Další jednání bude za čtrnáct dní.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji, pane ministře. Je zájem o doplňující dotaz? Není.

Vidím ty, kteří jsou přihlášení, a bude to už v podstatě jenom váš duel až do konce, ale bude vás zřejmě ještě střídat pan poslanec Lang, který bude pravděpodobně několikrát interpelovat pana nepřítomného ministra Rakušana. Takže vždycky máte chvíli na oddych, a pak už zase pan poslanec Wenzl a pan ministr Válek. Prosím.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, pane místopředsedo. Vzhledem k tomu, že se stala taková nemilá věc, kdy tady byly zjištěny ochrannou službou asi rok a půl zpátky údajně nějaké zbytky kokainu na toaletě v rámci chráněného území směrem k předsedkyni Poslanecké sněmovny, a pokud nám jde tedy o princip a pravdu a jde o dobré jméno Poslanecké sněmovny a dobré jméno nás poslanců, abychom nebyli dehonestováni, že se snad tady šnupe kokain, tak, pane ministře, při znalosti systému, protože jsem v tom systému léta

pracoval, se ptám na následující otázky: Pakliže došlo ke zjištění té věci, byla vložena do systému Události Policie České republiky? Pakliže byl vložen do toho systému, tak s tím byl stoprocentně konfrontován ředitel ochranné služby, pan brigádní generál Komorous. Pan brigádní generál Komorous má nějaké svodné události s policejním prezidentem. Informoval pan brigádní generál Komorous o této věci bezprostředně, co to bylo vloženo do systému Události policie, policejního prezidenta? Další otázka: Informoval pan policejní prezident o této závažné věci, porušení nějakých bezpečnostních věcí v Poslanecké sněmovně, policejního prezidenta, což bych předpokládal, že jako jeho podřízený na velkých poradách, kde každý den se ti ředitelé schází a mluví o této věci? A potom se ptám, zda policejní prezident informoval svého nadřízeného, což je ministr vnitra? Takže to je takový jednoduchý sled otázek.

Jestliže se mluví v této věci pravda, pravděpodobně tento systém by měl takto zafungovat. Proč se ptám? Protože jestliže byla provedena analýza, ta analýza nemohla být provedena ochrannou službou bez toho, aniž by byla tato věc vložena do systému Událost policie, protože jinak by nikdo tu událost ani nezaplátil. Já se domnívám, že tady velice dobře zafungovala ochranná služba. Ten ochranář i v nočních hodinách zaregistroval tu věc. Je to na kamerovém záznamu, pohyboval se tam nějaký omezený počet osob v těch nočních hodinách. A já se tedy domnívám... a nevěřím tomu, jak je nám to předkládáno, a žádám vás, abyste mi odpověděl na tyto otázky, tak jak jsem je položil. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan ministr Rakušan je řádně omluven. Prosím tedy o interpelaci pana poslance Lubomíra Wenzla, opět na pana ministra Válka.

Poslanec Lubomír Wenzl: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, chceme štihlý stát, hlásala ještě loni v květnu současná vláda. Jenže to se nyní mění. Vedení rezortu zdravotnictví zakládá zbrusu novou instituci, Radu pro veřejné zdraví. Vznik této instituce stanoví norma, která už je sepsána a nyní prochází připomínkovým řízením. Odborníkům se ale vytvoření nového orgánu nelíbí a hromadně tento zámysl kritizují. Poukazují na to, že plánovaná náplň se téměř neliší od to, co už má dnes na starosti Ministerstvo zdravotnictví. Úřad vlády se k záměru ministerstva vyjádřil ve smyslu, že ministerstvo se zpronevěřuje závazku vlády zužovat rozbujelou byrokracii a zřizování podobných rad je v rozporu s jejím původním záměrem. Současně Úřad vlády podotkl, že příliš nerozumí ani účelu nové instituce, kdy není zřejmé, proč by nastíněnou agendu nemělo vykonávat stávající Ministerstvo zdravotnictví, jak je mu to svěřeno kompetenčním zákonem.

Vážený pane ministře, chci se vás zeptat na následující: Co vede ministerstvo k vytvoření této nové instituce? Jaká by měla být funkční náplň této instituce? Jaké je plánované personální obsazení této instituce – počet, kvalifikační požadavky? Jaká je výše finančních nákladů na vznik a provoz této instituce? Děkuji vám, pane ministře, za odpovědi.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan ministr bude reagovat.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Odpověď mohla být velmi jednoduchá. Kdybyste se zeptal předsedy vašeho hnutí, co ho vedlo k tomu, aby založil Radu vlády pro reformu psychiatrické péče, určitě by

vám to vysvětlil. Já jeho krok považuji za velmi správný. Stejným způsobem chci založit, protože to také považuju za správný krok, Radu vlády pro veřejné zdraví. Domnívám se, že veřejné zdraví je stejně důležité jako duševní péče. Doufám, že alespoň v tomto se shodneme.

Tak jako členové Rady vlády pro duševní péči – stačilo by se zeptat – nejsou nijak honorováni a jsou to nominanti jednotlivých institucí, protože to je dobrovolná funkce a není nijak placená – tak jako žádná rada, jako rada ministerstev, jako rada vlády, žádná není placená – stejně tak členové Rady vlády pro veřejné zdraví nejsou nijak placeni. To jsou odborníci, kteří zastupují jednotlivé instituce, ministerstva, rezorty, ale i třeba Národní sportovní agenturu. Je to napříč jednotlivými institucemi. Právě proto, aby to mohlo být napříč jednotlivými institucemi i rezorty – protože veřejné zdraví se netýká jenom zdravotnictví, ale týká se například Ministerstva životního prostředí, týká se například Ministerstva školství, bezesporu se týká Ministerstva zemědělství a určitě Národní sportovní agentury – z toho důvodu je potřeba mít nějaký orgán, nejlépe pod vládou, který koordinaci zastřeší.

Nevím, kteří odborníci to kritizují, nicméně Světová zdravotnická organizace nás za toto velmi pochválila, když jsme to s kolegou Hladíkem představili na jednání v Brně, stejně tak nás pochválilo OECD, a dokonce Světová zdravotnická organizace a její sekce pro výzkum uvažuje, že bychom spolu s Belgií byli pro ně pilotním partnerem, protože jsme dvě země, které jsou v tomto nejdál. Belgický kolega je ale profesor veřejného zdraví, takže on je přece jenom v tomto odborně daleko více na výši než já. Já opravdu, popravdě řečeno, neznám jediného odborníka, který by to kritizoval.

My předložíme za zdravotnictví v červnu 2024 na jednání vlády návrh na zřízení této rady. Zítra, 14. 6., materiál budeme schvalovat na poradě vedené mnou. Jde o jeden z kroků připravené restrukturalizace veřejného zdraví. Zase navazujeme na kroky předchozí vlády, které byly velmi dobré, pana ministra Vojtěcha, kdy váš kolega pan profesor Špičák i vaše kolegyně paní profesorka Adámková opakovaně zdůrazňovali nutnost něčeho, čemu řekneme odborníci říkají Kochův institut podle toho zařízení, které funguje v Německu a které propojuje právě péči o veřejné zdraví, který v době covidu velmi dobře fungoval.

Proto jsme začali chystat zákon o reformě hygien a v těchto krocích pokračujeme. To souvisí i s tou Národní radou vlády pro veřejné zdraví. Koneckonců, tu radu vlády musí zastřešovat pochopitelně Státní zdravotní ústav jako vědecko-výzkumná instituce, která je partnerem pro evropské struktury, co se veřejného zdraví týče. De facto navazujeme na to, co kdysi spustila Alice Masaryková. Za to je potřeba jí poděkovat.

Zřízení Rady vlády pro veřejné zdraví vychází z programového prohlášení vlády, kde je jako priorita v rámci veřejného zdraví uvedena podpora programu na podporu prevence s tím, že prevence je nejefektivnější přístup, jak předcházet nemocem, zvyšovat kvalitu života a podporovat zdraví našich občanů, nejlépe na stejnou úroveň, jaká je běžná ve vyspělých státech Evropské unie. Rada vlády pro veřejné zdraví bude zaměřena na oblast veřejného zdraví, podpory zdravého životního stylu ve všech aspektech včetně zdraví a samozřejmě včetně zdravého stravování, bavíme se o celiaciích a dalších. Zásadním aspektem její činnosti bude rovněž mezirezortní spolupráce a to jsem zdůraznil. Příkladové využití je Národní azbestový profil, který vyžaduje spolupráci čtyř rezortů. Cílem je zmapovat, ve kterých stavbách je azbest, a řešit tuto problematiku. V podstatě je to něco, co nám doporučuje Světová zdravotnická organizace a co nám doporučují obecně evropské a světové struktury, odborné organizace.

Chtěl bych jenom říct, že tak jako si myslím, že Národní rada pro reformu duševního zdraví, kterou jsem si poté, co to celé rozjela, převzal pod sebe jako vicepremiér, ne jako ministr zdravotnictví, která byla výborným nápadem pana premiéra Babiše – je potřeba ho za to pochválit, která opravdu nastartovala vznik center duševního zdraví, dál funguje a dál

v tomto pokračujeme. Není důvod cokoliv dělat s dobrými kroky, které jsou odborně dobře postaveny.

Doufám, že Národní rada pro reformu veřejného zdraví bude mít stejný efekt a bude stejně dlouhodobým a životným orgánem, jako je Národní rada pro reformu duševního zdraví. Myslím si, že jsou to velmi podobné orgány. Jeden se stará o duševní zdraví, druhý se stará o veřejné zdraví. Tím máme péči o ducha a tělo zkompleťovanou. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Píší si všechny pochvaly, které jste, pane ministře, říkal na pana bývalého premiéra Babiše. (Ministr Válek: To je ale pravda.) Já tomu rozumím. Poznamenal jsem si to, vyřídím.

V tom případě pan poslanec Lang.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych teď chtěl vystoupit v takové citlivé věci. Obrací se na mě příslušníci bezpečnostních sborů, konkrétně policisté, kteří se dotazují pana ministra vnitra, a tam směřuje i moje otázka: Pane ministře vnitra, kdy konečně zajistíte příslušníkům bezpečnostních sborů finanční náležitosti na jejich stravné? Je to opravdu až nehorázné, kde vy se všude možné chlubíte, děkujete policistům a podobně, a ti policisté od ledna – to už máme začátek června – nemají žádné finanční prostředky na stravné.

Když jsme schvalovali rozpočet Ministerstva vnitra, tak tam ta kapitola nebyla. Já se ptám, moje otázka tedy zní: Kdy policisté získají stravné a kde na to vezmete finanční prostředky? Protože vy ty finanční prostředky nemáte, neměl jste je rozpočtovány v rozpočtu kapitoly Ministerstva vnitra a nyní prosakují takové informace, že pravděpodobně od července by ty finanční prostředky se na to mohly uvolnit. Ale víte odkud, příslušníci bezpečnostních sborů? Budete to mít buď z odměn, anebo to budete mít z provozních výdajů.

Takže se ptám, pane ministře vnitra: Je to pravda, že tyto finanční prostředky přesunete z prostředků na běžný provoz nebo to přesunete z prostředků na odměny policistů? Ptám se, takto nějak si představujete poděkování příslušníkům bezpečnostních sborů, kteří pracují pro tento stát? Já si to takovýmto způsobem nepředstavuji. To znamená, stravné není. Hovořila o tom i naše stínová ministryně vnitra, paní Jana Mračková Vildumetzová. Několikrát jsme vás zde interpelovali, několikrát jsme se ptali. Vy jste neustále říkal: Bude to od dubna, bude to od května. Nyní vysíláte jakési signály jako pan premiér, že to bude od července, ale pakliže by to mělo být za těchto podmínek, kdy sáhnete policistům na provozní výdaje nebo sáhnete policistům na jejich odměny, které si jistě zaslouží, tak se domnívám, že to je vaše hanba a je to špatně. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan vicepremiér je nepřítomen, čili může opět pan poslanec Wenzl interpelovat pana ministra Válka.

Poslanec Lubomír Wenzl: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, znalost priorit Ministerstva zdravotnictví, odhad analytické komise, jakou sumu by mohl mít každý segment pro příští rok k dispozici, a nepředkládání nerealistických požadavků, to jsou podle doktora Zorjana Jojka, předsedy Sdružení ambulantních specialistů, body, které by mohly napomoci k úspěšnosti dohádovacího řízení pro úhrady za poskytnutou

péči v roce 2025. Podle něj by přitom mohli mít letos větší motivaci se dohodnout jak svazové pojišťovny, tak samí ambulantní specialisté, vzhledem k tomu, že ani jeden z nich není spokojen, jak pro ně ve finále dopadla úhradová vyhláška pro letošní rok.

Jako základ k jednání by Sdružení ambulantních specialistů uvítalo tři věci. Za prvé, aby Ministerstvo zdravotnictví před začátkem – předpokládám, že to udělalo – jasně vymezilo, co pro rok 2025 bude považovat za veřejný zájem, a toto bylo i dodrženo, respektive v čase se nenafukovalo. Za druhé, aby nejlépe analytická komise vytvořila odhad celkové částky, která bude pro rok 2025 k dispozici k jednání, včetně toho, že by provedla odhad, kolik z toho má dostat který segment, přičemž rozdělení by nemělo protežovat či upozadovat žádný z nich. I pak je toto třeba dodržet. Za třetí, aby opravdu všichni zástupci poskytovatelů vstupovali do jednání s vůlí k dohodě a s reálnými požadavky, nikoliv s návrhy, o nichž sami vědí, že neprojdou, a navrhuje je tedy nikoliv ve snaze se dohodnout, ale spíše ze zcela jiných důvodů.

Naplnění těchto podmínek není samozřejmě samo o sobě zárukou dobré dohody. Vytvořilo by se ale prostředí, v němž by bylo možné kvalitně jednat, a tedy se pravděpodobně i domluvit. Chci se vás zeptat na následující: Jaký postoj vy a vámi vedené ministerstvo jste zaujali k tomuto stanovisku SASu? Za druhé, bere ministerstvo v dohadovacím řízení v potaz toto stanovisko? Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan ministr.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Tak ne pro nás dva, ale spíš pro ty, pokud jsou takoví vytrvalci a poslouchají tady toto jednání, si jenom dovolím zopakovat, že dohadovací řízení je dohadovací řízení mezi plátcí zdravotní péče, zdravotními pojišťovnami a poskytovateli zdravotní péče. Ministerstvo není ani plátcem, ani poskytovatelem.

Dohodovací řízení vlastně by mělo sloužit k tomu, že plátcí zdravotní péče, pojišťovny, pro svoje klienty nasmlouvají péči v tom rozsahu a v té výši, jakou považují pro své klienty za optimální. Poskytovatelé zdravotní péče pak podle tohoto požadavku poskytují. To znamená, debata o segmentech si myslím, že je velmi, velmi komplikovaná. Například se bavíme o tom, že máme obrovské množství akutních lůžek, tam se asi shodneme, že jejich redukce je nutná. Není to naše stanovisko jenom, je to stanovisko OECD a obecně odborníků, vychází z analýz profesora Duška, které nikdo nezpochybňuje. Stejně komplikovaná situace je u ambulantních specialistů, protože je to heterogenní skupina odborníků. My bychom nejenom chtěli, aby byli posílení ambulantní specialisté, zvlášť některé obory (obory?) – diabetologové, alergologové, na druhé straně bychom také ale chtěli, aby byli plošně dostupní. Úplně není optimální, aby se stále zvyšoval počet lékařů řekněme v Praze a v Brně, a přitom chyběli na severní Moravě, v Karlovarském kraji nebo v některých regionech. Tak to jenom obecný rámec.

Dohodovací řízení o úhradách na rok 2025 má konečný termín 20. června 2024, tedy uvidíme, jak dopadne, a tam budou oznámeny oficiální výsledky. Skupina poskytovatelů ambulantní specializované péče do tohoto času nedošla k dohodě s pojišťovnami podle mých informací. Ministerstvo zdravotnictví požadavku nejenom SASu, ale Rady poskytovatelů, kde jsou všichni poskytovatelé zdravotní péče, tedy i kolega Jojko, zveřejnilo své priority pro úhrady na rok 2025, prezentovalo je na Radě poskytovatelů. Rada poskytovatelů s nimi souhlasila, analogická komise DŘ – dohadovacího řízení – je také vzala na vědomí a souhlasila. Ty priority byly v malém rozsahu, jsou dlouhodobě známé, vychází

z programového prohlášení: zvýšení dostupnosti primární péče pro děti pro dospělé, zvýšení nebo podpoření následné péče a paliativní péče, preventivní programy, když to velmi zjednoduším.

Ministerstvo, vláda v rámci projednávání strategie veřejných financí zároveň přijala usnesení, které zavazuje Ministerstvo zdravotnictví vydat nedeficitní úhradovou vyhlášku pro rok 2025 – to je asi správné a shodneme se s tím, že deficit byl kritizován. Růst úhrad AS by tak měl být rozdělen do dvou složek. První, menší složku by měl tvořit plošný nárůst segmentu napříč odbornostmi. Ten je podle současné predikce příjmů systému VZP a na základě usnesení vlády o jeho vyrovnávaném hospodaření pojišťovnami navrhován jako nulový. Druhou, větší složku by pak měl tvořit cílený růst do vybraných odborností a regionů se zhoršující se dostupností zdravotní péče. To mně přijde vcelku jako logické, ale vychází to z příjmové stránky zdravotních pojišťoven. Pojišťovny nemohou rozhodně rozdělit více peněz, než mají.

Kromě toho Ministerstvo zdravotnictví chce v segmentu AS podpořit delší ordinační doby, týmové praxe nebo elektronické objednávání a ti, kteří toto budou akceptovat, by bylo Ministerstvo zdravotnictví rádo, aby pojišťovny zvýhodnily. Proběhlo k tomu jednání u premiéra, kde byly tyto principy zástupcům akademického senátu představeny, rozvedeny a vysvětleny, a měl jsem pocit, že jsme došli v tom principu ke shodě. Zástupci poskytovatelů se proti tomu staví a chtějí jednotné úhradové podmínky pro všechny odbornosti AS, což je proti zájmům na zajištění dostupnosti péče pro pacienty, a dále chtějí meziroční růst přes 10 %, který je zcela v rozporu s finančními možnostmi systému – znamenalo by to navýšení daní pro obyvatele a pro občany České republiky. To, co pojišťovna vybere, to rozdává, žádné peníze jí nezůstanou. My můžeme systém dělat více efektivní tím, že redukuje akutní lůžka, reorganizujeme, restrukturalizujeme zdravotnická zařízení tak, jak se snižuje počet akutních vyšetření, ale to je proces, který postupně nabíhá. Samozřejmě my můžeme rozdat jen ty peníze, které se ve zdravotním pojištění vyberou. Ty jsou dneska definovány, tvoří složku za státní pojištěnce, tedy ty, kteří pojištění neplatí, což je zhruba 60 %, a za ty platí pojištění ti, kteří odvádí daně – přerozdělení těch daní, a pak ti, kteří platí zdravotní pojištění, nebo chcete-li, zdravotní daň.

Vzhledem k dosavadní nedohodě Ministerstvo zdravotnictví pravděpodobně stanoví úhradu v úhradové vyhlášce samo na základě principů, na kterých jsme se dohodli u pana premiéra.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím, ještě jedna interpelace pana poslance Wenzla na pana ministra. Máte slovo.

Poslanec Lubomír Wenzl: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. K panu ministru Válkovi – já trochu navážu na předchozí interpelaci, co se týče jednání teď se zástupci zdravotníků a tak dále, a ten výsledek, jestli se nějaký rýsuje. Já teď v té interpelaci vyjdu z toho, co jsem se dověděl v otevřených zdrojích. Ano, je to informace z podání pana prezidenta České lékařské komory, doktora Kubka, kdy uvádí, že po jednáních mezi lékaři, odbory a ministerstvy na otázku, zda, jestli opravdu hrozí během letošního roku další a ještě masivnější protest, čehož jsme byli svědkem v loňském roce, pan prezident Kubek se měl vyjádřit ve smyslu: Zdravotníci se ale nebudou chtít nechat podvést, jo? To vycházím ze Seznam.cz nebo Seznam Zprávy.

Tady v té souvislosti bych se chtěl zeptat na věc, kdy dále tam bylo uvedeno, že je tam nedůvěra ze strany lékařů a jejich zástupců odborů a tak dále – nedostatek financí, že pro

příští rok totiž bude nárůst prostředků v různých částech péče minimální nebo žádný – to jste víceméně zmínil, co se týče dohodovacího řízení, ale to zároveň podle nich znamená, že není krytý jednorázový příspěvek na platy z letošního roku, který na sebe tedy vzala Všeobecná zdravotní pojišťovna, ani další navýšení, o kterém se nyní jedná. Dle pana prezidenta Kubka podle dosavadního průběhu dohodovacího řízení na příští rok nebudou mít zdravotní pojišťovny peníze na to, aby uhradily společenskou objednávku týkající se dostupnosti a rozsahu zdravotní péče v reálných cenách. Takže moje otázka zní, zda nedojde tedy k eskalaci stávajícího stavu, která by vyústila v situaci, které jsme byli svědky na konci loňského roku, což si určitě nikdo z nás nepřeje, kdy výsledkem mohlo být ohrožení poskytování zdravotní péče pro naše občany. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan ministr bude reagovat.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Dáváte mně, vašim prostřednictvím, pane poslanče, těžkou otázku, na kterou by uměl odpovědět pravděpodobně jenom prezident České lékařské komory, tedy komory, kde mám i já povinné členství, a pak pan předseda Lékařského odborového klubu. Ti vědí, jestli bude nebo nebude stávka, ti vědí, co plánují nebo neplánují. Já pouze můžu splnit to, co je v dohodě, a to jsem tady v první části vaší interpelace řekl, že plním. Znovu říkám, zákon o odměňování zdravotníků – v té dohodě není napsané, jak má vypadat, co má být jeho obsahem – plníme. Stejně tak jsme splnili Hegerovo memorandum, pevně věřím, že bude plněno i v příštím roce. To je věc, kterou považuji za důležitou.

To, co se týká prostředků zdravotních pojišťoven – ty tam prostě jsou. Peníze, které se vyberou, ty se dají rozdat – žádné další peníze se do systému zdravotních pojišťoven prostě dostat nemohou. Tak to prostě je, to taky oba víme a ví to i prezident České lékařské komory. Ty prostředky samozřejmě narostly a ty prostředky, které narostly, se rozdělí.

Samozřejmě se domnívám, že prioritní je zajistit pro každého občana České republiky pediatra, prioritní je pro každého občana České republiky zajistit praktického lékaře, aby to měl dostupné, je potřeba podporovat screeningové programy, protože tam jde úspora, a samozřejmě je potřeba myslet i na ty nejvíce postižené, na seniory, následnou péči a paliativní péči. Tedy bavme se o tom, že pojišťovny mají poskytnout svým pojištěncům péči v nějakém rozsahu. Ta by rozhodně měla být ve stejném rozsahu jako v loňském roce, není důvod, proč by měla klesat, a úhrady samozřejmě budou o něco vyšší než v loňském roce, protože pojišťovny v letošním vybrali o něco více. Tím jsou i kryty náklady na to navýšení, tedy 3 miliardy, které rozpustila Všeobecná zdravotní pojišťovna, a teď se budou o ně muset podělit vlastně všechny.

Z mého pohledu pro další protestní akce proto není důvod. Tím nechci říct, že by všechno v našem zdravotnictví bylo v pořádku – to není a vůbec si to nemyslím. Tady se dlouhodobě porušoval zákoník práce, nikomu z předchozích vlád a ministrů to nevadilo, dlouhodobě docházelo k řadě problémů, které nikdo neřešil. Ale neřešil je proto, že v podstatě po řešení nebyla poptávka. Není to úplně jednoduché vyřešit během jednoho nebo dvou let. Je to systémová změna a vy jako ředitel nemocnice velmi dobře víte, že jiná cesta není, ale systémové změny jsou vždycky dlouhodobé, a já bych znovu opakoval to, co jsem tady několikrát řekl: ministr Vojtěch a ministr Plaga navýšili počty studentů lékařských fakult. Já jako ministr jiné vlády teprve budu mít po šesti letech více absolventů.

S ministrem Bekem uděláme všechno pro to, aby se navýšily počty studentů nelékařských fakult zdravotnických oborů, a jsme si vědomi, že tuto vládu to bude stát jenom

náklady v rozpočtu, a příští vláda, i nějaký jiný ministr zdravotnictví nebo ministryně nebo kdokoliv, bude mít vyšší počet absolventů, ale neděláme to přece pro ministry, děláme to pro občany České republiky, a proto ty věci ve zdravotnictví, které mají doběh deset a více let – prostě vzdělání takhle dlouho trvá včetně atestace, nezbyvá než na nich mít konsenzus mezi vládami. A já – a to doufám, že přizná každý – jsem nikdy nekritizoval svoje předchůdce, na to opravdu, opravdu si dávám pozor.

V pracovněprávní oblasti bohužel není vše v pořádku už několik desítek let, a to zase všichni víme. Dříve se problémy řešily přisypáváním peněz do systému. Je potřeba říct, že za posledních deset let se zvýšily prostředky na péči o zdraví, to znamená, z nějakých 240, 260 miliard na 580, pokud započítávám i to, co dávají zřizovatelé, což je z nějakých 28 000 na jednoho občana na více než 52 000 na jednoho občana při stejném počtu obyvatel v České republice. To znamená, ten nárůst, pokud my neuděláme nějaké razantní reformy – a to jsem v té strategii dobře definoval – povede k tomu, že někde v roce 2035 to bude 1 bilion 200 milionů a to opravdu není pro jakoukoliv vládu a pro jakýkoliv systém možné takto ufinancovat.

Důvod pro další protesty z mého pohledu není především proto, že dohodu, kterou jsme s lékaři uzavřeli, plníme, a to jsem tady jasně shrnul. Z těch čtyř článků jsou v podstatě plněny všechny, ale samozřejmě složitá je debata o zákoně o odměňování zdravotníků, kde ale dneska se bavíme o parametrech, které by tam měly být, a pokud bude na ty parametry nějaká shoda, pak budeme dál pokračovat cestou Poslanecké sněmovny, pak to budete mít v rukách vy, senátoři a pan prezident. Faktem je, že mě mrzí, že jsme se neposunuli v debatě o přesčasech, protože opravdu jsou specialisté lékaři – znovu opakuji, třeba profesor Froněk, já si to pamatuju, protože mně psal tento týden – kteří by chtěli mít více přesčasů, ale nemohou.

Tak já bych mohl pokračovat, ale závěrem si dovolím říct, že děláme opravdu všechno pro to – a to vám mohu garantovat, aby ke stávce nedošlo a aby byla dohoda plněna, protože koneckonců já jsem lékař a věřte, že se na nic netěším tak jako na to, až se vrátím do své nemocnice.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím v tuto chvíli pana poslance Langa – interpelovat bude pana ministra Rakušana, který je omluven. Máte slovo.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, pane místopředsedo. Moje otázka na ministra vnitra je celkem jednoduchá. Pane ministře vnitra, co děláte s nešvarem, který je opravdu nešvarem, a to jsou úniky z policejních spisů? Hovořím o tom jako člen bezpečnostního výboru v souvislosti s tím, že nyní Seznam Zprávy.cz Zprávy napsal a podrobně popsal určité situace té tragédie na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, kde vlastně došlo k zabití čtrnácti osob. Popsal poměrně přesně věci z Klánovického lesa, kde ten Kozák, vrah, který zabil čtrnáct lidí na Filozofické fakultě, zastřelil otce a to nemluvně a potom doma zastřelil svého vlastního otce. Říkám to z toho důvodu, že tady prostě novináři se dostávají k informacím a my jako členové bezpečnostního výboru jsme čekali šest měsíců na zprávu GIBSu, kde jsme se dozvěděli, a ne úplně celou zprávu, že ve své podstatě žádný policista nespáchal žádnou trestnou činnost – to jsme nepředpokládali. Nemáme dodneska zprávu Úřadu vnitřní kontroly policejního prezidia s odkazem právě na trestní řízení, které ještě není ukončeno a bude ukončeno někde na začátku července. A tady já se dozvídám, a proto se ptám: Jak je možné, že novináři seznámení s takto zásadními věcmi mají informace dříve než poslanci, členové bezpečnostního výboru, kdy my jsme několikrát požadovali zprávu Úřadu vnitřní kontroly, byli jsme neustále odkazováni, že to je v nějakém režimu nebo opatření, že není ukončeno

trestní řízení, a já se tady najednou dozvídám, že zdroje prostě získaly tyto informace, a jsou to věci, které jsou opravdu neveřejné, a tyto věci, které jsem se dozvěděl bohužel ze Seznam Zprávy.cz, z veřejného zdroje, jsem se já nedozvěděl ani jako člen bezpečnostního výboru. Potom samozřejmě se nemůžete divit, že chceme vyšetřovací komisi k události na Filozofické fakultě. Dotýká se to i dalších věcí, projednávané zbraňové legislativy úpravy a podobně.

Pane ministře vnitra, prosím vás, podívejte se a proveďte si šetření, zda úniky takto zásadních a závažných a citlivých věcí i vůči pozůstalým neproběhly z policejních útvarů. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Pan ministr je řádně omluven, takže poprosím dalšího interpelujícího, a to je pan poslanec Wenzl, který bude dnes už naposledy podle všech podkladů, které mám, interpelovat pana ministra Válka.

Poslanec Lubomír Wenzl: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážený pane ministře, v současné době se dostává do finále probíhající dohodovací řízení týkající se plateb za poskytnutou zdravotní péči, mimo jiné i pro segment ambulantních specialistů v roce 2025. Ambulantní specialisté dopadli skoro nejhůře už v úhradové vyhlášce pro tento rok. Proto pro příští rok požadovali o růst alespoň ve výši inflace loňského roku, tedy téměř 11 %. Místo toho ale dostali nabídku, která podle koordinátora segmentu v dohodovacím řízení a předsedy Sdružení ambulantních specialistů doktora Zorjana Jojka bude reálně znamenat pokles úhrad. Vedle toho, že by podle propočtu ambulantních specialistů došlo ke snížení úhrad, navíc většina zdravotních pojišťoven avizuje významné přitvrzení regulací. Rada Svazu ambulantních specialistů na zasedání konstatovala, že návrh by znamenal pokles úhrad pod úroveň potřebnou pro vykrytí nákladů na poskytovanou péči, a to v situaci, kdy již několikátý rok za sebou razantně rostou náklady, a chtěl bych se vás tedy v této souvislosti zeptat, pane ministře, jestli v rámci tohoto probíhajícího dohodovacího řízení jsou zohledněny tyto požadavky ze strany SASu v rámci toho probíhajícího řízení. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a poprosím pana ministra.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já snad jenom shrnu to, co už jsem jednou říkal, protože v podstatě je to ta stejná interpelace, a já tomu rozumím, já jsem jich také vždycky dával víc, protože člověk neví, kdy ho vylosují.

Ale technicky, příjmy zdravotních pojišťoven jsou jasně dané, vyrovnané hospodaření zdravotních pojišťoven je také jasně dané. Tam si myslím, že je napříč politickým spektrem shoda, že pojišťovny by neměly být v minusu a (být) ohroženo jejich fungování. Koneckonců, všichni máme ve Správní radě VZP svoje zástupce, takže máme přímé informace, a pojišťovny se domlouvají v rámci dohodovacího řízení s poskytovateli, jak tyto peníze rozdělí.

My jsme včas informovali o prioritách, domnívám se, že na těchto prioritách nemůže být neshoda, a to je posílení primární péče, tedy více praktických lékařů pro děti, více praktických lékařů pro dospělé, paliativní péče a následná péče a samozřejmě prevence, respektive screeningové programy. Já myslím, že těchto pět bodů je něco, na čem se

shodneme, protože bez toho, aby měl každý pacient, každý občan v České republice – a to bohužel nemá – každý občan v České republice svého praktika nebo pediatra, tak vlastně nemá toho, který by ho systémem měl provázet, který by ho měl do toho systému zavádět, který by ho měl zvat na preventivní prohlídky, který by ho měl posílat na screeningové programy, a to je samozřejmě velký problém. Toto jsou priority. Jsou to priority ve vládním programu a myslím si, že to jsou priority i mých předchůdců, v tom se asi snad nějak zásadně nelišíme.

Zbytek peněz bude na základě dohodovacího řízení rozdělen. U ambulantních specialistů – já si troufnu znovu zopakovat – je velký rozdíl jednak, a pan profesor Dušek tady opakovaně na toto téma dělal prezentace pro členy zdravotního výboru, je velký rozdíl dostupnosti v jednotlivých regionech. Jsou regiony, kde ta dostupnost je velmi špatná, jsou regiony, kde dostupnost je opravdu velmi dobrá. Jeden čas dokonce ve velkých městech jako Praha a Brno bylo ambulantních specialistů – teď bez ohledu na to, které jsou to obory – velké množství. Je tam pak druhý problém, a to, že ambulantní specialisté jsou velmi heterogenní skupina. To znamená, jsou opravdu obory ambulantních specialistů, kterých je nejenom nedostatek v některých regionech, ale absolutní nedostatek v České republice, a my potřebujeme, aby pojišťovna měla v rukou nástroje, aby jednak zajistila pro své pojištěnce v celé republice, tedy aby bonifikovala ty, kteří chtějí a jsou ochotni pracovat v těch oblastech, kde je jich nedostatek, a aby bonifikovala obory, kterých je nedostatek, tak, aby řekněme zvýšily výkonnost, zvýšily svoji kapacitu, aby bonifikovala sdružené praxe, aby bonifikovala ty, kteří jsou ochotni a připraveni přecházet na elektronizaci, a aby bonifikovala ty, kteří řekněme mají ochotu mít pracovní dobu tak, aby vyhovovala občanům, tedy řekněme v odpoledních hodinách a tak dále.

Ale to jsou věci, do kterých já bych opravdu nerad zasahoval, protože občané České republiky jsou pojištěni u pojišťovny, kterou si vybrali, a ta pojišťovna pro ně musí zajistit co nejlepší péči v rozsahu peněz, které vybrala v rámci jejich pojištění. Tu péči zajišťuje cestou dohodovacího řízení.

Předpokládám, že ty dohady stále nebo že ta diskuse stále probíhá, nicméně dohodovací řízení bude ke konci června ukončeno a pak já budu, pokud nedojde k dohodě v některých segmentech, nucen rozhodnout. Rozhodnu na základě pevně daných pravidel, s kterými nic nenadělám, a to sice, že hospodaření zdravotních pojišťoven je vyrovnané, příjmy jsou definované, a já pouze mohu garantovat, že rozhodně nebudu nikomu dávat víc a nikomu méně, ale ty peníze spravedlivě rozdělím tak, jak jsou vybrané zdravotními pojišťovnami.

Mým cílem je, aby péče byla ve stejném rozsahu jako v loňském roce, mým cílem je, aby hospodaření zdravotních pojišťoven bylo vyrovnané, aby se nedostávaly do ekonomických těžkostí, a mým cílem je, abychom se opravdu více soustředili na zajištění dostupnosti péče v oblastech, kde je hůře dostupná, ať už je to Moravskoslezský kraj, Karlovarský kraj, prostě regiony, kde je opravdu péče velmi, velmi problematicky dostupná, a to si myslím, že je legitimní postoj ministra zdravotnictví, který je především ministrem pacientů České republiky, byť mu na zdravotnících velmi záleží, jelikož sám je jeden z nich. Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji. Je zájem o doplňující dotaz?

Poslanec Lubomír Wenzl: Děkuji za slovo. Já s dovolením opravdu takové doplnění. Pane ministře, je mně i ostatním jasné: je na jedné straně plátce, což je zdravotní pojišťovna, na druhé straně je ten, kdo chce tu platbu, což je poskytovatel – jestli je to lékař, zdravotnické

zařízení, jasné. Je tam prostě nějaký budget finančních prostředků. Na druhou stranu, jak jsem se ptal, jestli berete v potaz ty argumenty SASu, ano? O tom mi jde, že já jsem přesvědčen, že to jsou rozumné argumenty, nejsou přestřelené, nějakým způsobem nerealistické. O to mi jde, zda vy jako ministr, teď jako fyzická osoba, jako ministr tyto argumenty vnímáte a jak je cítíte? Děkuju.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Pan ministr bude ještě reagovat.

Místopředseda vlády a ministr zdravotnictví ČR Vlastimil Válek: Samozřejmě, vašim prostřednictvím, pane poslanče, je vnímám. Stejně tak vnímám argumenty České lékařské komory a jejího prezidenta, že musí dojít k navýšení platů zaměstnanců nemocnic a že na to chce větší úhrady od pojišťoven pro tyto nemocnice. Stejně tak vnímám požadavek odborů, že chtějí zavést tabulkové platy u soukromých lékařů, a že chtějí tedy navýšit odvody nebo platby od pojišťoven pro tato nezdravotnická zařízení. Stejně tak vnímám obavu všech tří asociací nemocnic, že na tato navýšení nebudou mít peníze, a že tedy chtějí víc peněz od pojišťoven. Stejně tak vnímám to, že jsou oblasti České republiky, kde nemá občan svého praktika, nemá svého pediatra, a že je potřeba, abychom jim ho zajistili, abychom zvýšili počet pediatriů a praktiků, lépe platili a měli svoje sdružené praxe tak, aby dostupnost péče byla i v odpoledních hodinách, eventuálně do večera. To jsou všechno legitimní požadavky. A pak jsou tady lázně, pak jsou tady psychiatrické léčebny a reforma psychiatrické péče. Ty legitimní požadavky mají všechny segmenty, ale všechny ty legitimní požadavky mají jednoduchý rámec, kterému snad asi všichni rozumíme, a to jsou příjmy zdravotních pojišťoven. Pokud se mají navýšit příjmy zdravotních pojišťoven, pak se shodneme jako Poslanecká sněmovna, že navrhne zvýšení zdravotního pojištění. Pokud s tím přijde skupina poslanců, je to legitimní návrh, pokud zaplatí občané vyšší daně a budou platit vyšší pojištění, můžeme více rozdat, pojišťovny mohou více rozdat. Já si nemyslím, že je to správná cesta. Podle mého názoru je správná cesta hledat úspory v systému a to já dělám. Hledám úspory tam, kde si myslím, že se plýtvá penězi, a říkají to data ÚZISu profesora Duška, ale i zástupců odborných společností, anesteziologické intenzivní medicíny, jenže tento proces trvá. Ten proces trvá spíš rok, dva, tři, než se ty úspory najdou. Tak to prostě v tom systému je a opravdu není možné vehnat pojišťovny do dluhové pasti. To se také shodneme.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji za vaši diskusi a máme zde ale ještě dvě interpelace, a to od pana poslance Roberta Langa na omluveného pana vicepremiéra Rakušana – tak prosím, pokud máte zájem, o vystoupení. Děkuji.

Poslanec Hubert Lang: Děkuji, pane místopředsedo. Tak já to vezmu postupně. Moje první interpelace je na prvosledové hlídky Policie České republiky. Tady můj dotaz k panu ministrovi vnitra zní: Jaká je další koncepce, jaký je další rozvoj těchto prvosledových hlídek? Říkám to z toho důvodu, že vlastně – nekritizuji, prosím vás – od útoku v Uherském Brodě, kdy došlo k těm prvním tragickým věcem, přes další následné útoky různých napadení učitelů ve školách a podobně, policie začala nějakým způsobem reagovat, začala vytvářet prvosledové hlídky. Buď jsou vytvářeny z obvodních oddělení Policie České republiky, kdy jsou vyčleněni policisté obvodních oddělení, kteří jsou takzvaně prvosledaři, to znamená, přijíždí s dlouhými zbraněmi, s nějakou balistikou do místa nějaké události po nahlášení, nebo

případně jsou to oddělení hlídkové služby ve větších městech, či jsou to pohotovostní motorizované jednotky, kterou má například Praha nebo je vytváří některé krajské ředitelství. Ptám se, pane ministře vnitra, vlastně jaká je koncepce rozvoje těchto prvosledových hlídek, protože po útoku na Filozofické fakultě opět policie začala měnit koncepci a začala víc policistů jednotlivých obvodních oddělení Policie České republiky zahrnovat do těchto prvosledových hlídek nebo případně do těch pohotovostních motorizovaných jednotek policisty z těchto obvodních oddělení láká. My tomu říkáme takzvaná kanibalizace základních útvarů. Je to opravdu problém, který je, a já i ve svém volebním obvodu na Plzni-severu, v našem obvodním oddělení byli někteří policisté takto v uvozovkách zlákáni do té pořádkové motorizované jednotky do krajského města a potom nám chybí k výkonu služby na teritoriu klasického obvodního oddělení. Chci vědět, jestli existuje tedy nějaká koncepce, jestli při náboru policistů se počítá s tím, že by ti policisté po nějakém absolvování výcviku prostě už byli zařazováni do těchto pohotovostních motorizovaných jednotek, aby právě nedocházelo ke kanibalizaci základních obvodních oddělení policie, kdy ti policisté přechází do těchto lepších i tarifních tříd a potom nám chybí k výkonu služby na venkově. Děkuji.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Děkuji a můžete rovnou zůstat u další interpelace, ta už je poslední dnes.

Poslanec Hubert Lang: Poslední moje interpelace se týká – krásně se mi to potkávalo, kdy já jsem se ptal na občany Ukrajiny obecně, na ty příchozí, víc jak 500 000 víz dočasné ochrany, v současné době více jak 320 000 na našem území. Nyní jsem zaregistroval, že vláda zasedla a schválila určitý přechod v rámci lex Ukrajina VII, který přijde do Poslanecké sněmovny, že občané Ukrajiny, kteří se rozhodnou, že tady s námi chtějí žít, se budou převádět z víz dočasné ochrany do cizineckého zákona, do speciální formy dlouhodobého pobytu. Já tady s tím nemám takový problém, protože jsou tam poměrně přísné podmínky pro ty lidi, jako je nezátíženost sociálního systému, vlastní bydlení, vlastní práce, děti, aby chodily do školy, beztestnost a další věci. Jedná se mi spíše o to, pane ministře vnitra, a to je moje otázka, s kolika osobami z té Ukrajiny počítáte, že se převedou v té první fázi. Noviny zatím říkají, že to budou nízké stovky, možná nízké desítky až tisíce obyvatel. Já to vztahuji opět ke svému volebnímu kraji, k Plzeňskému kraji, kdy my jsme druhý až třetí nejzátíženější kraj příchozími z Ukrajiny – 180tisícové krajské město má 40 000 Ukrajinců na území našeho kraje a je to problém, který budeme muset řešit. Jedna věc je samozřejmě vyřešit tyto lidi z pohledu převedení víz dočasné ochrany, pakliže ho u nás budou chtít získat, do klasického standardního postupu jako u každého jiného cizince, ale musíme také dohlížet na věci, které se týkají školského systému, sociálního systému, bytového systému a samozřejmě je tam i nějaká míra kriminality, která se u těchto osob může objevit, i když jsem tedy říkal, že předně tedy by ten dlouhodobý pobyt (měl být) něco výjimečného, na což by jinak nedosáhli, je tam i ta beztestnost.

Takže ptám se, pane ministře vnitra, jestli ve spolupráci s odborem azylové a migrační politiky máte nějaké reálné odhady, kolik těchto osob v té první části by se do této formy dlouhodobého pobytu z Ukrajiny překlátilo? Děkuji za informaci.

Místopředseda PSP Karel Havlíček: Já vám děkuji a ještě před tím, než definitivně ukončím schůzi, dnešní den tedy, přečtu omluvy. Pan poslanec, pan místopředseda Bartošek od 14.15 z pracovních důvodů, pan poslanec Juchelka od 14.30 z pracovních důvodů, paní poslankyně Mračková Vildumetzová od 13.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Nacher od

14.30 z pracovních důvodů, pan poslankyně Oborná na celý jednací den ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Svoboda od 14 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Vojtko od 11.30 do 13 ze zdravotních důvodů.

A ještě omluva pana ministra Dvořáka, a to po celý jednací den z pracovních důvodů.

Takže dovoluji, abych vzhledem k tomu, že jsme již dnes o návrhu na vyřazení zbývajících takzvaně neprojednaných bodů této schůze hlasovali, konstatuji, že jsme v tuto chvíli vyčerpali schválený program 105. schůze Poslanecké sněmovny, a já tuto schůzi končím.

Pouze připomínám, že zítra, to je v pátek 14. 6., budeme v 9 hodin pokračovat, a to v přerušené 107. schůzi. Přeji všem hezký zbytek dne a na shledanou.

(Schůze skončila v 17.49 hodin.)